

സഹായ വിശേഷാൽപ്രതി — 1945 —

“അവിടുന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കി-
ലു, വശതയിലും സ്വതന്ത്രതയിൽക്കാരും;
അവിടുത്തോടു വേർപെടുകിലോ മൃതപു-
ത്തവത്തിലുമിവർ തദവുപജ്ജികര!”

1 1/2
ക

FOR YOUR REQUIREMENTS IN

PAINTS, HARDWARE, ESTATE REQUISITES,

DRAMA ACCESSORIES etc., etc.

PLEASE VISIT

A. G. KRISHNA SHENOY

H.O. ERNAKULAM :: Telegrams "MAGNET"

BRANCH

KALARIKKAL BAZAAR - KOTTAYAM

Telegrams "VENUS"

വിലക്കുടുതൽ

കൺട്രോൾ വിലയിൽ കൂടുതൽ കൊടുക്കുന്നത്
ശിക്ഷാർഹമല്ലേ?

അമിതാദായവും സംഭരണവും നിയമം എന്തു പറയുന്നു?

ശീമമല്ലങ്ങൾ

സ്റ്റേഷനറിസാമാനങ്ങൾ

സ്റ്റോർട്ടിംഗ് സാമഗ്രികൾ

സിഗററുകളും ചുരുട്ടുകളും

സ്പിരിറ്റും വിനാഗിരിയും

ബുഡ്-ഇൻ-ഗ്രാക്കോ

കാൽസിഫെറൊ

ബെസ്റ്റ് അജൻസി (Best's Agency)

പോൾസൺ (Polson's)

എല്ലാം കൺട്രോൾവില.

തോമസ് ചാക്കോ മക്കാടൻ & കമ്പനി

WINE & GENERAL MERCHANTS,

കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.

സഹായ വിശേഷം പ്രതി

പ്രസാധകൻ:

കെ. ജെ. തോമ്മസ്, ബി. ഏ.

സെക്രട്ടറി, സഹായവായനശാല

1945

സഹായവായനശാല
കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി

യെരൂശ ശാസ്ത്രശാസ്ത്രശാസ്ത്ര

കുടുംബം

എ. പി. ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

ശാസ്ത്രശാസ്ത്ര : 2000

1. ജയിച്ചുപോയ്!	പദ്യം	മഹാകവി വള്ളത്തോൾ	1
2. സാഹിത്യപരിഷത്തുകൾ		എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള	1
3. വന്ദനം!	പദ്യം	ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്	1
4. പൊന്നമ്മയുടെ സാരി	ചെറുകഥ	തങ്കഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള	1
5. അമ്മയുടെ കണ്മണി	പദ്യം	വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പ്	2
6. ഭാവത്തിൽനിന്ന രൂപത്തിലേക്കു		ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി	2
7. നക്ഷത്രം	പദ്യം	ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള	2
8. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം		മധുരവനം കൃഷ്ണക്കുറുപ്പ്	2
9. അശുവർഷം	പദ്യം	നാലാങ്കൽ കൃഷ്ണപിള്ള	3
10. മായനിടക്കന്മാർ		ഇ. എം. കോവൂർ	3
11. ഇന്നത്തെ കവികൾ	പദ്യം	എം. പി. അപ്പൻ	3
12. രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യവും മർദ്ദനവും		കെ. പി. ശങ്കരമേനോൻ	3
13. കേരളവും ചിന്തയും		വക്കം അബ്ദുൽഖാദർ	3
14. ജീവിതം	പദ്യം	പട്ടം ഗോപാലൻനായർ	3
15. ചിത്രകാരൻ	ഏകാങ്കനാടകം	എസ്. ഗുപ്തൻനായർ	4
16. തമ്പുരാക്കളെ!	പദ്യം	പി. എൻ. സുകുമാരൻ	4
17. വിദ്യാഭ്യാസം ദേശഭാഷകളിൽ കൂടി		കെ. ജെ. തോമ്മസ്	4
18. അന്ധകാരം	പദ്യം	പാലാ നാരായണൻനായർ	4
19. സ്റ്റാൻറാർഡ് ഭർത്താക്കന്മാർ		പി. കെ. രാജരാജവർമ്മ	5
20. ഹൃദയനാദം	പദ്യം	ആനന്ദക്കുട്ടൻ	5
21. അച്ഛന്റെ കട	ചെറുകഥ	കാരൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള	5
22. തെച്ചിമാല	പദ്യം	പി. കഞ്ഞിരാമൻനായർ	6
23. ശിശുവിദ്യാഭ്യാസം		അക്കമ്മ ചെറിയാൻ	6
24. ശിഥിലചിന്തകൾ	പദ്യം	ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനം	6
25. നടുവത്തു മഹൻ		ഡി. പത്മനാഭനാണി	6
26. ഹൃദയഗീതം	പദ്യം	സെബാസ്റ്റ്യൻ തങ്കടിയേൽ	7
27. ശക്തിയും ജ്ഞാനവും		എം. പി. പോൾ	7
28. കേരളഗാനം	പദ്യം	മഹാകവി വള്ളത്തുരാമൻ	7
29. മുഹമ്മദാലി ജിന്നാ	തുലികാവിതം	സി. ഐ രാമൻനായർ	8
30. അവർ	പദ്യം	ജോർജ്ജ് പള്ളിപ്പറമ്പൻ	8
31. ഗ്രന്ഥാലയവിഹാരം		ഡാക്ടർ ഏബ്രഹാം വടക്കേൽ	8
32. അവർ എഴുതാവുന്നതു		ഗോപി	9
33. പുരോഗമനസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം		എം. എസ്. ദേവദാസ്	9
34. ആത്മഗീതങ്ങൾ		ടി. കെ. നാരായണക്കുറുപ്പ്	10
35. കേരളഗ്രന്ഥാലയസംഘം		ജനറൽസെക്രട്ടറി	10
36. കോളേജ്	ചെറുകഥ	പി. കേശവദേവ്	10
37. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി		പി. ആർ. ശങ്കരപ്പിള്ള	11

List of Advertisers

COVER PAGES

CATHOLIC BANK OF INDIA LTD.
A. G. KRISHNA SHENOY, KOTTAYAM
MUKADAN & Co., KANJIRAPALLY
SWATHANTHRA PHARMACY

Ranji Kovoov, Kottarakara	Page 11
Best Baking Co., Kottayam	11
L. F. Dispensary	16
Amalgamated School, Kottayam	17
Hotel 'de Park, Kottayam	22
G. J. Podipara, Kottayam	22
Krishna Pin Co., Kottayam	30
M. E. Apren, Kanjirapally	37
A. D. Hospital, Mundakayam	38
M. Paul Varughese & Co., Kanjirapally	43
Venu Gopal Hotel, Ponkunnam	43
C. Ramakrishnan Nair, Cheruvally	44
Aurveda Pharmacy, Kanjirapally	48
Dr. P. N. Pillai, Ponkunnam	48
Kadamapuzha Dispensary, Kanjirapally	49
S. P. B. Library, Kudamaloar	54
Kavana Stores, Mutholy	54
G. V. Pharmacy, Ettumanoor	60
Madukkakuzhi Vaidyasala, Kanjirapally	60
St. Joseph's Press, Mannanam	60
V.V. Book Depot, Trivandrum	64
Orient Central Bank Ltd., Kottayam	71
Tagore, Quilon	72
MANGALODAYAM LTD., TRICHUR	73
Chithrodaiyam, Kottayam	75
S. V. Achari, Ponkunnam	75
Kairaly, Trichur	77
J. Vadakemurry, Meenachil	78
Vanitharamom, Kottayam	78
Kairali Kala Sadanom, Poovaranay	78 & 114
D. S. Thakadiel, Changanacherry	78
J. Poonthottam, Ponkunnam	78
O. N. Bhaskar, Poonjer	78
Powradhwany, Kottayam	82

Jyothisha Nilayam, Kottayam	82
A. S. A. Vaidyasala, Kidangoor	83
Co-operative Urban Bank, Ponkunnam	83
Mangalodayam, Trichur	85
V. C. S. Chettiar, Ponkunnam	86
Manthattil Hospital, Kottayam	86
Chakola's Silk House, Trichur	88
Chakravalam, Kottayam	89
The Oriental Stores, Trichur	90
Eagle Industries Ltd., Ernakulam	91
V. M. Book-Depot, Kottayam	92
Travancore Foreward Bank Ltd.,	92
Oriental Press, Kanjirapally	92
THE TRAVANCORE WOOD & METAL	
WORKS, Ltd., MUNDAKAYAM	93
REDDIAR PRESS, TRIVANDRUM	95
The Kottayam Bank Ltd.,	96
Kerala Ayurvedic Corporation Ernakulam	96
Thomson & Co., Kottayam	97 & 115
P. T. ABRAHAM, KOTTAYAM	98
Padma Brothers, Changanacherry	100
Arya Vaidyasala, Chirakadavoo	100
K. I. Ittiara & Sons, Palai	100
Wellington Hotel, Palai	100
Panakkal Hospital, Palai	102
Standard Leather Mart, Kottayam	102
Hotel Philips, Kottayam	102
N. M. Abraham, Kottayam	102
Y. M. C. A. Restaurant, Kottayam	103
Sidha Vaidyasram, Iringalakuda	104
General Supplies, Palai	104
St. Antony's Pharmacy, Changanacherry	104
Million & Co, Kottayam	106
Arabic Medical Hall, Changanacherry	106 & 114
A C Vaidyasala, Ponkunnam	107
Peoples Book Stall, Alleppey	107
P. C. Varghese & Sons, Ponkunnam	107
Dr. A. Kaipuraidom, Kanjirapally	112
Brilliant Furniture Works, Kottayam	115
Bharatha Vaidya Sala, Chalakudi	112
Vattakkunnil Bros, Palai	114
National Book Depot, Kottayam	115
Masters Shop, Kanjirapally	115
PALAI CENTRAL BANK LTD.,	116

ജയിച്ചുപോയ്!

(മഹാകവി വള്ളത്തോൾ)

(അന്നനട)

കൃതഘ്നരിൽവെച്ചു കൃതഘ്നൻ നാം: അയ:-
കൃതരായ നമ്മളുടെ കൃത്യലോപം
ഇതാ, പേർത്തും ക്ലമപ്പെടുത്തിയില്ലയോ,
ഹിതോപദേശാവിൻ കൃശശരീരത്തെ!
മിഴിയുണ്ടു നമുക്കു, തിന്നില്ല തെല്ലും
കഴിവു. കാണേണ്ടുന്നതിനെ കാണുവാൻ;
ചെവിരണ്ടുണ്ടു, നാലതിൽക്കടക്കുകി-
ല്ലവന്ധ്യസൂക്തിതന്നൊരക്ഷരംപോലും!
കൊടിയ ഭാരിഭ്രൂപ്പിശാചു കേറിയ
കുടിലുകളുടെ തൈരക്കും പോക്കുവാൻ.
പടർത്തിയോ, വെറും മരച്ചുക്കകും തൻ
സ്വദസംഗീതത്തെയിതുവരെ നമ്മൾ?
നരലക്ഷങ്ങൾ വീണടിഞ്ഞുഴന്നിട്ടു-
മിരുൾക്കുഴികളിൽ കൊളുത്തിക്കാട്ടുവാൻ
തിരി നനച്ചുവോ തനി സ്നേഹംകൊണ്ടു,
തിരി പുറിവിൻറെ വെളിച്ചമാണ്വർ?
അനക്കിയോ കൈകളു, തിരുജാൽത്തരാം
ജനങ്ങളെയൊന്നു തലോട്ടുവാൻ നമ്മൾ?
മനസ്സിനെ മനസ്സാടു ചേർത്തൊട്ടിപ്പാ-
നനാലുസെതളാതുറ്റശയരച്ചുവോ?
കടന്നു നാം തല്ലിപ്പാളിയേണ്ടും മദ്യ-
ക്കടകളിൽനിന്നു കറോരമാം നാററം
അലച്ചുടിയേമ്പോള*മൃതപാത്മാവിൻ
തലച്ചോറെത്രയ്ക്കു തളരുകയില്ല?
കലഹങ്ങളാലും കടുംപഞ്ഞത്താലും
കലങ്ങിയ ജഗത്തിനെത്തെളിയിപ്പാൻ
പല ധർമ്മങ്ങളെ പരിവിനിയ്ക്കു-
ത്തലച്ചോറെത്രയ്ക്കു തളരുകയില്ല?
ഇരുപതുമിരുപതും കോടിപ്പൈ-
പ്പൈരുവഴി പുകിപ്പതിൻറെ ഭാരത്തെ

ചിരകാലമായിച്ചുമന്നുപോരുന്ന
ശിരസ്സിതെത്രയ്ക്കു ശിമിലമായ്ക്കൂ?
അറുപാവങ്ങളാം കൃഷീവലങ്ങളെ-
യുരുകായക്ലേശ ഫലങ്ങളെയല്ല,
അവരെത്തന്നെയാണു, തിലുബ്ബർ നിങ്ങൾ
ഭൂവി പൂശുന്നതു മുതലാളികളേ!
വിഭവങ്ങളുടെ നടുവിൽ നാൾ തോറും
വിശന്നു ചാകുന്നു ബഹുസഹസ്രം പേർ;
അവയൊട്ടുക്കു കയ്യടക്കിയ വണിക-
പ്രവരരേ, തീരാഭൂമി പൂണ്ടുനിങ്ങൾ.
അയൽപക്കങ്ങളെ യമന്നു വിറു വി-
റയത്തമേ നേടും പണം പണമാണോ?
കനക-വെള്ളി-ചെമ്പെവിടെപ്പോയ്-മരറെ-
ന്തു, നന്മലോഭത്തിൻ മഹേന്ദ്രജാലത്താൽ
കടലാസ്സിൻ കീറക്കഷണമോരോന്നും
കടൽമാതിൻ ദിവ്യകടാക്ഷമായ് തീർന്നു!
അറുകൊലച്ചോരക്കളികൊണ്ടു വിശ്വ-
പ്പെരുമാൾപ്പിറത്തിന്നണിചായമിടാൻ
ഒരുമ്പാടോടിറങ്ങിയ ജമ്മൻ-ജപ്പാൻ-
പെരുമ്പടയല്ല, ഭൂവനത്തിൻ വൈരി;
പരമശാന്തിയെപ്പരത്തുമീയുഷി-
വരനെബ്ബാധിച്ചു വപുസ്സാദമത്രേ!
എഴുപതു മഞ്ചം വയസ്സു പിന്നിട്ടു-
കഴിഞ്ഞ ലോകൈകകുതരോ, മഹാത്മാവേ,
മുഴുകാവു ഞങ്ങൾ മുറയ്ക്കി, വിട്ടത്തെ
മുഴുവിശുതത്തെപ്പരിചരിപ്പതിൽ!
സ്വകീയരാജ്യത്തിൻ വിശുദ്ധിയ്ക്കു ഞയാൽ-
ച്ചികീർഷിതമായ പതുവുപവാസം,
കുറച്ചിലുവെടുക്കലായ് ചുമഞ്ഞല്ലോ;
ജയിച്ചുപോയ്, തോൽവിയിലിടയിലും ഞങ്ങൾ!

* അമൃതപന്മാരുടെ (=ദേവന്മാരുടെ) ആത്മാവുപോലെയുള്ള ആത്മാവോടുകൂടിയവൻ; ദിവ്യസ്വഭാവൻ.
f മേന്മയുള്ളവൻ.

സമസ്ത കേരള

സാഹിത്യ പരിഷത്തുകൾ.

(എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, കേസരി പത്രാധിപർ)

കേ

രജ്യത്തിൽ ഇന്നു മൂന്നു സാഹിത്യ മഹാപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ജീവിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ക്ലാസിക്, റൊമാൻറിക്, എക്സ്പ്രഷനിസ്റ്റ്, മഹാപ്രസ്ഥാനങ്ങളാണ് ഇവ.

ക്ലാസിക് മഹാപ്രസ്ഥാനത്തിന് എഴുതാൻ തേവർ വാഴ്ത്തി പ്രസ്ഥാനം, കലാപരമായ തേവർ വാഴ്ത്തി പ്രസ്ഥാനം, എന്ന രണ്ടു ശാഖകളും, കേരളവർമ്മ ഉപ്രസ്ഥാനം, പശ്ചാത്യ ഉപപ്രസ്ഥാനം തലായ ഉപശാഖകളുമുണ്ട്. സി. വി.

മൻപിള്ളയുടെ പിന്നിൽ നോക്കി, അഥവാ, ചരിത്രനോവൽ പ്രസ്ഥാനം, കഥാരസം, പ്രണയഗീതി പ്രസ്ഥാനം, വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെയും ശ്രീ വള്ളത്തോളിന്റെയും ദേശീയപ്രസ്ഥാനം, ശ്രീ ജി. ശങ്കരക്കുട്ടിന്റെ പ്രകൃതി നോക്കി, അഥവാ, ടാഗോർ പ്രസ്ഥാനം എന്നിവയാണ് റൊമാൻറിക് മഹാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നാലു ശാഖകൾ. 'റൊമാൻറിക്' എന്ന പദം ഒരു മഹാ പ്രസ്ഥാനത്തിനും, ഒരു സാങ്കേതികമാർഗ്ഗത്തിനും (ടെക്നിക്കിനും) ഒന്നുപോലെ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതിനാൽ, റൊമാൻറിക് മഹാപ്രസ്ഥാനത്തിന് മനം നോക്കി മഹാപ്രസ്ഥാനം എന്ന പരിഭാഷയാണു നല്ലത്. റൊമാൻറിക് മഹാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ഉപപ്രസ്ഥാനത്തിന് ഭാഗമരണമായി റീയലിസ്റ്റ് സാങ്കേതികമാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള വിക്ടർ യുഗോയുടെ "പാവകൾ" എന്ന നോവലിനേയും, മറ്റൊന്നിന് ഭാഗമരണമായി റൊമാൻറിക് സാങ്കേതികമാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഫ്രഞ്ചുസാഹിത്യകാരനായ തേയോഫിൽ ഗോതിയേ (Gautier) യുടെ "മദ്മാസെൽ ദെ മോപിങ്" എന്ന നോവ

ലിനേയും എടുത്തു പറയാവുന്നതാണ്. ഫ്രാൻസിലേ മനോനോക്കി പ്രസ്ഥാനത്തിൽ അതിന്റെ നായകന്മാരിൽ ഒരുത്തനായ യുഗോ റീയലിസ്റ്റ് സാങ്കേതികമാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചതിനു പ്രതിഷേധമായി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായ ഗോതിയേ "കലയ്ക്കുവേണ്ടി മാത്രം" അഥവാ, ഏസ്റ്റേറ്റിക് പ്രസ്ഥാനം, എന്നുപേരുള്ളതും, എന്നാൽ ലോകത്തു് ഒരിക്കലും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ സാധിക്കാത്തതുമായ ഒരു സാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങുവാൻ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. പരിപൂർണ്ണമായ കലാലാവണ്യത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധ, മറ്റുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സമ്പൂർണ്ണമായ ഉദാസീനത എന്നീ രണ്ടു ഏസ്റ്റേറ്റിക് പ്രസ്ഥാനതത്വങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേതു മനശ്ശാസ്ത്രപരമായി അസാധ്യമാകയാൽ, ഗോതിയേ ഒരു കടുത്ത റൊമാൻറിക് പ്രസ്ഥാനക്കാരനായി ഭവിക്കുകമാത്രമേ ചെയ്തുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തെ അനുകരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച ബ്ലോബെർ, മോപ്പസാങ്, ഓസ്കർ വൈൽഡ്, ജോർജ്ജ് മൂർ എന്നിവർ അനവദ്യമായ ഭാഷാരീതിയിൽ അതിശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പരാജയപ്രസ്ഥാനക്കാരായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

എക്സ്പ്രഷനിസ്റ്റ്, അഥവാ, ബൃഹത് പുരോഗമനസാഹിത്യ മഹാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മൂന്നു ശാഖകൾ, ചതുർമേവൻ, ബോധേശ്വരൻ, ഇടപുള്ളി രാഘവൻപിള്ള, ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള, തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള എന്നിവർ സ്ഥാപിച്ച പരാജയ, അഥവാ, റീയലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം, കഥാരസശാസ്ത്രം, കേശവദേവം സ്ഥാപിച്ച "പുരോഗമനസാഹിത്യ" പ്രസ്ഥാനം, ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള സ്ഥാപിച്ച സർ റീയലിസ്റ്റ്, അഥവാ, സ്വപ്നപ്രസ്ഥാനം,

എന്നിവയാണ്. റിയലിസം എന്നതിനെ ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിനും, ഒരു സങ്കേതിക മാറ്റത്തിനും ഒന്നുപോലെ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതിനാൽ, റിയലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിനും പരാജയ പ്രസ്ഥാനമെന്നു പേരിടുകയാണ് നല്ലത്. ബൃഹത് പുരോഗമനസാഹിത്യമഹാപ്രസ്ഥാനത്തിലേ ഉപപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഉദാഹരണങ്ങളായി റിയലിസ്റ്റ് സാങ്കേതികമാറ്റം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന “ഭരവസ്ഥ”യേയും, റൊമാൻറിക്ക് സാങ്കേതികമാറ്റം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന “ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി”യേയും പ്രസ്താവിക്കാം.

കേരളത്തിലെ “പുരോഗമനസാഹിത്യകമ്മിറ്റി” 119-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “ശാശ്വതരത്നം” എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിൽ കമാരനാശാന്റെ ‘ഭരവസ്ഥ’ ഭാഗമൊഴിച്ചു, ചില പരാജയപ്രസ്ഥാനകവിതകളും, ചില മനോഹാരി ഭേദപ്രസ്ഥാനകവിതകളും മാത്രമേ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ എന്നുകൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം എന്നാൽ എന്താണെന്നും, കേരളത്തിൽ ഇന്നു ജീവിച്ചുവരുന്ന വിവിധ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ആദർശങ്ങളും, ലക്ഷ്യങ്ങളും എന്തെല്ലാമാണെന്നും, വിവരിക്കുവാൻ ഇവിടെ സ്ഥലമില്ല. ഈ ലേഖകന്റെ “സുമാവലി” എന്ന കൃതിയും, ഈ ലേഖകന്റെ മൂന്നു ലേഖനങ്ങളും വായിക്കുന്നതായാൽ, ഇവ എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. 120-ലെ മംഗളോദയം മാസികയിലെ “മഹാകവിപ്പട്ടം,” 120-ലെ സമാവലി വിശേഷാൽ പ്രതിയിലെ “പുരോഗമനസാഹിത്യം” 120-ൽ കമലാലയ ബുക്ക് ഡിപ്പോക്കാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഇടുപ്പള്ളി രാഘവൻപിള്ളയുടെ അന്ത്യകവിതകളുടെ സമാഹാരത്തിന്റെ അവതാരിക എന്നിവയാണ് പ്രസ്തുത മൂന്നു ലേഖനങ്ങൾ.

പ്രസ്തുത മൂന്നു മഹാപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ, ക്ലാസിക്കൽ മഹാപ്രസ്ഥാനത്തെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കൃതനായ ഒരു രാജാവിനോടും, മനോഹാരി മഹാപ്രസ്ഥാനത്തെ ഈ രാജാവിനെ ബഹിഷ്കരിച്ചു നാടുവാഴുന്ന ഒരു ശക്തനായ നൃപനോടും, എക്സ് പ്രഷണിസ്റ്റ് മഹാപ്രസ്ഥാനക്കാർക്കെ ദർശനത്താൽ ജനരഞ്ജന നഷ്ടപ്പെട്ട പ്രസ്തുത നാടുവാഴിയുടെ കിരീടം കൈക്കലാ

ക്കുവാൻ മോഹിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരോടും ഉപമിക്കാവുന്നതാണ്. സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായ നൃപന ഇപ്പോൾ പ്രായേണ വിധിമതത്തിനു കീഴടങ്ങി നാടുവാഴുന്ന രാജാവിന്റെ അഭ്യൂഢകാക്ഷിയും, യുവരാജാക്കന്മാരോടുള്ള മത്സരത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷക്കാരനുമായി ഭവച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായ നൃപനും നാടുവാഴുന്ന രാജാവും കൂടി ഒടുവിൽ പറ്റാത്ത ഭേദത്തിന്റെ അധികാരം നിലനിൽക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ശക്തി ദർശനമാണ് ഇന്നത്തെ സമസ്തകേരള സാഹിത്യപരിഷത്ത്.

പറവൂരിൽ വച്ചു രാജകുമാരന്മാരുമായി നടത്തിയ യുദ്ധത്തിൽ നാടുവാഴിക്കു വിജയം സിദ്ധിച്ചുവെങ്കിലും, അതിനുശേഷം കോട്ടയിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കിറങ്ങുന്നതല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചതും, ദർശനത്തെ പൂർവ്വാധികം ബലപ്പെടുത്തിയതും, സ്മരണീയ സംഭവങ്ങളാണ്. തന്റെ ആപത്തു് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയെന്ന് ഇതു സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രസ്തുത പരാജയം നിമിത്തം നൈരാശ്യത്തിൽ വീണു, ഉപേക്ഷാൽവിട്ടുതരണമെന്നു തറപററത്താണു കേൾക്കുന്ന നാടുവാഴിയോടു കൈയൊഴുക്കേണ്ട കാലം കഴിച്ചു കൂട്ടുകയാണ് രാജകുമാരന്മാർ ഇന്നു ചെയ്തുവരുന്നത്. അനിവാര്യമായ ഒരു ഘോര യുദ്ധത്തിന് അപരിത്യാജ്യമായ ഒരു എതിർ ശക്തി ദർശനം കൈമാറ്റം ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ അവശ്യവശ്യകത ഈ രാജകുമാരന്മാർ ഇന്നുവരെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. ഫ്രാൻസിലെ ഫ്രഞ്ച് അക്കാഡമിയുടേയും ഗോൾക്രൂ അക്കാഡമിയുടേയും കഥയിൽ നിന്ന് ഈ രാജകുമാരന്മാർ ഒരു പാഠം പഠിച്ചിട്ടുമില്ല. നാടുവാഴിയുടേയും തങ്ങളുടേയും ആദർശങ്ങൾക്കും വീക്ഷണ കോടികൾക്കും തമ്മിലുള്ള മൗലികങ്ങളും അസന്ധ്യയങ്ങളുമായ ഭിന്നതകളെ രാജകുമാരന്മാരെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിനുമുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഇടുപ്പള്ളിയുടെ കൃതിയുടെ അവതാരികയിൽ ഈ ലേഖകൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത ഭിന്നതകളെ മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു തങ്ങളുടെ വകയായി മറ്റൊരു സമസ്തകേരള സാഹിത്യപരിഷത്ത് ഉടൻടി സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത രാജ കുമാരന്മാരെ ധരിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം.

ഇന്നത്തെ സമസ്തകേരളസാഹിത്യ പരിഷ
 ൾ, ഇനി സ്ഥാപിക്കേണ്ടതായ ബുദ്ധിമുട്ട് പ
 ഗമന സാഹിത്യ മഹാ പ്രസ്ഥാനക്കാരുടെ
 മസ്തകേരള സാഹിത്യ പരിഷത്തും തമ്മിലു
 വീക്ഷണ കോടി പൂത്യാസത്തിന്, ഇന്ന
 ത മില യൂറോപ്യൻ ചിന്തകർ “ബുർ
 ഷാ” സംസ്കാരത്തിനും, “പ്രോലിട്ടേറിയൻ”
 സംസ്കാരത്തിനും തമ്മിൽ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ള
 ക്ഷണ കോടി പൂത്യാസത്തോടു ഏകദേശ
 റ്റു മുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ബുർഷാ
 ക്ഷണകോടിയും പ്രോലിട്ടേറിയൻ വീക്ഷ
 കോടിയും തമ്മിലുള്ള പൂത്യാസം, “ബുർ
 ഷാ ആശയസഞ്ചയത്തിന്റെ അധഃപതനം”
 Mort de la morale bourgeoise”) എന്ന പ്രസിദ്ധ കൃതി രചിച്ച എമ്മാനുവൽ
 വെർ (Berl) എന്ന ഹൂബ് ചിന്തകന്റെ
 കൃതികളിൽ ചുവടെ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊ
 ള്കുന്നു:—

“ചരിത്രത്തിനും, അലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിനും
 മുമ്പുവന്നതും നല്ല വിജ്ഞാനലോക
 ിലെ ഒരുതരം ഹിയറാക്കി (അതായത്, ഉ
 നീചസ്ഥാനങ്ങൾ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ
 ടങ്ങിയ ഒരു ശ്രേണി) ആണു ബുർഷാ
 സംസ്കാരം എന്നു പറയാം. ഇവ രണ്ടിനും
 തു പ്രാഥമ്യം നല്കിയിരിക്കുന്നതിനു കാര
 ള്, ഒരു ബുർഷാ സ്ഥാപിതാവകാശങ്ങളും,
 ധർമ്മപരമായ ഒരു മനുഷ്യാനുഭവങ്ങളുമാ
 ള്. ബുർഷാ സംസ്കാരത്തിന് (അതിനു
 വുള്ള സംസ്കാരങ്ങളുടേതുപോലെ) അതി
 ന്റെ ധർമ്മികമുദ്ര നല്കുന്നതു വിജ്ഞാനങ്ങ
 ടെ ആകത്തക്കയല്ല; പിന്നെയോ, ഇവയെ ഒ
 ക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന മുറ മാത്രമാണ്. അതി
 ന്റെ കാര്യപരിപാടികളിലും, ഇവയുടെ പ്ര
 ധാനങ്ങളിലുംകൂടി—അതായത്, ഈ വി
 ജ്ഞാനങ്ങളെ സമ്പാദിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചി
 ള്ള സമയപൂത്യാസങ്ങളിലുംകൂടി—ഈ മുദ്ര
 ള്കണം. സർവ്വകലാശാലകളിലെ അദ്ധ്യയന
 കാര്യപരിപാടികൾ വായിക്കുമ്പോൾ, (ഒരു
 പ്രധാന ഹൂബ് ക്ലാസ്സിക് കവിയാ) റസീ
 റ്റു, (ഒരു പ്രധാന ഹൂബ് റൊമാൻറിക് സാ
 ഹിത്യകാരനായ) റുസ്സോയ്ക്കും തുല്യസ്ഥാന
 ള്കൾ നല്കിയിട്ടുള്ളതായി കാണാമെങ്കിലും,
 പ്രാഥമ്യർമാർ റുസ്സോയ്ക്ക് ഉഴിഞ്ഞുവെക്കു
 ന സമയത്തിന്റെ പത്തിരടിനാലാം റസീന്

ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചുവരുന്നു എന്നുള്ളതു വെറും ഒരു
 പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്.

“ഒരുപ്രോലിട്ടേറിയൻസംസ്കാരം” എന്നാൽ
 എന്താണ്? അതിനെ സുവ്യക്തമായി നിർ
 ചിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല; ഇതിനു കാ
 രണം പ്രോലിട്ടേറിയറു് (സാധാരണ ജന
 സമൂഹം) ഇതേവരെ അധികാരം കരസ്ഥമാ
 ക്കിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, തങ്ങൾ പ്രയോജന
 കരമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ പ
 ടിക ഇവർ തയ്യാറാക്കാതെയിരിക്കുന്നതാണ്.
 അതിന്റെ പേക്കു് എങ്ങിനെയിരിക്കുമെന്ന
 സാമാന്യമായി ചുണ്ടിക്കാണിക്കുവാനേ സാധി
 ക്കുകയുള്ളൂ. ബുർഷാ സംസ്കാരത്തിന്റെ
 സ്ഥാനത്തു തങ്ങളുടെ പുതിയ സംസ്കാരം സ്ഥാ
 പിക്കുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, പ്രോലിട്ടേറിയറു്
 ആദ്യമായി ചെയ്യുന്നതു പ്രസ്തുത ഹിയറാക്കി
 യെ (അതായത്, കാര്യങ്ങളെ ഉച്ചനീചസ്ഥാന
 ങ്ങളിൽ ഒരുക്കിവയ്ക്കുന്നതിനെ) പാടെ പരി
 ത്യാജിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഈ പരിത്യാഗം
 സംഭവിക്കുമ്പോൾ, അതിന് എൻസൈക്ലോ
 പ്ലേഡിസം (സർവ്വവിജ്ഞാനഗ്രന്ഥമോഹം)
 എന്ന പഴയ പേരു കൊടുക്കാം. എൻ
 സൈ ക്ലോ പ്ലേ ഡി സം മനസ്ഥിതി
 യിൽ, യാതൊരു മാനുഷിക പ്രവ
 ങ്ഗനത്തിനും മറുവുള്ളവയെ അപേക്ഷിച്ചു താ
 ഴ്ന്ന നിലയുണ്ടെന്നുള്ള വീക്ഷണകോടി അട
 ങ്ങിയിരിക്കുന്നതല്ല. ഈ മനസ്ഥിതിയിൽ,
 ദാത്തേ, കെർവാന്തെസ്, ഷെല്ലി, ഗേറേറ,
 ടോൾസ്തായ് എന്നീ സാഹിത്യകാരരുടെ കൃതി
 കൾ അവയുടെ മൂലഭാഷകളിൽ വായിക്കുവാൻ
 സാധിക്കാതെ വരുന്നതു, (ലത്തീൻ ഭാഷാസാ
 ഹിത്യകാരരായ) ഫോറസിനേറയും, സൂട്ടോ
 ണിയസിനേറയും കൃതികൾ അവയുടെ മൂലഭാ
 ഷകളിൽ വായിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വര
 ന്നതിനു തുല്യം ശോചനീയമായിരിക്കുന്നതാ
 ണ്. ഈ മനസ്ഥിതിയിൽ, ബെൻസാർദി
 ന്റെ കൃതികൾ വായിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതു
 സമൻ മത്സ്യംപിടിക്കുന്നതു് ഏങ്ങിനെയെന്ന്
 അറിയാൻ കഴിയുന്നതിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാ
 യിരിക്കുന്നതല്ല. ഐതിഹ്യങ്ങളെ പൂർവ്വിത
 യിൽവെച്ചു പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടുപോകണമെ
 ന്നുള്ള നിഷ്ഠയെക്കാൾ അധികം—പ്രോലിട്ടേ
 റിയറും ഇവയെ പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടുപോ
 കും പക്ഷെ. അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാതെ

യായിരിക്കും ഇവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്—
വിശ്വം എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്ന് അറിയുവാ
നുള്ള ആഗ്രഹം കുടികൊള്ളുന്ന പ്രോലിറ്റേറി
യററിന്റെ മനസ്ഥിതിക്കു യോജിച്ചതായിരി
ക്കും പ്രസ്തുത എൻസൈക്ലോഡിസം. അതു
മാച്ചുകുഞ്ഞ ഒരു സ്റ്റേറ്ററിനു തുല്യമായിരിക്ക
ുന്നതാണ്. അതു മനുഷ്യരുടെ സകല പ്രയ
ത്നങ്ങളേയും, സകല വിജയങ്ങളേയും ഒന്നുപോ
ലെ ബഹുമാനിക്കും. സയൻസ്, സാങ്കേതിക
വിദ്യാഭ്യാസം, എന്നിവയെ അതു തുല്യമായി
ആദരിക്കും. അതു മതചരിത്രത്തേയും, ഭേദ
ചരിത്രത്തേയുംകാൾ അധികം യഥാർത്ഥമായ
സർവ്വദേശീയചരിത്രത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതാ
ണ്. അതിന്റെ ബൈബിളിൽ, ശലോമോ
നുള്ള സ്ഥാനംതന്നെ ലൂയി പതിനഞ്ചാമനും,
ശമുവേലിന്റെ സ്ഥാനംതന്നെബോസ്പേയ്ക്കും,
ഉണ്ടായിരിക്കും. വിപ്ലവം ആസന്നമാകുന്ന
ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും, റാബലേയ്ക്കു പക്ഷ
ത്തിലോ, അല്ല, ദിദരോയുടെ പക്ഷത്തിലോ
ചേരേണ്ടതെന്ന് അതു ശ്വാസം അടക്കി ആ
ലോചിക്കും. സംസ്കാരത്തിന്റെ രൂപങ്ങളും,
ഹിയറാക്കികളും വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പുരോ
ഗതിയോടും, ആവശ്യങ്ങളുടെ തീക്ഷ്ണത
യോടും യോജിക്കാതെ വരുന്ന കാലങ്ങൾ ഉ
ണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. എൻസൈ
ക്ലോപ്പേഡിസത്തിലേക്കുള്ള തിരിച്ചുപോക്ക്
[എഞ്ച് വിപ്ലവകാലത്തിന് അല്പം മുമ്പു ദി
ദരോ എന്ന ഹ്രസ്വ തത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻ “എൻ
സൈക്ലോപ്പേഡിക്ക് ഡിക്ഷണറി” എന്ന
കൃതി രചിച്ചതിനെ സൂചിപ്പിച്ചാണ് ഇവി
ടെ തിരിച്ചുപോക്ക് എന്ന പദം പ്രയോഗി
ച്ചിരിക്കുന്നത്.] ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു
കാര്യം മാത്രമല്ല, സംഭവിക്കുമെന്നു സഭയെപ്പം
പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കാ
ര്യംകൂടിയാണ്. സയൻസിന്റെ പുരോഗ
തിയും, അനതൊലേ ഹ്രാൻസിൾക്കു അന്ത്യ
വാക്കു പറഞ്ഞതിനുശേഷം (മറ്റൊരു ഹ്രസ്വ
നോവലെഴുത്തുകാരനായ) ഷാൻജീരാദുവില്ല
ക്കു അതുതന്നെ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്ന ഒരു
സംസ്കാരത്തിന്റെ ക്ഷയവും, എൻസൈക്ലോ
പ്പേഡിസത്തെ നമുക്കു തലയിൽ കെട്ടിവയ്ക്കു
ന്നു.....

“ബുർഷ്വാസംസ്കാരം അധഃപതിച്ചുപോ
യി എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം, അതിനു

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളോടു പൊ
ത്തമില്ലെന്നും, അതു ജനതയുടെ മേൽ പൂർ
ജ്ജ്വലപ്രതാപംകൊണ്ടു മാത്രം അധികാരം ന
ലനിർത്തിവരുന്നു എന്നുമാണ്. ജനതയ്ക്കു ബ
ഷ്വാഭേദത്തിലുള്ള വിശ്വാസം നശിച്ചിരി
ക്കുന്നു.....തങ്ങളുടെ സംസ്കാരം പ്രോലിറ്റേ
റിയററിനു കൊടുക്കാമെന്നു ബുർഷ്വാവർഗ്ഗ
പറയുന്നുണ്ട്. അതിന് ഇവിടെ സാംഗത്യ
മില്ല. ബുർഷ്വാസംസ്കാരം ജനതയുമായ
പൊരുത്തത്തിനു കാരണം, അതു വളരെ
വിശിഷ്ടവും പരിപൂർണ്ണവുമായ ഒന്നാണെന്നു
ള്ളതല്ല, പിന്നെയോ, ബുർഷ്വാവർഗ്ഗത്തെ
കളിലും, സാധാരണ ജനതയെ കീഴിലും സ്ഥാ
പിക്കുന്ന ഒരു ഹിയറാക്കിയാണ് അതിൽ അ
ടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് എന്നുള്ളതാണ്. ബുർഷ്വാ
സംസ്കാരത്തിന്റെ ഓരോ ഘടകത്തിനും പ്രേ
ലിറ്റേറിയൻ എൻസൈക്ലോപ്പേഡിസത്തിൽ
പുതുതായി ഓരോ സ്ഥാനം കൊടുക്കേണ്ടതാ
യിവരും. ഈ പ്രോലിറ്റേറിയൻ എൻസൈ
ക്ലോപ്പേഡിസത്തിൽ, ഭാഷകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
നിന്നു ലത്തീൻഭാഷയോ, സാഹിത്യങ്ങളുടെ
കൂട്ടത്തിൽനിന്നു റസീന്റെ കൃതികളോ, ചിത്ര
ങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു (ഒരു പ്രസിദ്ധ ഹ്രസ്വ
റൊമാൻറിക്ക് ചിത്രകാരനായ) ദലക്രൂയുടെ
ചിത്രങ്ങളോ, തിരോധാനം ചെയ്യുന്നതല്ല
എൻസൈക്ലോപ്പേഡിസത്തിൽ ഇവയെ മാ
റി സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ, ഇവയ്ക്കു ബുർഷ്വാ
വർഗ്ഗം നല്കിയിരുന്ന പ്രയോജനവും, നിറവു
മാത്രമേ നഷ്ടമാകുകയുള്ളൂ. ഒരു റഷ്യൻ വി
ദ്യാർത്ഥി പഠിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്ന റസീൻ അന
തൊലേ ഹ്രാൻസിലും, പ്രസ്നിലും, പരമമായ
ഭക്തിമാത്രം ജനിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള റസീൻ ആയി
രിക്കുന്നതല്ല.....തൊഴിലാളികളായ ജ
നത സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങളെ ബലികഴിച്ചു ബു
ർഷ്വാവർഗ്ഗം പ്രയോജനകരമായി കരുതിയിട്ടു
ള്ളവയെ വ്യാപരിപാലിച്ചുകൊണ്ടുപോകു
ന്നതെന്നും, ബുർഷ്വാതാല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷി
ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും അവരോട് അഭ്യ
ർത്ഥിക്കുകയാണ്, ബുർഷ്വാവർഗ്ഗം തങ്ങളുടെ
സംസ്കാരം നൽകാമെന്നു പ്രോലിറ്റേറിയററി
നോടു പറയുമ്പോൾ, വാസ്തവത്തിൽ ചെയ്യു
ന്നത്. ഈ കൈമാറ്റം അസാധ്യമാണെന്നു
മുമ്പു മൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നല്ലോ. ഈ ഭാഗ്യ
ചിട്ടിയിൽ മേന്നാൽ ഒന്നാംസ്ഥാനം നേടാ

മെന്നുള്ള ആശ പ്രോലിട്ടേറിയററിന്റെ ഓരോ സന്താനത്തിലും ജനിപ്പിച്ചു അവരുടെ ഇടയ്ക്കു ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ ബുർഷപാവഗ്ഗം ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. ഇതുകണ്ട് ഇവരിൽ ചിലർ വഞ്ചിതരായേക്കാം. ഈ വിദ്യ ഉല്പതിഷ്ഠതത്തിന്റെ ഏച്ചുകെട്ടൽ മാത്രമാണ്. ഇനിയും ജനതയുടെ കണ്ണിൽ മണ്ണിടാമെന്ന് അവർ ആശിക്കുന്നതെന്തിന്?" ബുർഷപാവഗ്ഗത്തിനതന്നെ തങ്ങളുടെ ആശയസഞ്ചയത്തിൽ ഇപ്പോൾ ആത്മാത്മമായ വിശ്വാസമില്ലെന്നും, പ്രോലിട്ടേറിയൻ സംസ്കാരത്തിനു വെറും ഐഡിയലിസ്റ്റ് തത്വജ്ഞാനവും (വിജ്ഞാനവാദവും), മിസ്സിസിസവും പരിത്യജിക്കേണ്ടതായിവരുമെന്നുംകൂടി ബെറൽ മൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രായേണ ഇന്നത്തേ സമസ്തകേരളസാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ മനസ്ഥിതിയും കാര്യപരിപാടിയും പ്രസ്തുത ബുർഷപാമനസ്ഥിതിയും ബുർഷപാകാര്യപരിപാടിയും, ഇന്നത്തേ ബൃഹത്പുരോഗമനസാഹിത്യക്കരുടെ പ്രസ്തുത പ്രോലിട്ടേറിയൻ മനസ്ഥിതിയും കാര്യപരിപാടിയുമാണ്. മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗത്തിൽ പ്രസ്തുത രണ്ടു വീക്ഷണകോടികളേയും വ്യക്തമാക്കുവാൻ ബെറൽ ഫ്രാൻസിൽ നിന്നും യൂറോപ്പിൽനിന്നുമാണ് ഉദാഹരണങ്ങൾ എടുത്തിട്ടുള്ളത്. കേരളത്തിൽനിന്നും ഭാരതത്തിൽനിന്നും ഈ വീക്ഷണകോടികൾക്ക് ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മുവടെ ചേർക്കുന്നു. ബെറലിന്റെ ലത്തീനും റസീനും പകരം യഥാക്രമം ഇവിടത്തെ സംസ്കൃതത്തേയും, തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛനേയും നമുക്ക് എടുത്തു കാണിക്കാം. സ്വദേശിസാഹിത്യത്തെ വിദേശിസാഹിത്യത്തിന്റെ കാരാടിയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാനായി ഇന്നത്തെ സമസ്തകേരള സാഹിത്യപരിഷത്തുകാരും കൂട്ടരും സാഹിത്യസേവകസമിതികളെ സ്ഥാപിക്കുവാനായി ഈയുടെ ഒരുവെട്ടുത് സ്വദേശിസാഹിത്യത്തിൽ ബുർഷപാസംസ്കാരവും, വിദേശിസാഹിത്യത്തിൽ പ്രോലിട്ടേറിയൻ സംസ്കാരാംശങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് നിമിത്തമാണ്. റൊമാൻറിക്ക് മഹാപ്രസ്ഥാനംതന്നെ ഭാരതത്തിലെ വംഗദേശത്തു് ഇദംപ്രഥമമായി ഉത്ഭവിച്ചതു വിദേശിക്കാരാടികൊണ്ടാണെന്നുള്ളവസ്തുത ഇവർ വിസ്മരിച്ചുകളഞ്ഞതു സകല

മനുഷ്യരിലുമുള്ള "ഇരഡിപ്പസ്കോമ്പ്ളക്സ്" (പിതാവിനോടുള്ള വൈരം) ഇവരിലും കടികൊള്ളുന്നത് നിമിത്തമാകുന്നു. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യപൂർണ്ണമായ ഉദ്യമത്തിൽ ഇവർ ഏർപ്പെട്ടത് ഇവിടത്തെ പ്രോലിട്ടേറിയററിനെ കബളിപ്പിച്ചു അവരെക്കൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ബുർഷപാസംസ്കാരത്തെ സ്വീകരിപ്പിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണുതാനും.

സാഹിത്യസൃഷ്ടിയിൽ അനുകരണമെന്നും, നിർമ്മാണമെന്നും രണ്ടു ഘടകങ്ങളുണ്ടല്ലോ. ബുർഷപാസംസ്കാരത്തിലെ ഹിയറാക്കിയിൽ നിർമ്മാണത്തിന് ഒന്നാംസ്ഥാനവും, അനുകരണത്തിനു രണ്ടാംസ്ഥാനവും കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിനാൽ, ഇവിടത്തെ ബുർഷപാവർഗ്ഗക്കാരായ ഇന്നത്തെ സാഹിത്യപരിഷത്തുകാരും ഇപ്രകാരമാണു പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നത്. നേരേമറിച്ചു ഹിയറാക്കികളില്ലാത്ത പ്രോലിട്ടേറിയൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ വീക്ഷണകോടി അംഗീകരിച്ച് ഇവിടത്തെ ബൃഹത്പുരോഗമനസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനക്കാർ അനുകരണത്തിനും നിർമ്മാണത്തിനും തുല്യപ്രാധാന്യമാണു നല്കിയിരിക്കുന്നത്. ഈ രണ്ടു ഘടകങ്ങൾക്കും തുല്യപ്രാധാന്യം നല്കുന്നതായാൽ, ഇവിടത്തെ സമുദായമുഖത്തുള്ള പുണ്യകൾക്കു സമുദായവിപ്ലവമാകുന്ന ശസ്ത്രക്രിയ അവശ്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് ഇവിടത്തെ പ്രോലിട്ടേറിയറു മനസ്സിലാക്കി അതിനുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുമെന്ന് ഇന്നത്തെ സാഹിത്യപരിഷത്തുകാർ നല്ലപോലെ അറിയാം. തന്നിമിത്തം നിർമ്മാണഘടകത്തിന് ഇവർ പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകിയിരിക്കുന്നതും ഇവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യനിമിത്തമാണെന്നു സുവ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

മതത്തിന്റെ ബാഹ്യരൂപം പൂണ്ടിട്ടുള്ള ഹിന്ദു, മുസ്ലിം, സിക്ക്, ക്രിസ്ത്യാനി, പാർസി, ജെയിൻ, യഹൂദ, ബൗദ്ധ. സംസ്കാരങ്ങൾ ഇന്നു ഭാരതത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇന്നത്തെ സമസ്തകേരള സാഹിത്യപരിഷത്തുകാരും കൂട്ടരും ഹിയറാക്കിയെ ആസ്പദിച്ചുള്ള തങ്ങളുടെ ബുർഷപാമനസ്ഥിതി അനുസരിച്ചു തങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ ഹിന്ദുസംസ്കാരത്തിന് ഒന്നാംസ്ഥാനവും, ക്രൈസ്തവസംസ്കാരത്തിനു രണ്ടാംസ്ഥാനവും, മുസ്ലിം സംസ്കാരത്തിനു മൂന്നാംസ്ഥാനവും നൽകിയിരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയലോകത്തിലെ ജനസംഘടനക്കനു

സരിച്ചുള്ള അനുപാതികപ്രാധാന്യമാണ് ഇ വർ കലാലോകത്തിൽ സംസ്കാരങ്ങൾക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഭാരതത്തിലെ റൊമാൻറിക്ക് സാഹിത്യകാരരുടെ ഈ ഹിയറാർക്കിമനസ്സിതി മഹാകവി ഇക്ബാലിനെ ഭേദീയപാളയം വിട്ടുപോകുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച വസ്തുത ഇവിടെ സ്മരണീയമത്രെ. ഇവിടുത്തെ സാഹിത്യപരിഷത്തുകാരുടെ ഈ മനസ്സിതി തുടൻ കൊണ്ടുപോകുന്നതായാൽ, കേരളത്തിൽ ഐസ്കര സാഹിത്യപരിഷത്തുകളും, മുസ്ലിം സാഹിത്യപരിഷത്തുകളും, യഹൂദസാഹിത്യപരിഷത്തുകളും കാലവിളംബമെന്യേ ജനമെടുക്കുന്നതാണെന്നു സഭയെയും പ്രവചിക്കാം. നേരെ മറിച്ചു, പ്രോലിട്ടേറിയൻ മനസ്സിതിയിൽ സകല സംസ്കാരങ്ങൾക്കും അവരുടേറ്റിപക്ഷത്തിന്റേതായാലും ശരി, ഒരു അല്പപക്ഷത്തിന്റേതായാലും ശരി, തുല്യപ്രാധാന്യം ഉണ്ടായിരിക്കും. പ്രോലിട്ടേറിയൻ മനസ്സിതിയുള്ള ഇവിടുത്തെ ബൃഹത്പുരോഗമന സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനക്കാർ തങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ മതസിംബോളിസങ്ങളെ

വർജ്ജിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു സംസ്കാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രസ്തുത പാതങ്ങളെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാനാണുതാ

പിന്നെയും, രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യം ന്നൊന്നാശ്വാസവും, വർഗ്ഗീയസമത്വത്തോടൊന്നാശ്വാസവും, ഇന്നത്തെ സാഹിത്യപരിഷത്തുകാർ തങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ നൽകുന്നു. നേരെമറിച്ചു് ഇവ രണ്ടിനും തുല്യനമാണു പ്രോലിട്ടേറിയൻ മനസ്സിതിമൂലം വിടുത്തെ ബൃഹത്പുരോഗമനസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനക്കാർ തങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ കൊ

ഇന്നത്തെ സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ സകലപ്രചരണമാർഗ്ഗങ്ങളും പുതുതായി സ്വീകരിക്കുന്ന സാഹിത്യപരിഷത്തിനും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നത്തെ പരിഷത്തിന്റെ ഭിത്തിയായ സർവ്വകലാശാലകളിലും, ടെക്സ്റ്റ് ബുക്ക് കമ്മറികളിലും പുതിയ പരിഷത്തുകാർ പ്രവേശിക്കുകയും വേണം.

സിക്കണ്ടർ

ഗ്രന്ഥകർത്താ : ഇ. എം. കോവൂർ ബി.എ., ബി.എൽ.

മലയാളത്തിലെ പ്രമുഖദിനപത്രങ്ങളുടെയെല്ലാം മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസ ലഭിച്ച മനോഹര നാടകം.

വില ഒരു രൂപാ.

ആവശ്യപ്പെടുക:— റബ്ബി കോവൂർ, കൊട്ടാരക്കര.

BEST'S

Is what you specify when you need

Biscuits, Cakes of all descriptions, Sweets and Bread
FOR YOUR HOME.

Manufactured by a firm that is in the centre of its market, knows its market, and meets the needs of the market, both in volume and quality.

Issued by:- **BEST BAKING Co.,**

Sales Depot:-
at Kalarikal Bazaar,
KOTTAYAM.

Home of Best's Biscuits,
NEAR ZILLA COURT,
KOTTAYAM.

വന്ദനം!

(ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്)

വന്ദനം സനാതന ഗീതാർത്ഥം സ്വപ്നാപാര-
സുന്ദരലിപികളിൽ കുറിക്കും മഹാത്മാവേ!

ജ്ഞാനസംസ്കാരം ചേർത്ത്
കർമ്മത്തിൻ ക്ഷേത്രം ഹിംസാ-
ധീനമാകാതെ തന്നെ-

യിളക്കി നിരപ്പാക്കാൻ
ഭൗതിക, മാധ്യാത്മിക,-
മീ മഹാസിദ്ധാന്തങ്ങൾ
നീതിയിൽ യോഗാത്മക-
നകത്തിൽ സ്വയം പൂട്ടി,

ഏകനായുഷം ധർമ്മ-
കർഷക! തവാകാരം
ലോകമുള്ളതോൽപുഷ്പ-
ലോചനം ദർശിക്കുന്നു.

മുൻപരാജയങ്ങളെ
മുഴുവൻ വളമാക്കി
ത്തൻ പരിശ്രമത്തിന്റെ
ചാലങ്ങളെന്നടുക്കുമ്പോൾ,

പാരാകെന്തുരുകാക്കി-
പ്പകുക്കും മുമതുകൾ
പാടേ നിന്നിളകുന്ന
പതിക്കാനിടം നോക്കി.

പാരതന്ത്ര്യത്തിൻ കരി-
മ്പാർകൾ തകർന്നും
ശൂന്യമാം സ്വപാർശത്തിന്റെ
വരമ്പു നികത്താനും,
കേവല മഹിംസ തൻ-
കൊഴുവല്ലാതെ, ലോക-

പാവന! ഭവാനില്ല;
സത്യമാണതിന്മുമ്പ്.
കാരിരുമ്പിനോടൊത്ത
സാമ്രാജ്യവാദത്തിന്റെ
ഭാരിച്ചോരടിക്കല്ലിൽ-
ക്കൊണ്ടുരയുമ്പോൾപ്പോലും
ആ മന ചതയുകി-
ല്ലടരില്ലോരോ വില്ല-
മാമൂലം മുറിച്ചുകൊ-
ണ്ടതുപോവുന്ന നേരെ.

ചാലുകളെടുത്താലും-
മാത്മീയ പ്രഭാവത്താൽ
മേലുമീക്കർമ്മക്ഷേത്ര-
മങ്ങോളം നനച്ചാലും!
അങ്ങതിൽ വിതയ്ക്കുന്ന-
മാനവമഹത്വത്തിൻ-
മണ്ണുളമ്പിജം മുള-
യെടുക്കും; കതിർമുട്ടം.
ഭാവിലോകത്തിൻ ശാശ്വ-
തൈശ്വര്യം തവ പക്ഷ-
മാ വിളനിലം പൂകി-
ക്കളിക്കും കൂകിപ്പാറി.
ഭാരതം സമ്പന്നം ഹാ
നിത്യനിസ്വനാമങ്ങൾ,
ഭാരതം പ്രബലം ഹാ!
ബലഹീനനാമങ്ങൾ!

വന്ദനം സനാതന ഗീതാർത്ഥം സ്വപ്നാപാര-
സുന്ദരലിപികളിൽ കുറിക്കും മഹാത്മാവേ!

പൊന്നമ്മയുടെ സാരി

(തകഴിശിവശങ്കരപ്പിള്ള)

നമ്മുടെ ഒരു തിരുവ നന്തപുരത്തിനു പോ യിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരിക്കൽ എറണാകുളം കാണാ നിടയായി. നാലു പ്രാവ ശ്യാം ആലപ്പുഴയ്ക്കു പോ യിട്ടുണ്ട്. അന്ന് തിരുവ

നന്തപുരത്തിനു പോയപ്പോൾ തോന്നിയ ആ ഗ്രാമമാണത്ത്. ഒരു സാരി എല്ലാകൊല്ലവും അ ന്വലപ്പുഴ ഉത്സവം വരുമ്പോൾ അവളുടെ അ ഗ്രാമം പുനർജീവിക്കും. അവൾ അമ്മയെ അ ലട്ടിത്തുടങ്ങും. അമ്മ പറയും, “നിനക്കൊരു ത്തൻ വരുമ്പം അവനോടു പറ. അതുവരെ ഇ ത്തുമതി”

“ഓ!” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൾ വിരമിക്കും. രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം മുഖം വീർപ്പി ച്ചിരിക്കും, കരയും. ആ കരച്ചിലിന്നും പിണ ക്കത്തിന്നും ഫലമുണ്ട്. ഉത്സവത്തിന് ഒരു നല്ല പട്ടവയും ജമ്പറും അമൻ വാങ്ങിക്കൊടുക്കും. ഒന്നു രണ്ടു പ്രാവശ്യം അവളുടെ അച്ഛൻ പ ണിക്കരുമാമൻ ആലപ്പുഴയ്ക്കു പോയപ്പോൾ ഒരു ജന്മിക്കടയിൽ കയറി സാരിയുടെ വില ചോദിച്ചു. പക്ഷേ അത്രയും വിലകൊടുത്തു ഒന്നു മേടിച്ച് തട്ടാത്തിചമഞ്ഞ് നടക്കുന്നതെ ള്ളിനാണ് എന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു. അത്ര യും പണംകൊടുത്താൽ നാല് ഒന്നാന്തരം പട്ട വ കിട്ടും. എന്തിനധികം, അദ്ദേഹം വാങ്ങി യില്ല.

അന്വലപ്പുഴ ഉത്സവത്തിനു പോകുമ്പോ ള്ള പൊന്നമ്മ സാരി ഉടുത്ത പെണ്ണുങ്ങളെ എ ള്ളാം നോക്കും. എന്തെല്ലാം ഇനങ്ങളാണത്! പച്ച, ചുമല, ഉഴൽ, മഞ്ഞ ഇങ്ങിനെ എത്ര നിറത്തിലും, എത്ര രീതിയിലുമുള്ള സാരികളു ണ്ട്! എല്ലാ ഇനങ്ങളും അവൾക്കറിയാം.

പണിക്കരുമാമന്റെ അനന്തരവൻ കെ ച്ചുപണിക്കരെക്കൊണ്ടു പൊന്നമ്മയെ വിവ ഫം ചെയ്യിക്കാൻ ആലോചിച്ചു. കൊച്ചുവ ണിക്കർ ആൾ നല്ലവനാണ്. ഒരു പാവമാ ണ്. ജോലി ഒന്നുമില്ല. എങ്കിലും ആ വിവ ഫം പണിക്കരുമാമന്റെ വലിയ ആഗ്രഹമാ യിരുന്നു. “അവനു ജോലിയൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ വേണ്ട” എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “എനിക്കു വയസ്സുകാലത്തു ശുശ്രൂഷ കാൻ ഒരാളുണ്ടല്ലോ.”

പൊന്നമ്മയുടെ അഭിപ്രായം ആരു അന്വേഷിച്ചില്ല. അത് അവൾ ഒടുപറഞ്ഞു തുമില്ല. പക്ഷേ ഏകാന്തതയിൽ അവൾ സാരിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു മയിൽപീലിക്കണ്ണുകളുള്ള ഒന്നും, ഉഴൽനി ള്ളതിലുള്ള ഒന്നും—ഇങ്ങിനെ രണ്ടു സാരികൾ അവൾക്കു വേണം.

വിവാഹരീതിയിൽ നിശ്ചയിച്ചു. വിവ ഫത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ നടന്നു അതൊരു വലിയ അടിയന്ത്രമായിരുന്നില്ല. ആ ദിന സം ഒരുങ്ങുവാൻ ഒരു സാരി—എങ്ങിനെ അ വൾ പറയും? വിവാഹത്തിനൊരുങ്ങുവാൻ ഒരു സാരി വേണമെന്ന് ഒരു വധുവും പറയുക യില്ല. പക്ഷേ പൊന്നമ്മ ഒന്ന് ആലോചി ച്ചു. വിവാഹത്തിനു വരൻ കൊടുക്കുന്നതു ഒരു സാരിയായിരിക്കും. അടുത്ത് ആയിടെ നടന്ന എല്ലാ വിവാഹങ്ങൾക്കും അങ്ങിനെയാ യിരുന്നു. അതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ പരിഷ്കാരം. അവൾക്കും സാരിതന്നെ കിട്ടാതെ വരുമോ? അതുമതി. ഇപ്പോൾ മിണ്ടണ്ട. അങ്ങിനെ അവൾ സാരി പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു.

ആ സാരി എങ്ങിനെയുള്ളതായിരിക്കും? അത് ഇന്നു രീതിയിലിരിക്കണമെന്ന് മച്ചുനെ അറിയിച്ചെങ്കിൽ! അതിനു സൗകര്യമുണ്ടായി രുന്നു. ആറേഴുദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അയാൾ

വളരെ വീട്ടിൽ വന്നിരുന്നു. അവളിരുന്ന
റിയിൽ കയറിയിട്ടു ഇറങ്ങിപ്പോയി. അ
പ്പാൾ പറയാമായിരുന്നു. മയിൽപീലിക്കണ്ണ
സാരിമതിയെന്ന്. അതു കിട്ടിയാൽ—ഉ
നിരത്തിലുള്ളതു പിന്നെ മതി. പണം കൊടു
ന്നിന്നും കൊള്ളാത്ത തട്ടാത്തിച്ചേലയാ
രിക്കുമോ എന്തോ വാങ്ങുന്നത്! അന്നു
പറഞ്ഞു മില്ല. അങ്ങിനെ ഒന്നാണെങ്കിൽ അ
കാണിച്ച് എന്നും മച്ചനെ കളിയാക്കണം.
അത് അവൾ ഉടക്കുകയേയില്ല.

വിവാഹവേദിയിലേക്കു അവൾ ഇറങ്ങി.
റാലി കെട്ടി; മാലയിട്ടു, തട്ടത്തിൽ വരൻ വ
ന്നും കൊടുത്തു. ഒരു ജപ്പാൻ പുടവയും,
താത്തും!

പൊന്നമ്മ മുറിയുള്ളിൽ കയറിയിരുന്നു
രയാൻ തുടങ്ങി. ആ കരച്ചിൽ നാണംകൊ
ണ്ടെന്നു പെണ്ണങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചു.

ആദ്യരാത്രിയിൽ ശയ്യാഗാരത്തിൽ വെച്ച്
അവൾ ആദ്യമായി പറഞ്ഞത്. അതാണ്.
അ സാരിവാങ്ങി കൊടുക്കാമെന്ന് അയാൾ
നോക്കി. ഒരു മണിക്കൂറിനുശേഷവും അവൾ അ
തന്നെ പറഞ്ഞു. അയാൾ സത്യം ചെയ്തു,
വാങ്ങിക്കൊടുക്കാമെന്ന്. ഏതു കാര്യത്തെക്കുറി
പ്പു സംസാരിച്ചാലും അവൾ സാരിയിൽ എ
തിച്ചേരും.

അടുത്തദിവസവും, അതിനടുത്തദിവസ
വും പൊന്നമ്മയ്ക്കു സാരിയെക്കുറിച്ചു പറയാ
മുള്ളു. അങ്ങിനെ ഒരുമാസം കഴിഞ്ഞു. അവൾ
രയാൻ തുടങ്ങി. ഒരുമാസമായിട്ടും ഒരു
സാരിയെങ്കിലും വാങ്ങിക്കൊടുക്കാൻ കഴിയാ
ത ഭർത്താവിനെയാണ് അവൾക്കു ലഭിച്ചത്.
അക്കൊല്ലത്തെ അമ്പലപ്പുഴ ഉത്സവവും അടു
തുവരുന്നു. അവൾ ചോദിച്ചു.

“എന്തിനാ നാണമില്ലാതെ സംബന്ധം ചെ
ല്ലത്?”

കൊച്ചുപണിക്കർ തെല്ലു കഴിഞ്ഞു. ഒരാഴ്ച
കൊണ്ടു അവളുടെ ആശ സാധിച്ചുകൊടുക്കാമെ
ന്ന് അയാൾ ഏറ്റു. ആ ആഴ്ചയും കഴി
ഞ്ഞു. അവൾ അമ്മയോടു പറഞ്ഞു.

“എനിക്കീ സംബന്ധം വേണ്ട”

ഏവരും അന്ധാളിച്ചുപോയി.

കൊച്ചുപണിക്കർ ആവുമട്ടു ശ്രമിച്ചു.
അമ്പലപ്പുഴച്ചെന്ന് മയിൽപീലിക്കണ്ണസാരിയു
ടെ വില ചോദിച്ചു. ഇരുപത്തഞ്ചുരൂപ! എ

വിടെനിന്നുണ്ടാകും? അയാൾ പലരോടും ക
ടം ചോദിച്ചു; ആരും കൊടുത്തില്ല. ഒരു രാ
ത്രിയിൽ കടംബാധക പറമ്പിലുള്ള തെങ്ങി
ൽ അയാൾ വലിഞ്ഞുകയറി. പകുതി ചെ
ന്നപ്പോൾ താഴെവീണു. ഒരുമാസം ചികിത്സ
യിൽ കിടന്നു. മേടമാസത്തിൽ വേണ്ടപ്പെട്ട
ചിലരുടെയെല്ലാം കളങ്ങളിൽ നെല്ലുണ്ടാക്കാൻ
പോയി. അപ്പോൾ അവിചാരിതമായി ഒരു
ചെലവു വന്നു. അമ്മയ്ക്കൊരു ദിനം. കിട്ടിയതു
തീർന്നു. അവസാനം അയാൾ ഭാഗം ആവ
ശ്യപ്പെട്ടു. അതു വാങ്ങി വിറ്റു സാരി വാങ്ങാ
മെന്നു വെച്ചു. അമ്മാവൻ ഭാഗം കൊടുത്തില്ല.

പൊന്നമ്മ അയാളോടു ചോദിച്ചു.

“എന്തിനാ ആണായിട്ടിരിക്കുന്നത്?”

ഒരുദിവസം പണിക്കരെ കണ്ടില്ല; പിറ്റേ
ന്നും കണ്ടില്ല. മൂന്നാംദിവസം തിരുവനന്തപു
രത്തുനിന്നും ഒരു എഴുത്തുവന്നു. അയാൾ അ
വിടെയുണ്ട്. എന്തോ ജോലിയുണ്ടത്രേ!

പൊന്നമ്മയ്ക്കു ഉത്സാഹമായി. ഭർത്താവിനു
ജോലിയുണ്ടല്ലോ. ഇനിയും പണം കിട്ടും; സാ
രിയും വാങ്ങാം. ആ സാരിക്കൊത്ത ഒരു ജ
മ്പാദ വേണം. ഒരു ജമ്പറിന്റെ കാര്യം കൂടി
എഴുതി അയച്ചാലെന്ത്? ഏതുനിരത്തിലുള്ള
ജമ്പറാണു വേണ്ടത്? അല്ലെങ്കിൽ ജമ്പർ അ
മ്മയ്ക്കൊക്കെ വാങ്ങിപ്പിക്കാം. അവൾ വൈ
ക്കത്തപ്പുറമിടുക പോകുന്നവരെക്കൊണ്ടു ഒരു
ഡപ്പി കങ്കുമം വാങ്ങിപ്പിച്ചു. അയൽപക്കത്തു
ള്ള രാജമ്മയോടു പൊന്നമ്മ പറഞ്ഞു:—

“എനിക്കൊരു സാരി കൊണ്ടുവന്നു തരാ
മെന്ന് എഴുത്തിലുണ്ട്.”

പൊന്നമ്മ ദിവസങ്ങൾ എണ്ണിപ്പോക്കി.
ന്തററിണ്ടു, ന്തററിണം—എന്നിങ്ങനെ ദി
നങ്ങൾ കറയുംതോറും സാരിയുടെ രൂപവും
അവൾക്കു വിശദമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വല്ല
വിധവും അമ്പലപ്പുഴ ഉത്സവം വന്നാൽ മതി
യായിരുന്നു.

മീനമാസം ആദ്യത്തിലാണ് അമ്പലപ്പുഴ
ഉത്സവം. കുംഭമാസം അവസാനത്തിൽ ഒരു
ദിവസം കൊച്ചുപണിക്കർ അയാളുടെ കൊ
ച്ചമ്മയോടു പറഞ്ഞു.

“വീട്ടിന് ഒരു എഴുത്തു വന്നിട്ടുണ്ട്. ഭാര്യ
യ്ക്കു സുഖമില്ല. ഒന്നു വീടുവരെ പോകണം.”

പല അരി വയ്പുകാരെയും കണ്ടിട്ടുള്ള
കൊച്ചമ്മ പറഞ്ഞു, ഇതു അരിവയ്പുകാരുടെ

പതിവുസ്മൃതമാണെന്ന്. അപ്പോൾ അയാളെ അയയ്ക്കാൻ സൗകര്യമില്ല. പണിക്കർ വിഷമിച്ചു. പോയിട്ടു തിരിച്ചുവരാമെന്ന് അയാൾ സത്യം ചെയ്തു, ഫലമുണ്ടായില്ല. പണിക്കർ യജമാനനോടു പറഞ്ഞു. എന്തിനധികം മീനം ആദ്യം അയാൾ വളരെ ക്ലേശിച്ച് അൻവരും വാങ്ങി. പോകുന്നദിവസം ഒരു രൂപയുടെ മൂന്നുനോട്ട് എടുത്തുകൊടുത്തിട്ടു കൊച്ചമ്മ പറഞ്ഞു:-

“മൂന്നരൂപയുണ്ട്. ബാക്കി തിരിച്ചു വന്നിട്ടു തരാം”

കൊച്ചുപണിക്കരുടെ സകലപദ്ധതികളും തകർന്നു. രണ്ടുരൂപാ വഴിച്ചിലവിനുവേണം. എങ്ങിനെ സാരി വാങ്ങും? സാരിയില്ലാതെ അവിടെ ചെന്നാൽ—എന്നാൽ വിവാഹമോചനമാണ്. അത് അയാൾക്കു ഓർക്കാൻ വയ്യ. അത്രയും സുന്ദരിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ തനിക്കു കിട്ടുമോ?

കൊച്ചുപണിക്കർ കണക്കുതീർത്തു കിട്ടണമെന്നു ശരിച്ചു. ഫലമുണ്ടായില്ല. അവർ കൊടുക്കുകയില്ല.

* * * *

പൊന്നമ്മ ഉറങ്ങിയിട്ടു ദിവസങ്ങൾ പലതായി. അവൾ രാത്രികാലങ്ങളിൽ പുറത്തു ഭർത്താവിന്റെ കാലൊച്ച ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു കിടക്കും. പകൽമുഴുവൻ പടിക്കലിറങ്ങി നോട്ടമാണ്. സാരികൊണ്ടുവരുമെന്നു അവൾക്കു തീർച്ചയാണ്.

അമ്പലപ്പുഴ കൊടിയേറ്റിന്റെ തലേദിവസം പാതിരാ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പൊന്നമ്മ ഓർത്തു കിടക്കുകയാണ്. പുറത്തു ഒരു കാൽ പെരുമാറ്റശബ്ദം കേട്ടു. പൊന്നമ്മ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു. കൊച്ചുപണിക്കർ ഒന്നേ വിളിച്ചുള്ളൂ. അവൾ കരകുതുറന്നു. അയാൾ അലക്ഷ്യമായി ഒരു പൊതിക്കുട്ടു അവളുടെ കൈയിലേക്കെറിഞ്ഞുകൊടുത്തു.

മുമ്പെങ്ങുമില്ലാത്ത രെഡികാരം അയാൾക്കുണ്ടായി. അതു പൊന്നമ്മ വകവെച്ചുകൊടുത്തു. ‘എടി പൊന്ന’ എന്ന് അയാൾ വിളിക്കുമ്പോൾ എന്തു വിനയമായി അവൾ വിളിക്കുകയുണ്ടായില്ല! അയാൾ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു ചോദിക്കാതെ തന്നെ അവൾ അരി വയ്ക്കുവാൻ തയ്യാറായി. ഉറങ്ങുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു.

“അയ്യോ! ഒരുപിടി ചോരണ്ടില്ലല്ലോ.”

ഉറക്കറയിലേക്കു കയറിയപ്പോൾ—അതു ഏല്പമായി വികാരതീക്ഷ്ണമായി ഒരു മുഖനംകൊച്ചുപണിക്കർക്കു അന്നോളം കിട്ടിയിട്ടില്ല. അയാൾ ഒരു അരുമപ്പേർ ചൊല്ലി അവളെ വിളിച്ചു.

അവൾ പറഞ്ഞു.

“ഞാൻ സാരി ഉടുക്കുമ്പോൾ ഇരിലും സുന്ദരിയായിരിക്കും. നാളെ സാരി ഉടുത്തുകൊണ്ട് ഒരുമ്മ തരാം.”

പിറന്നു പൊന്നമ്മ കൂട്ടുകാരികളെയെല്ലാം സാരികൊണ്ടുവന്ന കഥ അറിയിച്ചു. മയിൽപ്പീലിക്കുണ്ണുള്ള സാരിയാണ്. അവരെല്ലാം വന്നുനോക്കി. ചിലർക്കെല്ലാം സന്തോഷമായിരുന്നു. മറ്റുചിലരെല്ലാം അസൂയപ്പെട്ടു. അസൂയക്കാർ ആരെല്ലാം എന്നു പൊന്നമ്മയ്ക്കറിയാം. അവൾ അവരിൽ ഒരുവളുടെ മുഖത്തു നോക്കിപറഞ്ഞു.

“എഴുതിയയച്ചു വരുത്തിയതാ. നൂറുരൂപയാ വില”

കിഴക്കേതിലെ കമലമ്മ പറഞ്ഞു

“ഇതു കോടിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല”

പൊന്നമ്മ ചൊടിപ്പോടെ ചോദിച്ചു

“ഉം, എന്താ?”

“ഇതിനു പശിമയില്ല”

“ഇതു പട്ടാ. അതാ പശയില്ലാത്തതു.”

“എന്നാൽ കോടി മണം കാണുമല്ലോ”

പൊന്നമ്മയ്ക്കു ഉത്തരം മുട്ടി. അവൾ പറഞ്ഞു

“അല്ലെങ്കിലും കൊച്ചിലേമുതൽ നിനക്കെന്നോടസൂയയാ”

പൊന്നമ്മ സാരി പൊതിഞ്ഞുകെട്ടി. അപ്പോൾ കമലമ്മ പറഞ്ഞു

“അതിന്റെ തുമ്പിനു വെളുത്തേടന്റെ അടയാളമൊണ്ടു”

അടുത്തദിവസം പൊന്നമ്മയും കമലമ്മയും തമ്മിൽ വലിയ വഴക്കായിരുന്നു.

* * *

നാലുദിവസം കഴിഞ്ഞു, ഒരുച്ചയ്ക്കു പൊന്നമ്മ സാരി എടുത്തു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു കൊച്ചുപണിക്കർ അകത്തുകിടന്നുറങ്ങുന്നു. രണ്ടു പോലീസുകാരും ഒരാളും കൂടി അവിടെ കയറിവന്നു. ആൾ ഉടൻ പോലീസുകാരോടു പറഞ്ഞു.

“അതാ എന്റെ സാരി എമാനേ!”

“ഇതോ!”

“അതെ”

പോലീസുകാരൻ പൊന്നമ്മയോടു ചോദിച്ചു. ആ സാരി ഇങ്ങേ തരിൻ”

പൊന്നമ്മ വേടിപ്പുവിറച്ചു. അവൾ സാരി കാട്ടത്തു. പോലീസുകാരൻ ചോദിച്ചു

“ഇതാകൊണ്ടുവന്നുതന്നതാ”

അവൾ വിറച്ചുപറഞ്ഞു

“എന്റെ ഭർത്താവു”

“എന്നു കൊണ്ടുവന്നുതന്നു?”

“മൂന്നാലായി”

പോലീസുകാരനെ കൂടെ വന്നയാൾ സാരി വാങ്ങി തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി. അയാളുടെ മുഖത്തിൽ എന്തൊരു സന്തോഷം! അയാൾ പറഞ്ഞു

“വലുവീട്ടിലെ സാരിയാ. എങ്കിലും ഞാൻ വിരിച്ചേച്ച് അങ്ങോട്ടു പോയതേയുള്ളൂ. അതിനകം തട്ടിക്കൊണ്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞല്ലോ. എന്റേമാനേ! ആ കള്ളനിട്ടു രണ്ടിടി കൊടുക്കണം! അതിനു പ്രത്യേകം വലുവീട്ടിലമ്മയോടു ഞാൻ എന്തു പറയുമെന്നു.

അവ! പത്തമ്പതു സാരിയുണ്ടായിരുന്നതിൽ നല്ലതുതന്നെ തട്ടി.”

പൊന്നമ്മ വേടിയോടെ പറഞ്ഞു

“ഞാനല്ല. എന്നെ—എന്നെ—”

പോലീസുകാരൻ ചോദിച്ചു:

“നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവുണ്ടോ ഇവിടെ”

“ഉണ്ട്”

അപ്പോൾ ആരോ അടുത്ത മുറിയിൽ കൂടി ഓടുന്നതുകണ്ട് പോലീസുകാരിൽ ഒരാൾ അ

ങ്ങോട്ടോടി. ഓടിയതു കൊച്ചുപണിക്കരായിരുന്നു. പോലീസുകാരൻ കൊച്ചുപണിക്കരെ അവിടെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. അയാൾ ആ ലിലപോലെ വിറയ്ക്കുന്നതായിരുന്നു. പോലീസുകാരൻ ചോദിച്ചു

“ഈ വെള്ളത്തേടന്റെ സാരി അവൻ ഉണ്ടാകാൻ വിരിച്ചുടത്തുന്നിന്നും താൻ മോട്ടിച്ചോ?”

“അല്ലേ! അതു ഞാൻ എടുത്ത—അല്ലാ. മോട്ടിച്ചതല്ല. അത് അവളു ചക്രംകൊടുത്തു മോട്ടിച്ചതാണേ!”

“അല്ല, അതെനിക്കു കൊണ്ടുത്തന്നതാ”

അങ്ങിനെ അവിടെ ആൾകൂടി. പോലീസുകാർ എന്തൊക്കെയൊ എഴുതാൻ തുടങ്ങി. പൊന്നമ്മയേയും കൊച്ചുപണിക്കരേയും സ്റ്റേഷനിൽ കൊണ്ടുപോകണമെന്ന് അവർക്കു നിർബന്ധമാണ്.

പണിക്കരമ്മാവൻ എവിടെനിന്നോ അങ്ങെടുത്തുപോയെന്നു കണ്ടു. ആ പോലീസുകാരിൽ ഒരാളുടെ സഹതാപം പണിക്കരമ്മാവൻ ആർജ്ജിച്ചു. വീട്ടിൽ വടക്കുവശത്തുവെച്ചു അവർതമ്മിൽ കററനേരം വർത്തമാനം പറഞ്ഞു. പണിക്കരമ്മാവൻ കരയുന്നു.

പോലീസുകാരൻ പറഞ്ഞു

“ഇത് ഇഞ്ചാർജ്ജമേന്തിന്. എനിക്കോ”

പണിക്കരമ്മാവൻ എന്തോകൂടി കൊടുത്തു. അങ്ങിനെയിങ്ങനെ ആ പോലീസുകാരൻ ഇഞ്ചാർജ്ജമേന്തിനെ സമാധാനപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹം വെള്ളത്തേടനോടു പറഞ്ഞു.

“കടംബക്കാരല്ലോ. തനിക്കു സാരികിട്ടിയല്ലോ. അവരെ അപമാനിക്കരുത്. നമുക്കു പോകാം”

“ഭർത്താവ്”

എത്ര ത്യാഗവും സഹിക്കാം! എത്ര പണവും ചെലവുചെയ്യാം!! വേണ്ടിവന്നാൽ തന്റെ സർവ്വസമ്പത്തും ഉപേക്ഷിക്കാം!!! എന്നാലും എന്റെ ഭാര്യ അരോഗ്യവതിയായിരിക്കണം.

ഭാര്യ:—കാലാകാലങ്ങളിൽ ജീതുവാകുന്നില്ല. അന്തവകാലങ്ങളിൽ അസഹനീയമായ വയറുവേദന, തലകറക്കം, മരർദ്ദി, സ്നേഹങ്ങൾ വേദന, നടുവുവേദന, കൈകാൽകഴപ്പ്, അസ്ഥിശ്വാസം. ഇതെല്ലാമാണ് എന്റെ രോഗങ്ങൾ—ഇവയ്ക്കു:—

ഡാക്ടർ ജറോമിന്റെ—“ഫ്ളൂവർ ട്രോണിക്സ്” സിദ്ധൗഷധം.

L.F. Dispensary, Muttam, Thodupuzha,
Travancore.

അമ്മയുടെ കാൺമണി

(വെണ്ണിക്കുളം)

1
 ഫിമഗിമി തലപൊക്കിക്കാവലാണന്ന മിന്നും;
 മമണി കമലപോലും ദാസിയായ് തീന്നിരുന്ന;
 അമരനടിയുമെത്തി, ദേവി, നിന്നെപ്പലത്താൻ
 മമതയൊ, ടഴലിന്നും തീർത്തില്ലെത്തെയ്യോ!

2
 കരുമന ചെറുതാണോ കമ്മളുവേ, മമതപം
 മപയകിയൊരവിട്ടുതെക്കുകാതകംവേദനാഹം!
 ഇരുളറയിലിരിപ്പാണിപ്പൊഴും, കീർത്തിയേറും
 തിരുവടിയുടെ രണ്ടാം 'കോമിതൂർ'വൈരമെ

3
 അരമനയണിയേണ്ടും ദീപ്രതപ്രകാശം
 ഹര ഹര! നിപതിച്ചു, കൂരിരുൾക്കോട്ടയൊ
 നിരവധി ശതവർഷം നീങ്ങിയാലെത്തു ലാഭം?
 നരരുടെ ഹൃദയത്തിൽ പിന്നെയുംവാതരതപം!

4
 ഉരയുകിലുരയട്ടെ, നന്മയെത്തിനയാക്കും
 ദമയുടെ കരിറ്റുക്കല്ലിലച്ചാരുഹീരം:
 പരമിതുമുപകാരം തന്നെയാണെന്നറയ്ക്കാം
 വരരുചി തിരതല്ലും; മുലുമാറല്ലുസിക്കും.

5
 വശഗതമണിത്തൂവും സത്യ ദീപ്തിത്തഴപ്പാൽ
 വിശദരജതരേഖാബന്ധരും, ബന്ധഗേഹം,
 ശശധർ കരമാലാമാജിത ധ്യാനതയാകും
 നിശയുടെ നിധികുളംപോലെ മിന്നുന്നവല്ലോ.

6
 ഉടൽവടിവൃതികളെയും, കാണികൾക്കുത്സവ
 ത്തിൽ-
 നടനകലവിചേർത്തും, നാമമെങ്ങും പരന്നും,
 സ്ഫുടസുഭഗമണേ, നീ കാന്തി സാമ്രാട്ട്
 വെള്ള -
 കടയുടെ മുടിയിങ്കൽപററി മിന്നും കലാപം.

7
 ഇരുനദികളിണങ്ങിപ്പേരുലാവുന്നൊരേട-
 തരുളി വിധി നീനക്കുളാകരം ലോകരമ്യം.
 നിരുപമകരശില്പം പ്രാപ്തപാശ്ചാത്യമേവം
 സുരചിരതരസംസ്കാരങ്ങളുംചേർത്തുനിന്നിൽ.

8
 അരുതരുതഴലോതാ, നെക്കുനീയെന്നുകാണാ-
 ണതരുണനിത വിട്ടുനണായിരം ചാരരേയും
 വരുണനിലയമാകെ ക്ഷുബ്ധമായ് തീർപ്പോയി
 കരുണകരുണമല്ലെന്നാകിലിക്കേൾപ്പതെന്തേ?

9
 ജടിലചികരമോടും, ജന്തു ജാതോച്ചനാദ-
 യുടിതളയമോടും,തെന്നലാംവീള്പ്പാടും,മാം!
 അടിമുടി വിറകൊറുകെ, ച്ചാരു പെരമസ്സുപദി
 കിൻ-

നിടില തിലകമെങ്ങെന്നവരപ്പു വന ശ്രീ.

10
 തവവിമലചരിതം വിഷ്ണുപദ്യേമ ചിതും,
 നവരസമിടചേരും നാടകംപോലെതോന്നും
 കവനകലയിലാക്കിക്കല്ലുകുപ്പിക്കും മൂടും
 യുവതികളതുപാടും കൂട്ടമാറ്റാദമോടേ.

AMALGAMATED SCHOOL
 OF
COMMERCE, KOTTAYAM

Expert tuton given in all
 Commercial Subjects by
 experienced teachers.

Apply Sharp to:-
 Andrew M. Mathal, D'Com., Principel.

ഭാവത്തിൽനിന്നു രൂപത്തിലേക്കു്

(പ്രഫസ്സർ ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി, എം.എ.)

What of him have they imitated? What imitators always take, the form, the superficial, the freetone, cavalier-like gesture, the dashing faults, all things which, at least with him, are borne with a certain grace and careless ease, and which they have set about copying religiously. x x x x They have copied even his feeble rhymes and his affectations of carelessness. They have caught the fashion and the trick; but the flame, the passion, the elevation and the lyricism, they have refrained, and for good reasons, from borrowing.

SAINTE-BEUVE.

[അദ്ദേഹത്തിന്റെ എന്തൊന്നാണ് അവർ അനുകരിച്ചത്? അനുകരണക്കാർ പതിവായി കൈക്കൊള്ളാറുള്ളതെന്തോ, അത്—പറയട്ട്, പറയോടി, ആകെയുള്ള സ്വരം, ധാടിയുള്ള മട്ട്, ബലുപ്പാടിൽപ്പറന്ന പിഴകൾ. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ സ്വസ്ഥിച്ചിട്ടേക്കാവുന്ന അവയുമുണ്ട് ഒരു ചന്ദ്രം. എഴുതിപ്പോകുന്ന രൂപത്തിൽ അങ്ങനെ ചിലതു കടന്നുകൂടിപ്പോയി. അനുകരണക്കാരാകട്ടെ, അവയെയെല്ലാം ഒരുവക മനനീയ്യയോടുകൂടി പകർത്തുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിയല്ലാത്ത പ്രാസഭിഷ്ഠകളും അശ്രദ്ധമട്ടുകളും, അപ്പടി പകർത്തുന്നു. കെട്ടും മട്ടും സൂത്രപ്പണിയും അവർ കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആ ചൈതന്യവും ആ സ്തോഭവും ആ മഹത്വവും ആ സ്വാർത്ഥത്വവും കടം വാങ്ങാൻ അവർ മുതിർന്നിട്ടില്ല. അതിനാൽ അവർ കാരണവുമുണ്ട്.]

ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ കറെ മാതൃകകൾ കിട്ടിയാൽപിന്നെ അവയെക്കണ്ണമടച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ഏതു സാഹിത്യത്തിലേയും പതിവാണ്. അനുകരിച്ചുനോക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അങ്ങനെയുള്ളതാവൂ. അപ്പോൾ സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ യാഥാസ്ഥിതികരെന്നും ഉല്പത്തിക്കുള്ളതെന്നും മറ്റും കർമ്മങ്ങൾ ഉരുവിടുകയായി. പേരെത്ര പറഞ്ഞാലും വേണ്ടില്ല, ഒരു കൂട്ടർ രൂപോൽക്കർഷവാദികളും മറുകൂട്ടർ ഭാവോൽക്കർഷവാദികളുമായിട്ടാണ് തീരുന്നത്. * മാതൃകകൾ എത്രതന്നെ ഉള്ളിരിക്കാണ്ടിട്ടും അവയുടെ രൂപപ്പകിട്ടിൽ മാത്രമേ ആദ്യമായും അനുകരണക്കാരെ കണ്ടെത്തുന്നുള്ളൂ. അവർ കിട്ടിയ കിട്ടിയ രൂപങ്ങൾ ചെത്തിച്ചിന്തേരിട്ടങ്ങനെ കൂട്ടം. രൂപപ്പൊലിമയിൽ കവിഞ്ഞൊന്നും വേണ്ടെന്നായിരിക്കും അവരുടെ തോന്നൽ. കളിപ്പിച്ചു കളിപ്പിച്ചു കട്ടിയില്ലാതായാലും അവർ അറിയുന്നില്ല. പിന്നെയും ചട്ടക്കൂടിനുവേണ്ടി വാദിച്ചങ്ങനെ നിൽക്കും. അവർ എത്ര ബലം കൂട്ടിയാലും ചെത്തിക്കൂട്ടിയ ഉരുപ്പടികൾ സങ്കല്പത്തിനിന്നുപോകുന്ന പണിപ്പാടുകളായിട്ടില്ലെന്നുവരുമ്പോൾ കാണുന്നവർ പലരും കലശൽ കൂട്ടുകയായി ഏതു രൂപവും ഭാവത്തിനിണങ്ങിയിരിക്കണം, അഥവാ ഭാവത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കണം എന്നാകും അവരുടെ ശാസ്ത്രം. ഒരു പടികൂടിക്കടന്ന്, ഭാവം തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ രൂപം തന്നെ ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും എന്നുവരെ അവർ പറയും. അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇങ്ങനെ കൂട്ടിയടിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു അത്ര പരിഭ്രമിക്കാതെത്തന്നെ മലയാളത്തിൽ അനുകരണത്തിനിടയ്ക്കു പദോക്തവ്വരോലങ്കാരങ്ങളുമായിക്കൂടി കിടക്കുന്നു.

* രൂപമെന്നു വെച്ചാൽ പദവാക്യരൂപങ്ങളിലുള്ളതായ ബാഹ്യരൂപം. ഭാവമാകട്ടെ, വസ്തുസാത്ത്വത്തിൽ നിന്നുയിർക്കൊണ്ടു വ്യക്തിത്വം പ്രാപിക്കുന്ന ഭാവനാംശവും. രൂപംതന്നെ ഭാവമെന്നു വാദിക്കുന്നവരുണ്ട്. അവരുടെ അർത്ഥത്തിലല്ല ഇവിടെ രൂപത്തെ വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്.

നവരോട്, അവർ ഇറക്കുമതിചെയ്യാനല്ലേ ശിക്ഷണത്തൊന്നെന്നു വല്ലവരും ചോദിച്ചാൽ ഉടനെ അവർ അവയോരോന്നുമാർക്കുതൊട്ടു കാണിക്കുകയായി—ആ തോണിയും തുഴയും പന്നകവും പാമരവുമൊക്കെ. അതുകൊണ്ടു യോ എന്നൊരു ചോദ്യം കൂടിപ്പറപ്പട്ടാൽ അവർക്കു ക്ഷോഭം തുടങ്ങും. തുരുതരെ മാതൃകകൾ മുണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യും—ആ സംസ്കൃത പ്ലരപ്പി ലക്കം കൊണ്ടും നീട്ടിക്കൊണ്ടു്. പരമാർത്ഥത്തിൽ സംസ്കൃത മാതൃകകൾ അങ്ങനെയോ? വായിച്ചേടുത്തോളം കൊണ്ടു മനസ്സിലാകുന്നതു മറിച്ചാണ്. സംസ്കൃതത്തിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്, അനുകൂല്യങ്ങളും, അനുകരണങ്ങളും. ഭാസ കാളിദാസാദികളുടെ കൃതികൾ അനുകൂല്യങ്ങൾ. പിന്നാലെ വന്നവ അനുകരണങ്ങൾ—രൂപപ്പകിട്ടാൽ, പദവാക്യശൃംഖലാലങ്കാരങ്ങളാൽ, മാത്രം അപ്പുറം കാണിക്കളെ കണ്ണിൽപൊടിയിട്ടു മയക്കിയ അനുകരണങ്ങൾ. ഇവ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ കൃതികളല്ലേ നമ്മുടെ യാളികടംകുട മാതൃകയായിത്തീർന്നതധികവും. അല്ല, ആദ്യത്തെ പ്രതിഭാവാന്മാരുടെ കൃതികളാണെന്നു ഭാവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അനുകരണം അവയുടെ അനുസ്മാരത്തോളം ചെന്നിട്ടില്ല. വല്ലവർക്കും അതിനൊത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ, അവർ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ ഭോഷങ്ങൾ ഭാരതീയരുടെയോ, പൊതുവെ പശുരസ്മൃതയോ തലയിൽ കെട്ടിവെയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുവാൻ ഭേദം. ആ പ്രാചീന മഹാകവികളുടെ ചേതനകളെ കൂട്ടുപിടിച്ചു നമ്മുടെ ഭോഷങ്ങളൊരോന്നും ഗുണമാണെന്നു വരുത്താൻ—കിഴക്കൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ തനിമേതമാണെന്നഭിമാനിക്കാൻ—കോപ്പിടുന്നതു സാഹസങ്ങളിൽവെച്ചു സാഹസമായിരിക്കും.

നമുക്കു് ആ ചൈതന്യലക്കൊന്നു തിരിയാം. സംസ്കാരത്തിൽ ആകെക്കൂടിയെന്നല്ല, കലകളിൽ പ്രത്യേിച്ചും പശുരസ്മൃതമാണതുപോകാൻ സമ്മതിക്കാത്തൊരു സാമ്രാജ്യമാണല്ലോ ചൈത. പലകാലങ്ങളിലും ഇരുപെറ്റ സന്താനങ്ങളെ പ്ലാലെയ്ക്കുന്നു ഇൻഡ്യയും ചൈതനയും. അവിടെയും കാണുന്നുണ്ടു്, ആശാൻ മിരുത് പറഞ്ഞതുപോലെ സാഹിത്യത്തിൽ, 'നെടുമതിര കെട്ടൽ'. പ്രാചീന മഹാകവികളെ സമർത്ഥമായി അനുകരിക്കുന്നുവെന്നു ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു് നവീനന്മാർ കാട്ടി

ക്കൂട്ടുന്ന ഗോഷ്ടികൾ കണ്ടിട്ടു് ഒരു ചൈതന കവിതന്നെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതുനോക്കുക:

'ചൈതന്യ' പാരമ്പര്യത്തെ മുറുകെപ്പിടി, പലരും എഴുതിക്കൂട്ടുന്ന കവിതകൾ ഭാവമുടന ഇല്ലാത്തവയാണ്; കാവ്യത്തിന്റെ ലിംഗഭേദം നിവേദനത്തവയും. അധികവികളും മനസ്സിലാക്കുന്നതു പദങ്ങളും, പദങ്ങളും അടിച്ചിട്ടു നേപ്പിക്കുന്നതിലാണ് നന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു? കറെ മുഷിപ്പൻ വരികൾ ഉടനീളം കാണും കൃത്രിമത. വാസ്തവത്തിൽ കവിത മനുഷ്യന്റെ മനോമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു താനേ പുറപ്പെട്ടു കളങ്കമറ്റൊഴുകുന്ന വിതമായിരിക്കണം. ഇന്നത്തെ അരോചകളായ കവിതകൾക്കു് സ്വഭാവവികൃതിയുമില്ല, അന്മാർത്ഥതയുമില്ല. മനസ്സിൽ ഒരു വക സങ്കല്പങ്ങളായേ അവയെക്കണക്കാക്കാൻ പാടുള്ളു. തൽക്കർത്താക്കന്മാരെ യഥാർത്ഥത്തിൽ കവകളെന്നു വിളിക്കുകവയ്ക്ക. ചരടുകെട്ടിത്തൊരട്ടിക്കുന്ന പണിക്കാർ—അത്രയേ അവരുള്ള ശൈലിയും, മനസ്സും, അലങ്കാരവും കൊണ്ടുവരുമെന്നു വെച്ചു ചാതുര്യം കാണുന്നവരാണവർ. ഈ ആനാളുമോടിയിലുള്ള നവം ആചാര്യപദവിയിൽ നിൽക്കുന്ന പൂർണ്ണ മഹാകവികൾ വഴിയ്ക്കു വന്നുകൂടിയതല്ല. കവിയുടെ മമ്മവും സ്വഭാവവും ഉദ്ദേശമൊക്കെ മറന്നു് പണ്ടത്തെ ഉൽകൃഷ്ടകൃതികളെ അനുകരിച്ചവരാണ് ആ ഭോഷം ഇറക്കുമതിചെയ്തതു്. കല്പനാശക്തിയുടെ കറേറു ഏൽക്കാത്ത അനുകരണവും സമാനവക്രശൈലിയുടേ അർത്ഥക്കുറുപ്പുകൂടിപോയിട്ടില്ലാത്ത കൃത്രിമഭാഷരീതിയും ചൈതന്യ കവികളെ അവകടത്തിൽ ചാടിപ്പിടിക്കുന്നു. അവരെ നോക്കു നടുത്തൻ ഒരു പക്ഷെ ഒരു പിപ്ലവം തന്നെ മേങ്ങിവന്നേക്കാം.

—ചെങ്ങ് ചിയ്യ.

ഇന്നു രസികൻ കവിതകളെഴുതി ചൈതന്യ ജന്മത്തുമാരാദ്യനായ്ത്തീർന്നൊരു മഹാശയനാണ് ചെങ്ങ് അവികൾ എന്നോക്കണം. അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നതോ, ഭാവോൽക്കർഷത്തിൽ പെരിൽ.

കൃത്രിമരൂപപ്പകിട്ടിൽ അത്ര ഏറെ ഭൂമിക്കുതെ ലോകത്തെക്കണ്ണു തുറന്നു നോക്കി ജീവിതവുമായുണ്ടാകുന്ന സാത്ത്വത്താൽ മേൽക്കുമേൽ പൂജിപ്പെടുത്തിയ കല്പനാ ശക്തിയുപയോഗി

ഭാവബന്ധമുള്ള കാര്യങ്ങൾ രചിച്ചിരിക്കണമെന്നുള്ള ഈ പാഠം മലയാളത്തിൽ ആ പ്രാസവാദത്തിന്റെ പിന്നിൽത്തന്നെ ഒളിയിരുന്നു. 'നിപുണശ്ലോകങ്ങൾ' എന്നേതു കേൾക്കുമുണ്ടായി. എന്നാൽ അധികം പരം ആവിവാദകോലാഹലത്തിൽ നിന്ന് ഒന്നു മനസ്സിലാക്കിയുള്ള. നിരന്തരപദങ്ങൾക്കുതെ പ്രാസം ഭീഷണി പലപ്പോൾ എഴുതാറിൽ രചന ഭേദമായി എന്നുമാത്രം. ശരിയല്ല? ശ്രവണാകർഷണത്തിനു പ്രാസം ഒട്ടാകെ ഉപകരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. പക്ഷെ അനിരന്തരപദങ്ങൾ കത്തിച്ചെഴുത്താതെ വായിച്ചാൽ മാത്രം മതിയോ? ഏതാണുതന്നെ വായിക്കുന്ന അന്നത്തെ അധികം കവികളുടെ ധാരണ.

അതും ഗ്രഹിച്ചിട്ടു വാക്യത്തിനെയുമെ-
പത്തേണ്ടു പൂണ്ണവിരാമമെന്യേ ? ”

(ഉള്ളൂർ.)

തീർന്നു, രചനയുടെ കാഴ്ച. പോരെങ്കിൽ വേണമെന്നുവരുന്ന പദങ്ങളെ സാധിച്ചു കണ്ടു. ചുരുക്കത്തിൽ രൂപത്തിലൊന്നു ടി നിഷ്കർഷിച്ച് അതിലടങ്ങിയ ഭാവത്തെ പ്രകടീകരിക്കുക എന്നേ ആ പരിപാടികൊണ്ടു വന്നുള്ള. രചനാവിജയം പൂർണ്ണമാകുന്ന മങ്കിൽ ഗതി മറിച്ചാകേണ്ടിയിരുന്നു—ഭാവത്തിൽനിന്നു രൂപത്തിലേയ്ക്കും. എന്നിട്ടും പ്രാസം ഭീഷണിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ, ശരി, അധികം മതിനടിക്കാൻ വകയുണ്ടു്. ഈ ഭിന്നഗതികൾക്കു ഫലത്തിലന്തരം എത്രയു വരാമെന്നു കാണിപ്പാൻ ഇതാരെദാഹരണം :—

പെരുതഴുപ്പുപയാനമേനിനക്കീ-
യുരുദുരവസ്ഥപിണഞ്ഞു കാണുകയാൽമേ,
ഒരുതലവഴിപോലെതാങ്ങുവാൻതീ
വിരതിയലുന്നവനായിരുന്നുവല്ലോ !

(കീറത്തലയണ)

ഒരുവേളപഴക്കമേറിയാ-
ലിരുളും മെല്ലെ വെളിച്ചമായ് വരാം
ശരിയായ് മധുരിച്ചിടാം സ്വയം
പരിശീലിപ്പൊരു കൈപ്പതാനുമേ.

(ചിന്താവിഷ്ണുയായ സീത)

ആദ്യത്തെ പട്ടത്തിൽ ശ്രവണസുഖത്തിനോരു പോരായ്മയുമില്ല. പ്രാസം ഭീഷണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നിരന്തരമാകതികളാണെങ്കിൽ ഇല്ലതാ

നും. നന്നായോ രചന ? അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവും അതേഴുതിയകാലത്തു വായിച്ചവരിലധികം പേരും. അല്ലം ആലോചിച്ചു നോക്കൂ ! അതിലുള്ളതേത്താളം പദങ്ങളിൽക്കൊള്ളാൻമാത്രം ഉണ്ടോ അതിലേ ആ സാധാരണാശയം. ? എത്ര പദങ്ങളുടെ സാങ്കേതിതാത്മമാണ് തുറുഗതമാനവും അവിടെ ഉപയോഗപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു് ? പഞ്ഞിക്കെട്ടുകളെക്കുറിച്ചു കിട്ടിയൊക്കെ പദങ്ങളെന്നവന്നാൽ പാഴ് ചിലവുനിശ്ചയം. അപ്പോൾ രചന പരാജയപ്പെട്ടു. രൂപത്തിൽനിന്നു ഭാവത്തിലേക്കുകയറുന്ന രീതിയുടെ ഫലമാണ് ഇമ്മാതിരി രചന. കേൾക്കാൻ കൊള്ളാം. അത്രമാത്രം. അടുത്ത പട്ടം എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു ? അത്മമജ്ജനിറഞ്ഞു നിൽക്കുകയാണ് ഓരോ പദത്തിലും. ആ കനത്ത ആശയം ആവിഷ്കരിക്കാൻ എത്രപദം വേണമോ അത്രയേ അതിൽ കാണുകയുള്ളു. ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് ഇളക്കിനോക്കാമോ ? രചനയുടെ വിജയം അവിടെക്കാണാം. അങ്ങനെ വന്നതിന് മേറു ആശയത്തിൽനിന്ന് ആവിഷ്കരണോപായിലേക്കു കടക്കുകയെന്ന നിർബ്ബന്ധമാണ്. കേൾക്കാനും നന്ന്, ഓക്കാനം നന്ന്.

ഏ. ആർ. തിരുമേനിയെ ഒരു പ്രാസവാലംസകനായിട്ടാണു പലരും കാണുന്നതെങ്കിൽ ഞാൻ കാണുന്നത് നമുക്കു ഒന്നാമത്തെ ഭാവോൽക്കർഷവാദിയായ നിരൂപകനായിട്ടാണ്. ചമ്പുക്കളും ആട്ടക്കഥകളുമൊക്കെക്കഴിഞ്ഞു ഭാഷയ്ക്കൊരു നിലവാരം വന്നു തുടങ്ങിയ അക്കാലത്തു തിരുമേനിയുടെ ചൊല്ലുകൾ കേട്ടുപടിക്കുമാത്രം ഗ്രാരിച്ചവർ പദവാക്യപ്പുറോലങ്കാരങ്ങളിലും സന്ധിസുഗ്ഗാദികളിലുമെല്ലാം ഒരു മതഭ്രാന്തന്റെ ആവേശത്തോടുകൂടി മനസ്സിലാക്കി മഹാകാവ്യങ്ങളും അവയോളം പന്തലിപ്പിച്ചിട്ടാണു ഒരുവക ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളും കുറെ നാടകങ്ങളും എഴുതിയിറക്കി. എല്ലാം സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നും കടംവാങ്ങിയ ചട്ടക്കൂടുകളിൽ കത്തിത്തിരുകിയ നരമ്പിച്ച ചിത്രങ്ങൾതന്നെ. മിക്കതുമിപ്പോൾ ഒരിഞ്ചു കനത്തിൽ പുകയും പൊടിയും പിടിച്ചു കിടക്കുകയാണ്. ഒന്നെങ്കിലും പിന്നത്തെപ്പരുഷാന്തരത്തിൽ തലപൊന്തിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ആ നിരൂപകന്റെ മനോമേഖലയിൽ ഇടയ്ക്കിടെ പാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചില തേജകണി

കളെപ്പോലും ഒരു ഭൂതക്കണ്ണാടികൊണ്ടെന്ന കണക്കു വ്യക്തമായിക്കാണാൻ കഴിഞ്ഞ ചിലരുണ്ട്—ആശാനും വള്ളത്തോളും മറ്റും. അവർ സ്വകീയഭാവങ്ങൾക്കിണങ്ങുവണ്ണം രൂപകല്പനചെയ്തപ്പോൾ കറെ ഉത്തമകൃതികളുണ്ടായി. തമിഴേഭത്തിന്റെ കല്ലോലമാലകൾ കയറിയടിച്ചിട്ടും അവ ദീപസ്തംഭങ്ങൾ പോലെ ഉയർന്നിരിക്കുന്നു. അവയെപ്പോലെ കവി മനോഭാവത്തിൽനിന്നു കലാരൂപത്തിലേക്കു വളർന്നുകാഴ്ചയ്ക്കുള്ള അവയുൾമുറയും ഗണനീയങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളു. ആ ഉണ്ണായിവായുരടേയും രാമപുരത്തു വായുരടേയും മറ്റും കൃതികൾ പരിശോധിക്കുക.

കാലം പിന്നെയും കുറെയിങ്ങു പോന്നപ്പോൾ വീണ്ടും അനുകരണക്കാർ “ഒരുമിച്ചീയൽകണക്കു മേൽക്കുമേൽ” ഉയരുകയായി. അവരൊ, പുതിയ പുതിയ മൃഗകൾ അന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങി. ഭാഷയിലെ ആ ദിഗ്വിജയം സാധിച്ച കൃതികളും ടാഗോർ ഗാനങ്ങളുടെ തർജ്ജമകളും പത്തൊൻപതാംശതകത്തിലേക്കു ശ്ലീഷ് കവിതകളുമാണ് അവർ കൈയ്യിൽ കിട്ടിയത്. പക്ഷേ ലോഹശുദ്ധികളെവിടെ? അവർ പരങ്ങിയില്ല. എന്തു മങ്ങുകക്കിയൊഴിക്കുകയായി. പണിതീർത്തീർത്തവന്നപ്പോഴേയ്ക്കും ഒരുതലയ്ക്കൽനിന്നു വാർപ്പുകൾ വീണു തകർന്നിരുന്നുത് അവർ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നുവോ ആവോ? ഇവിടേയും മുമ്പേപ്പോലെ രൂപത്തിൽ നിന്നു ഭാവത്തിലേക്കു കടന്നുകൊണ്ടുള്ള അപകടമാണു കാണുന്നതെന്നോക്കണം. ഈ പുതിയ യുഗത്തിൽ രണ്ടും പറയിക്കാത്തവിധം കാര്യം നേടിപ്പോന്ന എന്താനും കാവ്യങ്ങളുണ്ട്. “കണ്ണുനീർത്തുള്ളി”യെപ്പോലെ ചിലത്. അവ അതാതു കവികളുടെ ഉള്ളിൽമൊട്ടിട്ട ഭാവനകളിൽനിന്നു വിരിഞ്ഞ പൊൽത്തൊരുകളാണ്.

മലയാള കവിതാരംഗത്തിൽ ഭാവോൽക്കർഷത്തിന്റെ പേരിലുണിനിരക്കാൻ ഇന്നും ഒരു കാളംവിളി കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നായിട്ടുണ്ട്. അ ചൈനക്കാരുടെ പറയുന്നതുപോലെതന്നെ ഇപ്പോഴും ചിലർ, സ്വങ്കാരസീൽക്കാരമർമ്മരാദികൾപോലെ ശബ്ദാനുകരണഭവങ്ങളാണു സകല പദങ്ങളുമെന്നു കരുതിയായിരിക്കാം, ശ്രാവ്യതയെ അങ്ങേ അററത്തെ തോതാക്കി ‘രചന രചന’ എന്നു നാമം ജപിച്ചുവരുന്നു;

ചിലർ എന്തു വൈകൃതത്തിന്മേലും കണക്കറ്റ ലങ്കാരങ്ങളുണിയിച്ചാൽമതി, കലാസൗന്ദര്യം എല്ലാം തികയാനെന്നു സ്വപ്നം കാണുന്നു; ചിലർ പറയാനുള്ളതെന്തെന്നു തീർച്ചപ്പെടാതെ, ഒരു തലയ്ക്കൽനിന്നു മറേറത്തലയോളം ഭാവനയുടെ പേരിൽ സാവധവരൂപകാദികൾ പടുത്തുപടുത്ത് ഓരോ കവിതയും പൊതിഞ്ഞുപൊതിഞ്ഞ് വീഴ്ത്തി ഓരോ പാഴ്സലാക്കിത്തീർക്കുന്നു; ചിലർ മറ്റൊരാളിന്റെ നിന്നെല്ലാം പിൻവാങ്ങി പുതിയപുതിയ മനസ്സുകളും കാവ്യപ്രകാരങ്ങളും തിരഞ്ഞുതിരഞ്ഞു വിഷമിക്കുന്നു. എല്ലാവരും ചെന്നു കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതു രൂപത്തെയാണ്. പഴരാണി കമാകട്ടെ അധുനാതനമാകട്ടെ, സ്ഥൂലമാകട്ടെ സൂക്ഷ്മമാകട്ടെ, അനുഭൂതിയിൽനിന്നു നൂതന വസ്തു സ്വരൂപിച്ച് ആകർഷകമാവണമോ വിഷ്ണുരിക്കാൻ വേണ്ടൊരു കഴിവില്ലേ?—അതിന്റെ കുറവിന്മേലാണ് പലരും അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ വിളംബരം ചെയ്യുന്നതെന്നു പറയേണ്ടു.

“ശക്തിനിർവ്വണതാലോക-

ശാസ്ത്രകാവ്യാദ്യവേഷണാട്”-

എത്ര മർമ്മത്തിൽക്കൊണ്ടു കാരിക! അതിനെ കീഴ്മേൽ മറിയ്ക്കാതെ വായിച്ചു പഠിക്കുന്നവർക്ക്, കാവ്യത്തിന്റെ ബീജം രൂപത്തിലല്ല ഭാവത്തിലാണു കിടക്കുന്നതെന്നറിയാൻ അത്രയേറെ പാണ്ഡിത്യമൊന്നും വേണ്ടിവരികില്ല. അങ്ങനെ നേരെ കാഴ്ചക്കൾ ധരിച്ചാൽ പിന്നെ ‘വാക്യം രസാത്മകം കാവ്യം’ പോലെയുള്ള അർത്ഥസാന്ദ്രങ്ങളായ അഭിധൗനാത്മികങ്ങളെ അവരവരുടെ ആവശ്യംപോലെ വളച്ചു പൂച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ തോന്നുകയുമില്ല. ഉത്തമ കല—അതെന്താണെന്നല്ലേ? “The successful communication of a valuable experience” കീഴ്ക്കും പടിഞ്ഞാറും തെക്കും വടക്കും ഇതുതന്നെയാണു കല. എണ്ണപ്പെട്ട പഴരസ്യ കവികളോ പഴരസ്യോപായുന്മാരോ ഈ പരമാർത്ഥത്തെ അന്യഥാകരിക്കുന്ന ഒരു വാക്യംപോലും എഴുതിയിട്ടില്ല. പറയാനൊന്നുണ്ടാവുക, എന്നിട്ടു പറയുക, അതു പറയേണ്ട മാതിരിയിലും—തീർത്ഥസാഹിത്യമീമാംസ.

കവിതാവിഷയകമായി മുകളിൽ പറഞ്ഞതരേഖയും, ഇടക്കാലത്തുവച്ചു കലാത്വം പ്രാപിച്ചുവരുന്ന നമ്മുടെ ഗദ്യാത്മകമായ സാഹിത്യ

ഞെങ്ങുംബന്ധിച്ചും ശ്രദ്ധേയമാണ്. പക്ഷെ, ഒരു വിശേഷം. ഗദ്യസാഹിത്യകാരന്മാർ—വിശേഷിച്ചു, ചെറുകഥയെഴുതുകാർ—അവ്യവസ്ഥാപരമായ രീതിയിൽ ഒട്ടാകെ അവർ തമതകളാണ്. അനുഭവമാണവർ വിളക്കു കാണിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ അത്രത്തോളം തന്നെ രൂപാലങ്കാരശില്പത്തിൽ അവർ കണ്ണെത്തുന്നവോ? സംശയമാണ്. മാതൃകകൾ വൈദേശികസാഹിത്യങ്ങളിൽ നിന്നു വരേണ്ടതിനാലാകാം, അതിൽ അല്പ

മൊരമാണം. എന്നാലും തരക്കേടില്ല. ഭാവോല്ക്കർഷത്തിൽനിന്നാരംഭിക്കുന്ന അവരുടെ കൃതികൾക്കു രൂപത്തെളിമ കുമ്പേഴുണ്ടായിക്കാണും.

പുരോഗമന സാഹിത്യകാരന്മാർ ശരിയായ ശൃംഖലയോടെ, അനുഭവത്തിൽ കാച്ചിയടിച്ച കല്പനാശക്തികൊണ്ടു കാവ്യാദികൾക്ക് ഉൾക്കൂട്ടി വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നല്ലേ? മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ പുരോഗമന വാദികൾ അതിലാണ് വേണെത്തിക്കാണുന്നത്.

—AT KOTTAYAM
AN UP-TO-DATE and WELL-FURNISHED HOTEL
WITH COMFORTABLE BOARDING and LODGING FACILITIES

— **HOTEL de' PARK** —
For Delicious EUROPEAN AND INDIAN DISHES.

Props: HOTEL de' PARK and PARK CAFE, K. K. ROAD, KOTTAYAM.

സർവ്വപാഠശാല.

തങ്കം, പവൻ ഇവയിൽ ഏറ്റവും പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ ശില്പകലാ കമനീയത തികഞ്ഞ ആഭരണങ്ങളും,

വെള്ളികൊണ്ട് പള്ളി ഉപയോഗത്തിനുള്ള സാമാനങ്ങളും സമ്മാനക്കപ്പകൾ മുതലായ സകല ഉരുപ്പടികളും എപ്പോഴും വില്പനയ്ക്കു തയ്യാറാണ്.

(ഉരുപ്പടികളുടെ മേന്മയിൽ പരിപൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്വം)

ജോർജ്ജ് ജയിക്കബ് പൊടിപാറ,
ആശുപത്രിയ്ക്കു സമീപം, കോട്ടയം.

ന ക്ഷ ത്രം

(പഞ്ചവ്യഴ കൃഷ്ണപിള്ള എം. എ.)

1

വരുവതഖിലവും ശുഭത്തിനാണെ-
ന്നരുളി, മനോഹരസാന്ധ്യപനാമൃതത്താൽ,
ഉരുക്കുമകററിടുന്നി,തെന്നിൽ-
ക്കരുണകലർ,നയികാഗൃദേവതേ, നീ!

2

പകലിരവൊരുപോൽവിരാമമില്ലാ-
തകമെരിതീയിലെമിഞ്ഞമിഞ്ഞുനീറി,
അകലെയെഴുമെനിയൊരാ,രുത്സവം നിൻ
പ്രകടിതനിർമ്മലരാഗഭീഷ്മിമാതും!

3

വിധിയൊടുപൊരുതിപ്പരാജയത്താ-
ലധികരുജ്ജ്വലിപ്പെട്ടമാഴ്കുമെന്നെ,
അധിമൃതവചനങ്ങളാൽ,സ്വയം നീ-
യധിപതിയാക്കുകയാണു നിൻ മനസ്സിൽ!

4

അയിസുദതി, കറോരജീവിതത്തിൻ
വെയിലി,ലലഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുതന്നെത്തവൻക്കാൻ.
പ്രിയകരസുഖവിശ്രമം യഥേച്ഛം
നിയതമെനിയ്ക്കുതരുന്നനീ, മനോജ്ഞേ!

5

അവനിയിലതുലാനഭോഗമോരോ-
ന്നവധിയെഴാതെലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കിൽ,
അവശതയകതാരിനേശ്ശുവാനി-
ല്ലവസരമെന്നു നിനപ്പതാണമന്യഥും!

6

പണമൊരുവനു ഭേദികപ്രതാപ-
ത്തണലിലിരുന്നു രമിപ്പതിന്നുകൊള്ളാം.
ഘൃണയതിനൊരുനാളുമില്ല—ജീവ-
പ്രണമതുണക്കുകയില്ല തെല്ലുപോലും!

7

നവനവമുഴപ്പംബനങ്ങളേകി-
ക്കവനവിലാസിനി നീയെടുത്തുനിൽക്കെ;
ഇവനെഴുമനവല്ലനിർവൃതിയ്ക്കി-
ല്ലവധി,—യതാണിവനേകഭാഗ്യ,മാജ്ഞേ!

8

സകലരുമകലട്ടെ, നിരസത്താ-
ലകരുണമെന്നെവെടിഞ്ഞിട്ടെട്ടുമന്നിൽ;
പകയതിലിവനില്ല, വാടകില്ലെ-
ന്നകരുളിർനിൻ പ്രണയാമൃതം ലഭിയ്ക്കിൽ!

9

ജീവപ്രേയസി, ജീവിതാശകരനശി-
ച്ചതുഗ്രന്തൈരാശ്വമാ-
മാവൻകാട്ടി,ലിരുട്ടിൽ,ഞാ,നവരനായ്-
ത്തപ്പിത്തടഞ്ഞുരുങ്ങനെ,

ഭീവർദ്ധിച്ചുലയുമ്പൊഴെൻ വഴിതെളി-
ച്ചാശ്വാസമേകീടവാൻ,
പൂവൽപ്പൊൻകുതിർപെയ്തുഭിച്ചു,കനവിൻ
നക്ഷത്രമാ,ണാർദ്രനീ!...*

* ലക്ഷ്മീവകാശം രചയിതാവിന്.

കേരളത്തിലെ.

ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം.

(മധുരവനം, സി. കൃഷ്ണകുറുപ്പ് ബി.എ., എൽ.റി.)

[കാതൃഭൂമി-കേരളഗ്രന്ഥാലയസംഘം]

പ്രാരംഭം.

മുദായത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ സഹായിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനകത്ത് ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ള പുതിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന് അതിപ്രധാനമായ ഒരു

മാനമുണ്ട്. “പ്രയത്നം സഫലമാകാത്ത നാൽ വിഷാദിക്കുന്ന ഒരു ദേശാഭിമാനിക്കു ത്യാഗ നൽകുവാൻ കഴിവുള്ള ദുർല്ലഭം ചി പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒരുത്തുകൊണ്ടും തഴച്ചു ഉരുവാറുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ടും മികച്ച ഒന്നാണ് ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം” എന്നു വന്ദ്യവയോധികനായ വി.എസ്. ശ്രീ വാസശാസ്ത്രി അവർകൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പൗരന്മാർക്കു തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിനുപയുക്തമായ പരിശീലനം നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ വിദ്യാശാലകളെക്കാൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയേറിയ ഒരു സ്ഥാനമാണ് ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കുള്ളത്. അന്യസഹായം കൂടാതെ തന്നെ അറിവു സമ്പാദിക്കുവാൻ വിദ്യാലയങ്ങൾ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു; വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിന്നുവിട്ടശേഷം നമ്മുടെ വിജ്ഞാനലബ്ധി പരമാർത്ഥമായി ഉണ്ടാകേണ്ടതു ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിൽനിന്നാണ്. അനേകം നൂറ്റാണ്ടുകൾ മുൻപുതന്നെ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ പലരാജ്യങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ബഹുജന വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു പകരനമെന്നനിലയ്ക്ക് ഈ പ്രസ്ഥാനം വളർന്നുവന്നു. പ്രജാധിപത്യത്തിനു ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമാണ്. പ്രജാധിപത്യഭരണം വിജയമാകണമെങ്കിൽ

നമ്മെ ഭരിക്കുന്നവരെ ഭരിക്കുന്നവരോ, അഥവാ ഭരിക്കേണ്ടവരോ ആയ സമമതിയായകന്മാർക്ക് അറിവും ഉശിരും തന്റേടവും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ഏതാനും വ്യക്തികളുടെ വിജ്ഞാനമോ, വിനോദമോ അല്ല ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം; സമുദായത്തിന്റെ പൊതുവിലുള്ള സംസ്കാരവും ക്ഷേമവും ഉൽക്കർഷവും ആകുന്നു.

I

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ

പരസ്പരതന്ത്രപ്രത്യാപത്തിന്റെ ജന്മഭൂമിയെന്നു കരുതാവുന്ന അമേരിക്കയിലെ ഐക്യരാജ്യങ്ങളിലാണ് ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. ആൻഡ്റൂ കാർനീഗി (1835-1919) മുതലായ അവിടുത്തെ ഉദാരമതികളായ ധനാഡ്വന്മാരുടെ സംഭാവനകൾ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിജയത്തിനു വളരെയധികം സഹായിക്കുകയുണ്ടായി. 1876 ഒക്ടോബർ 4-ാംനം- “അമേരിക്കൻ ഗ്രന്ഥാലയസംഘം”ത്തിന്റെ സ്ഥാപനവും, ഗ്രന്ഥാലയപ്രവർത്തനങ്ങൾ പരിശീലനം നൽകുവാൻ പ്രത്യേകം ഒരു വിദ്യാലയം ന്യൂയോക്ക് നഗരത്തിലെ കൊളമ്പിയ കോളേജിൽ മെൽവിൽ ഡ്യൂയി 1887ൽ ആരംഭിച്ചതും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗതിയിൽ പ്രധാന സംഭവങ്ങളാണ്. 1876ൽ അവിടുത്തെ ഗ്രന്ഥാലയസംഘത്തിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന സ്ഥാനം അംഗങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ അത് പതിമൂവായിരത്തോളം വളിച്ചിരിക്കുന്നു. “ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ആഭിമുഖ്യം വളരുവാൻ” ആവശ്യമായതെല്ലാം ചെയ്യുക

എന്ന ആ സംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം മിക്കവാറും ഫലിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1877ൽ അഖിലരാജ്യഗ്രന്ഥാലയ സമ്മേളനം ലണ്ടനിൽ വെച്ചുകൂടുകയും “ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥാലയസംഘം” സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഘത്തിന്റെ പരിശ്രമം യൂറോപ്പിലൊട്ടാകെ ക്രമേണ ഈ പ്രസ്ഥാനം പൂർത്തിയായപ്പോൾ കാരണമാക്കി—യുദ്ധത്തിനുമുമ്പ് സെക്കോസ്ലോവാക്കിയ, സർവീസ്, ഹോളണ്ട് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥശാലകൾ നല്ല നിലയിൽ വളർന്നുവന്നിരുന്നു. 1917ലെ വിപ്ലവത്തിനുശേഷം സോവിയറ്റ് റഷ്യയിൽ അതുതകരവും അസുയാർഹവുമായ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പൊതുജനങ്ങളുടെ അറിവും ഉത്സാഹവും സുഖവും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനായി അവിടുത്തെ ഭരണാധികാരികൾ പതിനെട്ടുകോടിയോളം വരുന്ന നിവാസികൾക്കായി ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷത്തോളം ഗ്രന്ഥശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രസ്ഥാനം ഇന്ന് തികച്ചും വിജയമായിട്ടുള്ളത് സോവിയറ്റ് റഷ്യയിൽ മാത്രമാണ്. യുദ്ധകാലത്തു യൂറോപ്പിൽ പൊതുവേയും റഷ്യയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ഉള്ള അനേകം ഒന്നാംകിടഗ്രന്ഥാലയങ്ങളെ ജർമ്മൻ ഭടന്മാർ അഗ്നിക്കിരയാക്കിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ശത്രുസേനയുടെ പിൻവാങ്ങലോടുകൂടിത്തന്നെ ഗ്രന്ഥശാലകൾ പുനരുദ്ധരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പ്രവർത്തകന്മാർ ശാശ്വതമായ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചുവരുന്നു. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ചൈതന്യവും ശക്തിയും മുഴുവൻ നിലകൊള്ളുന്നത് ഗ്രന്ഥശാലകളിലാണെന്ന് അവിടുത്തെ പൗരന്മാർ നല്ലപണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയതിന്ന് ഇതുതന്നെ ഒരു ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമാണ്.

II

ബറോഡ

1939 ഫെബ്രുവരി 6-ാംനു- നിശ്ചിതമായ ശ്രീ സായാജിറാവു iii (ഗൈക്കവാർ മഹാരാജാവു) ദീർഘമായ തന്റെ വിദേശസഞ്ചാരങ്ങൾക്കിടയിൽ ഈ പ്രസ്ഥാനത്താൽ ആകൃഷ്ടനായി തന്റെ രാജ്യത്ത് ഏകദേശം മൂന്നു പതിരാണ്ടുമുമ്പ് ഇതു നടപ്പിൽ വരുത്തി. 1910ൽ ബറോഡ ഗവണ്മെന്റ് ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ പോഷണത്തിന്നും ഭരണത്തിനുമായി ഡബ്ല്യു. എ. ബോർഡൻ എന്ന അമേരിക്കൻ വിദഗ്ദ്ധന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പ്രത്യേകം ഒരു

ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുതന്നെ ഏർപ്പെടുത്തി. ഗ്രന്ഥാലയവകുപ്പിന്റെ ഡയറക്ടർമാരായി പിന്നീടുവന്ന ജെ. എസ്. കഡൽക്കാർ, എൻ. എം. ഡിട്ട്, ടി. ഡി. വാക്നീസ് എന്നീ മാനുവൽ രണ്ട് പ്രയത്നഫലമായി ഈ പ്രസ്ഥാനം ആ രാജ്യത്ത് ഒരു പരിപൂർണ്ണവിജയമായിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയാം.—സ്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിൽ വിശേഷ വിധിയായുള്ള സൗകര്യങ്ങളും അക്ഷരപരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവരെ പ്രധാനമായുദ്ദേശിച്ച് ഏർപ്പെടുത്തിയ സിനിമാ പ്രദർശനങ്ങളും അവിടുത്തെ ചില പ്രത്യേകതകളാണ്. ഇവയെല്ലാം ദേശവ്യത്യാസത്തിനാവശ്യമായ ഭേദഗതികളോടുകൂടി ഇവിടെയും സ്വീകാര്യമാണ്. ഇന്ന് അവിടെ രണ്ടായിരം ജനങ്ങൾക്ക് ഓരോ ഗ്രന്ഥശാലവിതം ഉണ്ട്. കേരളത്തിലെ സ്ഥിതിയോ?

ആസ്റ്റേഴ്സ

ബറോഡ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഈ പ്രസ്ഥാനം വളരെയധികം പൂർത്തിയായിട്ടുള്ളത് ആസ്റ്റേഴ്സത്തിലാണ്. ബറോഡയിലെ വിജയത്തിനു മേതു പ്രജാവത്സലനായ ഒരു രാജാവിന്റെ ദീർഘദൃഷ്ടിയും ഭരണനൈപുണ്യവും ആണല്ലോ. ആസ്റ്റേഴ്സത്താകട്ടെ പരേതനായ എസ്. വി. നരസിംഹശാസ്ത്രി, അയ്യങ്കി വെങ്കിട്ടരമണയ്യ മുതലായ പ്രവർത്തകന്മാരുടെ സംഘടനാചാതുര്യവും ദീർഘകാലത്തെ നിസ്വാർത്ഥസേവനവുമാണ്. ശ്രീ വെങ്കിട്ടരമണയ്യ കഴിഞ്ഞ മുപ്പതു കൊല്ലത്തിലധികമായി ഈ വഴിക്ക് അദ്ധ്വാനിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടാൽ ആരും ഭയപ്പെടുന്നതായ കേരളീയർക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. 1914ൽ അവർ ആരംഭിച്ച “ആസ്റ്റേഴ്സ ഗ്രന്ഥാലയസംഘം” ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന്നു വളരെയധികം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1917ൽ ശ്രീ വെങ്കിട്ടരമണയ്യ ബറോഡയിലെ പ്രവർത്തനരീതി പരിചയിക്കുവാൻ അവിടെ സഞ്ചരിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സന്ദർശനത്തിന്റെ ഫലമായി ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വമ്പിച്ച കഴിവുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു ബോദ്ധ്യമായി. ഇന്ത്യയിലൊട്ടുക്കും അതു പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് ഒരു പരിശ്രമം ആരംഭിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം

ഉറച്ചു. 1919ൽ മദിരാശിയിൽ ഒന്നാം സർവ്വതൃത്യാഗ്രന്ഥാലയസമ്മേളനം അവർ നടത്തുകയും അവിടെവെച്ചു “സർവ്വതൃത്യാ പൊതുഗ്രന്ഥാലയസംഘം” സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അത് ഇന്നും നന്നായി നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. ആ സംഘത്തിന്റെ രജതജൂബിലി കാശിയിൽവെച്ച് ആഘോഷിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സംഘത്തിന്റെ വാഷികസമ്മേളനങ്ങൾ-കൊക്കനഡാ (1923), ബൽഗാം (1924), മദിരാശി (1927), കല്ക്കത്ത (1928), ലാഹോർ (1929), ബസവാഡാ (1933), മദിരാശി (1934)—പൊതുജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ ഈ വഴിക്കു തിരിച്ചുവിടുവാൻ വളരെയധികം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സമ്മേളനങ്ങളിൽ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായും മറുവിധത്തിലും സംബന്ധിച്ച ശ്രീ രവീന്ദ്രനാഥടാഗ്രർ, ഭദ്രശബര്യ സി. ആർ. ഭാസ്, സർ. എസ്. രാധാകൃഷ്ണൻ, സർ. പി. സി. റേ, ഡോക്ടർ എം. ആർ. ജയകുമാർ എന്നിവരുടെ നാമധേയം തന്നെ ഈ പ്രസ്ഥാനം അന്നു നേടിക്കഴിഞ്ഞ പിൻബലം വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്. 1930-ൽ കാശിയിൽവെച്ചപ്പോൾ ഒന്നാം അഖിലേഷ്യാ വിദ്യാഭ്യാസസമ്മേളനത്തിലെ ഗ്രന്ഥാലയവിഭാഗം ഈ സമുദയം ഏറ്റവും ആകർഷകമാക്കിയിരുന്നു. ഈ സംഘത്തിന്റെ വകയായി കരകൊലം “ഇന്ത്യൻ ലൈബ്രറി ജേർണൽ” എന്ന ഒരു മാസികയും അവർ വളരെ നല്ല നിലയിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മദിരാശി, ബുങ്കാർ, പഞ്ചാബ്, മഹാരാഷ്ട്ര, ഹൈദ്രബാദ്, പുതുക്കോട്ട എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ഗ്രന്ഥാലയസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാനും ഈ സംഘം സഹായിച്ചിരുന്നു. സംഘത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ ശ്രീ വെങ്കിടരമണയ്യ കേരള ഗ്രന്ഥാലയസംഘത്തിനു പുസ്തകങ്ങളും മറ്റും അയച്ചുതന്നും സംഘടനാ കാര്യങ്ങളിൽ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയും സഹായിച്ചുവരുന്നു. അടുത്ത കാലത്തു കേരളത്തിലെ പ്രചരണവേലയെ സഹായിക്കാൻ ഇവിടെ സഞ്ചരിക്കാമെന്നു അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ത്യൻ ഗ്രന്ഥാലയസംഘം:

1933 സെപ്റ്റംബറിൽ സർവ്വതൃത്യാ പൊതുഗ്രന്ഥാലയസംഘത്തിനു പുറമെ കല്ക്കത്തയിൽവെച്ച് ഒരു ഇന്ത്യൻ ഗ്രന്ഥാലയസംഘം

സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനായി കൂടിയ സമ്മേളനത്തിൽ ആദ്ധ്യക്ഷ്യം വഹിച്ചതു ഈ വിഷയത്തിൽ വിദേശങ്ങളിൽ പോയി ഉന്നത ബിരുദം നേടിവന്ന ഏകകേരളീയൻ, ഡോക്ടർ എം. ഒ. തോമസ് (ഇപ്പോൾ മദിരാശി യൂനിവർസിറ്റി ലൈബ്രറിയിലെ അസിസ്റ്റൻറ് ലൈബ്രററിയൻ) ആയിരുന്നു. ആദ്യത്തെ സംഘം കൂടുതൽ ജനങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലും രണ്ടാമത്തേതു ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുമാകുന്നു. ഈ സംഘവും ഇപ്പോൾ പുഷ്പിപ്പെട്ടുവരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ഒരു ഡയറക്ടറി അവർ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. “ലൈബ്രറി ബുള്ളറ്റിൻ” എന്ന ഒരു ത്രൈമാസികവും 1942 ഏപ്രിൽ മുതൽക്കു നടത്തിവരുന്നുണ്ട്.

III

കേരളം.

1927 ഡിസംബർമാസത്തിൽ മദിരാശിയിൽവെച്ചുകൂടിയ അഞ്ചാം സർവ്വതൃത്യാഗ്രന്ഥാലയ സമ്മേളനത്തോടുകൂടിയാണു കേരളീയർ ഒന്നാമത് ഈ പ്രസ്ഥാനവുമായി അടുത്തു പരിചയിക്കുവാൻ ഇടവന്നത്. അന്നു ഡോക്ടർ എം. എ. അൻസാരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ അതേസ്ഥലത്തുവെച്ചുകൂടിയ കോൺഗ്രസ്സ് യോഗത്തിനു കേരളത്തിൽനിന്നു പോയിരുന്ന പലരും പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിലും അതിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള പ്രദർശനത്തിലും സംബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി. അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ മദിരാശി (സംസ്ഥാന) ഗ്രന്ഥാലയസംഘത്തിന്റെ നീർവാറ്റുകുപ്പിയിൽ അവിടെ അന്നു സ്ഥിരതാമസക്കാരിരുന്ന ഡോക്ടർ കെ. സി. പാക്കോ, സി. ഗോപാലമേനോൻ, അമ്പാട്ട് ശിവരാമമേനോൻ (പിന്നീട് കൊച്ചിയിലെ ഒന്നാമത്തെ മന്ത്രി) എന്നീ മലയാളികളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ സംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പല ജില്ലകളിലും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി പ്രചാരവേല ചെയ്യുകയുണ്ടായി. മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡിന്റെ ക്ഷണനപ്രകാരം ശ്രീ ശിവരാമമേനോൻ 1930 ജൂൺ 11-ാംനും പ്രചാരവേലയ്ക്കായി മലബാറിൽ വന്നതോടുകൂടി കേരളത്തിലെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചുവെന്നു പറയാം. അദ്ദേഹം കണ്ണൂർ,

തലശ്ശേരി, കോഴിക്കോട്, പാലക്കാട് എന്നീ പ്രധാന നഗരങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തും പ്രവർത്തനമായായി കൂടിയാലോചനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. മദിരാശി ഗ്രന്ഥാലയസംഘത്തിന്റെ കാര്യദർശിയും മദിരാശി യൂനിവേഴ്സിറ്റി ലൈബ്രറിയനുമായ ശ്രീ എസ്. ആർ. രജനാഥൻ ഈ വിഷയത്തിൽ സുസമ്മതനായ ഒരു വിദഗ്ദ്ധനും അവില്ലോകപ്രസിഡിന്റേടിയ ഒരു ഗ്രന്ഥകർത്താവുംമാണ്. 1930 സെപ്റ്റംബർ ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം പാലക്കാടുവന്ന് അഞ്ചുപ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തയുണ്ടായി. ഇങ്ങിനെ ഉളവായ ഉത്സാഹം സഫലമാക്കുവാൻ 1931-ൽ ചെങ്കളത്തു (ചെറിയ) കുഞ്ഞിരാമമേനോൻ ("എം. ആർ. കെ. സി.") 'സമസ്തകേരളപുസ്തകാലയസമിതി' എന്ന പേരിൽ ഒരു സ്ഥാപനം ആരംഭിച്ചു. പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹകരണം മതിയാവാതെയാൽ "ഗ്രന്ഥവിഹാരം" എന്ന ഒരു മാസികത്തിന്റെ ഒരു ലക്കം പുറപ്പെടുവിക്കാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ആ സംഘത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. 1933-ൽ ദക്ഷിണകേരളത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച "ഓൾ ട്രാവൻകൂർ ലൈബ്രറി അസോസിയേഷൻ" കുറച്ചുകാലമെ നിലനിന്നുള്ള.

അക്കാലത്തു യുവസംഘങ്ങളുടെ പരിശ്രമഫലമായി ഉത്തരകേരളത്തിൽ-പ്രത്യേകിച്ചു വടക്കൻതാലൂക്കുകളിൽ-അനേകം വായനശാലകൾ സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. 1937-ലെ പൊതു തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുശേഷം മലബാറിലൊട്ടാകെ ഉണ്ടായ ഉണവിന്റെ ഫലമായി അനേകം വായനശാലകൾ ഉയർന്നുവന്നു. ഇവയുടെ പോഷണത്തിനാവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങളും മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകുന്നതിനു 1937 ജൂൺ 11-ാംന- ശ്രീ. കെ. കേളപ്പന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒന്നാം മലബാർ വായനശാലാ സമ്മേളനം കോഴിക്കോടുവെച്ചു. ചേരുകയും അതിൽവെച്ചു "മലബാർ വായനശാലാസംഘം" സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. 1939-നുശേഷം നാട്ടിലുണ്ടായ കഴപ്പങ്ങൾ താരതമ്യേന ശാന്തമായ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ പതിയുന്നത് അസാധ്യമാക്കിത്തീർത്തു. എങ്കിലും പ്രചരണവേലയും സംഘടനാജോലിയും തുടർന്നുപോന്നു; 1943 ഡിസമ്പർ 6-ാംന- ഈ സംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനപരിധിയിൽ മലയാളരാജ്യം മുഴുവൻ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്

'കേരള ഗ്രന്ഥാലയസംഘം' എന്ന പേരിൽ 1870-ലെ XXI-ാം (ധർമ്മസ്ഥാപന) ആക്ട് പ്രകാരം രജിസ്റ്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വിഭിന്നക്ഷേമങ്ങൾക്കും താല്പര്യങ്ങൾക്കും പ്രതിനിധിവിടുന്ന അംഗങ്ങളെ ഒന്നാമത്തെ ഭരണസമിതിയിൽ തന്നെ ലഭിച്ചതുകൊണ്ട് ഈ സംഘത്തിന്റെ പുരോഗതിയെപ്പറ്റി തികച്ചും ഭയശയ്യ വഴി കാണുന്നുണ്ട്. (അടുത്ത കൊത്ത പ്രവർത്തനം ഉത്തരകേരളത്തിൽ മാത്രം കേന്ദ്രീകരിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കേരളത്തിലെ പ്രവർത്തനാരംഭം അതേ തലക്കാലം ഭരണസമിതിയിൽ അംഗങ്ങളായി ചേർത്തിട്ടില്ല.)

IV

വിദ്യാഭ്യാസവും ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളും

ഒരു രാജ്യത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസവ്യവസ്ഥ പണ്ഡിതമാകണമെങ്കിൽ ഗ്രാമങ്ങൾതോറും ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ചെപ്പത്തിൽ തീരെ പഠിക്കാത്ത ഒരാൾക്കുകൂടി പരിശുദ്ധ സമുദായത്തിലെ പൗരന്റെ നിയമം ആവശ്യമായ പരിശീലനം നൽകുവാൻ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു സാധിക്കും. നിരക്ഷരനായ പാടെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള എല്ലാവിയം പരിശുദ്ധങ്ങൾക്കും പ്രധാന കേന്ദ്രം ഗ്രന്ഥശാലകളായിരിക്കണം. കുറച്ചു മാത്രം പഠിച്ചവരുടെ പഠിപ്പു തുടരുവാനും അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താനും ഗ്രന്ഥശാലാസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടെത്തു ഇല്ലെങ്കിൽ, കുറച്ചുമാത്രം പഠിച്ചവർ നിരക്ഷരതയിലേക്കും അജ്ഞതയിലേക്കും വീതിപ്പോകുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. പതിനാലു വയസ്സിനു മുമ്പു പഠിച്ച കാര്യങ്ങൾ ആ വഴിക്ക് പരിശുദ്ധം വീണ്ടും തുടരുകയും, ആ അറിവ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഉരുപതു വയസ്സാകുമ്പോൾ മിക്കവാറും തീരെ മറന്നുകഴിയുമെന്നുവിദ്യാഭ്യാസശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ചിലവു ചെയ്ത പണം അങ്ങിനെ ഉപയോഗമായി കലാശിക്കും. പ്രതിവർഷം കേട്ടു പാടുകൾ തീക്കുന്നതിനു ചെറിയ ഒരു സംഖ്യ നീക്കിവെക്കുവാൻ മടിച്ച്, വിലപിടിപ്പിച്ച ഒരു കെട്ടിടം ഇട്ടിത്തുപൊളിയുവാൻ ഇടവരുത്തുന്നതുപോലെ ബുദ്ധിശൂന്യമാണ് ഗ്രന്ഥശാലകളില്ലാത്ത വിദ്യാഭ്യാസവ്യവസ്ഥ. സർവ്വ

ശാലാവിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയവർ തന്നെ അന്യസഹായം അധികം കൂടാതെ വായിക്കാൻ പഠിച്ചു എന്നുമാത്രമെ പറഞ്ഞുകൂടൂ. കൃഷ്ണജീവിതത്തിന് ആവശ്യമായ സംസ്കാര സമ്പാദിക്കേണ്ടതിനുള്ള പ്രയത്നം അവർ നീയും ആരംഭിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഈ വസ്തുത തീരെവിസ്തരിച്ച് അറിയേണ്ടതല്ലാം അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുവെന്ന ഭാവത്തിൽ പിന്മാറ്റം വരുത്തുകയും കൃത്യമായി അലസജീവിതത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നതും ദയനീയമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ്. സമുദായത്തിന്റെ മുൻകൈയെടുപ്പിലിരിക്കുന്ന ഇത്തരക്കാരുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുവശ്യമുണ്ട്. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളെയപേക്ഷിച്ച് ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ, പഠിച്ചവരുടെ അറിവിന്റെയും പഠനരീതിയിലുള്ള വൈകല്യവും അതിനൊരു കാരണമായിരിക്കാം—ഈ രാജ്യത്തു കൂടെ അധികമില്ലേ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

V

സാഹിത്യപോഷണവും ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളും കേരളം ഇന്നു മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് പല നിലയ്ക്കും പിന്നണിയിലാണെന്നു തോന്നിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അതിന്നു ഒരു പ്രധാനകാരണം കേരളസാഹിത്യത്തിന്റെയും കേരളസംസ്കാരത്തിന്റെയും പുരോഗതിയിലുള്ള മന്ദഗതിയാണ്. കൊട്ടാരങ്ങളിലും പ്രഭുമാന്ദ്യങ്ങളിലും ആശ്രിതന്മാരെപ്പോലെ താമസിച്ചു വന്നിരുന്ന സരസ്വതീസേവകയായിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി. അതിനി തിരിച്ചുവരിക സാധ്യമല്ല; സാധ്യമായാലും ആശാസ്യവുമല്ല. പ്രഭുക്കന്മാരുടെ മാഹാത്മ്യവും ഔദാര്യവും പുകഴ്ത്തിപ്പോലും കഴിക്കുന്ന സാഹിത്യകാരന്മാരല്ല നമുക്കിന്നാവശ്യം. കൊട്ടാരങ്ങളിൽനിന്നു പാടത്തക്കും പണിസ്ഥലത്തേക്കും സരസ്വതീദേവി ഇറങ്ങി വന്നേ കഴിയൂ. സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുമായി ഇടപെട്ട് അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ഒരു പോംവഴിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു ജീവിതസമരത്തിൽ അവർക്കു വേണ്ടതും പ്രചോദനവും നൽകി സമുദായത്തെ സേവിക്കുന്ന സഹൃദയന്മാരെയാണ് നമുക്കിന്നു അടിയന്തിരമായി ആവശ്യമുള്ളത്.

അങ്ങിനെയുള്ള വർഷ സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കണമെങ്കിൽ, അവരുടെ പ്രതിഭാവിഭാസം ഭാരീഭൂഷണത്തിൽ മുഴുകിപ്പോകാതിരിക്കണമെങ്കിൽ അവരുടെ പ്രയത്നത്തിന്നു ഉചിതമായ പ്രതിഫലം കിട്ടാനുള്ള വ്യവസ്ഥ സമുദായം ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. നല്ല പുസ്തകങ്ങളുണ്ടായി നമ്മുടെ നാട് നന്നായി കാണുവാൻ കൊതിക്കുന്നവർ ആദ്യമായി ശ്രമിക്കേണ്ടത് അങ്ങിനെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വിലക്കൊടുത്തു വാങ്ങി വായിക്കുന്നവ്യക്തികളെ സ്ഥാപനങ്ങളുമായി ആരംഭത്തിൽ ഒരായിരം പേരെങ്കിലും കേരളത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുവാനായിരിക്കണം. മലയാളികൾ ഒന്നുകാൽ കോടിയിലധികം ഉണ്ടായിട്ടും പാഠപുസ്തകമാകാത്ത ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ ആയിരം പ്രതി പുറത്തിറക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ചിലവുകൊടുത്ത് ഇന്നും അപൂർവ്വമാകുന്നു. ഇതിലധികം ജനസംഖ്യയില്ലാത്ത നോർവെജിയയ്ക്കു സമാന്യം ഒരു നല്ല പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരുലക്ഷം പ്രതികൾ ചിലവുകൊടുത്ത് ഒട്ടും അസാധാരണമല്ല. അങ്ങിനെയുള്ള ഉണർവും ഉത്സാഹവും നമ്മുടെ നാട്ടിലും ഉണ്ടാക്കണം. അപ്പോൾ സാഹിത്യ സേവനത്തിന്നു അനേകംപേർ മുന്നോട്ടുവരുന്നതായിരിക്കും. ആ നല്ലകാലത്തിനായി ഇപ്പോൾതന്നെ അധ്വാനിക്കുന്നത് ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന കർത്തവ്യമാണ്.

VI

ഗ്രന്ഥാലയം—ഗ്രാമപുനരുദ്ധാരണകേന്ദ്രം. മൂക്കാലെ അരയ്ക്കാൽ ജനവിഭാഗം നാട്ടിൻപുറത്തു താമസിക്കുന്ന—കൃഷിപ്രധാനമായ—കേരളത്തിൽ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളെ ഗ്രാമപുനരുദ്ധാരണകേന്ദ്രങ്ങളാക്കി മാറ്റേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. കൃഷി പരിഷ്കരിക്കുവാനും ഉപവൃദ്ധസായങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുവാനും ഗ്രന്ഥാലയത്തെ കേന്ദ്രമാക്കി പരിശ്രമിച്ചു പട്ടിണിക്കു ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയിൽ ആവുന്നത്ര പരിഹാരമുണ്ടാകാം. നൂൽനൂൽപ്പ് മുതലായ കടികൾ വൃദ്ധസായങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുവാൻ അവിശദാരത്ഥകാംക്ഷാസംഘം. അഖിലേന്ത്യാ ഗ്രാമോദ്യോഗസംഘം മുതലായവയുടെ ശാഖകൾ ഓരോപ്രദേശത്തും സ്ഥാപിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. വൻകിട വൃദ്ധസായങ്ങൾ ഇംഗ്ലണ്ട്, അമേരിക്ക, റഷ്യ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെപ്പോ

ലെ വളർന്നവന്നാൽ കൂടി നാട്ടിൻപുറത്ത് ഇത്തരം തൊഴിലുകൾക്കു സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും. നാം പ്രവേശിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും കഴിഞ്ഞകാലത്തേപ്പോലെ നഗരങ്ങളിലുള്ള കേന്ദ്രീകരണം അനാവശ്യമാക്കിത്തീർന്നതാണ്. ചെറുതരം യന്ത്രങ്ങൾ നടത്താനുള്ള “ശക്തി” ഗ്രാമങ്ങളിൽ സുലഭമായി ലഭിക്കുന്നത് അത്തരം കുടിൽ വ്യവസായങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുവാൻ വളരെയധികം സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. അന്നു വസ്യം എന്നീ അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള വഴി കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ വിജ്ഞാനം, വിനോദം എന്നിവയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ചിന്തിക്കാം. യന്ത്രവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങൾക്കു കൂടുതലായി ലഭിക്കുന്ന ഒഴിവുസമയം എങ്ങിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നതു സമുദായത്തിന്റെ ഭാവിയിലെ സാരമായി ബാധിക്കുന്നതാണ്. നിശാപാശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു നിരക്കുരത നീക്കി മുതിർന്നവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം സാധിക്കുക; ഹിന്ദിസ്റ്റാക്കൾ നടത്തി രാഷ്ട്രഭാഷ പ്രചരിപ്പിക്കുക; ചെറുപ്പക്കാരുടെ പ്രസംഗപരിശീലനത്തിനും നാട്ടുകാർ അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വിദഗ്ദ്ധന്മാരെ വരുത്തി പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യിക്കുന്നതിനും സഭകൾ ഏർപ്പെടുത്തുക; യുവജനങ്ങൾക്കു സേവനത്തിനുള്ള സഹജമായ തല്പരതയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ സേവാസമിതികൾ ആരംഭിക്കുക; ഹരികഥ, പാട്ടുകച്ചേരി, മായാദീപപ്രദർശനം മുതലായവ നടത്തുക, ദേശത്തോടും വ്യായാമകേന്ദ്രങ്ങളും കളരികളും ആരംഭിക്കുക, പ്രധാനകേന്ദ്രങ്ങളിലെല്ലാം റേഡിയോ സെററുകൾ സ്ഥാപിക്കുക, വനിതാസമാജങ്ങളും ബാലസംഘങ്ങളും തുടങ്ങുക, ആചാരപരിഷ്കാരത്തിനും, ദാമ്പത്യത്തെ കാലത്തിനൊത്തവഴികളിലേക്കു—പ്രത്യേകിച്ചു വിദ്യാവിഷയത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവിടുന്നതിനും പരിശ്രമിക്കുക, സൗഹാർദ്ദസമിതികൾ മുഖേന വിഭിന്നസമുദായങ്ങളും കക്ഷികളും തമ്മിൽ ഐക്യം പുലർത്തുക— ഇങ്ങിനെ നാനാവഴിക്കും പരിശ്രമിക്കുന്നതിനെല്ലാം വിദ്യാശാലയും ഗ്രന്ഥശാലയും ഗ്രാമജീവിതത്തിന്റെ മുഖ്യകേന്ദ്രങ്ങളായിത്തീരണം.

VII

സംഘത്തിന്റെ പരിപാടി

ഇങ്ങിനെ സമുദായത്തിന്റെ സർവ്വതോമുഖ

മായ ക്ഷേമത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളുടെ എണ്ണവും തുണയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാകുന്നു ഗ്രന്ഥാലയസംഘങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം. കേരളഗ്രന്ഥാലയസംഘം ഇതിനകം ഉത്തരകേരളത്തിലെ മിക്ക താലൂക്കുകളിലും ശാഖാകമ്മറുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. അടുത്തകാലത്തായി വളരെ പ്രബലമായിത്തന്നിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകസംഘടനകളാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ മുൻനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഗ്രാമീണ ജനത ഏറ്റവും പ്രബലമായിട്ടുള്ള ചെറുതലത്തിൽ താലൂക്കിൽ ചെറുതരം വായനശാലകളുടെ പോഷണത്തിനായി സഞ്ചാരഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ ആരംഭിക്കുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള ഏതൊരു സംഘടനയിലും പ്രയത്നം സഫലമാകുവാൻ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ ശേഖരിക്കുന്നത് അത്യാവശ്യമാണ്. അതിനായി പ്രവർത്തകന്മാർ താലൂക്കുതോറും ഒരു ‘ലൈബ്രറി സർവ്വേ’ നടത്തിവരുന്നു. ഓരോ താലൂക്കിലേയും പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളെ (i) ഇപ്പോൾ ഗ്രന്ഥാലയം എന്നായി നടക്കുന്നവ (ii) മുന്പുണ്ടായിരുന്ന ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ ക്ഷയിച്ചു നശിച്ചുപോയവ (iii) പുറംനിന്ന് അല്പം പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കുമെങ്കിൽ ഗ്രന്ഥാലയം എന്നായി നടത്താൻ കഴിയുന്നവ—എന്നിങ്ങനെ തരംതിരിച്ചുവരുന്നു. നിലവിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെപ്പറ്റി പരിപൂർണ്ണവിവരങ്ങളും ഇതോടുകൂടി ശേഖരിച്ചുവരുമ്പോൾ അവ അധികം താമസിയാതെ ‘കേരള ഗ്രന്ഥാലയ ഡയറക്ടറി’ എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. വിദ്യാപ്രചരണത്തിൽ തല്പര്യമുള്ള ഏവർക്കും അത്തരം ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണം വലിയ ഉപകാരമായിരിക്കും.

തെക്കുവടക്ക് ഏകദേശം നാനൂറ് നാഴികയോളം നീണ്ടുകിടക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളുടെ കുറവുകൊണ്ടും, താല്ക്കാലികമായ രാഷ്ട്രീയ ഭിന്നതകൊണ്ടും കേരളത്തിന്റെ തെക്കു വടക്കു ഭാഗങ്ങൾ അന്യോന്യം അറിയാതെയും സഹകരിക്കാതെയും ആണ് ഇന്നു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. ഈ നില മാറ്റിക്കഴിയുകയും മാറ്റുകയും ചെയ്യും. പ്രത്യേകിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള മികച്ച പുസ്തകങ്ങൾ പത്രങ്ങൾ, മാസികകൾ എന്നിവയെപ്പറ്റി മലബാറിലുള്ളവർക്കു, വിശേഷിച്ചു ഗ്രന്ഥശാല പ്രവർത്തകന്മാർക്കു വളരെ കുറച്ചു മാത്രമേ അറ

മുള്ളു. അത് അവിടുത്തെ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾക്കും, അവിടുത്തെ വായനക്കാർക്കും ഒരുപോലെ ദാഷകരമായിത്തീരുന്നു. ഈ നൂതന പരിവർത്തിക്കുവാൻ “ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു ചില നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ” എന്ന പേരിൽ നല്ല പുസ്തകങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക ഗ്രന്ഥാലയസംഘം തയ്യാറാക്കിവരുന്നു. പുതുതായി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങളും ഈ പട്ടികയിൽ അനുബന്ധമായി ഇടയ്ക്കിടെ പ്രസിദ്ധമാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. സംഘത്തിന്റെ പാഷ്ടികസമ്മേളനം മേലിൽ സാഹിത്യപരിഷത്തിനോടൊന്നിച്ച് ആഘോഷിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു സാഹിത്യപോഷണത്തിൽ താല്പര്യമുള്ള ഏവർക്കും ഈ പ്രസ്ഥാനവുമായി കൂടുതൽ പരിചയിക്കുവാൻ സൗകര്യപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. കേരളത്തിലെ ഓരോ കരയിലും വിദ്യാശാലകളെപ്പോലെ ഗ്രന്ഥശാലകളും വളർന്നു പരത്തക്കവണ്ണം സ്വതന്ത്രവും നഷ്ടപ്പെടാതെ വർദ്ധിക്കുന്നതിന്നു ധനസഹായം ലഭിക്കുവാൻ പൊതുജനാഭിപ്രായം പ്രബലപ്പെടുത്തുക; ഗ്രന്ഥാലയപ്രസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ച് നൂതനവശ്യമായ ചില പുസ്തകങ്ങൾ ഒട്ടും താമസിയാതെ പുറത്തിറക്കുക; മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉള്ള രീതിയിൽ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം പരിശീലിക്കുന്നതിനു സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുക; സംഘംവകയ്ക്കു തൊഴിലാളികൾക്കു കഴിയുന്ന വേഗം ഉടക്കുക; പ്രധാന നഗരങ്ങളിൽ കേന്ദ്ര ഗ്ര

ന്ഥാലയങ്ങളും, നാട്ടിൻപുറത്തുകാക്കു വേണ്ടി സഞ്ചാര ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളും ആരംഭിക്കുവാൻ സഹായിക്കുക—ഇവയെല്ലാം കേരളഗ്രന്ഥാലയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടും.

VIII

ഉപസംഹാരം

സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിൽ പ്രബുദ്ധ കേരളത്തിനു തീർച്ചയായും മാന്യമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും. ബുദ്ധിശക്തി, ദേശഭക്തി, ത്യാഗശീലം ഇവകൊണ്ടു മഹനീയമായ ഒരു പാരമ്പര്യം നമുക്കുണ്ട്. നാം ഒന്നുണർന്നു പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഒരു കേരളസമൂഹശാലയും ഒരു കേരളസംസ്ഥാനവും സ്ഥാപിക്കുവാൻ നമുക്കു നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും. ഈ വഴിക്കെല്ലാം ആസ്ഥാനദേശക്കാരുടെ നേട്ടങ്ങളും പ്രയത്നങ്ങളും നമുക്ക് ഒരു മാതൃകയായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങിനെ കേരളസംസ്കാരത്തെ പോഷിപ്പിക്കുവാനുള്ള സംഘടിത പരിശ്രമത്തിൽ വലിയ ഒരു പങ്കു വഹിക്കുവാൻ കേരളഗ്രന്ഥാലയസംഘത്തിനു സാധിക്കും. അതുകൊണ്ടു കേരളത്തിനു ശോഭനമായ ഒരു ഭാവിയെ കാറാക്കിക്കുന്ന ഏവരും—സ്വതന്ത്രവും സൗഖ്യവും നിറഞ്ഞ ഒരു സമുദായവ്യവസ്ഥയ്ക്കായി കൊതിക്കുകയും പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏവരും—ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനു അതർഹിക്കുന്ന രീതിയിൽ സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്തതരുവാൻ സാദരം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കാശുരൂപങ്ങൾ

റോൾഡ് ഗോൾഡിലും, തന്നി വെള്ളിയിലും.

ഏതു ഫാഷനിലും മൊത്തമായും ചില്ലറയായും വില്പനയ്ക്കു തയ്യാർ
(കൂടുതൽ വിവരത്തിനു സ്റ്റാമ്പുസഹിതം അപേക്ഷിക്കുക)

Manufacturers::

THE KRISHNA PIN COMPANY,
Rolled Gold Jewelleries,
KOTTAYAM, TRAVANCORE.

അശ്രുപാഷം

(നാലാങ്കൽ കൃഷ്ണപിള്ള, എം.എ., എൽ.റസി.)

പെരവീണപ്പൊഴി
 ഞങ്ങളെവെടിഞ്ഞിതു
 പെട്ടെന്നുവിണ്ണുവാൻ
 മൂലമെന്നെന്നാത്തജേ!
 ഇത്രമേൽനാർകീയ
 മായെന്തേതോന്നിപ്പോയോ
 ഇല്ലാ, പാവനതപം
 കലന്നിൻകണ്ണിന്?
 എരിവെയ്ലിവിടത്തി
 ലത്രമേൽപെയ്യുന്നുണ്ടോ
 പരിപേലവമാനി-
 ന്നംഗങ്ങൾനീറുമട്ടിൽ?
 നരജീവിതത്തിനോ
 ടിത്രമേൽവെറുപ്പോൻ
 തനയേ, മൂലമെന്നെ
 നെന്നോടുചൊല്ലിടുമോ?
 വാനിലേപ്പെതങ്ങളോ
 ടൊത്തുകേളികൾചെയ്യാൻ
 ഓടിനീമറഞ്ഞതെ
 ണിത്രമേൽധിരതിയിൽ?

... ..

2 സ്നേഹത്താലുള്ളതുളള
 തായതൻമുഖമൊന്ന
 മോഹനേ, നോക്കാതെനീ
 മാഞ്ഞതെന്തിതുവിധം?
 അകലത്തങ്ങോ, നിന്നിൽ
 സ്വച്ഛിയിസുഖംകാണാൻ

അതിയായ്ക്കൊതിപ്പൂണ്ടു
 ദിനരാത്രങ്ങളെണ്ണം,
 നിന്നുതെപിതാവിനെ
 യൊരുനോക്കുന്നോക്കാതെ
 മിന്നൽപോലെനേ
 മറഞ്ഞെൻപ്രിയതനയേ, നീ
 പാവയ്ക്കകളിക്കോപ്പം
 നിനക്കുനൽകീടാനും
 പാട്ടുകൾപാടിനിന്നെ
 ഞ്ഞാട്ടിലിലാട്ടീടാനും,
 പൂവുപോൽസുകമാര
 മായകാലുകൾനീട്ടി
 താവുമുൽസുകൃത്തോടെ
 നിന്നെ, ഹാ, കിടത്താനും,
 അമ്മതന്നുദരത്തിൽ
 നീകിടക്കുമ്പോൾമുതൽ
 ഉണ്മയിൽനിന്നെകൊഞ്ചി-
 ച്ചീടുവാൻകൊതിയാനും,
 നിന്നാഗമോത്സവത്തെ
 കാഞ്ഞൊരേ'ക്കുഞ്ഞെട്ടനെ'
 തന്നെയും മറന്നെന്നേ,
 സ്വപ്നംപോൽമറഞ്ഞുനീ?

... ..

3 ഞങ്ങളെത്തുചെയ്തിടും?
 ഞങ്ങളാലെത്തുചെയ്യാം?
 കണ്ണിരിൽമുഴുകുവാൻ
 പിറന്നോരല്ലോമത്വൻ!!

‘മായന്മിടക്കന്മാർ’

(ഇ. എം. കോവൂർ ബി.എ., ബി.എൽ.)

യ

ലുംമൂലം സകലത്തിനും ക്ഷാമമായെങ്കിലും വിശികരം ക്ഷാമവും ഈശ്വരകൃപയാൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ് അറിയാവുന്നവർ പറയുന്നത്. കവ

രിയിൽ ചേരുന്ന വിശികരം, കച്ചേരി നിരക്കുന്ന വിശികരം, തങ്ങളുടെ പ്രണയഭാജനങ്ങൾ മാത്രം അക്ഷയസൗന്ദര്യത്തിന്റെ നികത്തങ്ങളായി ശേഷിക്കുമെന്ന വിചാരിച്ചു സ്വപ്നം കാണുന്ന വിശികരം, എന്നുവേണ്ടി അനാതരവിശികളുടെയും ഒരു പൂരക്കാലമാണ് ഇക്കാലം. ഇരുന്ന കൊമ്പു മുറിച്ച കാളിദാസൻ ഇവരുടെയെല്ലാം ഒരു വലിയമ്മാവൻ മാത്രമായിരുന്നു.

മിടക്കന്മാരും ഇപ്പോൾ ധാരാളമുണ്ട്. എന്നെ വലിച്ചിഴച്ച് ഇൻഷുവറൻസിൽ ചേർത്ത ആ ഏജൻറും, ബ്രിട്ടീഷിൽനിന്നും ഉള്ളി വരുത്തി പെരുത്ത ഒരു ലാഭമെടുത്ത ആ കച്ചവടക്കാരനും മിടക്കരല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ആരാണ് മിടക്കന്മാർ? റോമലിനെ പൂട്ടിയ മോണ്ട്ഗോമറിക്കും, ഹിററിലിന്റെ സകല കണക്കുകൂട്ടലും അടിപടലയായി പിണക്കിയ ചട്ടിലും സമത്വന്മാരല്ലെങ്കിൽ വേറെ സമത്വന്മാരെ വിടെ. ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ നിസ്സാര മിടക്കന്മാർ, അര മിടക്കന്മാർ, കല്ലു പെട്ട മിടക്കന്മാർ, വീട്ടുമിടക്കന്മാർ, ലോകമിടക്കന്മാർ എന്നിങ്ങനെ അനേക തരം മിടക്കന്മാരുണ്ടെന്നു കാണാം.

ഇനിയും മൂന്നാമതൊരു തരക്കാരെണ്ട്. ഇവരെ ‘മിടക്കൻ മായന്മാർ’ എന്നു ഞാൻ വിളിക്കും. ഇവരെ തിരിച്ചറിവാൻ യാതൊരു

പ്രയാസവുമില്ല. ഇവരുടെ കഥ സൂക്ഷിച്ചാൽ ഉത്സവങ്ങൾക്കു വിടപ്പെടുന്ന വാണങ്ങളുടെ കഥയായിരിക്കും. ഇവരുടേത്. എരുപ്പം തീയും പുകയുമായി കാഴ്ചക്കാരുടെ അഭിനന്ദനാലോഷങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ അവ അന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് ആദ്യം ചീറ്റിക്കയറുന്നു. സൗജന്യമുഖിയായ ചന്ദ്രബിംബത്തെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടയാക്കുമൊ എന്നു കൂടെ നാം അല്പനേരത്തേക്കു സംശയിച്ചുപോകുന്നു. സകലരുടേയും കണ്ണു മഞ്ചിക്കുന്നു. ശബ്ദ കോലാഹലംകൊണ്ട് അന്തരീക്ഷം നിറയുന്നു. പക്ഷെ കുറെ കഴിയുമ്പോൾ വേഗത കുറഞ്ഞു പുക നശിച്ച് തീയടങ്ങി, ആ വാണക്കുറി കൾ വല്ല ഓടക്കുഴിയിലും പതിക്കുന്നു. ഇതു തന്നെയാണ് മിടക്കന്മാരായന്മാരുടെയും ഗതി. കുറച്ചു കാലത്തേക്കു വലിയ ഓശ. വലിയ സമൃദ്ധി. വലിയ ഒച്ചപ്പാട്. അതുകഴിഞ്ഞു ഒന്നുമില്ല. അങ്ങേ അററുമായാൽ ഒരു നിമ്ന ഫർജി. ജർമ്മൻ കൈസരും, മുസ്ലോളിനിയും, അമാനുജാചാര്യമെല്ലാം ഇക്കടുംബത്തിലെ മുഖ്യ അംഗങ്ങൾ.

ഇനിയും വേറൊരു കൂട്ടരുണ്ട്. അവരെപ്പറ്റിയാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. അവരെപ്പറ്റിയാണ് നിങ്ങളറിയാനുള്ളത്.

വളരെക്കുറെ “മായന്മിടക്കന്മാർ”. ലോകദൃഷ്ടിയിൽ അവരെപ്പോലെ വിശികരം വേറില്ല. നമ്മുടെ മാനദണ്ഡങ്ങളും മുഴക്കോലുകളുമല്ല അവരുടേത്. നമ്മുടെ ചട്ടക്കൂട്ടുകളിലെങ്ങും ഒതുങ്ങാത്ത കുറെ വിചിത്രവിശികരം. ഉത്തര ശ്രവത്താദ്യമായി കാൽ കത്തുവാറുള്ള ശ്മശാനത്തിൽ തണുത്ത മരവിച്ച വെറുതെ മരിക്കുന്നവർ. എവറസ്റ്റിന്റെ അഗ്രത്തിൽ തൊടുവാൻ വെമ്പി അകാലമരണം പ്രാപിക്കുന്നവർ. സ്വ

ഇന്നത്തെ കവികൾ

എം. പി. അപ്പൻ, എം. എ., എൽ. റി.

(കാകളി)

പേരാൻപേനതൻതുവിനാലുഴിയെ
ന്താണ്ടുദൂരംപുരോഗമിച്ചിപ്പിക്കുവാൻ
ഒററിമേഷമേവേണ്ടുനീങ്ങടക്ക ഹാ!
സത്യതേജസ്സിന്റെ നിത്യസ്മരണയ്ക്കേ.

ജീവരക്തത്തിന്റെതീക്ഷ്ണബിന്ദുക്കളാൽ
ഭാവനാസമുദ്രംപണിയുംപ്രഗത്ഭരേ,
സ്രഷ്ടാവിനേയും തിരുത്തുന്നരീതിയിൽ
സൗജന്യം നിർമ്മിച്ചുവാഴും വിദഗ്ദ്ധരേ,
സ്വാതന്ത്ര്യധീരഭോഗ്യാനം നിങ്ങൾക്കു
സ്വാപ്നസാമ്രാജ്യനാഥരാം നിങ്ങൾക്കു
കഷ്ടം! വയറിന്റെ തീയൊന്നണയ്ക്കുവാ-
നിററിവിഴുന്നെഴുന്നീത്തുള്ളിയോ?

നിദ്രയും നിങ്ങളെ പൂർണ്ണിച്ചുതള്ളുന്ന
നിഷ്പന്നീചമാംലോകമിന്നെങ്കിലും
നാളെനിങ്ങൾക്കുഹോ! സ്താരകംനിത്തുവാൻ
നിളെന്തെന്നമഴക്കും പെരുമ്പറ.

ഇന്നല്ലപണ്ടുമിവൈവപരിത്യങ്ങളി
മന്നിടം കണ്ടതാണോമ്മിച്ചുനോക്കുകിൽ
ഹാ! കടുംപോരക്കണത്താൽക്കുറിച്ചതാം
ലോകചരിത്രത്തിലീവിധം ഭഷ്ടതാം
സംഗീതസാഹിത്യസാരമുതത്തിനാൽ
ഭംഗേതരാനന്ദമോലും സൂതുകിൾ
ഓർക്കുന്നതില്ലവരേററം രസിക്കുന്ന
സൽക്കലാസൃഷ്ടികൾക്കെല്ലാം പുറകിലായ്
മുറുപാടിൻപരുക്കേറുപിടിച്ചു ഹാ!
പൊട്ടിത്തകൻഏദന്തങ്ങൾനില്പതായ്.

കാഞ്ചനവല്ലിയാംകാവ്യാംഗനാമണി
കാശുകണ്ടത്തുന്നവേശ്യയല്ലെങ്കിലും
വാസനാശാലിയാമേതുകവിനൃണം
വായും വയറുമുണ്ടെന്നാരിയുവാൻ!

രാജ്യത്തിനു വേണ്ടി ആനന്ദഭവനം സ്വരാജ്യഭ
നമാക്കി തീർക്കുന്നവർ. പേപ്പട്ടിവിഷത്തിനുള്ള
ചികിത്സ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ പേപ്പട്ടിവിഷം
സ്വന്തരകത്തത്തിൽ കലർത്തുന്നവർ. രാജ്യങ്ങൾ,
സാമ്രാജ്യങ്ങൾ ഇവ തുണപോലെ വലിച്ചെ
റിയുന്ന ഗൗതമന്മാർ, എഡ്വർഡ് എട്ടാമ
ന്മാർ.

ഭാരിദ്ര്യം സ്വയം സ്വീകരിച്ച വിശുദ്ധ
അസ്സീസിയയിലെ ഫ്രാൻസിസും, കഥ വായി
ച്ചാൽ കണ്ണു നിറയുന്ന കഷ്ടരോഗിയായ
ഹാദർ ഡാമിയനും, മരണംവരെ വിശ്വസ്തത
യോടെ വർത്തിച്ച നഴ്സ് ഇഡിത്ത് കേപലും
ഡാക്ടർ സോമർവെല്ലും എല്ലാം ഇത്തരം
വിശിഷ്ടരുടെ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്നവരത്രെ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരത്രെ ഇവരിൽ
അഗ്രഗണ്യർ. സകലതും ഉപേക്ഷിച്ച് യാതൊ
ന്നുമല്ലാത്ത ആ ഗലീലായക്കാരന്റെ പി
ന്നാലെ ഇറങ്ങിപ്പറപ്പെട്ട അവരെപ്പോലെയു
ള്ള വിശിഷ്ടരുടെ ഒരനോട്ടത്തിൽ എവിടെ
കാണാൻ കിട്ടും. പുഞ്ചിരിയോടെ ജീവൻകൂടെ

തുജിച്ച സെൻറ് പോളിനെപ്പോലെ വേറെ
ര മിട്ടക്കന്മാരെയെ എവിടെ ലഭിക്കും. അങ്ങ
നെ എത്ര എത്ര ആയിരങ്ങൾ.

മറയന്മിട്ടക്കന്മാരുടെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ നമ്മു
ടേതല്ല. ലോകാഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി അവരത്രെ
കാൽമായി ചിന്തിക്കുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു
വലിയ ദർശനത്തിന്റെ—ആദർശത്തിന്റെ—
പിടിയിൽപെട്ട മറ്റു സകലതും മറന്നിട്ടുള്ള
വരത്രെ അവർ. ഇത്തരം മറയന്മാരെ സൃഷ്ടി
ച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ അഗ്രഗണ്യൻ ക്രിസ്തുവാണെന്ന
നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികൾ സമ്മതിക്കും.

ഇത്തരം മറയന്മാരെ നമുക്കു ധാരാളമായി
വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ഗൃഹമോ, താലൂക്കോ
രാജ്യമോ, രാഷ്ട്രമോ ഉയരുവാൻ ഇത്തരം മറയ
ന്മാർ സമൃദ്ധിയായി ഉണ്ടാകേണ്ടതത്യാവശ്യ
മത്രെ. സകലതും മറന്ന് ഒരാദർശത്തിനുവേണ്ടി
ഇരമ്പിപ്പോയ ഇത്തരം മറയന്മാരത്രെ ഇൻ
ഡ്യയുടെ ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ആ
വശ്യം.

രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യവും മട്ടനവും.

(കെ. പി. ശങ്കരമേനോൻ ബി. എ; ബി. എൽ.)

ഐ തൊരു രാജ്യത്തിൽ പരമാധികാരം അനിയന്ത്രിതമായും, മറ്റൊരു അധികാരത്തിനും ശക്തിക്കും യാതൊരുവിധത്തിലും കീഴ്പ്പടാതെയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവോ, ആ രാജ്യത്തിൽ യഥാർത്ഥമായ രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട് എന്നുവേണമെങ്കിൽ പറയാം. പരമാധികാരം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥാപനം എത്ര രീതിയിൽ ഉള്ളതായിരിക്കണം എന്നതിന്നുപറ്റി യാതൊരു ക്ലിപ്തവ്യവസ്ഥയും ഇല്ല. അതു ചിലപ്പോൾ ഏകവ്യക്തിയിലോ, മറ്റു ചിലപ്പോൾ ഏതാനും ചില വ്യക്തികളിലോ, ഒരു സമൂഹത്തിലോ തന്നെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു വന്നേക്കാം. പരമാധികാരം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഘടകത്തിന്റെ രൂപമല്ലാ കാര്യമായി കണക്കാക്കിവരുന്നത്. നേരെമറിച്ച് ആ അധികാരത്തിന്റെ സത്തയേയാണ്.

സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന പദം എല്ലാ ഭാഷകളിലും, വിവിധങ്ങളായ ധ്യാനാർത്ഥങ്ങൾക്കു വിധേയമായിട്ടുണ്ട്: ആധുനികകാലത്തെ പരിഷ്കാരത്തിൽ, ഒരു വ്യക്തിയുടെ ആത്മഭാവനയ്ക്കു അയാൾക്ക് അനുഭവിക്കുന്നതിനു വിചാരം വരുത്താത്ത ഒരുവസ്തുതയേയാണ് പ്രഥമം സർവ്വസ്വ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന വാക്കിനാൽ ഒരിക്കൽ വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. അഭിപ്രായവിഷ്വരണസ്വാതന്ത്ര്യം വ്യക്തികൾക്ക് നൽകാത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കണികപോലും ഉള്ളതായി ഗണിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം സിദ്ധാന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ അധികാരവർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട ഒരു ഭിന്നപ്രായത്തിന് ഒരു സമുദായ

ത്തിലെ സാമുദായികമായ ആചാരങ്ങളേയും ശീലങ്ങളേയും അവയുക്തിയുക്തങ്ങളോ മറ്റോ എന്നു വിചിന്തനം ചെയ്യുവാൻ കൂടി ഇടകൊടുക്കാതെ മാറ്റാൻ തക്ക ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അപ്രകാരമുള്ള ഒരു സമുദായത്തെ ഒരു സ്വാതന്ത്ര സമുദായമായും കണക്കാക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല.

രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള ഒരു സമുദായത്തിൽ എന്നും വ്യക്തികൾ തമ്മിൽ സമത്വമുണ്ടായിരിക്കണം. സമത്വമില്ലാത്ത സമുദായ ഘടനകളിൽ, അവയിലെ അംഗങ്ങളായ വ്യക്തികൾ എല്ലായ്പ്പോഴും സാധാരണരേക്കാൾ ഉയർന്ന നിലയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികളുടെ അവസ്ഥയിലേക്ക് ഉയരുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഈ ശ്രമത്തിൽ അവർ എല്ലായ്പ്പോഴും തടയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്തെന്നാൽ സാധാരണരേക്കാൾ ഉയർന്ന നിലയിലുള്ളവർ ആയിരിക്കും ആ സമുദായത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാർ. അവർ സാധാരണക്കാർ തങ്ങളോടു് ഒപ്പം ഉയർന്നുവരുന്നതു കണ്ടു മിണ്ടാതെയിരുന്ന് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടതായ സഹിഷ്ണുത സാമാന്യേന കുറവുമാണ്. വിവിധ നിലകളിലും, സ്ഥിതികളിലും വർത്തിക്കുന്ന വ്യക്തികളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ഒരു സമുദായത്തിൽ, അതായത് “ഉള്ളവരും” “ഇല്ലാത്തവരും” വളരെ ഇടകലർന്നു ജീവിക്കുന്ന ഒരു സമുദായത്തിൽ, സ്വാതന്ത്ര്യം—അതായത് അനിഷേധ്യമായ രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം ദൃഢമേ വാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. അതിനേക്കാൾ പ്രയാസമായിരിക്കും അത് അനുഭവപ്പെടാനും. ഒരുപക്ഷേ ഈ തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി തന്നെയായിരിക്കാം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു വൻപി

ഈ രാഷ്ട്രീയനേതാവായിരുന്ന ഡിസ്ട്രേലി— സീക്കൺസ്ഫീൽഡ് പ്രഭു—യന്മാനാഭം നിൽക്കുന്നതും ഒരു രാജ്യത്തുണ്ടെങ്കിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിനെ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളായിത്തന്നെയാണു കണക്കാക്കേണ്ടതു് എന്നർത്ഥം വരത്തക്ക വിധത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. പണമില്ലാത്തവരുടെ സംഘടനകൾക്ക് വിജയം പ്രാപിക്കുന്നതിനു അടിമകൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കൈവരുന്നതിനു വേണ്ടിവരുന്നതുപോലെ തന്നെയുള്ള പ്രയത്നങ്ങളാണു വേണ്ടിവരുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

പുണ്യരാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലാത്തരാജ്യങ്ങളിലാണു മട്ടനം വളരെ കൂടുതലായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കാണാറുള്ളതു്. എന്തെന്നാൽ രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം വ്യക്തികളുടെ സംരംഭങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു് ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. അതായതു് അധികാരവർഗ്ഗത്തിന്റെ സെഡിഷൻ നിയമങ്ങൾപോലെയുള്ള മട്ടനോപകരണയന്ത്രങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തികൂടി രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ സാധാരണക്കാർക്കോ അവരുടെ പ്രതിനിധി സംഘങ്ങൾക്കോ കാണും. അധികാരം ചെയ്യുന്നവൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ ലോകത്തിലില്ല. ജന്മനാതന്നെ മനുഷ്യനിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഈ ആസക്തിയെ കടിഞ്ഞാൺ ഇടുപിടിച്ചുനിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം ആവശ്യമാണു്.

രാഷ്ട്രീയമട്ടനങ്ങൾ സമീകൃതവാൻ ഇടവന്നിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിലെ ചരിത്രങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. അതു് മട്ടനകർത്താവിനെ, അവന്റെ നിലതാഴ്ന്നു അപമാനിതനാക്കുന്നു. മട്ടിതന്മാർക്കകട്ടെ, അവരുടെ അവകാശവാദങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ പ്രചാരവും ശ്രദ്ധയും നൽകി അവരുടെ ആദർശങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ പ്രശസ്തിയും, മേന്മയും ശക്തിയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ലാസ്കിതന്നെ ഒരിടത്തു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്.—“പുതുമകളോടു് ഇടപെടേണ്ടതു് അവയെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണു്. അതുപോലെതന്നെ ഒരു സങ്കടത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുവാൻ ഇടവരുമ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടതു് അതിനു കാരണമാക്കിയ പരിതസ്ഥിതികളേപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു്, അവയെ ബീജാവാപം ചെയ്തു ഘടകങ്ങളെ

നിർമ്മാണം ചെയ്യുകയാണു്.....

ഈ തത്വങ്ങൾ ഏതും എല്ലാവരായും ദർശനീയങ്ങളാണെങ്കിലും, അവ ഓരോ തരം തരയുടെ കാലത്തും പുനരാവർത്തനം ചെയ്തു് ഞാൻ അറിയുന്നതാണു് പരിപ്രീക്ഷണത്തിലിരിക്കുന്നതും. നാം ഇന്നു് ഒരു രംഗത്തിൽ സമീപിച്ചു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവെങ്കിൽ മറ്റൊരു രംഗത്തു അതു പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ തയ്യാറല്ല. മികച്ച കാര്യങ്ങളിൽ നാം സമീപിച്ചു കാണിക്കാതെയാണെങ്കിൽ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ നാം അതിനു തയ്യാറല്ല.” ഓരോ കാലത്തിനു അക്കാലത്തെ പരിതസ്ഥിതികളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഓരോ ആദർശവിഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടു് അതിന്റെ ആരാധകന്മാർ അതിനെ പൂജിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ആ ആദർശവിരോധികൾ ആ വിഗ്രഹത്തെ അടിച്ചുക്കുറ്റുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടർ മിക്കപ്പോഴും വ്യക്തമായ പ്രിയന്മാർ ആയിരിക്കും.

ഈ വ്യക്തമായ പ്രിയന്മാരാണ് പലപ്പോഴും മട്ടനപ്രിയന്മാരായും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ളതു് പുരോഗതി വിപ്ലവം മുതലായതു് അവരുടെ ആജീവനാന്തശത്രുക്കളായിട്ടാണു് അവർ കാണിക്കുന്നതു്. പുതിയ സംരംഭങ്ങളെ ഇത്രയും കാര്യം മട്ടിച്ചു് അടക്കി ഒരുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നവർക്കു രണ്ടു കാരണവശാൽ ആത്മസംതൃപ്തിയും അവകാശമുണ്ടാകും എന്നാണു പ്രൊഫസർ ലാസ്കി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. ഒന്നാമത്തേതു തങ്ങളുടെ അധികാരം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചുയെന്നുള്ള ആത്മപ്രശംസാരമായ സംതൃപ്തി. മറ്റൊന്നു തന്റെ ഏതു രാജികളെ സത്യം ദർശിക്കുന്നതിനു്—അവർക്കു ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ—താൻ കാരണമാക്കിയെന്ന സംതൃപ്തി.

രാഷ്ട്രീയാദർശങ്ങളാൽ ആകർഷിതരായവർക്കും, ചില മതഭ്രാന്തന്മാരെപ്പോലെതന്നെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യസ്ഥിതി കാണാറുണ്ടു്. ചില രാഷ്ട്രീയാദർശങ്ങൾക്കു, മതതത്വങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ മനുഷ്യരെ ആകർഷിക്കുന്നതിനു വലിയ ഒരു ശക്തിയുള്ളതായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. മതത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു മദ്ധ്യകാലങ്ങളിൽ കൈക്കൊണ്ട വിദ്യകളിൽ പലതും പിൽക്കാലത്തു രാഷ്ട്രീയവും, സാമ്പത്തികവുമായ ചില സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ പ്രചരണത്തിനും ന

കേരളവും ചിന്തയും

(വക്കം എം. അബ്ദുൽഖാദർ)

എത്ര വലിയ വന്താന്നാരെയും വലിയചിന്തകന്മാരും സാമിത്വകാരന്മാരുമാക്കുന്ന ഒരു നാടാണ് കേരളം. ഒരേ കാലത്ത് ആറോ ഏഴോ മഹാകവികൾ ഇവിടെ ജീവിച്ചിട്ടുണ്ട്! കൊലപ്പാട്ടും പൂരപ്പാട്ടും എഴുതിയിട്ടുള്ളവരിൽ ആരെങ്കിലും കവിയാവാതെ പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവർ കൊച്ചുവന്താന്നാരായിരിക്കും. നാൽക്കാലിജന്തുക്കളെ നാം കവികളാക്കാതെ വിട്ടുനാട്ടുകൊണ്ട് അവയ്ക്കു ബുദ്ധിയുണ്ടെന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പോത്ത് അല്ല നേൽസപരത്തിൽ കരഞ്ഞാൽ ആ ജന്തുവിനെ നാം കവിയാക്കും. കവിയാവാതെതന്നെ മഹാകവിയാവാൻ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വേണ്ട സുഖസൗകര്യങ്ങളുണ്ട്. കുറഞ്ഞ പക്ഷം ഇത്ര വിഡ്ഢിത്തങ്ങൾ ചെയ്യാലെ മഹാകവിയാകയുള്ള എന്ന് നാം മുൻപൊരേ പാട് വെച്ചിരുന്നു. വാസനയും കഴിവുകളുമല്ല, ഭാഗ്യമാണ് പ്രായേണ കേരളത്തിൽ മഹാകവികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്.

ജാതിമത മാതൃകയുടെ മന്തടിക്കുന്ന കേരളത്തിൽ വിധിവൈപരീത്യത്താൽ മഹാകവികളെ കിട്ടാത്ത ജാതിക്കാരുമുണ്ട്! ഇവിടുത്തെ ജാതിവഴക്കും ജാതിസ്പർദ്ധയും ഒന്നുകൂടി മൂത്താൽ മഹാകവിയാവാതെ മാറിനിൽക്കാമെന്ന് ആരും ആശിക്കേണ്ടാ. ഓരോ അടി

വെക്കുന്നോരും ഓരോ മഹാകവിയെ മുട്ടിക്കുഴപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാലം നമുക്കുണ്ടാവാതെയിരിക്കട്ടെ.

വ്യക്തിത്വമുള്ളവൻ ജീവിക്കുവാൻ, വളരുകയും കേരളത്തിൽ സ്ഥലമില്ല, സൗകര്യമില്ല. കിടക്കന്മാരാവാതെ ഇവിടെ ആക്കും ചിന്തിക്കുന്നവനായും അറിയുന്നവനായും കഴിഞ്ഞുകൂടുക അസാധ്യമാണ്. നല്ല കിടക്കനായ ഒരു കവി കേരളത്തിൽ പിറന്നിട്ടുണ്ടോ? കവികളെപ്പറ്റി പൊതുവെ പറയുകയാണെങ്കിൽ അവർ വികാരം കൊള്ളുന്നവരല്ലാതെ അറിവിനേയും വിചാരത്തേയും കൊള്ളുന്നവരല്ല. "കവികൾ പഠിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലല്ല; അവർ വ്യൽപത്തിയിൽ മോശക്കാരാണ്. അവർ അഗാധമെന്ന തോന്നപ്പെടാവുന്ന തങ്ങളുടെ ജലത്തിൽ ചണ്ടി കലക്കുന്നവരാണ്. ഒരു കവി നിരന്തരം (Vanity)യുടെ കടലാകുന്നു" എന്ന നീററഷിന്റെ അധിക്ഷേപത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കാൻ ശേഷിയുള്ള എത്ര കവികൾ കേരളത്തിലുണ്ട്? അറിയാതെയും ചിന്തിക്കാതെയും കവിതയെഴുതുന്നവനെ കവിയെന്നല്ല പാട്ടെഴുത്തുകാരനെന്ന് വേണം വിളിക്കേണ്ടത്. മുണ്ടടിക്കുന്നവരെയെല്ലാം നാം മനുഷ്യരെന്ന് കരുതുന്നതുപോലുള്ള അബദ്ധമാണ് കവിതയെഴുതുന്നവരെയെല്ലാം കവിക

ത്തിവരുന്നതിനുള്ള കാരണം ഒരുപക്ഷേ നാം തേടേണ്ടത് ഈ സാമൂഹത്തിൽ ആയിരിക്കാം. വിപ്ലവങ്ങളുടെ ജനനി പലപ്പോഴും മർദ്ദനമാണ്. വിജയകരമായ മർദ്ദനം കുറച്ചുനാളത്തേക്കു ചില പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ നിദ്രയിൽ ലയിപ്പിക്കുവാൻ സമർത്ഥങ്ങളായേക്കാം. എങ്കിലും മർദ്ദനത്തിൽനിന്നും ഒരു സമുദായത്തെ ഭരിച്ച്, അതിനെ രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കോ, തത്വമരയകളിലേക്കോ നയിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു പ്രവർത്തി

ക്കുന്നവർ, തങ്ങൾ അസാമാന്യരായിട്ടും, അയ്യം പരവുമായ ഒരു പദ്ധതിയെയാണ് കൈക്കൊണ്ടതെന്ന് അവർ അധികാരവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും സാധാരണക്കാരായി വേഷം മാറുന്ന അവസരത്തിൽ തീർച്ചയായും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. നേരം വളരെ വൈകി പ്രവൃത്തിപ്പെടുന്ന ഒരു വെളിച്ചം ആണല്ലോ ഇതെന്നുവെച്ച് അവർ വേദിക്കുവാനും അന്ന് ഒരുപക്ഷേ ഇടയായേക്കാം.

ഒന്നു വിളിക്കുന്നതിൽ നാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. ചിന്തിക്കാത്തവൻ കവിയാവാം, എന്നാൽ അവൻ മഹാകവിയാവാൻ കഴികയില്ല. ഒരു ചിന്തകൻ അവന്റെ ചിന്തകളെ മധുരമായി മനോഹരമായി പാടിക്കേൾപ്പിച്ചാൽ അവൻ മഹാകവിയാവുന്നു. പറയുക, പാടുക എന്നിവ കൊണ്ടു മാത്രമേ മഹാകവിയേയും ചിന്തകനേയും നമുക്കു വേർതിരിക്കാൻ കഴികയുള്ളൂ. ചിന്തകൻ വ്യാപരിക്കുമ്പോൾ മഹാകവി മുഴങ്ങുന്നു.

കവികൾ ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടല്ലാതെ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു് വലിയ ഫലമില്ല. ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന കവി ദയനീയനാണ് അവനേക്കാൾ ദയനീയനാണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന മഹാകവി. ഇവിടെ ജാതിമതസ്ഥലം അല്ലം കുറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, നല്ല ചിന്തകൾക്കു് ഇവിടെ മാക്കറുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ കവികളല്ലാത്ത ഇത്ര അധികം കവികൾ ഇവിടെ ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. ഈഴവരുടെ കവി, നായന്മാരുടെ കവി, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കവി എന്നൊക്കെ വിളിക്കപ്പെടേണ്ടവരാണ് കേരളീയ കവികളിൽ ഭൂമിഭാഗവും.

കേരളത്തിലെ മഹാകവികളിൽ കൂടി നോക്കിയാൽ മഹാകവിസ്ഥാനത്തിനു് വലിയ മാറ്റൊന്നും നാം കാണുകയില്ല. മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ മഹാകവികളെപ്പറ്റി ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞുപോയാൽ അവന്റെ മേൽ ഇവിടുത്തെ ഭാഷാഭിമാനികളും ഭേദാഭിമാനികളും കൂടി കതിരുകയറും. പമ്പയെക്കാൾ ഗാംഭീര്യമുള്ള നദികളും സമുദ്രത്തേക്കാൾ ഒന്നതു്

പ്രഭാവമുള്ള പർവ്വതങ്ങളും വേമ്പനാട്ടുകായലിനേക്കാൾ വിശാലതയുള്ള ജലാശയങ്ങളും കണ്ടുവാൻ കണ്ണു് കേരളീയനില്ലെന്നോ? ഇനും നാം നമ്മുടെ വീടുകളിലും അറകളിലും നടന്നു അടച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവിടെയുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രം നാം തൃപ്തരായിരിക്കുകയാണ്. വെളിക്കിരയ്ക്കുവാൻ നാം നാണിക്കുന്നു; പേടിക്കുന്നു. അങ്ങമിങ്ങും ആരെങ്കിലും വെളിക്കു പാടിയാൽ അവരെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർക്കാതെ അവരുടെ നേക്കു് നാം അയിത്തം ആചരിക്കുന്നു. നാം നമ്മിൽത്തന്നെ അടഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് നാം അന്യരെയും അവർ നമ്മെയും അറിയുന്നില്ല. നാം നമ്മേക്കുറിച്ചും അറിയുന്നില്ല. കേരളീയതപത്തെ മേൽക്കുമേൽ കെട്ടിപ്പടുക്കണമെങ്കിൽത്തന്നെ നാം കേരളത്തിന്റെ അപ്പുറം കാണണം, അറിയണം. വിജ്ഞാനത്തോടും ചിന്തയോടും, അച്ച ആരുടേതായിരുന്നാലും, നാം തീണ്ടലാചരിക്കരുതു്. അവ ജീവിതമാണു്; ജീവന്റെ ജീവനാണു്. നാം സാഭിമാനം വിചാരിക്കാറുള്ളതുപോലെ പാശ്ചാത്യൻ വെറും പരിഹാസ്യനോ പൗരസ്ത്യൻ ആരാധ്യനോ അല്ല.

ജലബിന്ദുക്കളായിരുന്നാൽ നാം ആഴത്തെ അനഭവിക്കാതെ അതാതിടങ്ങളിൽ താഴ്ന്നു പോവും ആഴമുള്ളവരാവാൻ, വ്യാപ്തിയുള്ളവരാവാൻ, കനത്തുമുഴങ്ങുന്ന ഗംഭീരധ്വനിയുള്ളവരാവാൻ നാം തടയപ്പെടാത്ത തരംഗങ്ങളായി അടങ്ങാത്ത അലകളായി വ്യാപരിക്കണം.

കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയിൽ

സ്വപ്നാഭരണ വ്യാപാരം

പവൻ, സ്വപ്നം, കല്പകൾ, ആഭരണങ്ങൾ ഇവ വില്പനയും, ഓർഡർ അനുസരിച്ചു് ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി ഏതുതരം ആഭരണങ്ങളും പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്.

എം. ഇ. അപേൻ, കരിക്കാട്ടുകുന്നേൽ.

ജീവിതം

(പട്ടം ഗോപാലൻനായർ ബി. ഏ. ബി. എൽ.)

നന്ന, വാസന്തവിലാസത്തിലുജ്ജ്വല-
ഭംഗികൾപുഷ്പിച്ച ജീവിതവാടിയിൽ
മുള്ളിത്തുളുമ്പുന്ന യൗവ്വനോത്സാഹത്തി-
ലുള്ളിലാനന്ദം തിരതല്ലിനിൽക്കവെ
സല്ലീലമിജ്ജീവിതോത്സവം വർണ്ണിച്ചു-
പല്ലാക്ഷഭൃതി നൃത്തംചവിട്ടിനി...!

മുന്തിരിച്ചാരം, മധുവും, സുമങ്ങളും
തിങ്കളും, തുവെണ്ണിലാവും കിനാക്കളും
അതുതോന്നാദലഹരി പിടിപ്പിച്ചു-
സ്വപ്നാനന്ദത്തിലിറങ്ങി ജീവിതം.
പീലിപരത്തി കണങ്ങിനിന്നാട്ടന-
നീലമയിലായിരുന്നു നിൻ മാനസം...

ഇന്നാമധുരോത്സവങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു-
പിന്നെയും, താന്തനായ് വിശ്രമിക്കുന്നതി.
കൂട്ടുകാരെല്ലാം പിരിഞ്ഞു വിരമിയായ്,

പാട്ടും കളിയും കഴിഞ്ഞു വിവശനായ്
കാലുക്കുതിരൊളി മാഞ്ഞുനിന്നോർമ്മയാം-
മാലുമിരുട്ടിലഴിഞ്ഞു ചിന്നിടവേ
സന്തതംപേടിച്ചു ഞെട്ടിയുൾഭ്രാന്തനായ്
പിന്തിരിഞ്ഞീവിധം നോക്കുന്നതെങ്ങുനി...?
ആവില്ലവീണ്ടും നിനക്കു ചിരകടി-
ച്ചാവിരായസ്സിലുയർന്നു പറക്കുവാൻ...
മാധുരിതിങ്ങുന്ന വേണവും, ഗാനവും,
മാദകപ്രേമവും, ലാവണ്യധാമവും
ഹല്ലതാരുണ്യവും, ഹഷാനന്ദത്തിയും
—എല്ലാം ദിവംസ്വപ്നമെല്ലാം പൊലിഞ്ഞു—

പോയ് !

വൃതംമായ് മാനസം നോവിച്ചിടാതിനി-
വിശ്രമംകൊൾകനി വിസ്മൃതിപ്പായയിൽ.
നി നടുങ്ങിടുന്നതെന്തിനായ്, ജീവിതം
നിറം മരുപ്പറമ്പായിന്നു മാറുകിൽ...?

ആയുർവ്വേദധർമ്മാശുപതി,

മുണ്ടക്കയം.

രക്ഷാധികാരി :—

പണ്ഡിറ്റ് സി. രാമകൃഷ്ണൻ നായർ.

ആയുർവ്വേദാചാര്യൻ, ഗോൾഡ് മെഡലിസ്റ്റ്.

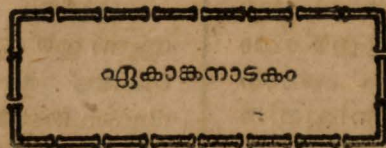
ശാസ്ത്രോക്തവും പരിശുദ്ധവുമായ ആയുർവ്വേദദൈവശാസ്ത്രങ്ങൾ ശരിയായ അങ്ങാടി
മരുന്നുകൾ പച്ചമരുന്നുകൾ അഷ്ടവർഗ്ഗം കസ്തുരി ഗോരോചന പച്ചക്കുപ്പും തുടങ്ങി
ചികിത്സക്കാവശ്യമായവയെല്ലാം പരിപൂർണ്ണമനുഭവദീപ്തപത്തോടുകൂടി വില്ക്കപ്പെ
ടുന്നു. നിൽനരായ രോഗികളെ ധർമ്മമായി ചികിത്സിക്കുന്നതാണ്.

വൈദ്യൻ പി. കെ. നായർ,

ദിഷഗാചാര്യ,

A. D. അശുപതി, മുണ്ടക്കയം.

ചിത്രകാരൻ

(എസ്സ്. ഗുപ്തൻനായർ എം. എ.)

[രവീന്ദ്രനാഥ് ഹർഷൻ മുറി. അയാൾ ഒരു ചിത്രകാരനാണ്. ചുമരിൽ ഏതാനും ചിത്രങ്ങൾ, തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഈശ്വരന്മാരുടെ പടങ്ങളൊന്നുമില്ല. സൗന്ദര്യധാമങ്ങളുടെയും പ്രകൃതിരംഗങ്ങളുടെയും ആലേഖ്യങ്ങളാണധികവും. സുവേഷനും സുമുഖനുമായ ചിത്രകാരൻ, മിക്കവാറും പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രത്തിൽ നോക്കി സ്വയം രസിക്കുകയാണ്. തന്റെ കലാസൃഷ്ടിയുടെ വിജയത്തിൽ ഏതു കലാകാരനും തോന്നുന്ന അഭിമാനം മുഖത്തു സ്പർശിക്കുന്നു.]

രവി: ഹായ്, നീ വന്നുവെട്ടെ തന്നെ. വന്നുവെട്ടെ, എന്റെ വന്നുവെട്ടെ!

ലക്ഷ്മി—ചിത്രകാരന്റെ ഭാര്യ—പുറകിൽ കൂടി മെല്ലെ പ്രവേശിക്കുന്നു. അവരുടെ കയ്യിൽ ഒരു ചുവപ്പു. രവി അവരുടെ വരവു കാണുന്നില്ല. അവർ പുറകിൽ അല്പനേരം ചിത്രം നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു.

രവി (വീണ്ടും): എന്റെ വന്നുവെട്ടെ!

ലക്ഷ്മി (നേരമ്പോക്കിൽ) ഞാൻ വന്നുവെട്ടെ.

രവി (വിനോദരൂപത്തിൽ ആ മറുപടി സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. മുഖഭാവം മാറുന്നു. ആ രസം കൊല്ലി അവിടെ വന്നു കയറിയല്ലോ എന്ന മട്ടാണു്) മറയ്ക്കി. നിന്നെപറ്റിയല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. കഥയില്ലാത്ത പെണ്ണു്.

(ഇത്തരം മുഖ്യാഭിനയം അനവധി കേട്ടു തഴക്കം വന്നിട്ടുള്ള അവർ അല്പമായ വല്ലായ്മയോടെ അതു സ്വീകരിക്കുന്നു.) അവർ മുറി അടിച്ചുവാറാൻ ആരംഭിക്കുന്നു. ചുമരിൽ ചാരിവച്ചിരുന്ന ഒരു പടത്തിൽ ചുവപ്പുന്റെ അറം കൊള്ളുന്നു. രവി അടക്കിയ സ്വരത്തിൽ ഒരു നിലവിളി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. എന്നിട്ടു

അവളെത്തന്നെ പാശ്ചാത്യത്തോടെ നോക്കിത്തന്നു.) (അല്പം കഴിഞ്ഞു്) നീ മേലാൽ എന്റെ മുറി അടിച്ചുവാരേണ്ടാ.

ലക്ഷ്മി (മുഖ്യാഭിനയം വെറുതെ നിൽക്കുന്നു. കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞു് വിഷയം മാറുന്നു) അങ്ങ് കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച എവിടെയെല്ലാം പോയിരുന്നു?

രവി: എവിടെപ്പോയാലെന്നാണ്? എന്തെങ്കിലും മുളകളെത്തല്ലാം പോയിരുന്നു. നിനക്കെന്തുവേണം അതറിഞ്ഞിട്ടു്?

ലക്ഷ്മി: അവിടുന്ന് ഇരയിടയായിട്ടു ഒരു നാലു ദിവസം പോലും അടുപ്പിച്ചു വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നില്ലല്ലോ. എന്നെ തന്നെയെ അക്കിയിട്ടു് ഇങ്ങനെ അങ്ങമിങ്ങമെങ്ങെ നടക്കുന്നതു കഷ്ടമല്ലേ?

രവി: ഹോ, പിന്നെ, വലിയ കഷ്ടമാണു് നിനക്കെന്നു തന്നെയെ ഇതെന്നാൽ പേടിയാകുമോ. അയൽവീട്ടിലാളുകളെല്ലാം. പിന്നെ നാണിതു പേടിക്കാൻ.

ലക്ഷ്മി: പേടിയുടെ കൊണ്ടല്ല.

രവി: പിന്നെ?

ലക്ഷ്മി: (നിശ്വാസത്തോടെ) ഒന്നുമില്ല.

രവി: ഞാൻ എപ്പോഴും നിന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമായിരിക്കും!

ലക്ഷ്മി: വേണ്ടാ. എങ്കിലും ഞാനവിടെത്തെ ഭാര്യയല്ലേ?

രവി: ഭാര്യ, ഭാര്യ! ഒരു ഭാര്യയുണ്ടെന്നു വെച്ചു് എനിക്കു സംസ്കാരമുള്ള നാലു ആളുകളെ കാണാൻ അവകാശമില്ല, ഇല്ലേ? എപ്പോഴും ഇവിടെയിങ്ങനെ അടുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്റെ ഭാവനയെ ശ്വാസം മുട്ടിച്ചുകൊല്ലുന്നതു് ഇല്ലേ? എനിക്കതിഷ്ടമില്ല.

ലക്ഷ്മി: ഇവിടെയിരുന്നാൽ അങ്ങയ്ക്കു പടം വരയ്ക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലേ?

[ഇത്രയും നേരം രവി കോപത്തോടുകൂടിയാൽ സംസാരിച്ചത്. എന്നാൽ കോപം അടയ്ക്കണമെന്ന് അയാൾക്കാഗ്രഹമുണ്ട്. ഈ ചോദ്യത്തിനത്തരം പഠയാതെ അയാൾ കരേണേം ചുമരിൽ തല ചാരി മുഖം കുനിച്ചുനിൽക്കുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞു അല്പം കൂടി ശാന്തരായി.]

രവി: ഇല്ല. എനിക്കീ വീട്ടിനകത്തുവെച്ച് മനശ്ശാന്തിയോടുകൂടി ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. എനിക്കിങ്ങനെ നടക്കണം. അലമണം. കാടുകളും മേടുകളും കയറി ഇറങ്ങണം. മനുഷ്യരെക്കാണണം, അവരെ പരിചയപ്പെടണം.

ലക്ഷ്മി: അതൊക്കെ ആയിക്കൊള്ളണം. അതിനിടയിൽ ഈയുള്ളവളെപറ്റി ഒന്നു നൂരിച്ചാൽ മതി. അങ്ങകലെപ്പോയിട്ടുള്ളപ്പോൾ, ആഴ്ചകളും മാസങ്ങളും അന്യ നാടുകളിൽ കഴിച്ചിട്ടുള്ളപ്പോൾ എനിക്കൊരേഴുത്ത വയ്ക്കാൻ ഇതുവരെ തോന്നിയിട്ടുണ്ടോ?

രവി: ഇല്ല. ഒരായിരം മധുരചിന്തകൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കൂടി പാഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ, എന്റെ കലാഹൃദയം സൗന്ദര്യം നരകൻ നരകൻ പ്രമത്തമാകുമ്പോൾ ഞാൻ റിന്നെപ്പറ്റി എങ്ങനെ ഓർമ്മിക്കും?

ലക്ഷ്മി: അങ്ങനതു കൂരനാണ്!

രവി: നീ ഈ ചിത്രം നോക്കൂ. എന്തായിത്തീർ?

ലക്ഷ്മി: എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

രവി: അതാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത് നീ എനിക്കു ഒരിക്കലും ആനന്ദം തരുകയില്ലെന്ന്. അറിയാതെ അറിയാതെ കവി എന്തിന് കവിത എഴുതണം? കേൾക്കാൻ ഒരുത്സുകൃതരായ ഉള്ള വ്രതങ്ങളിലെല്ലെങ്കിൽ ഗായകൻ എന്തിനു പാടണം. എന്റെ ചിത്രം ആസ്വദിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത നീ എനിക്കെങ്ങനെ ആനന്ദം തരും?

ലക്ഷ്മി: അങ്ങ് ഉത്സാഹിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ പഠിച്ചുനോക്കാം.

രവി: പറയുകയില്ല. നിനക്കതിനു കഴിവില്ല. എന്റെ കീർത്തിയെ അനശ്വരമായി നില്പതിന്തിയേക്കാവുന്ന ഈ ചിത്രത്തിൽ മുഖമിട്ടിക്കാൻ മടിക്കാത്ത നീ എന്തു മനസ്സിലാക്കും.

രവി: ഈ മനോഹരചിത്രം കണ്ടിട്ടു വികാരശൂന്യമായ മുഖത്തോടുകൂടി നിൽക്കുന്ന നീ എന്തു മനസ്സിലാക്കും? ഒന്നും മനസ്സിലാക്കുകയില്ല.

ലക്ഷ്മി: മാന്മുളളവർ നോക്കാൻ അറയ്ക്കുന്ന ഈ വൃത്തികെട്ട പടം മുഖിൽവെച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങ് “വനഭേവത, വനഭേവത” എന്നുപറഞ്ഞു ഏങ്ങലടിക്കുന്നതുകാണുമ്പോൾ എനിക്കതു വലിച്ചുകീറിക്കളയാൻ തോന്നുന്നു.

രവി: ഓഹ്, വൃത്തികെട്ട പടം! നാണം മറയ്ക്കാത്ത ഒരു സ്ത്രീയെ ചിത്രീകരിച്ചതുകൊണ്ട് ഈ പടം വൃത്തികെട്ടതായിപോയി, ഇല്ലേ? കലാസൗന്ദര്യം കണ്ടാൽ കാക്കിച്ചുതുപ്പുന്ന നീന്നോടു ഞാനെന്തു പറയാനാണ്! (പടത്തിലേക്ക് ഉററുനോക്കിക്കൊണ്ട്) ശശികിരണങ്ങളിൽ മുങ്ങിക്കളിച്ച് പൂകുമണിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഈ ലതാനികുഞ്ജവും, മുദമേനിയിൽനിന്ന് അഴിഞ്ഞുവീഴുന്ന പട്ടയായ ഒരു കൈകൊണ്ടു താങ്ങിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഈ വനഭേവതയും നിനക്കു് വെറും വൃത്തികെട്ടു് ഇല്ലേ? (ഭിച്യുസ്തരണകൊണ്ടെന്ന പോലെ മുഖം പ്രസന്നമാകുന്നു) ഹാ എന്റെ വനഭേവത, എന്റെ വനഭേവത! (പെട്ടെന്ന് ഭേഷ്യംകൊണ്ടു മുഖം ചുവന്നു. ഭാര്യായുടെ നേക്കു് തിരിഞ്ഞു്) നിന്റെ അശ്രീ മുടിയ മുഖത്തു നോക്കിക്കൊണ്ടു് ഇവിടെ ഇങ്ങനെ കൂനിപ്പിടിച്ചിരുന്നാൽ എനിക്കിതുമാതിരി ഒരു ചിത്രം വരയ്ക്കാൻ സാധിക്കുമോ? (അവളുടെ നേക്കു് കൈ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു്) നീ. ആലോചിച്ചുനോക്കൂ, സാധിക്കുമോ? സാധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പ്രചോദനം തേടി അങ്ങമിങ്ങും പോകുന്നത്. (സ്വപ്നത്തിലെന്നപോലെ) അവിടെ—വനഭേവതകൾ, അപ്സരസ്സുകൾ, ഗന്ധർവ്വകുമാരികൾ, അവൾ, ഹാ അവളങ്ങനെനിന്നു! (ഭാര്യായുടെ നേക്കു് തിരിഞ്ഞു്) അവളാണെന്നറിയാമോ നിനക്കു്?

ലക്ഷ്മി-അറിഞ്ഞുകൂടാ.

രവി-അവളാണ് എന്റെ വനഭേവതയെ സൃഷ്ടിച്ചത്. അവളങ്ങനെ നിന്നു, അലംഗനയായി, ലജ്ജാവനമ്രയായി, മന്ദസ്മേരസ്മുഖിയായി.

ലക്ഷ്മി-ഒരു സ്ത്രീ ഇങ്ങനെനിന്നു എന്നോ? അതു നോക്കി അങ്ങ് വരച്ചു എന്നോ, (ചെവിപൊത്തിക്കൊണ്ടു്) ദൈവമേ ഞാനെന്താണീ കേൾക്കുന്നത്.

രവി-നീ കേൾക്കുന്നത് സത്യം. അവൾ വേഗമായി. നിന്നെപ്പോലെ നാണക്കങ്ങളില്ല. അവൾ എന്റെ മുമ്പിൽ അങ്ങനെ നിന്നു. ഞാൻ നോക്കി. മതിമറന്നു. വരച്ചു. (രൂക്ഷമായി) നീ പോകൂ എന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന്, എന്റെ വനഭവതയുടെ മുമ്പിൽനിന്ന്.

[ലക്ഷ്മി ഏങ്ങി ഏങ്ങിക്കരയുന്നു] ഞാൻ പോകാം, അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽനിന്നല്ല, അങ്ങയുടെ ജീവിതത്തിൽനിന്നു തന്നെ പോകാം.

രവി (ഃഖത്തോടുകൂടി) നിന്നെ ഞാൻ നോക്കുന്നു. നീ എനിക്കു മനസ്സുവെക്കുന്നതായ പോലെ ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നില്ല, എന്തു ചെയ്യാം. ഞാൻ എങ്ങനെ നിന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കും. എന്റെ കലാരാധനയ്ക്കു നീ വിരോധിയാണ്. എന്റെ സൗന്ദര്യപൂജയ്ക്കു നീ പ്രതിബന്ധമാണ്.

ലക്ഷ്മി-ഞാൻ വിരോധിയല്ല, അങ്ങയുടെ മനസ്സമിതിയാണ് അങ്ങയുടെ ശത്രു.

രവി-കലാകാരന്റെ മനസ്സ് മാറാനൊക്കുകയില്ല. ഒരു കലാകാരൻ ഒരു സ്ത്രീയോടും ബന്ധപ്പെടുന്നത് ഇഷ്ടമല്ല. അതേസമയം അവൻ ഒരായിരം സ്ത്രീകളുടെ സൗന്ദര്യം നുകരുകയും വേണം. കണ്ടാൽ മതി, അവൻ തൃപ്തിയായി. ഒരു പൂ പോലും പഠിക്കുകയില്ല. ഒരായിരം പൂക്കളുടെ ഭംഗി ആസ്വദിക്കും. അവൻ പക്ഷിയെപ്പോലെ പറക്കും. യാഥാത്ഥ്യങ്ങളാകുന്ന മേഘങ്ങളിൽ അവൻ മുട്ടരുത്. മുട്ടിയാൽ തകിടപോകും. അവൻ സ്വപ്നം കാണണം.

ലക്ഷ്മി-സ്വപ്നം കാണുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ നല്ലതാണ് ഉണർന്നിരിക്കുന്നത്. ജീവിക്കുന്നത്. ഒരു സ്നേഹമുള്ള ഭർതാവായി ജീവിക്കുന്നത്. ഒരു വാത്സല്യമുള്ള അച്ഛനായി ജീവിക്കുന്നത്. ഈ ചായവും ഈ ബ്രഷും ദൂരത്തു കളഞ്ഞാൽ ഒരു മനുഷ്യൻ ശ്വാസം മുട്ടുമോ?

രവി-എല്ലാ മനുഷ്യക്കും ഇല്ലായിരിക്കാം. പക്ഷേ എനിക്കു ശ്വാസം മുട്ടും. എനിക്കു ജീവിക്കാൻ കഴിവില്ല. ഞാൻ പരാജയപ്പെട്ടു. എനിക്കു തറയിൽ കാലുറപ്പിച്ചു നടക്കാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ, ഭാവനയുടെ ചിറകുവിരിച്ചു പറക്കാനേ അറിയാവൂ.

ലക്ഷ്മി അങ്ങ് വാനമ്പാടിയെ നോക്കിയിട്ടില്ലേ? അതു ഇണചേർന്നല്ലേ പറക്കുന്നത്.

അങ്ങ് ഒരു വല്ലാത്ത സ്വാർത്ഥക്കാരനാണ്. അങ്ങയ്ക്ക് അങ്ങയേപ്പറ്റി മാത്രമേ വിചാരമുള്ളൂ. മറ്റൊരു ജീവിയേയുംപറ്റി ചിന്തിക്കുകയോ!

(രവി ഒന്നും മിണ്ടുന്നില്ല.)

ലക്ഷ്മി-അങ്ങനെങ്കിലും സംസാരിക്കണം രവി-ഞാൻ തെറ്റാകാനാണ്.

ലക്ഷ്മി-അങ്ങ് തീർച്ചയായും തെറ്റാകാൻ തന്നെയാണ്, എന്റെ ഹൃദയം കളുക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരിക്കൽ പോലും ഒരു വാചകം പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അങ്ങ്, ഒരു നോട്ടം നോക്കിയിട്ടില്ലാത്ത അങ്ങ് തെറ്റാകാൻ തന്നെയാണ്. പക്ഷേ ഇനിയും അങ്ങനെ തുടരണമെന്നുണ്ടോ?

രവി-എനിക്കു സാധിക്കുമോ? (പടത്തിൽ നോക്കിക്കൊണ്ട് അതിനോടൊന്നുപോലെ) എനിക്കു സാധിക്കുമോ?

ലക്ഷ്മി-അതിനോടു ചോദിച്ചാൽ സാധിക്കുകയില്ല, അതില്ലെങ്കിൽ സാധിച്ചേക്കും (അടുത്ത മുറിയിലേക്കു പോകുന്നു.)

രവി-എന്റെ വാസനയും അഭിരുചിയും എന്നെ നശിപ്പിക്കുന്നുവെന്നോ? ഞാൻ എന്റെ കലാവാസനയെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു ജീവിക്കണമെന്നോ? എന്റെ കലയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അർത്ഥരഹിതമാണ് ജീവിതം ദുഃഖമാണ് എനിക്കു ലഭിച്ചത്. പക്ഷേ അവൾ—എന്റെ വനഭവത അവളെനിക്ക് ആനന്ദം തന്നു. അവൾ എന്റെ ജീവിതസഖിയായിരുന്നെങ്കിൽ (ചിത്രത്തിൽ നോക്കിക്കൊണ്ട്) നീ എന്റെ ജീവിതസഖിയാകുമെങ്കിൽ ഞാൻ ആനന്ദിച്ചേക്കും. നീ എന്റെ കൂടെ വരുമോ? എന്നാലും—എനിക്കു ആനന്ദിക്കാനൊക്കുമോ? എന്റെ കല വിജയിക്കുമോ എന്നോ ജീവിതം പരാജയപ്പെടുന്നു. കലയെ ഉപേക്ഷിച്ചാലോ? എനിക്കു പരമാനന്ദം തരുന്ന—ഒരായിരം വേദനകൾക്കിടയിലും എന്നെ ധന്യധന്യനാക്കുന്ന—കലയെ ഞാനുപേക്ഷിക്കാനോ? പാടില്ല.

[സുന്ദരിയായ ഒരു സ്ത്രീ പ്രവേശിക്കുന്നു. തലമുടി താഴ്ന്നായിരിക്കുക. കണ്ണുകൾ കോപാഭാസമാണ്. ആ ചിത്രത്തിലെ രൂപത്തിന്റെ മറയ്ക്കൽ അവൾക്കുണ്ട്. കലാകാരൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നു.]

രവി-(സന്തോഷാധികൃത്തോടെ) എന്റെ വനഭവത, എന്റെ വനഭവത!

സ്രീ: [വികാരങ്ങൾ തിങ്ങിപ്പിറ മുറിഞ്ഞു പറയുമെന്നു തോന്നും അവളെക്കണ്ടാൽ] നിങ്ങളുടെ വനഭവത? നീച, നിങ്ങൾ മേലിൽ ഇങ്ങനെ ആരെയും ദ്രോഹിക്കരുത്!

രവി: അയ്യോ നീ എന്താണി പറയുന്നത്? എനിക്കൊന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ലല്ലോ.

സ്രീ: ഒന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്കു ഒന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ഒരു മൃഗമാണ്, അല്ല വെറുംകല്ലാണ്, മൃഗത്തിനു വികാരങ്ങളുണ്ട്, നിങ്ങൾക്കു വികാരങ്ങളില്ല.

രവി: എനിക്കു വികാരങ്ങളില്ലേന്നോ? അയ്യോ എന്തൊരു സംബന്ധമാണ് നീ ഈ പറയുന്നത്. വിരിഞ്ഞ പൂക്കളും പരന്ന വാനവും കണ്ടു തരള ഹൃദയനാകുന്ന എനിക്കു വികാരങ്ങളില്ലേന്നോ? നന്മത്ത നിലാവും പുഞ്ചിരിക്കുന്ന അമ്പിളിയും കണ്ടു മാൻകുട്ടിയെപ്പോലെ തുള്ളിച്ചാടുന്ന എനിക്കു വികാരങ്ങളില്ലേന്നോ?

സ്രീ: അത് ഉന്മാദത്തിന്റെ വികാരങ്ങളാണ്.

രവി: എന്റെ കല ഉന്മാദമാണെന്നോ?

സ്രീ: നിങ്ങളുടെ തലയാണ്.

രവി: നിന്നെ കോപിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം ഞാനെന്തു കുറ്റം ചെയ്തു?

സ്രീ: എന്തു കുറ്റം ചെയ്തു? നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇല്ലേ?

രവി: ഓ നിനക്കു ഞാൻ വേണ്ടിടത്തോളം പ്രതിഫലം തന്നില്ല ഇല്ലേ? ഈ ചിതം വീൽക്കുമ്പോൾ എനിക്കു സംശയമില്ലാതെ നാനയങ്ങൾ കിട്ടും. അന്നു നിനക്കു തരാം. എന്നെ വിശ്വസിക്ക. ഞാൻ തീർച്ചയായും തരാം.

സ്രീ: കൊണ്ടുപോയി തീയിലിട്ടു നിങ്ങളുടെ പണം. എനിക്കുവേണ്ടാ പഴുത്തപൊൻനാനയങ്ങൾ. പരമ നീചൻ! നിങ്ങൾ ഒരു കലാകാരനാണുപോലും!

രവി: പിന്നെ ഞാൻ ചെയ്തു തെറ്റൊന്നാണെന്ന് നീ ഒന്നു പറയൂ. എന്നെ ഇങ്ങനെ വിഷമിപ്പിക്കാതെ.

സ്രീ: ഒരു സ്രീ അതെങ്ങനെ പറയും-പക്ഷൻ സ്വയം അറിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ. എന്റെ മൃഗേ വികാരങ്ങളെ തട്ടിയുണർത്തിയിട്ടു കരിങ്കല്ലുപോലെ നിങ്ങൾ എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു തോക്കുന്നുണ്ടോ? അർത്ഥശൂന്യമായി നിന്നു എ

ന്നെ നിങ്ങൾ നിർവികാരനായി നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നതു ഓർക്കുന്നുണ്ടോ?

രവി: ഞാൻ അപ്പോൾ എന്നെത്തന്നെ മറന്നിരുന്നു.

സ്രീ: എന്റെ മുകളിന്റെയും ചുണ്ടിന്റെയും അളവെടുക്കാൻ നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നുനിന്നപ്പോൾ—ഓ എത്ര പ്രാവശ്യം നിങ്ങൾ അങ്ങനെ വന്നുനിന്നു? ഒരിക്കലെങ്കിലും ഒരു ചും—വേണ്ടാ. നിങ്ങൾ എന്നെ നോക്കി ഒന്നു കളുക്കെ പുഞ്ചിരിച്ചല്ലോ, മനസ്സുതണുക്കുന്ന ഒരു വാക്കുപോലും പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. നിങ്ങളും ഒരു മനുഷ്യനാണ്! എത്രവമ്പിച്ച പ്രത്യാശകളോടുകൂടിയിരുന്നെന്നോ, ഞാനെന്റെ സ്നേഹിതനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കുവരുത്തി. എങ്ങനെയും നിങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരണമെന്ന് പറഞ്ഞ് ഞാൻ എന്തിനുവേണ്ടി നിബ്ബന്ധം പിടിച്ചു എന്നാണു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്. കഷ്ടം എന്റെ ജീവിതത്തിലാദ്യമായി ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, ഞാൻ നിരാശപ്പെട്ടു.

രവി: നിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ ലോകത്തിനു കാട്ടി കൊടുക്കാനാണ് ഞാൻ ഉദ്യമിച്ചത്. സ്വയം ആസ്വദിക്കാനല്ല.

സ്രീ: ഞാനൊരു കാവ്യമല്ല, ലോകം മുഴുവൻ വായിച്ചു രസിക്കാൻ. ഞാൻ മനുഷ്യ സ്രീയാണ്, മാംസവും മജ്ജയും ഉള്ള മനുഷ്യ സ്രീ.

രവി: പക്ഷേ ഞാനൊരു കലാകാരനാണ്.

സ്രീ: നിങ്ങൾ മനുഷ്യനാവണം. അതാണു വേണ്ടത്.

രവി: അപ്പോൾ എന്റെ കല.

സ്രീ: അത് നശിച്ചാലും ജീവിച്ചാലും കൊള്ളാം നിങ്ങൾ ആദ്യമായി മനുഷ്യനാവണം. അതിനു കഴിവില്ലെങ്കിൽ കളയൂ നിങ്ങളുടെ ചായവും ബ്രഷും (വരച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന ചിത്രത്തിൽ പൂർണ്ണത്തോടുകൂടി ആഞ്ഞു ചവിട്ടുന്നു) അല്ലെങ്കിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്യൂ. ജീവിതത്തോടു അപരാധം പ്രവർത്തിക്കാതെ.

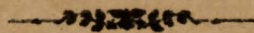
രവി: ഞാനൊരു ഭർത്താവാണ്.

സ്രീ: ഭർത്താവ്! നാണമില്ലല്ലോ നിങ്ങൾക്കുവാക്കുച്ചരിക്കാൻ. മനുഷ്യർ മാത്രമേ ആ പദവി അലങ്കരിക്കാൻ സാധിക്കൂ. മനുഷ്യത്വമില്ലാത്ത നിങ്ങളെങ്ങനെ ഭർത്താവായും. ആ സാധു സ്രീയെ നിങ്ങളെത്ര ദ്രോഹിച്ചിരിക്കും ഇതി

നകം; അവളെ ഇനിയെങ്കിലും ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്ക. (അല്പംകഴിഞ്ഞു) അല്ലെങ്കിൽ എനിക്കെന്തിന് നിങ്ങളുടെ അനുവാദം? അവളു കത്തില്ലേ? മരക്കഷണത്തിന്റെ കൂടെ ജീവിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാനവളെ ഉപദേശിക്കാം (അകത്തേക്കു പോകുന്നു)

രവി: ഞാൻ ജീവിക്കണമെങ്കിൽ എന്റെ കലയെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നോ? എന്നാലും

എന്റെ കല! (അവൾതട്ടി മറിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന ചിത്രത്തിലും അകത്തേമുറിയിലേക്കും മാറിമറിനോക്കുന്നു) അല്ലെങ്കിലെന്തിനിയറയില്ലാത്ത ജീവിത ദുഃഖം—ഇതിനെയും കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്. പോകട്ടെ ഇതെല്ലാം. (ചിത്രത്തിന്റെ ആഞ്ഞാഞ്ഞുചവിട്ടുന്നു. അതിനിടയിൽ “എനിക്കു ജീവിക്കണം, എനിക്കു ജീവിക്കണം” എന്നിങ്ങനെ മെല്ലെ മന്ത്രിക്കുവേ യവനിക താഴുന്നു.)

READY FOR SALE PURE ACIDS

FOR

RUBBER PRODUCERS ENGLISH FORMIC 90% &

GLACIAL CANADIAN ACETIC 99%.

M. PAUL VARGHESE & Co.,
MARKET ROAD,
KANJIRAPALLY.

പൊൻകുന്നത്തു വരുമ്പോൾ

സുഖമായ ഭക്ഷണത്തിനും വിശ്രമത്തിനും

വേണതോപാൽ ബ്രാഹ്മണ ഹോട്ടൽ

(മജിസ്ട്രേട്ടുകോടതിക്കു സമീപം)

തമ്പുരാക്കളേ!

(പി. എൻ. സുകുമാരൻ, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി)

കണ്ണേമടങ്ങുനീ, യെന്നിനിക്കാഴ്ചകൾ,
 പുനഃപോലും നിലച്ചിതുന്നാഡിയിൽ;
 പുറംനിറഞ്ഞു നിശിതനിരാശരോ!
 പട്ടിണിപ്പാവങ്ങൾ തൻ നെടുവീർപ്പുകൾ;
 പാതമാന്ധകാരത്തിൽ വിശപ്പാലയിച്ചുമാ!
 മർദ്ദിതരായി മരിയ്ക്കുന്ന സാധുക്കൾ;
 പാതയിലെങ്ങാനുമാറടി മണ്ണിലെൻ,
 താഴരോടൊപ്പമടിയട്ടെ മജ്ജരം !!

* * *
 ആനന്ദദേവതേ നീയും വിവശയായ്,
 പൂഴിയിൽ വീഴുമെന്നോത്തില്ലിതേവരെ;
 മൃതുകനത്തകീ, കൈവലുദായിനീ,
 പരഹൃദഗാനങ്ങളെല്ലാം നിലച്ചുപോയ്,
 നിതിനശിച്ചു, കവാടങ്ങൾ ബന്ധിച്ചു,

ഭീതരായ് നില്പെൻറ തോഴരപ്പാതയിൽ;
 ആയിരം കുഞ്ഞുങ്ങളമ്മമാരില്ലാതെ,
 ആയിരമമ്മമാർ-ഹാ! ഹാ!! വിധവകൾ !!!

* * *
 വിണ്ണിൽതെളിഞ്ഞതാരത്താരങ്ങളെന്തെട,
 വിങ്ങിക്കരച്ചിലിലാർദ്രരായ്ത്തൽക്ഷണം,
 പുറംതെളിഞ്ഞതാരക്കാളുമേഖത്തിലു-
 ടുറനോക്കിക്കൊണ്ടു മാഞ്ഞുനിരാശരായ്,
 മാമരക്കൊമ്പിൽ ലസിച്ചൊരു മുങ്ങയി-
 ഭൂനസ്ഥരത്തിൽനടിച്ചു പ്രതിഷേധം;
 ഇല്ല-ഞാൻനിന്നെപ്പഴിയ്ക്കില്ല, മന്ത്രിനി-
 ലമ്പൻ മൃഗീയതപമേറുന്നമനിതിൽ;
 ശോകാപ്തഗാനങ്ങളേതുമേ കേൾക്കേണ്ട,
 ഭോഗമദാലസരാം, തമ്പുരാക്കളേ !!

രോഗികളുടെ ആശാനികേതനം

ചെറുവള്ളി R. K. V. ആയുർവേദവൈദ്യശാല.

പണ്ഡിറ്റ് സി. രാമകൃഷ്ണൻ നായർ.

(ആയുർവ്വേദചാർയ്വൻ)

(ഗോൾഡ് മെഡലിസ്റ്റ്)

അവർകളുടെ “ശിരോരഞ്ജിനിതൈലം”

“R.K. വിറാൽസ്” മുതലായ ഔഷധങ്ങൾ നിങ്ങൾ
 വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടല്ലോ? എല്ലാ ആയുർവ്വേദഔഷധങ്ങളും ശാസ്ത്രീയ
 മായ അളവും തുക്കവും അനുസരിച്ച് പരിശുദ്ധമായി തയ്യാർ
 ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വിലപരിമിതം. രോഗവിവരമറിയിക്കുക. ചികി

ത്സ നിശ്ചയിച്ച് ഔഷധങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതാണ്.

ചിറക്കടവ് അഞ്ചൽ, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി പോസ്റ്റ്.

ബ്രാഞ്ച് മുണ്ടക്കയം.

തിരുവിതാംകൂർ, ടി. ഇൻഡ്യാ.

വിദ്യാഭ്യാസം

ദേശഭാഷകളിൽ കൂടി.

(കെ.ജെ.തോമസ്സ് ബി.എ., സെക്രട്ടറി, സഹദയവായനശാല)

[ഗ്രാസീജിയുടെ ലേഖനങ്ങളെയും പ്രസംഗങ്ങളെയും പ്രധാനമായി ഉപജീവിച്ച് എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്, ഈ ലേഖനം]

ദേശ

ശീയാഭിപ്രായങ്ങളുപേണ്ടി മഹാത്മജി നിദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പതിനാലു പ്രവർത്തനപരിപാടികളിൽ ഒന്നാണ് മാതൃഭാഷാപരിപോഷണം. ഭാരതത്തിൽ, ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി അനുസരിച്ച്, ദേശഭാഷകളെല്ലാംതന്നെ “രണ്ടാമത്തെ ഭാഷകളെ” (Second languages) ആയിരിക്കുന്നുള്ളു. ഒന്നാമത്തേതു മേൽക്കോയ്മയുടെ ഭാഷയായ ഇംഗ്ലീഷ് തന്നെ. “ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷ മുഖാസിരമാണ് ഇവിടെ അഭ്യസനമെല്ലാം നടത്തപ്പെടുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വത്തിനു കടകവിരുദ്ധമായ ഈ ഭാഷിച്ച സമ്പ്രദായം നമ്മുടെ നാട്ടിലല്ലാതെ ഭൂമുഖത്ത് പരിഷ്കാരമുള്ള ഒരു രാജ്യത്തിലും ഇന്ന് നിലവിലില്ല. ഒരു രാഷ്ട്രം ഒരു രാഷ്ട്രമായി നിലനില്ക്കുന്നമെങ്കിൽ അതിലെ യുവജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം—ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസമുൾപ്പെടെ—സ്വദേശഭാഷയിലോ ഭാഷകളിലോ കൂടി ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള സംഗതി സ്വയം വിശദമാണ്. വളരെക്കാലം ഇൻഡ്യയിൽ ഫൈക്കോർട്ടുജഡ്ജിയായിരുന്നിട്ടുള്ള സർ ജോൺ വുഡ് റോഫ് ഒരിടത്ത് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്:—

“ഒരു ജാതിക്കാരുടെ ആത്മാവിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ അവരുടെ ഭാഷയ്ക്കു മാത്രമെ സാധിക്കൂ. വിദേശഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവർ വിദേശരീതിയിൽ വിചാരം ചെയ്യുപോകും; വിദേശരീതിയിൽ വിചാരിക്കുന്നവർ വിദേശലക്ഷ്യങ്ങൾ വച്ചുകൊള്ളുകയും വിദേശനടപടികൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും.” അങ്ങനെ ആ ജനത സ്വയം നശിക്കുന്നു.

അയർലണ്ടിൽ കുടിയേറിപാർത്ത ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഐറിഷ് ഭാഷ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെ പ്രതിഷേധിച്ച് സ്പെൻസർ എന്ന ദേവം ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—“എത്ര ജനങ്ങളും സ്വഭാഷയേക്കാൾ കൂടുതൽ അന്യഭാഷയെ സ്നേഹിക്ക എന്നുള്ളതു സ്വാഭാവികമായിരിക്കുന്നില്ല..... വാക്കുകൾ മനസ്സിന്റെ പ്രകൃതിയാകുന്നു..... അതിനാൽ സംഭാഷണം ഐറിഷ് ആണെങ്കിൽ ഹൃദയവും ഐറിഷ് ആയിരുന്നേ തീരൂ; എന്നെന്നാൽ ഹൃദയം തുളുമ്പിയിട്ടാണല്ലോ നാം ശബ്ദിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഗ്രാസീജി ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷയിൽ കൂടിയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പല അവസരങ്ങളിലും വളരെ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ അപലപിച്ചിട്ടുള്ളത്. നമ്മുടെ യുവജനങ്ങളുടെ മേലുള്ള അന്യായവും വിനാശകരവുമായ ഒരുററ കയ്യേറ്റമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം ഈ അർത്ഥ്യനരീതിയെ കരുതുന്നത്. വിദേശഭരണത്തിന്റെ നിരവധി ദുഷ്ടങ്ങളിൽ ഇതിനു പ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനം ചരിത്രത്തിലുണ്ടായിരിക്കും.

അന്യ ഭാഷയിൽ കൂടിയുള്ള ഈ വിദ്യാഭ്യാസരീതി നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ശക്തിയെ വളരെ ക്ഷയിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോടിക്കണക്കിനു ജനങ്ങൾ ‘അന്നന്നിയപ്പ’ത്തിനു വേണ്ടി കിടന്നു ക്ലേശിക്കുമ്പോൾ, പട്ടിണികൊണ്ടു മരിക്കുമ്പോൾ, ഇത്ര ദുർവ്വചുള്ള ഒരു ഭൂസനപദ്ധതി സ്വീകരിക്കുന്നതിന്റെ അസാംഗത്യം വിസ്മരിച്ചാൽ തന്നെയും, മനുഷ്യായുസ്സിന്റെ മുന്നിലൊരു ഭാഗത്തോളം വിനിയോഗിച്ചു വശമാക്കുന്ന ആ വിദേശഭാഷകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം എത്രകണ്ടുണ്ട്? എന്നു ചിന്തിക്കുമ്പോഴാ

നമ്മുടെ വിശിഷ്ട വിശദമാകുന്നത്. പത്തിരപതു വർഷം ചിലവഴിച്ച് ഉന്നത ബിരുദം നേടുന്നവരിൽ തന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ തെളുക്കാതെ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുവാൻ കൈവിരലിൽ എണ്ണുവാൻ മാത്രമേ കാരണകയുള്ളൂ എന്ന പരിതാപകരമായ പരസ്യം ധരിച്ചാൽ മനുഷ്യവികാരത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഏതും ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന മേൽ തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുമ്പോൾ മുതൽ നാം കട്ടു പരിചയിച്ച നമ്മുടെ മാതൃഭാഷതന്നെ വന്നു അല്പോപനോപകരണമായിരിക്കേണ്ടത് എന്ന ബോദ്ധ്യമാകും. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ മുഖാന്തിരമുള്ള ഇന്നത്തെ അദ്ധ്യയനസമ്പ്രദായം ദേശഭാഷകളെ അവഗണിക്കുവാൻ നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പ്രേരകമായിത്തീരുന്നു. 1917-ൽ കൽക്കത്താ സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നു നിയമിച്ച കമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ടിലെ റിട്ട് ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:- “ഹൈസ്കൂളുകളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അമിതമായ സമയവ്യയം അതിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്ന ഫലത്തേക്കാൾ എത്രയോ കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നതിനു സംശയമില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കാൻ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ആവശ്യം നിമിത്തം കഷ്ടകാലത്തിനു വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്വഭാഷയെ വിഗണിക്കാൻ ഇടയായിരിക്കുന്നു. സ്വന്തംഭാഷയും സാഹിത്യവും അറിയുക എന്നതു താരതമ്യേന ഒരു നിസ്സാരസംഗതിയാണ്. പഠിതം പൂർത്തിയാക്കിപ്പോകുന്ന ഒരു യുവാവിനു സ്വഭാഷ ശരിയായും തടസ്സം കൂടാതെയും പറയുകയോ എഴുതുകയോ ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതിയിൽ തീർച്ചയായും എന്തോ വൈകല്യമുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ ഭാരതീയബുദ്ധിജ്ഞാനോപലബ്ധിക്ക് പശ്ചാത്താദിമുഖമായി പോകുന്നു. ഭാഷയും ജ്ഞാനവും ദർശനവും എല്ലാം അപ്പാടെ കടൽ കടന്നു വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ദുരസ്ഥിതവും അവ്യക്തവും അയഥാർത്ഥവും നമ്മുടെ ജീവിതചക്രകളിൽനിന്നെല്ലാം ഭിന്നവും ആയിരിക്കുന്നു; നമ്മുടെ സമയവും ആരോഗ്യവും സ്വത്തും ഭീമമായി വ്യയം ചെയ്യുന്നു എങ്കിലും ഫലം എത്രയും തുച്ഛമായി ഇരിക്കുന്നു.”

സാമാന്യജനങ്ങളിൽനിന്നും അഭ്യസ്തവിദ്യ

രെ ബഹുദൂരം അകറ്റിക്കളയുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഈ അദ്ധ്യയനസമ്പ്രദായംകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള വേറൊരു ദുഷ്ടം. കായ്ക്കങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനും ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാനും വിദേശഭാഷയെക്കാൾ സുകരവും സുഗമവും ആയിട്ടുള്ളതു സ്വദേശഭാഷയാണ്. തങ്ങളുടെ വിജ്ഞാനമെല്ലാം ബഹുജനങ്ങൾക്കുകൂടി മനസ്സിലാക്കുന്ന ഒരു മുഖാന്തിരത്തിൽ കൂടിയല്ലാ ആജ്ഞിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിലെ യുവാക്കന്മാർക്കു സാധാരണ ജനങ്ങളുമായി സജീവമനുസമ്പർക്കം സ്ഥാപിച്ചു പുലർത്തിക്കൊണ്ടു പോകാൻ ഒരു നാളും സാധിക്കയില്ല. അപ്പോൾ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസംതന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിഷ്പ്രയോജനമായിത്തീരുന്നു. ആയിരക്കണക്കിനു യുവജനങ്ങൾ, തങ്ങളുടെ ദൈനംദിനജീവിതത്തിൽ യാതൊരുപയോഗവുമില്ലാത്ത ഒരു ഭാഷ പഠിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, മാതൃഭാഷയേയും അതിലെ സാഹിത്യത്തേയും പരിത്യജിച്ചുകൊണ്ട് അനേകവർഷങ്ങൾ പാഴാക്കിക്കളയുവാൻ നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്നതുമൂലം രാഷ്ട്രം സഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന അപരിഹാര്യമായ നഷ്ടം അളക്കുവാൻ ആർക്കു കഴിയും?

ഇംഗ്ലീഷിന്റെ പരിജ്ഞാനമില്ലാതെ ഇൻഡ്യക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന അനേകം യുവജനങ്ങൾ ഉണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനും ശരിയായ ഒരു ചിന്താഗതിയെ വളർത്തുന്നതിനും ഇംഗ്ലീഷുപരണം അനുപേക്ഷണീയമാണ് എന്നൊരു തോന്നൽ പലർക്കുമുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസമെന്നുവെച്ചാൽ ഇംഗ്ലീഷുപഠിക്കുക എന്നാണ് എന്നൊരു ധാരണ പരക്കെ ഉണ്ടാകത്തക്ക വിധത്തിൽ ഈ വിഷം സമുദായശരീരത്തിൽ അത്ര അഗാധമായി വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം അടിമത്വത്തിന്റെയും അധഃപതനത്തിന്റെയും ആത്മാഭിമാനരാഹിത്യത്തിന്റെയും അടയാളങ്ങളായിട്ടാണ് മഹാത്മജി പരിഗണിക്കുന്നത്. സ്വദേശഭാഷകൾ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നതും അമർത്തപ്പെടുന്നതും അങ്ങനെ അപകടം പ്രാപിച്ചു പോകുന്നതും അദ്ദേഹത്തിനു ദൃസ്തേയങ്ങളാണ്. നാം എഴുത്തുകത്തുകൾക്കു മാതൃഭാഷയ്ക്കു പകരം ഇംഗ്ലീഷിനെ ശരണം ഗമിക്കുന്നതിനെ അദ്ദേഹം രൂക്ഷമായി ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഭാഷ അതുപയോഗിക്കുന്നവരുടെ

സ്വഭാവത്തിന്റെയും വളർച്ചയുടെയും യഥാർത്ഥമായ പ്രതിബിംബനമാണ്. ഈ അടുത്തകാലത്ത് അദ്ദേഹം ഒരു വിദ്യാർത്ഥിസമ്മേളനത്തിന് അയച്ചുകൊടുത്ത സന്ദേശത്തിൽ “നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം രാഷ്ട്രഭാഷമൂലമോ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ മറ്റേതെങ്കിലും ഭാഷമൂലമോ നടത്തുകയാണ് ഒന്നാമതായി വേണ്ടത്” എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതു നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിക്കേണ്ടതാണ്.

നമ്മുടെ ദേശഭാഷകൾ ഗഹനങ്ങളായ ശാസ്ത്രീയ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുവാൻ സമർത്ഥങ്ങളല്ലെന്നും അതുകൊണ്ട് അവ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പറ്റിയതല്ലെന്നുമാണ് ഒരാക്ഷേപം കേൾക്കാറുള്ളത്. ഈ വാദത്തിന്റെ നിരർത്ഥകത കാശി, കൽക്കട്ടാ തുടങ്ങിയ ഉത്തരേന്ത്യൻ നഗരങ്ങളിലെ ചില വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രങ്ങളും, ഉസ്താനിയാ സർവ്വകലാശാലയും വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേകഭാഷ ശാസ്ത്രപ്രദിപാദനക്ഷമമല്ലെന്നും അതിനു വികസിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ മൂഢവിശ്വാസം വേറെ ഇല്ലതന്നെ. ആവശ്യം സൃഷ്ടിയുടെ മാതാവാണ്ല്ലോ. ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ—വിദ്യാഭ്യാസം ദേശഭാഷകളിൽകൂടിയാക്കുമ്പോൾ—ഓരോ ദേശഭാഷകളിലും അവശ്യംവേണ്ട നൂതനസാങ്കേതികപദാവലികളും മറ്റു വികാസങ്ങളും താനേ ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും.

ലോകമാന്യതീലകനും റാംമോഹനറോയിയും ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സന്തതികളല്ലേ? അതുകൊണ്ട് ആ രീതി പ്രയോജനരഹിതമാണെന്നു പറയുന്നതു സാഹസമല്ലേ? എന്നു ചോദിക്കുന്നവരോട് മഹാത്മാവിന്റെ സമാധാനം ഇംഗ്ലീഷിൽ ചിന്തിക്കുകയും ഇംഗ്ലീഷിൽതന്നെ തങ്ങളുടെ ആശയവിനിമയം മിക്കവാറും ചെയ്യേണ്ടിവരുക എന്ന തടസ്സം നേരിടുകയും ചെയ്തിരുന്നില്ലെങ്കിൽ—ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാഭ്യാസമെന്ന പകർച്ച വ്യാധി പിടിപെട്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ—അവരുടെ ഒന്നതൃപ്തിയും മാഹാത്മ്യവും എത്രയോ അധികപ്പെടുമായിരുന്നു എന്നു താൻ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നാണ്. ഇവരെ ചൈതന്യൻ, ശങ്കരൻ, കബീർ, നാനാഷ്, ഗുരുഗോവിന്ദൻ

തുടങ്ങിയ മഹാത്മാന്മാരുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ സൂര്യപ്രഭയിൽ വൈദ്യുതപ്രകാശംപോലെ ഇവർ നിഷ്പ്രഭരായി പോകയില്ലേ? ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യർ നീയെ ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞ മഹത്കൃത്യങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാഭിജ്ഞരായ എല്ലാവരും കൂടി ചേർന്നാലും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമോ? ഇരുന്തറോളം വർഷത്തെ ബ്രിട്ടീഷു ഭരണം ശൈശവം മുതൽതന്നെ പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തിയിൽ വളർത്തപ്പെടുന്ന രാജാക്കന്മാരിലോ മഹാരാജാക്കന്മാരിലോ, ശിവാജിയുടെയോ പ്രതാപന്റെയോ പേരിനോടൊന്നിച്ച് ഉച്ചരിക്കുവാൻ യോഗ്യതയുള്ള ഒരാളെ എങ്കിലും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടോ? എന്ന് അദ്ദേഹം ആവേശഭരിതനായി ചോദിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ വരവിനു മുമ്പു ഭാരതം അടിമതപത്തിലായിരുന്നില്ല. മുഗൾ ഭരണകാലത്ത് ഇവിടെ ഒരുമാതിരി ‘സ്വരാജ്’ ഉണ്ടായിരുന്നു. അക്ബറിന്റെ കാലത്ത് ഒരു പ്രതാപനും അറംഗസീബിന്റെ കാലത്ത് ഒരു ശിവാജിയും ഉണ്ടാവുക സാദ്ധ്യമായിരുന്നു.

താൻ രാഷ്ട്രത്തിനുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും സേവനങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു തന്നെക്കൊണ്ടു സാധിച്ചതു താൻ സംരക്ഷിച്ചു പോരുന്ന പൗരസ്ത്യസംസ്കാരംകൊണ്ടു മാത്രമാണ് എന്നത്രേ മഹാത്മജി പറയുന്നത്. ഇതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയേയൊ പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തെയോ വെറുക്കുന്നു എന്ന് അതും ധരിക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അവ അർഹിക്കുന്ന ആദരവ് അദ്ദേഹം അവയ്ക്കു നൽകുന്നുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ്, അന്തർദേശീയ ബന്ധങ്ങൾക്കും, പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രവേഷണങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയുന്നതിനും, ആവശ്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുന്നു. കുറെ പണ്ഡിതന്മാർക്ക് അതാവശ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കും അതു കൂടിന്മേലിത്ര എന്ന വാദത്തെ അദ്ദേഹം വകവെക്കുന്നില്ല. അതർഹിക്കാത്ത ഒരു സ്ഥാനം അതിനു നൽകുവാൻ ഗാന്ധിജി വിസമ്മതിക്കുന്നു. എല്ലാം അതതിന്റെ സ്ഥാനത്തു നല്കുതന്നെ. ഭാരതത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിനു “രണ്ടാമത്തെ ഭാഷ”യുടെ സ്ഥാനമെ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ പാടുള്ളെന്നും സ്ഥാനം നമ്മുടെ ദേശഭാഷകൾക്കുതന്നെ ആയിരിക്കണം. പാശ്ചാത്യസംസ്കാരം—

നത്തെത്രതന്നെ മെച്ചമായിക്കൊള്ളട്ടെ—
 നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തെ വിഴുങ്ങിക്കളയാൻ അ
 വദിച്ചുകൂടാ.

ഇന്നത്തെ രീതിയിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാഭ്യാ
 സം ഇൻഡ്യൻ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ബുദ്ധിശ
 ക്തിയെ വല്ലാതെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നതിനു കാ
 ണമായിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരുടെ ആയുസ്സിന്റെ
 ദൈർഘ്യം കുറച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, നമ്മെ പശുഷ
 പിഹീനരും അനുകരണഭ്രാന്തരും ആക്കിത്തീ
 രിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അധഃസ്ഥിതബോധം ഉളവാ
 ക്കി നമ്മുടെ ആത്മാഭിമാനത്തെ നശിപ്പിച്ചു
 എന്നും മഹാത്മാഗാന്ധി ഹൃദയപൂർവ്വം വിശ്വ

സിക്കുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ മുഴുകുവാൻ നാം
 അഭിലഷിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഇന്നത്തെ വിദ്യാ
 ഭ്യാസരീതി അടിമതപത്തിലേക്കായി നമ്മെ
 അസ്തപശുരൂപരാക്കിത്തീർക്കുന്നു. നമ്മുടെ ശ
 രീരത്നേയും മനസ്സിനേയും ആത്മാവിനേയും
 ദുർബലമാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിൽകൂ
 ടിയുള്ള അദ്ധ്യയനരീതി കൈവെടിഞ്ഞു ദേശീ
 യാഭിവൃദ്ധിക്കു നിദാനമായിരിക്കുന്ന ദേശ
 ഭാഷാപരിപോഷണത്തിന് ഉൽസുകരാകേ
 ണ്ടതു സ്വാതന്ത്ര്യം കാംക്ഷിക്കുന്ന ഏതൊരു
 ഭാരതീയന്റെയും കടമയാണ്.

3 ഭയങ്കര രോഗങ്ങൾ.

1. മഞ്ഞപ്പിത്തം.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളും മുതിർന്നവരുമായി എത്ര ആയിരം പേരാണ്,
 മഞ്ഞപ്പിത്തത്തിന്റെ ഉപദ്രവത്താൽ ദീർഘകാലം കഷ്ടപ്പെടുന്നത്. എത്ര പഴക്കമേ
 റിയ മഞ്ഞപ്പിത്തവും കുറഞ്ഞ കാലത്തിനുള്ളിൽ ഞങ്ങൾ സുഖപ്പെടുത്താം.

2. മലമ്പനി.

ഭാരതത്തിന്റെ ശാപങ്ങളിലൊന്നാണ്, മലേറിയാരാക്ഷസൻ! മലമ്പനിയെ
 തീർത്തു നശിപ്പിക്കുവാൻ ആയുർവേദത്തിനു മാത്രമെ കഴിവുള്ളൂ. നിങ്ങൾ ഒരു മലേറിയാ
 രോഗിയാണെങ്കിൽ, ഉടനെ ഞങ്ങളുടെ സഹായം ആവശ്യപ്പെടുക.

3. ടൈഫോയിഡ്.

രോഗശമനത്തിനു ശേഷവും പൂർണ്ണആരോഗ്യവാന്മാരായിരിക്കുന്നതിനു ഞങ്ങളുടെ
 സേവനം സമ്പാദിക്കട്ടെ.

ദുരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ളവർ വിശദമായ കത്തുകൾമൂലം വിവരമറിയിക്കുക.
 സാധുക്കൾക്കു സൗജന്യചികിത്സ.

ആയുർവേദ ഫാർമസി.
 പേട്ട—കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.

സോമനാഥപടിക.

അമിതസംയോഗം കൊണ്ടോ യുവജനസമുജമായ മറ്റു ചാപല്യത്താലോ വന്നുകൂടിയ
 ധാതുനഷ്ടം, സ്വപ്നസ്ഖലനം, ശീഘ്രസ്ഖലനം മുതലായവയെ പരിഹരിച്ച് ധാതുപുഷ്ടിയേ
 യും, രതിസുഖത്തേയും പ്രദാനം ചെയ്യുവാനുള്ള സിലെന്ഷ്യം. ഒരു മാസത്തേക്ക് 7 രൂപാ.
 വൈദ്യകലാനിധി Dr. പി. എൻ. പിള്ള, സർക്കാർ ആയുർവേദവൈദ്യശാല, പൊൻകുന്നം.

അന്ധ കാരം

(പാലാ നാരായണൻ നായർ)

(ഓമനക്കുട്ടൻ)

അന്ധകാരമേ, മുന്നിൽ നിന്നു നീ
ഹന്ത, മാറ്റം മുടക്കിയോ?.....
സന്തതം കതിരിട്ട വന്നൊരൻ
സാഗ്ര സമുദ്രം മാഞ്ഞിതോ?.....

തുവെളിച്ചമേറൊന്നുമെന്നുമെൻ
ജീവിതം വിട്ടുനീടവേ
സമ്പ്രദർശത്തിലൂടെ നിത്യമെൻ
പൊൻപതാക വറക്കവേ
നൈഷ്ഠികതനിന്നെൻ പ്രതീക്ഷയാം
പഞ്ചമക്കയിൽ പാടവേ

കാളമേഘമേ, മുന്നിലേക്കു നീ
മൂളി വന്നതാണകൃമം.

പാരിലെന്നെയിന്നെന്തിനീവിധം
കൂരിരുട്ടിലേയ്ക്കൊഴി നീ?.....
പിന്നിലെൻ നിഴൽ മാഞ്ഞുപോകകി-
ലെന്നിലെന്നെ ഞാൻ കാണുമോ?.....

തെല്ലമില്ലൊളിയെങ്കിലിന്നി മേൽ
നല്ല ഭാവി ഞാൻ കാണുമോ?.....

താരകങ്ങളും കണ്ണടച്ചു പോയ്
താഴെ നില്ക്കു മീയേഴയിൽ
ഒന്നു നിർണ്ണയം, ഞാൻ സഹിക്കണ-
മെന്നു മെന്നു മിച്ചുചണം.
നിസ്വപനാ മെനിയ്ക്കാരു നൽകീടും
വിശ്വഭാസുര ഭാവുകോ?.....
വിന്യയമതിലല്ല, മറ്റൊരാൾ
വിശ്വസിക്കുവാനില്ലമേ
ശുദ്ധജീവിതം കൈവരിക്കുന്ന
മന്ത്രമില്ലൊരുരക്ഷയും.
നിശ്ചയിച്ചു ഞാ, നന്യനോടൊരു
ഭിക്ഷയാചിക്കയില്ലിനി.
വേണ്ട വേണ്ടെന്തിനൊത്തവഞ്ചന-
പൂണ്ട ചന്ദ്രികാ വീചികൾ
നിട്ടയം നിന്നു പുൽകുകെന്നീ
നിത്യമാമന്ധകാരമേ!!

FOR
EXPERT AND EFFICIENT
DENTAL TREATMENT

GO TO
THE DENTAL DEPARTMENT
KADAMAPUZHA DISPENSARY,
KANJIRAPALLY.

സ്റ്റാൻഡർഡ്

ഭത്താക്കന്മാർ

(പി. കെ. രാജരാജവർമ്മ എം. എ.)

ഇ

മഹായുദ്ധം ഒരുദിവസം അ
വസാനിക്കും. യൂറോപ്പിലും
സമാധാനം സംസ്ഥാപിത
മാകും. എന്നാൽ അപ്പോഴേ
യ്ക്കും പുരുഷന്മാരിൽ ബഹുഭൂ
രിപക്ഷവും യുദ്ധത്തിൽ മരി

ച്ചുപോയിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കും. പുരുഷന്മാരുടെ അ
ഭാവംനിമിത്തം അവിട്ടന്മാർ, പുരോഹിതന്മാ
ർ, കശാപ്പുകാർ മുതലായ വിവിധ തൊഴിൽ
ക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വിടവുകളെല്ലാം
സ്രീകൾ തന്നെ ഒരുവിധം നികത്തും. എന്നാ
ൽ ഭത്താക്കന്മാർ വഹിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ
മാത്രം ഏറ്റെടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ
സ്രീലോകം മിഴിച്ചുനിൽക്കും. ഭർതൃക്ഷാമം
എന്ന വിഷമപ്രശ്നം കടുത്ത ഭയങ്കരതയോടെ
സമുദായത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കും. ഭരണമേധാ
വികളും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞകളും ശാസ്ത്രപടക്കളും
എല്ലാം ഇതികത്ത്വതാമുദ്ധമായി തലചൊ
റിഞ്ഞുതുടങ്ങും. അനന്തവും അസഹ്യവും ആയ
കലാപങ്ങളും ഭൂരിതങ്ങളും ഒഴിക്കണമെങ്കിൽ
നമുക്കു വിപ്ലവകരങ്ങളും ഒരുപക്ഷേ അവിന്യ
ങ്ങൾ തന്നെയും ആയിത്തീരുന്ന പല പല
തികളും അന്നു ധൈര്യസമേതം നടപ്പിൽ വ
രുത്തേണ്ടിവരും. നെല്ലെടുപ്പുപദ്ധതി, റേഷ
നിംഗ്, ബജറാതീറ്റി, സ്റ്റാൻഡാർഡ് ഭക്ഷ
ണം മുതലായവ മൂന്നു കൊല്ലം മുമ്പ് നമുക്ക്
അവിന്യങ്ങളായിരുന്നില്ലേ?

യൂറോപ്പിലെ വനിതകളിൽ ദീർഘദൃഷ്ടിയും
കൃമബുദ്ധിയും ഉള്ളവർ ഭർതൃക്ഷാമത്തിന്റെ
ലക്ഷണങ്ങൾ നേരത്തേ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുക
യും ഇങ്ങോട്ടുള്ള പ്രണയാർത്ഥനകൾക്കു പണ്ട
ത്തപ്പോലെ കാത്തിരിക്കാതെ അങ്ങോട്ടുള്ള
പ്രണയാർത്ഥനകളും പ്രലോഭനങ്ങളും കൊണ്ടു
നർത്തേതന്നെ ഭത്താക്കന്മാരെ കയ്യുലാക്കാൻ

ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും. മാമുലനുസരിച്ചുള്ള പ്ര
ണയാർത്ഥനകൾക്കു കാത്തിരിക്കുന്ന സാധാരണ
വനിതകൾ തങ്ങളുടെ മെരുപ്പും വേഗത്തിൽ
മനസ്സിലാക്കും. അവരും പരിഭ്രമിച്ച ഭത്താക്ക
ന്മാരെ തേടാൻ വാശിയോടെ ഇറങ്ങി പുറ
പ്പെടും. ഈ പ്രണയാർത്ഥനകൾ ആദ്യഘട്ട
ങ്ങളിൽ പുരുഷന്മാർക്കു ബഹുരസമായിരിക്കും.
എന്നാൽ താമസിയാതെതന്നെ, തങ്ങളെ സ
മീപിക്കുന്ന വിദൂഷികളും ശീലവതികളും സുന്ദ
രികളും ധനവതികളും ആയ നിരവധി സ്രീജ
നളിൽ ആരെയാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടത്, എ
ന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്, എന്നറിയാതെ പുരുഷ
ന്മാർ അമ്പരന്നു തുടങ്ങും. പ്രണയാർത്ഥനക
ളുടെ ബാഹുല്യം നിമിത്തം ഉണ്ണാനും ഉറങ്ങാ
നും കൂടി സമയം ലഭിക്കാതെ അവർ വിഷമി
ക്കും. സാധാരണ സ്രീകളുടെ ശല്യം ഒഴിക്കുന്ന
തിനായി “ആരും അകത്തില്ല”, “ഇവിടെ ഭ
ത്താക്കന്മാരെ കിട്ടുകയില്ല”, “ഒരു അഭിമുഖ
സംഭാഷണിനു ഫീസ് (മുൻകൂർ) 10 പവൻ”,
ഇമ്മാതിരിയുള്ള ബോർഡുകൾ പുരുഷന്മാർ
തങ്ങളുടെ പടിവാതിലുകളിൽ തൂക്കിത്തുടങ്ങും.
പുരുഷാന്വേഷണോൽസുകരായി കൂട്ടം കൂട്ടമാ
യി ഇറങ്ങി പുറപ്പെടുന്ന സാധു സ്രീകളെ പ
ടിവാതലിനുള്ളിൽ കടത്താതെ ആട്ടി ഓടിക്കു
വാൻ പ്രത്യേകം കാവൽക്കാരികളെ ചിലർ
നിയമിക്കും. എന്നാൽ അഭിമാനത്തെയും പ
ണത്തെയും തുണവൽഗണിച്ച് സ്രീജനങ്ങൾ
വീണ്ടും തീക്കിതിരുകും. നൂറു പവൻ, അഞ്ഞൂ
റു പവൻ, ആയിരം പവൻ ഇങ്ങനെ ഭത്താക്ക
ന്മാരുടെ കമ്പോളവില അനദിനം വർദ്ധിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കും.

ഇതുതന്നെ തരം എന്നു വിചാരിച്ചു ചില
മൊത്തക്കച്ചവടക്കാരികൾ പവൻ നോ
ട്ടുകളുമായി ഇറങ്ങും. സാധാരണനടപ്പുള്ളതിൽ

ഇരട്ടി വില കൊടുത്ത് രാജ്യത്തുള്ള പുരുഷന്മാരെ എല്ലാം അവർ കരസ്ഥമാക്കും. പുരുഷന്മാരുടെ ഈ അനുകൂലനാശ്വാസം അവരുടെ വില പതിനടക്കായി വലിക്കും. സാധാരണപോലുള്ള ഒരു ഭർത്താവിനെ അയ്യായിരം പവൻ കിട്ടിയാൽ അതു വലിയ ലാഭമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒന്നാംതരം ഒരു ഭർത്താവിന് പതിനായിരത്തിൽ കുറയാതെ കൊടുക്കേണ്ടി വരും. കണ്ണുപൊട്ടൻ, കാലു ഞൊണ്ടി, കോരൂപ്പപ്പൻ മുതലായവരെ രണ്ടു മൂവായിരം പവൻ കിട്ടിയെന്നു വന്നേക്കാം. ഒരു വെടിക്കു രണ്ടു പക്ഷി എന്ന മട്ടിൽ കടിയൻ, മുടിയൻ, അടിയൻ തുടങ്ങിയ ഉപദ്രവികളായ ഭർത്താക്കന്മാരെ ഒഴിച്ചു വിടുന്നതിനും ഈ അവസരത്തെ ചില ഭാഗ്യമാർ ഉപയോഗിക്കും. ലക്ഷ്യ പ്രഭികൾക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും പേരിനു പോലും ഒരു ഭർത്താവിനെ ലഭിക്കുകയില്ല എന്ന ഘട്ടം വരും. സാമാന്യ വനിതകളിൽ ഇതു ഒരു വിപ്ലവം ജനിപ്പിക്കും. പുരുഷന്മാർ വനിതാലോകത്തിന്റെ പൊതുസ്വത്താണെന്നും, അവരെ ചില ലക്ഷ്യപ്രഭികൾ മാത്രം കൈവശം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അന്യായമാണെന്നും, ഉള്ള ഭർത്താക്കന്മാരെ ആളോഹരിവെച്ചു വീതിക്കണമെന്നും വാദിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു കൂട്ടം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വനിതകൾ വിപ്ലവത്തിനു വട്ടം കൂട്ടും. മതം, സഭാചാരം, സമാധാനം മുതലായവയെ പുലർത്തുന്നതിനു ഈ പ്രക്ഷോഭത്തെ അമർച്ച ചെയ്യണമെന്നു ലക്ഷ്യ പ്രഭികളും കച്ചവടക്കാരികളും ഗവണ്മെന്റിനെ ഉത്ബോധിപ്പിക്കും. ഇതിനിടയിൽ ചില ലക്ഷ്യപ്രഭികളുടെ ഭർത്താക്കന്മാരെ അവരുടെ വീടുകളിൽനിന്നു മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയതായി, കേസുകളുണ്ടാകും മറ്റു ചില ലക്ഷ്യപ്രഭികൾ സ്വഭർത്താക്കന്മാരുമൊന്നിച്ചു സവാരിക്കു പോകുമ്പോൾ ചില യുവവനിതകൾ ആയുധപാണികളായി അടുത്ത് ഭർത്താക്കന്മാരെ അപഹരിച്ചു കൊണ്ടുപോയതുമുണ്ടു. രാജ്യത്തു നിയമവും സമാധാനവും പാലിക്കണമെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും ചില സത്വര നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു അവിടുത്തെ ഗവണ്മെന്റിനു ക്രമേണ ബോദ്ധ്യമാകും.

ഗവർണ്മെണ്ടു ആദ്യമായി വില നിയന്ത്രണ വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും. ഒന്നാമതരം ഭർത്താക്കന്മാർക്കു അത്തരൂപവനം, രണ്ടാമതരം

ത്തിനു മൂന്നുരൂപവനം, മൂന്നാം തരത്തിനു നാലുരൂപവനം പരമാവധി വില നിശ്ചയിക്കും. കച്ചവടക്കാരികൾ ഇതിന്നു ബലമായി ഏതെങ്കിലും യുവവനിതകൾ ഇതു തീരെ അപഗ്രാഹ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞ് അധിക്ഷേപിക്കും. ഇതിനിടയിൽ രാസ്യമായി ഭർത്താക്കന്മാരെ നൽകി അയ്യായിരം പവൻ വീതം വാങ്ങിയ ചില കച്ചവട പ്രമുഖികളെ പോലീസുകാരികൾ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു വിലങ്ങുവെച്ചു പബ്ലിക് റോഡുകളിൽക്കൂടി നടത്തും. ഇതു കച്ചവടലോകത്തെ ഭയവിഹ്വലവും പ്രക്ഷുബ്ധവും ആക്കും. അവർ തങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള പുരുഷന്മാരെക്കൊണ്ടു കല്ലറകളിലും നിലവറകളിലും മറ്റു ഗ്രന്ഥശാലകളിലും ഒളിച്ചുവെക്കും. പുരുഷന്മാരെ കണിക്കാണാൻപോലും നാട്ടിൽ കിട്ടാതെ വരും. വനിതകളുടെ ഭരിതം വലിക്കും. ഗവർണ്മെന്റിന്റെ വിലനിയന്ത്രണത്തിന്റെ ഭാഗ്യലക്ഷാണിത് എന്നു പറഞ്ഞു. പണക്കാരികൾ പുലട്ടും ശകാരിക്കും.

അവിടുത്തെ ഗവർണ്മെണ്ടു ഭീർഘദൃഷ്ടിയുള്ളതാണെങ്കിൽ കർശന നടപടികൾ ഉടൻ കയ്യാളും. പതിനാറുവയസ്സിനു മേലുള്ള ആണുക്കളെയെല്ലാം ഗവർണ്മെന്റിനു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നും അതിനു നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത സമരമുള്ള വില നൽകുന്നതാണെന്നും ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും. ഈ “ആണെടുപ്പുപദ്ധതി”ക്കു പ്രത്യേകം ഒരു സ്പെഷ്യൽ ആഫീസറിയും സ്റ്റാഫും നിയമിതമാകും. അവർ ആണെടുപ്പു നടത്തുന്നതോടുകൂടി രാജ്യമൊട്ടാകെ സഞ്ചരിച്ചു ഈ പദ്ധതിയുടെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി പ്രചരണം നടത്തും. സാഹിത്യഭിരുചിയുള്ള ചില ആഫീസറിമാർ “ആണെടുപ്പുള്ളവർ”കൾ എഴുതും ഈ പദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ പാർലമെന്റിലും പോലീസുകാരികളിലും പലരും ഭർത്താക്കന്മാർ എന്തു എന്താണെന്നു അറിയുന്നില്ലെന്നും ലക്ഷ്യ പ്രഭികളായിത്തീർന്നു എന്നും, പല സ്ത്രീകളും തങ്ങളുടെ പുരുഷന്മാരെ ഗവർണ്മെന്റിനു വിട്ടുകൊടുക്കാതെ ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും ഉള്ള പരാതികൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഏതായാലും കരലക്ഷം ആണുക്കൾ ഗവർണ്മെണ്ടു കൈവശം വന്നുപോയും അവരേ

രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ ഉള്ള കേന്ദ്രങ്ങളിൽ സൂക്ഷിക്കും.

കണക്കുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോഴാണ്; നാലു സ്ത്രീകൾക്ക് ഒരു പുരുഷൻ എന്ന തോതനുസരിച്ചു വീതിക്കുന്നതിനുപോലും പുരുഷന്മാരുടെ എണ്ണം തികയുകയില്ല എന്ന ഭയങ്കര വസ്തുത ഗവണ്മെന്റിനു ബോദ്ധ്യമാവുക. ഭാവിയിൽ കൂടുതൽ പുരുഷപ്രജകൾ ഉണ്ടാവുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു സർവ്വകലാശാലയുടെ ഗവേഷണവകുപ്പ് പരിശ്രമം ചെയ്യും. “കടംപ്രസവം” (പ്രസവത്തിന്റെ എണ്ണവും ഓരോ പ്രസവത്തിലും ഉണ്ടാകുന്ന ആൺകുട്ടികളുടെ എണ്ണവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത്); “നെടുംപ്രസവം” (പ്രസവിക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ എണ്ണവും പ്രസവിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന പ്രായത്തിന്റെ ദൈർഘ്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത്) മുതലായ പദ്ധതികൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കും. വൃദ്ധന്മാരെ യൗവനക്കാരാക്കുന്നതിനും ബാലന്മാരെ വേഗത്തിൽ യൗവനം പ്രാപിപ്പിക്കുന്നതിനും പശ്ചാത്തലമായ ചികിത്സകൾ വമ്പിച്ച തോതിൽ നടപ്പാക്കും. തൽക്കാലത്തേക്ക് ആശ്വാസം ലഭിക്കുന്നതിനായി അന്യ നാടുകളിൽനിന്നു ഭർത്താക്കന്മാരെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതിനു പ്രധാന വിദേശഗവർണ്മെന്റുകളുമായി എഴുത്തുകത്തുകൾ ചെയ്യും. തങ്ങളുടെ നാട്ടിലും ഭർതൃക്കുമാമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു രാജ്യ സഹായം നിരസിക്കും. ആളൊന്നിന് അയ്യായിരം പവൻ വീതം കൊടുക്കാമെങ്കിൽ രണ്ടുലക്ഷം ഭർത്താക്കന്മാരെ സപ്ലൈ ചെയ്യാമെന്നു അമേരിക്ക പറയും. വെള്ള ഭർത്താക്കന്മാരെ തരാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും പത്തുലക്ഷം ഇന്ത്യാക്കാരേയും പത്തുലക്ഷം ആഫ്രിക്കക്കാരേയും മുന്നൂറു പവൻ നിരക്കിനു അയച്ചുതരാമെന്നും ബ്രിട്ടൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യും. കിട്ടുന്ന ഭർത്താക്കന്മാരെ എല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചുവെച്ചിട്ട് ഒരു റാഷനിംഗ് ഏർപ്പാട് സമാരംഭിക്കും.

ആദ്യമായി മൂന്നുനാലു വലിയ പട്ടണങ്ങളിൽ ഭർതൃരാഷനിംഗ് സമ്പ്രദായം നടപ്പാക്കും. ക്രമേണ അതു രാജ്യമൊട്ടാകെ വ്യാപിക്കുന്ന സമ്പൂർണ്ണ ഭർതൃരാഷനിംഗായി പരിണമിക്കും. ഭർത്താക്കന്മാരെ അളന്നു മുറിച്ചും മറ്റും വീതിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ പന്ത്രണ്ടു സ്ത്രീകളെ ഒരു ഉപഭോക്തയ്യുണിറ്റായി ക

ണക്കാക്കുന്നതും അവർ ഒരു ഭർതൃയുണിറ്ററിനെ ലഭിക്കാൻ അവകാശമുള്ളതും ആയിരിക്കും. ഒരു ഭർതൃയുണിറ്റർ എന്നു പറയുന്നത് മൂന്നു വെള്ളക്കാരും ഒരു ഇന്ത്യാക്കാരനും ഒരു ആഫ്രിക്കാക്കാരനും ചേർന്നതായിരിക്കും. വെള്ളക്കാരേമാത്രം വാങ്ങിയിട്ട് വനിതകൾ പരികം ചൂളിച്ച് അമ്പരപ്പോടെ കറുത്ത വരമ്പരെ നോക്കും. ചിലർ അവരെ തൊട്ടുനോക്കിക്കയ്യേൽ; കറുപ്പനിറം പററുന്നണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കും. മറ്റുചിലർ സങ്കോചത്തോടെ നാററുമുണ്ടോ എന്നു മണപ്പിച്ചുനോക്കും. ചിലർ വർത്തമാനം പറഞ്ഞുനോക്കും. വേറെചിലർ ചില പ്രണയഗോഷ്ടികൾ അഭിനയിച്ചു കറുത്ത വരമ്പരുടെ ഭാവഭേദങ്ങളെ വീക്ഷിക്കും. ഒരുവിധം ഭേദപ്പെട്ടവരെല്ലാം വെള്ളക്കാരേമാത്രം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകും. സാധുക്കൾ മുഖം ചൂളിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിലും കറുത്തവരെക്കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടും.

കറുത്ത ഭർത്താക്കന്മാരിൽ ഒരു വലിയഭാഗം ആരും വാങ്ങാതെ ശേഷിക്കും. കറുത്തവരെ കൂടെ വാങ്ങിയാൽ മാത്രമേ വെള്ളക്കാരെ നൽകുകയുള്ളൂ എന്നൊരു ഉത്തരവ് ഗവണ്മെന്റ് അപ്പോൾ പുറപ്പെടുവിക്കും. കറുത്ത ഭർത്താക്കന്മാരുടെ വിവിധ ഗുണങ്ങളേപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകൾ ശക്തമായ പ്രചരണവേല നടത്തും. ആ രാജ്യത്തിലെ ആക്ടിംഗ് ആയുർവ്വേദധ്യാനകുന്ദിന്ദ്ര അഷ്ടാംഗ ഹൃദയത്തിൽ കറുത്ത ഭർത്താക്കന്മാരുടെ ഗുണങ്ങൾ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ എടുത്തുപറയുകയും താൻ സ്വീകരിച്ച കറുത്ത വരന്റെ മേന്മകളെപ്പറ്റി പത്രങ്ങളിലെഴുതുകയും ചെയ്യും. പബ്ലിക് ഫെൽത്ത് ലാബറട്ടറി സൂപ്രണ്ട്, ഭർത്താക്കന്മാരെന്നുള്ള നിലയിൽ വെള്ളക്കാക്കുള്ള കുറവുകളെയും അവ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി രാജ്യത്തുള്ള ഭർത്താക്കന്മാരിൽ അഞ്ചിൽ രണ്ടു ഭാഗം കറുത്തവരായി ഇരിക്കേണ്ട ആവശ്യത്തേയും ലഘുലേഖകളിൽ വിശദീകരിക്കും. പല നിറക്കാരായ ഭർത്താക്കന്മാരെ സ്വീകരിപ്പാൻ ഇടവരുത്തിയതിൽ ഭർതൃക്കുമാമത്തെ രാജ്യത്തിനൊരനുഗ്രഹമായിട്ടുവേണം വിചാരിക്കാൻ എന്ന് ഫെൽത്ത് എഡ്യൂക്കേഷൻ ഓഫീസറി ഒരു പ്രസംഗം പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യും. കറുത്ത ഭർത്താക്കന്മാരുടെ വിശേഷഗുണങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കുന്നതിന് അവ

ഒരു ഏതെല്ലാംതരത്തിലാണ് ശരിപ്പെടുത്തി കൊണ്ടുവരേണ്ടതെന്നു ഭാവപ്രയത്നമുണ്ടാകുന്നു. ഇതിന്റെ ഏറ്റവും പലമായി റാഷനിംഗ് പദ്ധതി ഒരുവിധം തൃപ്തികരമായി പുരോഗമിക്കുകയും വനിതാ ലോകം ഒരു അത്യാഹിതത്തിൽനിന്നു രക്ഷ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും.

ബജ്റായിക്കും ഉണ്ടക്കോതമ്പിനും ഇല്ലാത്ത ഒരു ദോഷം ഭർത്താക്കന്മാർക്കുണ്ടെന്നു റാഷനിംഗ് പദ്ധതിയുടെ നടപ്പിൽനിന്നും മനസ്സിലാകും. ബജ്റായും ഉണ്ടക്കോതമ്പും ഒരു വയറിളക്കത്തിൽ കവിഞ്ഞ കസ്യതിയും കണ്ടാമണ്ടിയും ഉണ്ടാക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഭർത്താക്കന്മാർ അങ്ങനെയല്ല അവരുടെ കടാക്ഷവിഷ്ണുക്കളും രാമസ്വസ്ഥപങ്ങളും പ്രണയലോകങ്ങളും യൂണിറ്റിനു വെളിയിൽ കടന്ന് അന്യയൂണിറ്റുകളെ ആക്രമിക്കും. യൂണിറ്റിലെ പന്ത്രണ്ടു പേരിൽ ചിലരോടുതന്നെ പ്രത്യേകതകൾ കാട്ടിത്തുടങ്ങും. ഇത് ആ സ്ത്രീകൾ തമ്മിൽ അസുഖയുക്തം കലഹത്തിനും ഇടയാക്കും. ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ രണ്ടു മൂന്നു പേർ പ്രണയം കാട്ടുമ്പോൾ അവർ തങ്ങളിൽതന്നെ മത്സരവും കലഹങ്ങളും ഉണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടു യൂണിറ്റിനകത്തു കലഹങ്ങളും കശപിശകളും ഇല്ലാതാക്കണമെങ്കിൽ നേരത്തെ ചില പരിശീലനങ്ങൾ കൊടുത്ത് ഭർത്താക്കന്മാരെ ഉണ്ടക്കോതമ്പിന്റെ പരുവത്തിൽ ആക്കിത്തീർക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്നു ബോധ്യപ്പെടും. ഇപ്രകാരം ഒരേമാതിരിയുള്ള “സ്റ്റാൻഡാർഡ് ഭർത്താക്കന്മാരെ” ഉണ്ടാക്കുകയാണ് വിജയകരമായ ഒരു ഭർത്താക്കന്മാർ പദ്ധതിയുടെ അടിസ്ഥാനമെന്നു മനസ്സിലാകും. എന്നാൽ ഇതു പെട്ടെന്നു സാധിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമല്ലെന്നും വളരെ നേരത്തേതന്നെ ആരംഭിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നും വേഗം വെളിവാകും. സമൂഹത്തിന്റെ യുദ്ധാനന്തരസംവിധാനകമ്മറ്റികൾ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾതന്നെ പര്യാലോചിക്കേണ്ടതാണ്.

യൂറോപ്പിലെ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ പ്രത്യേകതകൾ ഭാരതത്തിലും അനുഭവപ്പെടും. വെറുത്തേതെന്ന ഭർത്താക്കന്മാർക്കു പ്രിയം വളർക്കും. നല്ല ശമ്പളവും അലവൻസുകളും കൊടുത്ത് യൂറോപ്പിലെ ആവശ്യത്തിനായി ഇന്ത്യ

യിൽനിന്നു ഭർത്താക്കന്മാരെ റെക്രൂട്ട് ചെയ്യുന്ന ടെങ്ങുമ്പോൾ റെക്രൂട്ടിംഗ് ഓഫീസുകളിലേക്കു ഭയങ്കരമായ പുരുഷപ്രവാഹം ഉണ്ടാകും. ചിലർ ഭാര്യമാരെ ഉപേക്ഷിക്കും. തങ്ങളുടെ വലിയ ഉദ്യോഗം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ധാരാളം പണം അയച്ചുതരാമെന്നും ഉള്ള വാഗ്ദാനങ്ങളാൽ ചിലർ ഭാര്യമാരെ കബളിപ്പിക്കും. വിവാഹത്തിനു വാക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള യുവാക്കന്മാർ പുച്ഛകളേപ്പോലെ പതുങ്ങി നാലുവശവും നോക്കിക്കൊണ്ട് റെക്രൂട്ടിംഗ് ഓഫീസുകളുടെ അകത്തേയ്ക്കു ചാടും. ഭർത്താക്കന്മാരായിട്ടുള്ളവരെ റെക്രൂട്ട് ചെയ്യുന്നതു സകല സാമ്പത്തികസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമാണെന്നും പാവനമായ ഭാരതീയഭാവപ്രയത്നത്തോടു കാട്ടുന്ന മുഗ്ധമായ അക്രമമാണെന്നും സമസ്തഭാരതഭാര്യാസംഘം പ്രമേയം പാസ്സാക്കി വൈസ്രോയിക്കു അയയ്ക്കും. ഇതിനെ അഖിലഭാരതകന്യകാസഭ കഠിനമായി എതിർക്കും. അവിവാഹിത പുരുഷന്മാരുടെ റെക്രൂട്ട്മെന്റ് ഉടൻ തടയാതിരുന്നാൽ ഭാരതീയകന്യകകൾ ഭാവപ്രയത്നം എന്നത് എന്തെന്ന് അറിയാതെ മരിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും ആ സുഖം കൂറെ അനുഭവിച്ചവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാരെ മാത്രമേ റെക്രൂട്ട് ചെയ്യാവൂ എന്നും അവർ ശഠിക്കും. പിന്നാലും സത്യാഗ്രഹം അവർ ആരംഭിക്കും. ഇന്ത്യയിൽ ഒരിടത്തും സമാധാനമില്ലാതെ ആകും. ഈ സ്ഥിതിഗതികളെ വിജയകരമായി നേരിടണമെങ്കിൽ യൂറോപ്പിലെപ്പോലെതന്നെ ഇവിടെയും ചില പദ്ധതികൾ നേരത്തെ തയ്യാറായി ഇരിക്കേണ്ടതാണ്. പുരുഷന്മാർ മുഴുവൻ ഒരു സ്ത്രീസംഘടനയുടെയും, പ്രത്യേകിച്ച് ഭർത്താക്കന്മാർ അവരുടെ ഭാര്യമാരുടെയും, പരിപൂർണ്ണനിയന്ത്രണത്തിനു വിധേയരായി ഇരുന്നില്ലെങ്കിൽ അന്നുണ്ടാകുന്ന അരാജകത്വം പാവനമായ ഭാവപ്രയത്നം ചലകളെ താരമാറാക്കി വനിതാലോകത്തെ നിത്യനരകത്തിലേക്കു തള്ളിവിടും. എന്നാൽ ഭാവിയിലുണ്ടാകാൻപോകുന്ന ഈ മഹാവിപത്തിനെ തടയുന്നതിന് ഭർത്താക്കന്മാരെ എല്ലാം സ്റ്റാൻഡർഡൈസ് (Standardise) ചെയ്യുന്നതിന്റെ ആവശ്യം മനസ്സിലാക്കി ഒരു പദ്ധതി നിർമ്മിക്കുകയും അതു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏകവ്യക്തി അഖിലഭാരത ഭാര്യാസംഘം ആക്ടിംഗ്

ഹൃദയനാദം

(ആനന്ദക്കുട്ടൻ)

നമിനമനമിനമനസ്സു-
പനിയിൽ കേൾക്കാമഭിലാഷങ്ങൾ:—
കുരിയണമെരിയണമെൻറശരീരം
പരുമകളൊക്കെച്ചുട്ടുകരിയ്ക്കാൻ;
തകണമുതകണമെൻറ ഹൃദയം
തണാർദ്രതയൊഴുകിയിറങ്ങാൻ;
ണരണമുണരണമെന്നുടെ വീശ്വര
നിയൊടെതിത്തു ജയക്കൊടിനാട്ടാൻ;
യരണമുയരണമെൻ കരവാളം
യിരുകെടുത്തു മനീതിയെ വീഴ്ക്കാൻ;
തകണമുതകണമെൻറൈടുവീർപ്പുകൾ
തിതരെയെന്നും വീശിയുറക്കാൻ;

അണിയണമണിയണമെന്നുടെല്ലാം
അടർനിലമേകിയകുങ്കുമപങ്കം;
അടയണമടയണമെന്നുടെ നേത്രം
പട്ടലകടാക്ഷവിലാസസമക്ഷം;
ഉലയണമുലയണമുലകിടമെല്ലാം
നിലയിതുപോയിനവ സ്ഥിതിവരുവാൻ!!
അടിമകളടിമകളതുകേൾക്കുമ്പോൾ
അഭിമാനത്തിനുവേദനകൊള്ളും.
അനവധിയനവധിയടിമകൾചേർന്നാൽ—
അണയിതുപൊട്ടിച്ചീറിപ്പാഞ്ഞാൽ—
അതുമതിയതുമതിലോകമൊട്ടുക്കാൻ!
അതുമതിയതുമതിലോരൊഴുക്കാൻ!

പുസിഡൻറ് ശ്രീമതി കഞ്ചിയമ്മ മാത്രമാക
എന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. അവരുടെ
സ്റ്റാൻഡാർഡുഭയപ്പെടാത്താർ" പലതിയേപ്പ

റിയുള്ള ചില വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നത്
എല്ലാവർക്കും പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നു
വിശ്വസിക്കുന്നു.

ജീവിതോത്സവം

By എം. പി. അപ്പൻ, എം.എ., എൽ.ററി.

വിശ്വപരമാകാശി ഉമാഭയച്ചാമിന്റെ "ദുഃഖാധിപത്യം" എന്ന മനോഹര ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു നവീനവിവർത്തനം. ഫിരറ്റ് ജീവാരാധിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമയും ശ്രീ വെങ്കടകുളത്തു കരുണാകരൻ നായരുടെ പ്രൗഢപ്രാഖ്യാനവുംചേർത്തു അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

100-ൽപരം വശങ്ങൾ.

ഒന്നരരൂപം.

സെക്രട്ടറി, ശ്രീസേതു പാർവ്വതീദായിഗ്രന്ഥശാല, കടമാളൂർ, കോട്ടയം.

ജീവിതത്തിലെ പരമാത്മങ്ങൾ കാണാൻ അങ്ങോട്ട് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുക. പ്രധാനപത്രങ്ങളുടേയെല്ലാം അഭിനന്ദനം ലഭിച്ച ഏഴുചെറുകഥകളാണ് താഴ്വരകളിൽ കാണുന്നത്.

താഴ്വരകൾ

ഗ്രന്ഥകാരൻ:— വെട്ടൂർ രാമൻ നായർ.

കാവനാൽ സ്റ്റോഴ്സ്, മുത്തോലി, പാലാ.

ചെറുകഥ

അവന്റെ കട

(കാതൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള)

ശാമുവത്തു പ്രകൃതി കരിവാരി തേച്ചു. മേഘങ്ങൾ കിടന്നുറങ്ങിയില്ല. മാനം കണ്ണീർ പൊഴിച്ചു തുടങ്ങി. നോക്കുന്നിടത്തൊക്കെ ഒരു ധിരതയും പരിഭ്രമവും. മഴയങ്ങോട്ടു കടത്തു. പള്ളിക്കൂടം വിട്ടു.

കട കുറച്ചുപേക്കുയുള്ളു. അവൻ സാദിമാനം പാഠശാലയിൽ നിന്നു നടന്നു. അവരോടൊട്ടി അവരുടെ കൂട്ടുകാരും.

പലരും കടയുകൊണ്ടു വന്നു തങ്ങളുടെ കണ്ണുങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ഉടയവരുണ്ടെങ്കിലും അവരെല്ലാം വന്നില്ല. പലർക്കുമില്ല കട.

പോകാത്ത കുട്ടികൾ ആറ്റോടിച്ചുകളിച്ചു. അവരുടെ കോലാഹലം മഴയുടെ ഇരമ്പലിൽ കലർന്നുപോയതു് ആ സ്ത്രീകളുടെ ഭാഗ്യം. ഈ ഉത്സാഹത്തിന്റെ ധിരതയിലും അവരെക്കെ ഗയിററിയിലേക്കു കണ്ണോടിക്കും. അവർക്കു വരുന്നുണ്ടോ കട?

കേശവൻ ഒരു കൂട്ടുകാരനുമായി ഉണ്ടു കളിക്കുകയാണ്.

ഹാളിന്റെ ഒരറ്റത്തുനിന്നു മരേറ അറ്റത്തേക്കു ഓടിയ എതിരാളിയെ തൊടാൻ പുറകെ വാശിപിടിച്ചോടുകയാണ്.

ഒരു ബാലൻ പറഞ്ഞു:—“കേശവന്റെ അച്ഛൻ വരുന്നുണ്ടു്?”

പകുതിയ്ക്കുവെച്ചു് അവൻ ഓട്ടം നിർത്തി; താഴെത്തീരുന്ന മുണ്ടഴിച്ചു നേരേയടുത്തു. ഓടിപ്പോന്നു പുസ്തകത്തെടുത്തു. അച്ഛന്റെയടുത്തു പാഞ്ഞുചെന്നു.

അപ്പോഴേക്കു വേലുപ്പിള്ളയുടെ കുടക്കീഴെ രത്നമ്മ ചെന്നുണഞ്ഞു. കേശവന്റെ അച്ഛനും രത്നമ്മയും നടതുടങ്ങി.

“അച്ഛാ” കേശവൻ വിളിച്ചു അച്ഛൻ കേട്ടില്ല. അഞ്ചാറടികൂടി അവൻ നടന്നു.

“അച്ഛാ” അവൻ ഉറക്കെ വിളിച്ചു.

“മുന്നപേരുകൂടെ പോയാൽ നന്നയ്ക്കും” എന്നച്ഛൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കിപ്പറയുന്നതിനിടയിൽ കേശവൻ മുററത്തേക്കു കുതിച്ചു. അപ്പോഴേക്കു കുടക്കാരൻ നടതുടന്നു, രത്നമ്മയും കേശവൻ തിരിച്ചു വരാനായിലേക്കു കേറി. അവന്റെ കൂട്ടുകാർ കൂവി.

“വാലു കിളിത്തൂ”-ഒരുത്തൻ കളിയാക്കി.

“നീ വാടാ, നമ്മക്കു കളിക്കാം” ഒരുവൻ അവനെ ക്ഷണിച്ചു.

“തന്റെ അച്ഛനാണോ അതു്?” ഒരു ബാലൻ ചോദിച്ചു.

“വഴിക്കാരനെ അച്ഛാനു വിളിച്ചു” എന്നു പരൻ ആക്ഷേപിച്ചു.

കേശവന്റെ കണ്ണു നിറഞ്ഞു. അവനു വാക്കുകൾ വന്നില്ല.

മഴയപ്പോഴും തകർക്കുകയാണ്. മേഘഗർജ്ജനത്തിന്റെ ഉയർച്ചിതം പ്രപഞ്ചത്തെ കിട്ടുകിട്ടുപ്പിക്കുന്നു.

ആ അധികാപ്തന്റെ മുഖം തുടുത്തു.

കേശവൻ മുണ്ടെടുത്തു കുത്തി; പുസ്തകം ക്ഷത്തിലിടുകി; മുററത്തേക്കിറങ്ങി; ഒരൊറ്റ യോട്ടംകൊടുത്തു, അവന്റെ തന്തയും ആ പെണ്ണും പോയവഴിയേ.

കുത്തിയൊഴുകുന്ന ചെളിവെള്ളംകൊണ്ടു ശുദ്ധമാക്കപ്പെടുന്ന റോഡിൽ കൂടി ഓടി, അവൻ മുന്മേ പോയ കുടക്കാരെ കടന്നുപോയി.

ഓടിത്തളന്ന്പോളവൻ വേഗം കുറച്ചു; ഒരു നാഴികയകലെയുള്ള വീട്ടിലെത്തി.

“എന്റെ മക്കളേ, ഈ മഴയെല്ലാം നന്നേത്തോ? വല്ലോരടോം കൊടേൽകൂടെ പോരരുതായിരുന്നോ?” അവന്റെ അമ്മ ചോദിച്ചു.

അവനൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. നനഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങൾ നിരത്തിവെച്ചു. അടുപ്പിനടുത്തു ചെറിയതും തണുപ്പു മാറി.

അടുത്ത ദിവസം കാലത്തെ അവൻ അമ്മയോടു ചോദിച്ചു 'അമ്മേ, തകടിയേലേ രത്നമാ അച്ഛന്റെ ആരാ?

ആ സ്ത്രീയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവൻ ചോദിച്ചു ആവർത്തിച്ചു.

"ആ, എനിക്കറിയാമേല."

'പറയൂ അമ്മേ, ആരാ?

'ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ എനിക്കറിയാൻ മേലാണ്?

നിന്റെ അച്ഛനോടു ചെന്നു ചോദിക്കൂ.

'അച്ഛനെയിനി വല്ലടത്തും കാണുമ്പോൾ ഞാൻ ചോദിക്കും.

'ചുമ്മാതിരി ചെറുക്കാ! ഈ വേണ്ടാത്ത താക്കെപ്പറയാതെ."

കേശവൻ അമ്മയെ അനുസരിച്ചു. ഭേദമില്ലെന്നുവെച്ചു മുഖത്തൊരു പാരുഷ്യം പരന്നു കൽ കണ്ടില്ല.

അന്നു സ്കൂൾ വിട്ടപ്പോൾ ഒരു ചെങ്ങാരിയോടു പറഞ്ഞു—ഇന്നു മഴ പെയ്തെങ്കിൽ എനിക്കു കടയുണ്ടായിരുന്നെ."

'എന്നിട്ടേന്യേ?

'വേറൊരാളിന്റെ കൈയിൽ കൊടുത്തിരിക്കുകാ'

അഞ്ചാദിവസം കഴിഞ്ഞു. മഴ പെയ്യുന്നതു നോക്കിയിരുന്നു, സ്കൂൾ വിടാൻ.

'ഇന്നു നിനക്കു കടയുണ്ടോ?' കേശവനോടു ചെങ്ങാരി ചോദിച്ചു.

'നോക്കട്ടെ.' അവനവിടെയൊക്കെ കണ്ണോടിച്ചു.

'ഉണ്ട്. കടയുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വൻ മുററത്തേക്കു ചാടി. ഓടിച്ചെന്നൊരു കടക്കീഴിൽ ചേർന്നു.

ഒരു പെണ്ണിന്റെ കൂടെ ചേർന്നു നടക്കാൻ തുടങ്ങിയ അവനെ കൂടി വിളിക്കാൻ കൂട്ടുകാർ ആരംഭിച്ചതിനു മുമ്പുതന്നെ, തന്റെ കടക്കീഴെ വന്നുകൂടിയ ചെറുക്കനോടുള്ള പ്രതിഷേധത്തെ പ്രകടിപ്പിച്ചു രത്നമ്മ. അവൾ കട ചെരിച്ചു പിടിച്ച്

'ഞാൻ കൂടെവരുന്നതിനു നിനക്കെന്താ?' എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ കടപിടിച്ച് നേരയൊക്കി.

'എന്റെ കൂടെ വരേണ്ട. മഴ മാറിയിട്ടു പോകരുതോ?'

അവൻ മിണ്ടാതെ നടന്നു.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞു അവൻ പറഞ്ഞു. 'നിന്റെ പുസ്തകം കൂടെ ഞാൻ പിടിക്കാം.'

'വേണ്ടാ'

'എന്നാൽ കട ഞാൻ പിടിക്കാം.'

അവൾ മിണ്ടിയില്ല.

കുറെ ദൂരം കൂടി ചെന്നു.

'നിന്റെ കൈ കഴയ്ക്കും. ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവരൂ. ഞാൻ പിടിക്കാം. എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൻ കട കൈയിലേക്കു വാങ്ങി.

ആ കുട്ടികൾ നനയാതെ നടന്നു. മഴ അത്രയ്ക്കു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉള്ള മഴ തന്നെയും അങ്ങു നിൽക്കാൻ തുടങ്ങുകയാണ്.

മഴ പോയി. ഇനി കടയിൽ തന്നെരേ. രത്നമ്മ പറഞ്ഞു.

'മഴ പെയ്തേക്കും. ഞാൻ പിടിച്ച് വരാം.'

'ഇങ്ങു താ.'

'നടക്കൂ. എന്റെ കൈയിലിരുന്നോട്ടെ.'

അവൻ നടന്നു, കേശവൻ മുൻപിലും രത്നമ്മ പുറകിലുമായിട്ട്.

അവൻ ചോദിച്ചു—'മഴയുണ്ടോ?

"ഇല്ല."

'മഴ പെയ്യുമോ?'

"ഇല്ലെന്നാതോന്നുന്നതു്."

"എന്നാൽ കട വേണ്ടല്ലോ?"

അതിനവൾ എന്താണു മറുപടി പറഞ്ഞതെന്നു കേൾക്കാൻ നിൽക്കാതെ അവനൊരോട്ടം.

അവിടെവെച്ചായിരുന്നു അവർ വഴിതിരിയേണ്ടതു്.

അവളവിടെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടുനിന്നു. അവൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടോടി.

അതേ ഭാവത്തിൽ ഇരുവരും വീടുകളിലെത്തി.

"എന്താ മക്കളേ കരയുന്നതു്? എന്ന ജനകിയമ്മയുടെ ചോദ്യത്തിന് ഉറക്കെ ഒരു കരച്ചിലായിരുന്നു രത്നമ്മയുടെ മറുപടി.

വീട്ടിലുള്ളവർ പരിഭ്രമിച്ച് അടുത്തുകൂടി! "എന്താ പറ" "കരയാതെ കുഞ്ഞേ, കാര്യം പറ." "വല്ലടത്തും വീണോ?" എന്നിങ്ങനെ ചോദ്യങ്ങൾ തുടർന്നു.

ആ പെൺകുട്ടി കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

“കടയെന്തിയേ?”

“കേശവൻ മേടിപ്പോണ്ടോടി” അവൾ ഏങ്ങിക്കരഞ്ഞു.

“ഏതു കേശവൻ?” എന്നൊരാൾ ചോദിച്ചുകൂട്ടത്തിൽ “മാലിലേ ചെറുക്കനോ?” എന്നു ജാനകിയമ്മ ചോദിച്ചു.

ഒരു നീണ്ട നിലവിളികൊണ്ടു രത്നമ്മ മാതാവിന്റെ ചോദ്യത്തിനു മൂളി.

“എന്റെ കഞ്ഞു കരയാതെ” അമ്മ മകളെ തലോടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു “അതു ഞാൻ മേടിച്ചതരാം.”

ആ സ്ത്രീ മകളെ സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും കേശവനെ ശകാരിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു.

മകളൊട്ടടങ്ങി.

ജാനകിയമ്മ കൂട വാങ്ങാനായിട്ടിറങ്ങി.

“നോക്കൂ, നീയൊരു കാളുംപെയ്യൂ. ഇങ്ങോട്ടു വാ. ആ ആൺപിള്ളേരെ വല്ലോരും പറഞ്ഞയയ്ക്കൂ.” ആ സ്ത്രീയുടെ അമ്മ തടഞ്ഞു.

“ഞാനിപ്പം വന്നേക്കാം” എന്ന്, തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ആ സ്ത്രീ നടന്നു.

“എങ്ങോട്ടാ ഈ നേരംവൈകിയപ്പോൾ?” എന്തിനെ വന്നു അവളുടെ ഒരു പഴയ പരിചയക്കാരൻ ചോദിച്ചു. അവൾ അയാളെക്കണ്ടതായി നടിക്കാതെ നടന്നു.

എന്തോ പൊരുപൊരുത്തുകൊണ്ടു അയാൾ നടന്നു.

കേശവന്റെ വീടു അത്ര ദൂരെയല്ല. ജാനകിയമ്മ മാലിയിലെ പടിക്കലെത്തി. അവളുടെ മുഖം പശ്ചിമദിക്കിനൊപ്പം തുടുത്തിരുന്നു.

വീട്ടിന്റെമുമ്പുവശത്താരെയുംകണ്ടില്ല. “കേശവാ, കേശവാ”, എന്ന് ആ ക്ഷുബ്ധ ആരോഹണക്രമത്തിൽ വിളിച്ചു.

“ആരാ അതു?” എന്ന ചോദ്യത്തിനു പറകെ ദേവകിയമ്മ ഉമ്മരഞ്ഞെത്തി.

“നിങ്ങളുടെ മകനുണ്ടോ അവിടെ?” ജാനകിയമ്മ തുടന്നു: അവനോടു പറ ആ കൊടയിങ്ങു തരാൻ.”

“ഏതു കട?”

“ഏതു കടയെന്നോ? ഞാൻ കണ്ടോരടെ കടയ്ക്കു നടക്കുകയോ?”

“ആ, ഞാനെങ്ങനെയാറിയാനോ?” എത്ര ചോദിച്ചിട്ടു ദേവകി അപ്പുറത്തേക്കു നടന്നു കേശവൻ പടിക്കലേക്കു ചെന്നതും ഒന്നിച്ചിരുന്നു.

“എടാ, ആ കടയിങ്ങെടുത്തോണ്ടുവാ”

“മഴയില്ലാത്തപ്പോളെന്തിനാ കട?”

“അതെന്തിനാ നീ അറിയുന്നത്?”

“എന്റെ കട തരണമെങ്കിൽ എന്തിനാ ഞാനെന്നിരിക്കുകയൊ?”

മരി, പട്ടി, നിന്റെ കടയോ?”

“പിന്നെയൊരുടയോ?”

“നിന്റെ തന്തേടെ.”

“അതാ എന്റെയാണെന്നു പറഞ്ഞതു.”

എടാ കരുത്തംകെട്ടോനെ, കടയിങ്ങു തരണാ പറഞ്ഞതു.”

“എന്റെ കരുത്തംകെടാത്ത ചേച്ചി, കടതരാൻ സമ്മതമില്ല.”

“അതു നിന്റെ കുറുമല്ല.”

“അല്ല. എന്റെ അച്ഛന്റെ.”

“അല്ലെടാ, നിന്റെ അമ്മയുടെ. ആ എന്ത്യാണിതുകട.”

“നോക്കൂ, എന്റെ അമ്മയെപ്പറഞ്ഞാലെണ്ടല്ലോ.”

“അമ്മയുടെ യോഗ്യതയൊന്നും പറയേണ്ട.”

“നിങ്ങളുടെ യോഗ്യതയെക്കാൾ ഭേദമാ.”

“എന്താടാ തന്തയ്ക്കു പറക്കാത്തവനേ, എന്റെ യോഗ്യത?”

“നിങ്ങളുടെ യോഗ്യത എന്തെന്നു കൊണ്ടു പറയിക്കുന്നോ?”

“ആ കൊടയിങ്ങു തരാനാ പറഞ്ഞതു.”

“ആ കട തരുകേല്ലെന്നു പറഞ്ഞതു.”

“തരാതിരിക്കാൻ കാരണം?”

“എന്റെ അച്ഛന്റെ ആയതുകൊണ്ടു.”

“നിന്റെയച്ഛന്റെയാണെന്നതിലെഴുതിക്കെട്ടിട്ടുണ്ടോ?”

“നിങ്ങളുടെയാണെന്നെഴുതിക്കെട്ടിട്ടുണ്ടോ?”

“എന്റെ കഞ്ഞിന്റെകൈയിൽനിന്നു കടമേടിക്കാൻ നിനക്കെന്താ കാര്യം?”

“നിങ്ങളുടെ കഞ്ഞിന്റെ കൈയിലീ കട വരാതെന്നാ കാര്യം?”

“അതു നിന്റെ തന്തയോടു ചോദിക്കൂ.”

“ഞാൻ കാണുമ്പോ ചോദിക്കട്ടെ.”

“കുറുമല്ല.”

“നിങ്ങളെന്നു പെമ്പിറന്നോത്തി. ഈ സ

പ്രയത്നം പടിക്കൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അന്നു ശ്രമമൊക്കെപ്പറയുന്നതും? എന്നു ചോദിച്ചു കാണുക ദേവകിയമ്മ പടിക്കലേക്കു വന്നു.

“നിന്റെ ചെറുക്കനെ മറ്റൊരു പഠിപ്പിക്കാത്തത്?”

“ഇന്നിയിപ്പം നീയാ പഠിപ്പിക്കാൻ.”

“ഇപ്പോഴൊരുവിധം പഠിച്ചില്ലേ?”

“പഠിക്കുമെടി പഠിക്കും.”

“എനിക്കു വേണ്ടതൊക്കെ ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെടി.”

കേശവൻ തിരിഞ്ഞു നടക്കാൻ തുടങ്ങി.

“നേരം സന്ധ്യയായി കേട്ടോ കട തന്നില്ലെങ്കിൽ നാളെ നീ പോലീസിലാണെന്നോത്തോണം.”

ദേവകി — “കൊട കൊണ്ടെ യിങ്ങിട്ടുകൊടാ.”

കേശവൻ — “ഞാൻ കൊടുക്കുകേല്പുമേ.”

ജാനകി — നിന്നോടു മേടിക്കുമെടാ തെമാടി.

“എന്നാലൊന്നു മേടിക്കുന്ന കാണട്ടെ” എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കേശവൻ നടന്നു.

ജാനകിയമ്മ ഒരു കല്ലെടുത്തു മേറുംകൊടുത്തു.

മകന്റെ തലയിൽനിന്നു നിന്നുവെക്കുന്ന അമ്മയുടെ മുഖത്തുനിന്നു “അയ്യോ” എന്ന വിളിയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ജാനകിയമ്മ കാലു നീട്ടിവെച്ചു ഒരു നട നടന്നു.

അവിടെ ഒരു കൂട്ടനിലവിളിയായി. നിലവിളി കേട്ടു അയൽക്കാരുടേയെത്തി. ആ പരിഭ്രമത്തിനിടയിൽ മുറിവിൽ പഞ്ചസാരയോ മറ്റോ വെച്ചുകൊട്ടി. അതിനിടയിൽ സംഭവം വന്നു തുടങ്ങി. അതു നീണ്ടുനിന്നു.

വിമർശനങ്ങളായി.

“എങ്കിലും അവളിതു ചെയ്തല്ലോ!”

“ഇവനും ചെയ്തതു കുറെ അക്രമമാണ്.”

“വേലുപ്പിള്ളച്ചേട്ടനറിഞ്ഞാൽ എന്തു പറയുമോ!”

“അങ്ങേയെന്നോ പറയാനാ?”

“കടമേടിച്ചതങ്ങേക്കുരസിപ്പുകാണുകയില്ല.”

“കടയങ്ങോട്ടു കൊടുക്കുമ്പോൾ തീരുമല്ലോ. ഇതോ?”

“കട ഞാനിപ്പോൾ കൊടുക്കും കുറെ?”

“അങ്ങോട്ടെടുത്തിട്ടുകൊടുക്കാനുള്ളതിന് —”

“കൊടുത്താലും കൊടുത്തില്ലേലും നിങ്ങൾക്കൊക്കെമൊന്നുമില്ലല്ലോ.”

“അങ്ങേയുടെ ചക്രമേടിച്ചു തിന്നോണ്ടു അവളിതു ചെയ്തല്ലോ.”

“കാലത്തെതുവനെക്കൊണ്ടൊരന്യായംകൊടുപ്പിക്കിൻ.”

“കട പിടിച്ചുപറിച്ചതിനിവന്റെപേരിൽ അന്യായംകൊടുത്താലോ?”

ഇങ്ങനെ അതുമിതും പറഞ്ഞിട്ട് ഓരോരുത്തരവരവരുടെ പാട്ടിനുപോയി.

വേലുപ്പിള്ളയുടെ വരവുനോക്കിയിരുന്നു ജാനകിയമ്മ. അയാൾ താമസിക്കുന്നതോരും അവളുടെ കോപം വെക്കുകയുണ്ടായി. അവളൊരു വിളക്കു കത്തിച്ചപ്പോൾ ചിമ്മിനി പൊട്ടി. കുട്ടികളെ ചിലരെയൊക്കെ അവൾ തല്ലി.

വേലുപ്പിള്ള അങ്ങോട്ടു ചെന്നു. ജാനകിയമ്മയ്ക്കു വേറൊരുത്തനേണ്ടു; സംബന്ധക്കാരൻ. അയാൾ ദൂരെക്കൊണ്ടുണ്ടായിരുന്നു.

അന്തികൂട്ടുകാരനെക്കണ്ടിട്ടു ജാനകിയമ്മ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. അവളുടെ വീൽ കണ് പൊളകളും നീണ്ട മനസ്സും അയാളെ അമ്പരപ്പിച്ചു.

“എന്താ?” പുരുഷൻ ചോദിച്ചു.

“എന്താ?” സ്ത്രീയുടെ മറുപടി.

“എന്താണെന്നു പറയരുതോ?”

ചുറ്റാതിരിക്കരുതോ?”

രത്നമ്മ പറഞ്ഞു — “കേശവൻ ചേട്ടനെന്റെ കടമേടിച്ചോണ്ടോടി.”

“ഈ കുഞ്ഞു നനഞ്ഞൊലിച്ചു ധർമ്മക്കാരന്റെ കൊച്ചുങ്ങളെപ്പോലെ വന്നുകേറി” ജാനകിയമ്മ പൂരിപ്പിച്ചു.

“കേശവൻചേട്ടനോ?”

“ആയ്! നിങ്ങളുടെ ആ പൊന്നോരുമാണിക്കും.”

വേലുപ്പിള്ളയുടെ വായ് തുറന്നില്ല.

ആ പെൺപിറന്നവരു തുടന്നു.

“വല്ലോരുടേം കൊടേംകൊണ്ടു പോയതു കൊണ്ടല്ലേ എന്റെ കുഞ്ഞു നനഞ്ഞൊണ്ടുവരാതിടയായത്?”

“വല്ലവരുടേയും കടയോ?” പുരുഷൻ ചോദിച്ചു.

“പിന്നെ? നാളെ ഞാനൊരു കൊട കൊടുത്തയയ്ക്കാം ഏതവനാ മേടിക്കാൻ ചൊല്ലെയൊള്ളതെന്നു ഞാനൊന്നു നോക്കട്ടെ.”

“അവനെന്ന് കാഴ്ചം ഇവളുടെ കട മേടി
ക്കാൻ?”

“അതവനോടു ചോദിക്കണം.”

“ഞാനൊന്നു ചോദിക്കട്ടെ.”

“ഉച്ച. ചോദിക്കും കുറെ.”

“ചോദിച്ചാലു?”

“ചോദിക്കാനങ്ങോട്ടുചെന്നാലവളാട്ടും.”

“ആയ?”

“ആരാ! ആ എന്തിരുത്തി.”

“പിന്നേ”

“എന്നാൽ കാണാമല്ലോ”

“എന്നാ കാണാനാ?”

“അങ്ങനെ ചോദിക്കുമെന്നുണ്ടായിരുന്നേല
വൻ മേടിക്കുകേല്പല്ലോ.”

വേലുപ്പിള്ളയൊന്നും മിണ്ടിയില്ല.

ആ സ്ത്രീ തുടൻ—കട മേടിച്ചതുതന്നെ
യോ? ആ കരുത്തനകെട്ട ചെറുക്കനെന്തെല്ലാ
മെന്നെപ്പറഞ്ഞു?”

“എപ്പോൾ പറഞ്ഞു? എന്തു പറഞ്ഞു?”

“പറഞ്ഞതൊക്കെ ഞാൻ പറയണോ? ഈ
കൊച്ചുങ്ങളു കേൾക്കുമല്ലോ.”

“കേൾക്കാൻ പാടില്ലാത്തതവൻ പറ
ഞ്ഞോ?”

“കേൾക്കാൻമേലാത്തതാണേലവന്റെ ത
ള്ള കേട്ടോണ്ടു നില്ക്കുമോ?”

“നീയെന്തൊക്കെയൊണ് പറയുന്നത്?”

“ഞാനൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.” അവൾ ക
ണ്ണിൻ പൊഴിച്ചു.

അയാൾ മിണ്ടാതെ തലയ്ക്കു കൈയ്യൊക്കോട്ട
ത്ത് ഒരു ബഞ്ചിലിരുന്നു.

കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജാനകിയമ്മ പറ
ഞ്ഞു — “വല്ലോ കഴിക്കുന്നേൽ കഴിഞ്ഞു. എ
നിക്കൊന്നു കെടുന്നൊറങ്ങണം.”

“ഒന്നും കഴിക്കുന്നില്ല.”

“എന്നാൽ വേണ്ട.”

കുറേനേരത്തെ മൗനത്തിനുശേഷം അയാൾ
പറഞ്ഞു— “ഞാനൊന്നു പോയേച്ചുവരട്ടെ.”

“എവിടെയാ?”

“കടമേടിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ.”

“ഈ രാത്രി കടയൊക്കെ പൂട്ടിക്കാണ
കേല്ലേ?”

“കട പൂട്ടിയാലു?”

“പിന്നെയെവിടുന്നു കൊട?”

“കേൾവനോടു മേടിക്കാൻ.”

“അതേ, ഈ പാതിരായ്ക്കല്ലേ?”

“അതിന്നെന്താ?”

“നാളെയോ മറ്റൊരു ആട്ടെ.”

“അതൊക്കുകേല്പൂ.”

“അവരൊക്കെ കെടുന്നുകാണം.”

“അവരെ വിളിക്കും.”

“ആരെ?”

“ആരെയായാലെന്താ?”

“നാണോ മാനോം ഇല്ലാത്തൊക്കാരോംവി
ളിക്കാം.”

അയാൾ മുററത്തേക്കിറങ്ങി.

“ഇപ്പോൾ കൊടകൊണ്ടെന്നു എടുക്കാ
നാ?”

അയാൾ മിണ്ടാതെ നടന്നു.

“ഇങ്ങോട്ടുവന്നു വല്ലോ കഴിക്കാനേ.”

“വന്നിട്ടാ കഴിക്കുന്നത്?”

“വെളുപ്പാൻകാലംവരെ വെളുക്കുംവളേ
ണ്ടിരിക്കാൻ മണ്ണെണ്ണയാണേലൊരുതൊള്ള
യില്ല കേട്ടോ”

അയാൾ പടിയിറങ്ങി.

“അങ്ങനെവേണം. വേലുപ്പിള്ളയമ്മാവന
ങ്ങോട്ടുചെന്നു കൊടോ മേടിച്ചു കേൾവൻമേ
ട്ടനിട്ടു രണ്ടിം കൊടുക്കും.” രത്നമ്മയ്ക്കൊര
റ്റൊടം.

‘ചെവി കേൾക്കട്ടെ പെണ്ണേ’ എന്നായി
ജാനകിയമ്മ.

കടയൊക്കൊണ്ടുവരുന്നതു കാത്തിരുന്നു രത്ന
മ്മ. വേലുപ്പിള്ളയെ കാത്ത് ജാനകിയമ്മയും.

വേലുപ്പിള്ള വേഗം നടന്നു. ഗതി മന്ദമാ
യി. ഇടവഴിയേകൂട ഒരു കള്ളനെപ്പോലെ
പതുങ്ങി നടന്ന് അയാൾ മാലിയിലെ പടി
ക്കൽചെന്നുചേർന്നു. അവിടെയങ്ങുനിന്നു എ
റെനേരം. അവിടുത്തെ വർത്തമാനങ്ങൾ കേട്ടു.
അയാൾക്കേതൊണ്ടൊക്കെ “മനസ്സിലായി. ക
റെക്കഴിഞ്ഞയാൾ പടിക്കുകത്തേക്കു കേറി.
ആ ഇരുട്ടത്തു വീണ്ടും പുറത്തേക്കിറങ്ങി.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞു അയാൾ വിളിച്ചു—‘കേ-
ൾവാ’

അതാറും കേട്ടില്ല.

അയാളൊന്നു ചമച്ചു

ആരും ഗൗനിച്ചില്ല.

“ആരാ അതു?” വേലുപ്പിള്ള ഇരുട്ടിനോടു
ചോദിച്ചു.

ആരുമൊന്നും മിണ്ടിക്കേട്ടില്ല.

അടുത്തവീട്ടിൽ കേറി അയാൾ ഒരു ചുട്ട ചോലിച്ചു; അവിടെനിന്നു കഥകൾ കേട്ടു. അയാൾ ചുട്ടവാങ്ങാതെ ഇറങ്ങിപ്പോയി. ജാനകിയമ്മക്ക് ദേഷ്യവും ഉൽക്കണ്ഠയും പെരുകി അവൾ നേരം വെളിപ്പിച്ചു.

തലപൊട്ടിയ കേശവൻ ആ പ്രഭാതം സുഖമുള്ളതായിരുന്നു.

വേലുപ്പിള്ള ചോലിക്കുകയാണ്—“ആശുപത്രിയിലോ മറ്റോ പോകണോ?”

ദേവകിയമ്മ—“അവൻ പറയട്ടെ.”

കേശവൻ—“എനിക്കിപ്പോൾ വേദനയും മറുമില്ല.”

മടക്കക്കുഴി വൈദ്യശാല കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.

ശാസ്ത്രരീത്യാ പാകം ചെയ്ത എല്ലാ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങളും മിതമായ വിലയ്ക്ക് ഇവിടെ വിൽക്കപ്പെടുന്നു. ദുരസ്ഥന്മാർ രോഗവിവരങ്ങൾ വിശദമായി അറിയിച്ചാൽ ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ച് ഔഷധങ്ങൾ V. P. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് സ്റ്റാമ്പുസഹിതം ആവശ്യപ്പെടുക.

മാനേജർ—മടക്കക്കുഴി വൈദ്യശാല
കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, തിരുവിതാംകൂർ.

കവനകലിക

മുപ്പതിലധികം സ്വയംരക്ഷകവിതകളുടെ സമാഹാരം

ഗ്രന്ഥകർത്താ: ശ്രീ ജോർജ്ജ് പള്ളിപ്പറമ്പൻ

നല്ലവെള്ളക്കടലാസിൽ മനോഹരമായ അച്ചടി.

വില ക. 1-4-0

നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ കളരിക്കൽ ബസാർ, OR

സെൻറ് ജോസഫ്സ് പ്രസ്സ്,

കോട്ടയം

മാനാനം

നന്മതച്ചിമാല

(പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ)

(ഭർതുപരിത്യക്തയായി നിരവധി ക്ലേശങ്ങൾക്കു അടിപെട്ടിട്ടും, ചാരിതം വിറങ്ങാൻ കൂട്ടാക്കാത്തൊരു യുവതിയുടെ ജീവിതകഥയിലെ ഒട്ടക്കത്തെ ഭാഗം)

ഓതിനേൻവരേണ്യരാമായ്യരോ, “ടദ്ദേഹം-
 ഭാസിയാണെന്നെന്നമിപ്പിച്ചിദേവതയാ-
 ഞാൻ!”
 അമ്പലനട്ടയ്ക്കൽ ചെന്ന് നിയ്ക്കുന്നതുമിപ്പോ-
 “നദ്ദേഹം ലസിയാവു ലോകത്തിലായ്യാ-
 നായ്”
 ചിന്തിയദാരിദ്ര്യത്തിജ്വാലയിൽ ചൂടേറിയ
 സൗന്ദര്യമദിരയ്ക്കു, മന്ത്രിക്കുചിലരെണ്ണി
 തീർത്തശാസി ചൂപ്പണമും- “നീശുലംമാറൊ-
 യെന്നും
 സീതയെ പ്രസവിച്ചതായതൻ ഗർഭക്കേതും!”
 നാലനാറുനിന്നിപ്പു ഞാൻ പാരിതുമെട്ടക്കാരു
 നാണുമായ്, കാണുന്നതാണെന്തു കമ്പനി-
 യുള്ളിൽ
 നെറുപ്പിച്ചു “മാനം പണയം വെയ്ക്കില്ലേതു
 പഞ്ഞത്തിയ്ക്കു കഴിവെന്ന ചാമ്പലായ് ച-
 മഞ്ഞാലും”
 മഞ്ജുളവിഹംഗമഗീതിപോലുഷ
 സ്നാനീൽ
 വന്നലച്ചിതെൻകാതിൽ വന്ദേമാതരഗാനം!
 പാരിതിൽ പരമത്വമാം ദേവമേന്മയെ മെന്ത
 പാവനനിശാഗാന്ധകാരിലെന്ന കുംഭകീ!
 വിസ്മൃതസ്തേഹോട്ടിപ്പിപരത്തിത്തമ-
 സ്സാറാൻ
 വിശ്വപഞ്ചസവബിംബമിതയ്ക്കുംകുതിർ-
 പോലെ,
 ചേലിലെന്ന മൽനാട്ടിൽ നൂതനചൈതന്യ-
 ത്തിൻ
 നൂലുനൂറുകൊണ്ടെത്തിപുത്തനാം ചക്കാ-
 കേന്ദ്രം!
 ഉത്സംഗതലമേദ, മേഴുലക്ഷം സൽഗ്രാമ-
 വത്സരയെ മുതുട്ടുനന്ദിനിയണഞ്ഞപ്പോൾ

പാഴ് പഞ്ഞം വിഴുങ്ങിയ പല്ലമാടങ്ങൾ-
 ശീഭേവതി ചാത്തും ചിലമ്പിൻ നൂലും-
 കേൾക്കാം!
 സ്വാതന്ത്ര്യലോകാഭിമാനവാൻ
 സ്നേഹമുഷയം
 നീതെഴുതിയ സിദ്ധവെളുപ്പൻ സമാധാ-
 ത്താൽ,
 കൂരിരുട്ടച്ചിട്ടൊരു ദയം വാങ്ങാൻ
 ഭാരതശില്പിന്റെ ശില്പസംസ്കാരസ്മാരകം,
 കളിമൺതരിയോരോവീരവിഗ്രഹമായി-
 തിളങ്ങിക്കിടക്കുകയും കത്തും തെളിഞ്ഞുവരും
 ഇരുളെ, അങ്ങങ്ങക്കെയും കൊച്ചു കൈത്തിരി-
 ചെന്നു;
 തരിശേ, തതൊക്കെയും പൂമ്പച്ചക്കുട്ടാടി!
 വീശിയെത്തുറന്നാട്ടിലും സ്വാതന്ത്ര്യലോഭ-
 വായു;
 കുമ്പിളൊന്നോണം കേറാമുപ്പയും; ശുഭഗന്ധം!
 സത്യദീപ്തി, ലൗകികതാട്ടുതാൻ വിധി-
 പോലെ
 വെച്ചുപൂജിച്ചുകൊച്ചു വിട്ടില്ല ശീപകുത്തെ!
 കരുണാമയ, നായ്കൻ, ഭാരതനവരഥ-
 നൂറുനൂറ്റുമിനീട്ടും ചക്രമെൻമാനം കാത്തു!
 ചന്ദ്രികയ്ക്കൊളിക്കൂട്ടമുന്നതരുന്ധിതം
 ശാന്തസന്ദരമനദാഷയിലേന്ത ചൊല്ലി:—
 “ബാഷ്പമിടുന്നതുകിമനമാണ് നന്ദിനം
 ശുഭമനനടത്തുന്ന മുകരാവിൻ പോലും,
 നീക്കമുണ്ടുവരാത്താക്കോലു, ദയാർദ്രനാണു,
 നീക്കവരാതിത്യസമാധിനമിയാളായ്,
 സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രഥമം പാറിപ്പോകുന്നിൻ-
 മാതാവിനി
 ശീതപവ്തസേതുമല്ലുമേദിനിയതെ!
 ഭാവിതൻ മഹാറാണിയാകുമിമ്മാതാവേറ

ശിശുവിദ്യാഭ്യാസം

മനഃശാസ്ത്രപരമായ അടിസ്ഥാനം

(അക്കമ്മ ചെറിയാൻ ബി. എ. എൽ. റി.)

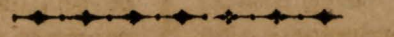
ശിശുവിദ്യാഭ്യാസം എന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ വിവക്ഷിക്കുന്നത് ശുദ്ധീകൃതമായ മനഃശാസ്ത്രപരമായ അടിസ്ഥാനമുള്ള, അതായത് ആധുനികവുമായ ശിശുവിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെയാണ്. ആ കാലഘട്ടം വീട്ടിൽ മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം നടത്തുന്ന യാതൊരുവിധ അഭ്യസനവും കൂടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണല്ലോ സാധാരണ പതിവ്. എന്നാൽ ഇതു കണ്ടുണ്ടെങ്കിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോളം ദോഷകരമാണെന്ന് മനഃശാസ്ത്രപരമായ ആധുനിക കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ശിശു ശിക്ഷണവും സംരക്ഷണവും സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭാരതീയ മാതാക്കളുടെ അജ്ഞതയാണു നമ്മുടെ അധോഗതിയ്ക്കു കാരണം. ശിശുവിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെപ്പോലെ നമ്മുടെനാട്ടിൽ വേണ്ടത്ര പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെടുന്നില്ല. ഇമ്മാതിരി വിദ്യാലയങ്ങൾ ശുദ്ധീകൃതവാനുമാകാത്ത കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളുടെ ശിക്ഷണത്തിനും സംരക്ഷണത്തിനും ഉള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, രക്ഷാകർതാക്കന്മാർക്കു വേണ്ട പരിശീലനം നേടാൻ പറ്റിയ കേന്ദ്രങ്ങൾ കൂടി ആയിത്തീരുന്നതാണ്.

ആധുനിക ശിശുവിദ്യാലയങ്ങളിലെ പരിശീലന രീതികൾക്ക് പ്രേരകമായിട്ടുള്ള, വി

ദ്യാഭ്യാസപരമായിട്ടുള്ള, ആശയങ്ങൾ അധികവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത് ഫ്രോബൽ, മോണ്ടിസോറി എന്നീ വിദ്യാഭ്യാസവിചക്ഷണരിൽ നിന്നുമാണ്. ഫ്രോബലിന്റെ തത്വങ്ങളുടെ പ്രേരണാശക്തി അധികമുള്ളിട്ടുള്ള കളികൾ, കഥപറച്ചിൽ, സംഗീതം, നൃത്തം, പ്രകൃതിപാഠം, കൈവേലകൾ ഇവയെല്ലാം കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരിക്കും. ഇവയിലെല്ലാംതന്നെ അല്പാപകൻ പ്രമുഖമായ ഒരു പങ്കു കാണും. മോണ്ടിസോറിയുടെ രീതി സ്വീകരിക്കുന്നിടങ്ങളിൽ തന്നത്താൻ പ്രയത്നം, (Individual effort) ഇന്ദ്രിയപരിശീലനം (Sense training) പ്രബോധനാത്മകവകുപ്പുകളുടെ (Didactic apparatus) ഉപയോഗം എന്നിവയ്ക്കാണ് പ്രാമാണ്യം നൽകുന്നത്. ശിശുക്കളെ ഒരു പ്രത്യേക പരിധിക്കുള്ളിൽ, മുൻകൂട്ടി സജ്ജമാക്കിയിട്ടുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ, അവരവരുടെ ഇഷ്ടപോലെ ചെയ്യുന്നതിന് സ്വതന്ത്രരായി വിടുന്നു. അല്പാപകൻ നിരീക്ഷിക്കുകയും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം ചെയ്യുകയും മാത്രം ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ശിശു തന്റെ സ്വന്തം ശാമീരികവും മാനസികവും ആയ കഴിവുകൾ വിനിയോഗിച്ചു സുഗമമായി വളർച്ചയെ പ്രാപിക്കുന്നു.

പാരമ്പര്യ പ്രതിബദ്ധതയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം, ഞെങ്കിൽ, നിർഭരംബലിയേക്കും സാധാരണ പ്രമാണമായി തുല്യപീഠത്തിൽ നിന്നെടുത്തുവെച്ചിട്ടുള്ള, നിർവ്വഹിച്ചതിന്റെയും; ഭാരതദ്രാവിഡർക്കും മുൻവിധിയിൽ സുഖമർമ്മം, മാതൃസേവനമർമ്മം

പാവനമാമിട്ടിനഭേദതാപുഷ്പമായി- ജീവിതവെള്ളത്തെ ചിപ്പുവിതോരോന്നും- വിനാൽ, മർദ്ദിതശതകോടിസന്തതിഭുഖാഗാമ- ബലനാമീശനെന്നിന്നുപുഷ്പാരാധനം?"

ഒരു ശിശുവിന്റെ ആദ്യ വയസ്സുവരെയുള്ള ജീവിതത്തെ തന്നെ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു വർഷങ്ങളാണ് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് അതിന്റെ വ്യക്തിത്വം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇതു വളർച്ചയല്ല, വെറും മാംസപിണ്ഡത്തിൽനിന്നും വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യൻ എന്ന ആത്മജീവിതത്തെ സൃഷ്ടിക്കലാണ് എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. മൂന്നു മുതൽ ആദ്യ വയസ്സുവരെയുള്ള രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടം, സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതിനെ പരിപൂർണ്ണമാക്കുന്ന (Period of perfecting) അവസരമാണ്. ഇന്ന് വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകന്മാർ ശിശുക്കളുടെ കാര്യം പരിഗണിക്കുന്നത് ഈ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളും കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ അഞ്ചു വയസ്സു പൂർത്തിയാകാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങളെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ചേർക്കുകയില്ല. അഞ്ചു വയസ്സിനു മുമ്പ് ശിശുക്കളുമായി നേരിട്ടിടപെടുന്നത് മിക്കവാറും അസാധ്യമായി കരുതിപ്പോന്നതിനാൽ അതിനുശേഷം മാത്രം അവരുടെ കാര്യം പരിഗണിച്ചാൽ മതിയെന്നാണ് വിദ്യാഭ്യാസധരന്മാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. ആദ്യഘട്ടത്തിൽ ശിശുവുമായി നേരിട്ടുകൊണ്ടു സാധ്യമായ എന്തെങ്കിലും വാസ്തവമാണ്. അതിന് അപ്പോൾ ഭാഷയില്ല; ഓർമ്മശക്തിയില്ല; നമുക്ക് അതിനെക്കൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടവും, കുഞ്ഞുമായി നേരിട്ടിടപെടുവാൻ വിഷമമുള്ള ഘട്ടംതന്നെയാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ശിശു അതിന്റെ അന്തഃകരണവും ബോധവും കൈമാറ്റം പവൽക്കരിക്കുന്നത്; അതായത് അത് അതിന്റെ ശക്തിയെപ്പറ്റി ബോധമുള്ളതായി തീരുന്നത്. പരിപൂർണ്ണമാക്കുക എന്ന കൃത്യത്തിൽ ശിശുക്കളെ നമുക്ക് സഹായിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടം ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമേറിയ ഘട്ടമാണ് എന്ന് ആധുനിക മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്, അമൂല്യവും സുന്ദരവും ആയ ഒരൊഴയമാണ്. കാരണം, സമുദായത്തിനു മുന്നോട്ടു വന്ന് ശിശുവിന്റെ വളർച്ചയിൽ ശാസ്ത്രീയമായ സഹായം ചെയ്യു

കൊടുക്കുവാൻ കഴിയുന്നു; അങ്ങനെ അവന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽതന്നെ മനുഷ്യനെ കഴിയുന്നിടത്തോളം പരിപൂർണ്ണമാക്കുതിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

ഏകദേശം രണ്ടര വയസ്സാകുമ്പോഴേക്കു അദ്ധ്യാപകന്റെ സഹായംകൂടാതെതന്നെ ശിശു വളരെ വ്യാപകമായ അളവിൽ ഒരു വ്യക്തിത്വം സൃഷ്ടിച്ചുകഴിയുന്നു. ശിശുവിന്റെ ശക്തി ഏതാണ്ട് അനന്തമാണ്; അതിനു മെതിരില്ല. ഒരു ശിശുവിനെ യഥാർത്ഥ ലോകവുമായി എത്രമാത്രം കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുമോ, അത്രമാത്രം അടുപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു ലോകമെങ്ങുമുള്ള മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇന്നു കരുതുന്നു. ലോകത്തിലെതൊക്കെയൊന്നു നൽകുന്നതെന്നു കാണാൻ നാം അതിനെ അനുവദിക്കണം. ഇതിനുവേണ്ടി പ്രകൃതിതന്നെ അത്ഭുതകരമായ മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രകൃത്യാ അമ്മയും കുഞ്ഞും ഒന്നാണ്; എല്ലാ ജ്യോഴും അവർ ഒരുമിച്ചുതന്നെയാണ്. ആ ധാരാളം കൊടുക്കുക എന്ന ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടിതന്നെ കുഞ്ഞിനെ കൂടെ കൊണ്ടുനടക്കാൻ അമ്മ നിർബന്ധിതയായിത്തീരുന്നു. തന്റെ ബുദ്ധിക്ക് രൂപം കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ലോകം കണ്ടു പഠിക്കേണ്ടയാവശ്യമുള്ള ഈ ചെറിയവയസ്സത്തിന്റെ—ശിശുവിന്റെ—ഗതാഗതത്തിനുള്ള വാഹനം അമ്മയാണ്. അപരിച്ഛിതരെന്നു പറയപ്പെടുന്ന വർഗ്ഗക്കാരാണ് രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ മരിക്കലും അമ്മയില്ലാതെ വീട്ടിൽ വിട്ടിട്ടു പോകാത്തത്. ഇതു സംഭവിക്കാൻ സാധ്യമായ ഒരു കഥയുണ്ട്. ആഫ്രിക്കയിലെ ഒരു രാജാവിന്റെയും രാജ്ഞിയുടേയും സിംഹാസനാരോഹണസമയത്തു, രാജ്ഞി തന്റെ കുഞ്ഞിനെ പുറത്തു വെച്ചുകൊണ്ടു ഓടിയപ്പോൾ അമ്മയോടൊന്നിച്ച് അമ്മയുടെ കൈകൾക്കുള്ളിൽ പാർന്നുനിൽക്കുകയായിരുന്നു. ഇത്രമാത്രം പ്രധാനമായ ഒരു വേളയിൽപോലും കുഞ്ഞിനെ മറന്നുവെക്കുകയും പക്ഷെ ഏർപ്പിച്ചിട്ടു പോയതുകൊണ്ടു രാജ്ഞിക്കു തോന്നിയതേയില്ല.

പരിഷ്കാരം വളർച്ചയെന്നോടും പ്രകൃതിദത്തമായ ഈ മാതൃ-ശിശുബന്ധം ഭാരതത്തിൽപോലും അയഞ്ഞുയഞ്ഞു പോകുന്നതിനുള്ള ഒരു ചാപ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. ശിശുവിന്റെ മാനസികമായ വളർച്ചയ്ക്കു അത്യാവേശകരമായ എന്തോ ഒന്നിന്റെ അ

വം അങ്ങനെ അനേകം പട്ടണങ്ങളിലെ പ
 തനവർഗ്ഗങ്ങൾ ചെല്ലുന്നതുകൊണ്ട് ക
 തിനെ അമ്മയുടെ പുറത്തു വെച്ചുകൊണ്ടു
 ഓടുന്ന ഒരുവസ്ഥയിലേക്കു ചെല്ലുന്നതിനായി
 സാധ്യമായ എല്ലാ സൂക്ഷ്മതയും ചെലവിയുടെ
 മികാസത്തിനും അവയെ മുളയ്ക്കുവാൻ കി ഈ
 പാരായ്ക്കു നമുക്കു പരിചയമുണ്ട്.

ശിശുവിന്റെ സെൻസിറ്റീവ് പീരിയഡ്

ശിശുവിന്റെ സെൻസിറ്റീവ് പീരിയഡുകളോട്
 തൊട്ടായി ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരുതരം
 (Sensitivity) ക്ഷീപ്രവർത്തനം, അഥവാ
 അന്തർനിമിശേഷിപ്പ് തന്റെ ചുറ്റുപാടിൽ
 നിന്നും തന്റെ ചുറ്റുമുള്ള കാര്യങ്ങളുമുള്ള വ
 യെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും ശിശുവിനു സ
 ഹായകമായിരിക്കുന്നു. ഈ ശക്തിവിശേഷം
 പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സമയത്തിന് മോണ്ടി
 സോറി, മോഷയിൽ "ക്ഷീപ്രവീകാരഘട്ടം"
 (Sensitive period) എന്നാണ് പറയുന്നത്.
 തന്റെ സാഹചര്യങ്ങളുമായി പരീക്ഷണ
 ങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടു ശിശു വളരുന്നു. അന
 കർഷണത്തിനുള്ള ഒരു വർണ്ണ പ്രകൃതിത്തമാ
 ണ്. അനകരണംകൊണ്ട് "ശിശു തന്റെ
 ചുറ്റുപാടുകളെപ്പറ്റി ബോധമുള്ളവനായി
 തീരുന്നു. പ്രായപൂർത്തിയാകുവാനുള്ള ജീവിത
 വുമായുള്ള ശിശുവിന്റെ ബന്ധം, അതുകൊ
 ണ്ടു പ്രായാസ്വമർശിക്കുന്നു. പ്രവർത്തനങ്ങ
 കൊണ്ടു മാത്രമേയഥർമ്മമായ വളർച്ചയെ
 പ്രാപിക്കാൻ സർവ്വീഷ്നുള്ള. മാനസികമായ
 ബോധ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടാ
 കേണ്ടതാണ്. പാവകളുമായുള്ള ചെരുമാറ
 ങ്ങൾ വേറൊരു, ബിംബകർകൊണ്ടു സ്വയം വ
 ഉൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ട് അനുവദിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ
 അത് വളർച്ചയിലേക്കുള്ള നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ
 നിന്നും വ്യതിചലിച്ചുപോകുമെന്നു മനസ്സിലാ
 ക്കട്ടെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. അലർച്ചയെ

**അസഹനം (Rebelliousness oropathy) വഴി
 തെളിക്കും.**

നിന്നും അപ്പോൾ നമ്മുടെ ചുമലിലെ എന്താണ്?
 ശിശുവിന്റെ മാനസികവികാസത്തെ നേരിട്ടു
 നോക്കുകയല്ല നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. നാം മന
 സ്സിന്റെ (Psyche) സേവകനായി തീര
 ഈ. ശിശുവിന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും ചേ
 ള്ചങ്ങളെയും നാം പ്രത്യേകമായി ശ്രദ്ധിക്കണം.
 ചുറ്റുപാടുകളെപ്പറ്റി യജ്ഞമുണ്ടാകുന്നതി
 നുള്ള മുഖാന്തിരങ്ങൾ ഇന്ദ്രിയങ്ങളാണ്. ചല
 നങ്ങൾ സാഹചര്യങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ
 ഏർപ്പെടുന്നതിനു ശിശുവിനു സഹായിക്കുന്നു.
 ന്യൂനതയുടെ വളർച്ചയ്ക്കു സഹായിക്കുന്നതിനു
 ഉപവിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി ഇതുതന്നെ പ്രദാനം
 ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ മനുഷ്യാനുസൃതമായ
 അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണ് മോണ്ടിസോറി
 തന്റെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി രചിച്ചിട്ടുള്ളത്.
 "ശിശുവേദനങ്ങൾ" എന്നു വിളിക്ക
 ്പ്പെടുന്ന മോണ്ടിസോറിസൂത്രകളിൽ ശിശു
 വിന്റെ വലിപ്പത്തിനും പ്രായത്തിനും ഒരു
 ഹിരവധി സാമഗ്രികൾ അതിനു നൽകപ്പെടു
 ന്നു. അവയെല്ലാം സ്വതന്ത്രമായി ഉപയോഗി
 ക്കു ശിശുവിനു മാനസികമായും ശാരീരികമായും
 വളരാം. അവിടെ ശിശുതന്നെയാണ്
 അതിന്റെ ചുറ്റുപാടുകളെ യജമാനൻ.
 അതിന്റെ ചലനങ്ങളിൽ അതിന്റെ നിയന്ത്രിക്ക
 ചാൻ ഒരുപക്ഷസ്വരവ് (Adult voice) അ
 തിട ഇല്ല. അല്പാപകർഷണ സേവകനും
 ശാസ്ത്രദർശകനുമായിട്ടാണ് അല്ലാതെ ഒരു ഏ
 രുപമായിപതിയും ശാസകനുമായിട്ടല്ല അ
 തിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും. .
 നിന്നു യുദ്ധാനന്തര വിട്ടുതൊഴുപ്പ് പരിഷ്കരണ
 പദ്ധതിയിൽ ശിശുവിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് അവ
 അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനം നൽകപ്പെട്ടതാണ് നമു
 ക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കാം.

നാലാകുമാരികൾ കൃതികൾ.

മാതൃതരംഗം - മധുരങ്ങളായ ഇരുപത്തഞ്ചു പ്രേമകവനങ്ങൾ.

വി. വി. ബുക്കുഡിപ്പോ, തിരുവനന്തപുരം.

ചിത്രപാക്കുതി - ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളുള്ള മഹാനാടകം ജീ
 വിതും മുഖേന വിവരിക്കുന്ന ഒരു സാഹിത്യഗ്രന്ഥം.

വി. വി. ബുക്കുഡിപ്പോ മാല, തിരുവനന്തപുരം.

ശിഥിലചിന്തകൾ

(എൻ. ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനം)

1

കടുംബിനീകൃത്യശതങ്ങൾ വിട്ടൊ-
ന്നൊഴിഞ്ഞു കിട്ടീടിനതെല്ലനേരം.
ഇരുന്ന്, ഞാനെന്റെയെഴുത്തു മേശ-
യ്ക്കടുത്തു ചിന്താഭരതാന്തയായി.

2

എന്തോ കുറിയ്ക്കാൻ കൊതിത്തോന്നിയെന്നാൽ
സ്വപ്നം തിരിച്ചില്ലതിനാശയങ്ങൾ
മുമ്പിൽ കിടപ്പുണ്ടൊരുതുവൽ, ചാരേ-
മുദ്രാഭിലാഷം കടലാസുമായി.

3

അവയ്ക്കുതമ്മിൽ ബതചേരുവാൻ
പരരോഹിതത്വം ഫലമായ് വരേണം
മുഹൂർത്തമെന്നുളവെന്നുമീ ഞാൻ
മറന്നുപോകുന്നിതുമുഹൂർത്തമല്ലാം.

4

വിശുദ്ധനാമാഭിമവൈദികന്റെ
വേദാന്തവിദ്യാലയവാരതലൊന്നും
തൂറുന്നകാണാത്ത, വരാകിയാം ഞാൻ
തുടന്നിടുന്നെങ്ങിനെ കാർമ്മികത്വം.

5

വിലങ്ങുവെച്ചുള്ള കരങ്ങൾകൊണ്ടു
വിജ്ഞാനദേവാർച്ചനചെയ്തതിനായ്
ഇപ്പുഷ്പമാലയങ്ങൾവിടർത്തിവെച്ചു
വിധിയ്ക്കുമുണ്ടാംസുതിലോപദോഷം.

6

കണ്ണീർക്കയത്തിൽചെറുകുപ്പുകൈ മൊ-
ട്ടയർത്തിയല്ലം തലപൊക്കിയെങ്കിൽ
ചെന്താരിലുംപക്ഷജഭാവമോതി-
പ്പഴിയുകവൊന്നല്ലി! മനുഷ്യലോകം.

7

കരൾത്തുടിപ്പിൽ കലിതാനമോദം
പുലർത്തുടുപ്പേന്തിയ ചിന്തകൾക്കും
നന്മത്തവെള്ള കടലാസിൽവീഴ്കെ
ക്കുറുപ്പുകാണുന്നവരല്ലിനമ്മൾ.

8

ഉഴക്കരിച്ചോറിനുസാക്ഷിനിന്നൊ-
രണക്കുപുവേറു വരുകൊടുപ്പാൻ.

അന്തർഗ്രഹത്തിൽ കടിവെച്ച മുക-
ബിംബത്തിനുണ്ടോ ചലനാവകാശം

9

ഇരുൾത്തിരശ്ശിലപൊതിഞ്ഞു ഗാഢം-
മറക്കിയിട്ടുള്ളൊരുപാതിരാവിൽ.
വിധിപ്രഭാവം വിരചിച്ചു കൊച്ചു-
മിന്നാമിനുണ്ടോ പിഴയാളിയാവാം.

10

ഒരൊറ്റനക്ഷത്രവുമെത്തിനോക്കാ-
തൊരസ്ഫുടസ്തന്മമേശിടാതെ.
മരച്ചൊരിരാത്രിയതിൻവെളിച്ചം
പൊങ്ങച്ചുമെന്നോതി മുഖംതിരിക്കാം.

11

നിതാന്തനിശ്ശൂന്യതയിങ്കലേതോ-
ജ്യോതിസ്സിനേന്തേടിയലഞ്ഞുപാവാം
ഒടുക്കമാപ്രാർത്ഥിതസുപ്രഭാതം-
മടുക്കവേ പാഴ്പ്പഴുവായിവിഴാം.

12

തമസ്സിനേപ്പൊറുവളർത്തായേ!
ശപിച്ചിടുന്നില്ലയി നിന്നെയീ ഞാൻ.
സമസ്തജീവാങ്കുരജന്മകർമ്മ-
സ്ഥിതിക്കു നീ വൻതപമേൽക്കയല്ലി.

13

പുതുപ്പനീർപ്പുംകലയെന്നറച്ചു
തീച്ചളയിൽചാടിയ പാററുപോലെ
പകൽപ്പറമ്പുച്ചിൽ വിരണ്ടുതീക്കു്ണ-
മദ്ധ്യാഹ്നതാപത്തിൽ വരണ്ടലോകം.

14

തളൻ, തേജസ്സു നശിച്ചു, ശാന്ത-
ശ്വാമേ! തവോത്സംഗതലത്തിൽവീഴ്കെ
സുശീതളസ്തേഹതരംഗകത്താൽ
തലോടിമാത്രം കൃതകൃത്യയാം നീ.

15

കൃതജ്ഞതാശ്രുക്കുളിഞ്ഞിടാത്ത
ജഗത്തിലീത്യാഗമഹശ്വരിതും
മുകിൽച്ചെളിക്കുളമെറിഞ്ഞുപാഴിൽ
മറച്ചുകൊള്ളട്ടെ ദിശാമുഖങ്ങൾ.

നടുവത്തു മഹൻ

(ഡി. പത്മനാഭനണ്ണി എം.എ.)

അമ്പലയും ചപലയുമാണ് ലക്ഷ്മി. സരസ്വതിയോ? രണ്ടു ദേവിമാരും സതീത്വമാരും സഖികളുമാണെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഭരതീകസമ്പത്തുപോലെ വിദ്യാസമ്പത്തും ശാശ്വതമായി അനുഭവിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള ദേശവും കുടുംബവും മിക്കവാറും ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാം. ഈശ്വരാനുഗ്രഹവും പുരുഷപ്രയത്നവുമാണ് വിദ്യാദേവിക്ക് കൂടുതൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠനൽകുന്നതിന് ചുരുക്കം ചില ക്ഷേത്രങ്ങൾ സാധിച്ചെന്നു വന്നേക്കാം. എങ്കിലും ആ ദേവി കവിതാകാമിനിയാകട്ടെ ഒരു കുടുംബത്തിൽത്തന്നെ പല തലമുറക്കാരെയും തുടർച്ചയായി ആശ്ലേഷിക്കാറില്ല. സാമൂതിരിയുടെ പ്രഖ്യാതമായ വിദഗ്ദ്ധസദസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പതിനെട്ടരക്കവികളിൽ എട്ടു പട്ടേരി സഹോദരന്മാരും ഒരു മഹനും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നെന്ന് കാണുന്നത് ഇന്ന് അതുളതവാർത്തകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആണ് ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിലും രണ്ടു തലമുറയെ നാം കാണുന്നുള്ളു. നടുവത്തു കുടുംബത്തിലാകട്ടെ ഒരു പിതാവും പുത്രനും മാത്രമല്ല, ഒരു പൗത്രനും കൂടി കവിതാദേവിയുടെ കരുണാകാക്ഷത്തിന് പാത്രീഭവിച്ചത്, മലയാളഭാഷയുടെ ഭാഗ്യമെന്നേ പറയേണ്ടതുളളൂ. പുണ്യശ്ലോകനായ

നടുവത്തപ്പന്റെ യശഃശരീരം സഹൃദയന്മാരായ കേരളീയരുടെ ഹൃദയരംഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും അന്തർലാസം ചെയ്യുന്നതല്ല. മഹനാകട്ടെ വാൽകൃത്തിലും കൈരളികാമകനായിത്തന്നെ വർത്തിച്ചുപോന്നു. ഹൃദ്യങ്ങളായ പദ്യകസുമങ്ങൾകൊണ്ട് ഭാഷാദേവിയുടെ പാദാർവിന്ദങ്ങളെ ഭക്തിപൂർവ്വം പൂജിച്ചിട്ടുള്ള പണ്ഡിതവരേണ്യന്മാരുടെ മുന്നണിയിൽ അദ്ദേഹം എന്നും പ്രശോഭിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ സഹോദരപുത്രനായ ശങ്കരൻ നമ്പൂരി ഒരു വിദ്യാത്മിയായിട്ടുതന്നെ വശ്യവചസ്സായ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ജരാസന്ധവധവ്യായോഗവും മഹാകവീനീലകണ്ഠ ഭീക്ഷിതരുടെ ശാന്തിവിലാസവും സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നും ഭാഷയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിനും ഭാഷാസാഹിത്യലോകത്തിൽ വിഖ്യാതവും വിപുലവുമായ ഒരു ഭാവിയുണ്ടെന്ന് ജാതകം പരിശോധിക്കാതെത്തന്നെ പറയാവുന്നതാണ്. ഈ പാരമ്പര്യം ഇതിലും പരിപൂഷ്ടമായിത്തീർന്ന് സാഹിത്യഭക്തന്മാർക്ക് നടുവത്തിലും കേരളത്തിന്റെ നടുക്കുള്ള ഒരു പാവനക്ഷേത്രമായിപ്പരിലസിക്കട്ടെ!

നടുവം മഹൻ എന്നു സുപ്രസിദ്ധനായ നാ

16

അചഞ്ചലം സേവനമൊന്നുമാത്രം-
മാദശമായ് നീ കരുതുന്നുവെങ്കിൽ
താരങ്ങളും ചന്ദ്രനമല്ല കീർത്തി-
സ്തോമംവിതയ്ക്കാനിരളൊന്നുപോരും

17

തകന്നിഷ്ടനഷ്ടമാനസത്തിൻ-
സ്സന്ദർശനപോലീച്ചെറുകാരാമാത്രം
മന്ത്രിപ്പമന്ദസപരമായ്-മടങ്ങു
നീയും സഖി! നിത്യമിരുട്ടിൽമാത്രം.

18

കെട്ടറുചിന്നിച്ചിതറിക്കഴിഞ്ഞോ-
രീ വെൺപട്ടുകീർത്തിമണിയൊക്കെവിണ്ടും
കൊരുത്തു, നിഷ്കണ്ടകനാംവിധിയ്ക്കു
പൊട്ടിയ്ക്കു വാനെന്തിനു കാഴ്ചവെയ്പ്പു.

19

മടക്കിവെയ്ക്കാം കടലാസു വീണ്ടു-
മടക്കിവെയ്ക്കാം ഹൃദയത്തുടിച്ചും.
മഷിപ്പരപ്പിൽ തെളിയാതെ ചിന്താ-
സുനങ്ങളെ നിങ്ങൾ മടങ്ങിയാലും.

രായണൻ നമ്പൂരിയുടെ ജനനം കൊല്ലവർഷം 1043-ൽ ആണ്. ജ്യോതിഷഭാഷയിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ 1043 മേടം 17-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ചയും തിരുവാതിര നക്ഷത്രവും പൂർവ്വ പക്ഷപഞ്ചമിയും കൂടിയ ദിവസം കന്നി മദ്ധ്യ ഭാഗ്യാക്ഷണം കൊണ്ടാണ് ജനനം. നാളിൽപ്പെന്ന നാഴിക മുപ്പത്തഞ്ചെങ്കോൽ; പക്ഷത്തിൽ അമ്പത്തഞ്ചെങ്കോൽ; എന്നു കൂടി പറഞ്ഞാൽ അത് അത്രയും പൂർത്തിയായി.

“ആനേക്കാണെന്ന: മമ്പിളിക്കലപിടി-
ച്ചീടേണമമ്മാത്തുപോയ്
ചേനപ്പേരിളിച്ച് ചെണ്ടവിരവിൽ-
കൊട്ടിക്കളിപ്പിടണം
ഞാനെന്നു തിനമ്മചോരതരണം-
ശാഗ്നമേളവം പിടി-
ച്ചാനന്ദത്തോടുവാണിടുന്നതന്യൻ-
നന്നായ് വരുംനിണ്ണയം.”

എന്ന് കവികലാലങ്കാരഭൂതനായ വെണ്മണിയച്ഛൻ നമ്പൂരിപ്പാട് ശൈശവത്തിൽ അവിടേക്കു നൽകിയ ആശീർവാദം സർവ്വാ ഫലപ്രദമായിത്തന്നെ ഭവിച്ചു.

അച്ഛൻ തിരുമേനിയോട് അക്ഷരോപദേശം വാങ്ങിയ മകൻ ഈശ്വരവാരീയർ, എളമനയിളയത്ത് എന്നീ രണ്ടു ഗുരുക്കന്മാരോട് പ്രഥമപാഠങ്ങളെല്ലാം യഥാകാലം പഠിച്ച് ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അക്കാലത്ത് അച്ഛൻ തിരുമേനി ഗവൺമെന്റിന്റെ കീഴിലിരുന്ന കോടശ്ശേരിസ്ഥാനംവക മാനേജറായിരുന്നതിനാലും ജനോപകാരാർത്ഥം വൈദ്യവിഷയത്തിൽ അധികം സമയം ചിലവു ചെയ്തു വന്നതിനാലും പുത്രന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത്ര ദൃഷ്ടിപതിപ്പിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചില്ല. എങ്കിലും അക്കാലത്തെ മഹൻ യാതൊരു തരക്കേടും വരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തെ സമാവർത്തനം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിദ്യാനാരുടെ കേളിരംഗമായ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോവിലകത്തു കൊണ്ടുചെന്നാക്കി. അവിടെ കവി സാർവ്വഭൗമൻ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ സഹോദരിയും, ഒരു സുപ്രസിദ്ധ വൈയാകരണവിദുഷിയും ആയിരുന്ന കെങ്കത്തമ്പുരാട്ടിയുടെ അടുക്കൽ കാവ്യനാടകാലങ്കാരാദികളും വിദ്യാൻ കഞ്ഞിരാമവർമ്മൻ തമ്പുരാൻ തിരു

മനസ്സിലെ അടുക്കൽ വ്യാകരണം ശേഖരാനുമാഭ്യസിച്ചു. ഇക്കാലത്ത് കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ, കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ, കാതുളളിൽ അച്ചുതമേനോൻ മുതലായ ശ്രേഷ്ഠവികളുടെ സാഹചര്യവും സതീതഗൃതവും അവിടേക്കു ലഭിച്ചു. പഠിപ്പിലുള്ള സാമർത്ഥ്യം ഗുരുശുശ്രൂഷയിലുള്ള ശുഷ്കാന്തിയും കൊണ്ട് മഹൻ ഗുരുവിന്റെ പുത്രനിർവിശേഷമാവാത്തുല്പത്തിനും അനുഗ്രഹത്തിനും പാത്രീവിച്ചു. അക്കാലത്ത് സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായ സി. പി. അച്ചുതമേനോൻ കൊച്ചുവിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഒരു പള്ളിക്കൂടസ്ഥാപിക്കുകയും നട്ടവം മഹനെ അവിടെ ഒരു മുൻഷിയായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്ത് മഹൻ മനോരമയിൽ കവിതയെഴുതുന്നതുടങ്ങി. ക്രമേണെൻ കൂട്ടുപിടിച്ച് മുദ്രാക്ഷസം നാടകം തജ്ജമചെയ്യുകയും അന്നുമിസ്റ്റർ സി. പി. നടത്തിയിരുന്ന “വിദ്യാവനോദിനി”യിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ആയിടയ്ക്കാണ് ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയും അച്ചുതമേനോനും തമ്മിൽ ഉത്തരരാമചരിതം നാടകം തജ്ജമസംബന്ധമായി വലിയ കലഹമുണ്ടായത്. സി. പി. യുടെ ശ്രമത്തിലില കവികളെല്ലാം കൂടിച്ചേന്ന് ഉത്തരരാചരിതത്തിന് മറ്റൊരു തജ്ജമ പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇതിൽ കാത്തുളളിൽ അച്ചുതമേനോൻ മഹൻ തിരുമേനിയും കൂടിയാണ് രണ്ടു, മൂന്നു അഞ്ചു, എന്നീ അങ്കങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്തതു മൂന്നാമങ്കം മുഴുവനും മഹന്റെ തജ്ജമ തന്നെയാണ്. ഉത്തരരാമചരിതം നാടകത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ മൂന്നാമങ്കം തജ്ജമ മന്നാടിയായതെന്തിനേക്കാൾ ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ലെന്നുമാത്രമല്ല,

“സീതാദേവീകനിഞ്ഞുകൈത്തളിരിനാ-
ലീന്തൻകരുനുംകൊടു-
ത്തേതാനും കളികണ്ടുപോറിയൊരു-
കൊച്ചാനക്കിടാവല്ലയോ?

എന്നിത്യാദി ചില ശ്ലോകങ്ങൾ ശബ്ദാനുവാദം കൊണ്ട് മന്നാടിയായതെ കൃതിയേയും അതിലംഘിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൊല്ലവർഷം 1070-മാണേണ്ടതുകൂടി മഹനെ പഴയന്നൂർ സ്കൂളിലേക്കു സ്ഥലം മാറ്റി. അവിടെ രണ്ടു മൂന്നുകൊല്ലം

ജാലിനോക്കുന്നതിനിടയിൽ സാരോപദേശം, അംബാസ്തവം എന്നീ കൃതികൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇക്കാലത്താണ് തന്റെ കനിഷ്ഠസഹോദരനും, കുടുംബകാര്യാനുപാധനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിരുന്നയാളും വൈദ്യശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായിരുന്ന ശങ്കരൻ മിട്ടക്കൻ നമ്പൂരി അകാലമൃതിയടഞ്ഞത്. അദ്ദേഹത്തെ ശ്രേഷ്ഠിക്കുന്നതിനും കുടുംബഭരണത്തിനും വേണ്ടി ഉദ്യോഗം രാജിവെച്ച് മഹൻ അന്നു മുതൽ ഇല്ലത്തുവന്ന് താമസമുറപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിരുമേനിയും കേരളകാളിദാസനും തമ്മിൽ വൈക്കത്തുവച്ച് ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചത് അഷ്ടമിയാത്രയിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

“ഇക്കൂടെയുള്ളത്?” “മഹൻ” “ശരിയാവടക്കൻ-
 ഭിക്കിൽമുമ്പുമുനിഷിപ്പണിയായിരുന്നോൻ”
 “ഇക്കാലമില്ല മുനിഷിപ്പണിയില്ല ശുശ്രൂഷയ്ക്കായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സുതരക്കൊടിവെന്ത-
 ശേഷം.”

മഹൻതിരുമേനി അക്കാലത്തു് ഒരു സ്നേഹിതൻ എഴുതിയ എഴുത്തിൽ

“ഇല്ലത്തത്തുറക്കനും, ജനകന സുഖമി-
 ല്ലമയ്യം നന്നെ വയ്യാ-
 തല്ലൽപ്പെട്ടാണിരിപ്പിച്ചിവിവനമനദിനം ദീന
 മൊക്കെക്കഴപ്പ്
 തല്ലല്ലേ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കവന വിഷയമെ
 വിട്ടു ഞാൻ ഗേഹഭാരം
 കില്ലറേററിക്കഴിഞ്ഞു കഴുതകൾ കനക
 ചാക്ക പോക്കുംപ്രകാരം.”

എന്നിങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്താണ് കൊച്ചിയിൽ തീവണ്ടി നടപ്പാക്കുവാനുള്ള ഉദ്യമം തുടങ്ങിയത്. ഇതിലേക്കു വേണ്ട സ്ഥലം പൊന്നുംവിലകൊടുത്തേക്കുന്നതിനു പിൽക്കാലത്തു ദിവാൻപദമലങ്കരിച്ച ബ്രഹ്മശ്രീ ടി. എസ്. നാരായണയ്യരെയാണ് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും നിയമിച്ചത്. ഇല്ലം വക പത്തുതുറപറയ്ക്കു് നിലവും കുറെ പുരയിടങ്ങളും ഈ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി സക്കാരിൽനിന്നും കൈകേറി. അതെപ്പറ്റി മഹൻ ഒരു കത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:—

“തൊണ്ണൂറൊട്ടു പറക്കു നല്ല കനകം കായ്ക്കം
 നിലം പോകയാൽ
 കണ്ണീരിൽ കുളിയാണ് ഞങ്ങളെ കുടും-
 ബത്തോടുകൂടിപ്പുറപ്പെട്ടേ!!

വണ്ണിപ്പാനരുതായതിന്റെ വില വാങ്ങി-
 ടാൻ ശ്രമിച്ചിയിടെ
 കണ്ണാനോടിനടക്കയാണൊരിടയില്ല-
 ന്നിക്കുമെൻ തോഴരെ!
 കണ്ടുകണ്ടതെടുത്തിടും, വിലതരാ-
 നാരെങ്കിലും ചൊല്ലിയാൽ
 ശബ്ദത്തെപ്പറ്റി,മെന്തുപ്രഭവമിതാക്കാ-
 നും സഹിക്കാവതോ?
 ഉണ്ടിടാൻ വഴിയില്ല, കഷ്ടമിവരീവ-
 ണ്ണം തുടന്നാൽ വിശ-
 പ്തജ്ഞാലതടങ്ങുവാൻ കവിമണെ!
 തീവണ്ടി തിന്നാവതോ?

വേണ്ടുവണ്ണം വിചാരിച്ചുലിവൊടു വില-
 തന്നീടുവാൻ കൊച്ചിരാജൻ
 ലാണ്ടകപിസ്സിപ്പനാഫീസറെ ഉടനി-
 കല്പിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തി
 കണ്ടാൽവേണ്ടില്ല, വാക്കോതുകിലകമലിയും
 സ്വാമികണ്ടങ്ങുനോക്കി
 കണ്ടാൽ മിണ്ടില്ല, മുളം, കടശിവിലകൊടു-
 ക്കില്ല, കേൾക്കില്ല കാര്യം.

ജില്ലാക്കോർട്ടിൽ കടന്നു തെളിവുകളിലും
 വാങ്ങുവാൻ തീർച്ചവന്നു
 മെല്ലെത്തക്കം തുടർന്നു ജഡിജിയവർകളും
 സങ്കടം കേട്ടുണർന്നു
 എല്ലാം പാകത്തിൽ വന്നു പഴയവിധിയിലെ
 തോതു തെറ്റൊന്നുവന്നു
 ചൊല്ലാം ഞങ്ങളുക്കു തന്നു പണമനവധി
 മറ്റൊക്കിതിൽ തോൽവി വന്നു.”

ഈയവസരത്തിൽത്തന്നെയായിരുന്നു സർവ്വ സെറ്റിൽമെന്റ്. ഒരു കാര്യസ്ഥനെവെച്ച്, ഈ കാര്യങ്ങൾ മുഴുവൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം തൃപ്തി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ കാര്യങ്ങൾ നാം തന്നെ നോക്കിപ്പരിശോധിച്ചു നടത്താത്തതാൽ എന്നും അന്യനെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് അദ്ദേഹം പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. മഹനെയ്ക്കപ്പോലെ കാര്യശേഷിയുള്ള ഒരു വനുള്ളപ്പോൾ ഒരു കാര്യസ്ഥൻ മിക്കവാറും അനാവശ്യവുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യം

ശേഷിക്കു പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യം ആവട്ടെന്ന് മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ ഇന്നും കാണാവുന്നതാണ്.

നടുവത്തിലും ആവട്ടെന്ന് ഗ്രാമത്തിൽപെട്ടതാണ്. ആ ഗ്രാമദേവതാക്ഷേത്രം ഒരു കാരായ് മസമുദായത്തിന്റെ ഭർത്താവും നിമിത്തം പത്തുനാലുതിനായിരം ഉറപ്പിക കടത്തിൽ മുങ്ങിയിരുന്നു. തന്നിമിത്തം 78-ൽ ക്ഷേത്രോദ്ധാരണകമ്മിറ്റിയിൽ മഹൻനമ്പൂരിക്ക് ഇടപെടേണ്ടതായിവന്നു. അവിടുന്ന് സമുദായവുമായി വ്യവഹരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ തൽസ്ഥാനത്തുനിന്നും നിഷ്കാസനം ചെയ്യുകയും താൻതന്നെ ഭരണം കൈയേൽക്കുകയും ചെയ്തു. ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ ദേവസ്വപത്തിലെ കടം മുഴുവൻ തീർത്തെന്നു മാത്രമല്ല, പത്തുപതിനായിരം ഉറപ്പികയുടെ മരമത്തും ധ്വജപ്രതിഷ്ഠയും നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ ധ്വജപ്രതിഷ്ഠയെപ്പറ്റി ക്ഷണിക്കട്ടൻതമ്പുരാൻ

“മയ്യണ്ണാ മടിയിങ്കലും മുടിയിലും വാഴ് വോരഗസ്സാലയം

മുക്കണ്ണന്റെ നടുക്കു ലിക്കൊടിമരം നില്ക്കുന്ന കാലംവരെ

ചൊൽക്കൊള്ളും നടുവം മഹന്ന പതിവായ് സ്വഗ്ഗ്ത്തിലും പോയ് വരാ-

മുൽക്കണ്ണക്കൊരിടിച്ചിലില്ലകയറാം കൈ-ലാസശൈലത്തിലും”

എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഈ ദേവസ്വഭരണത്തിന്റെ ഒരു മുരുക്കം “കാവ്യശകല”ങ്ങളിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന “കുണ്ണപ്പൻ” എന്ന കൃതിയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. 85-ൽ അച്ഛൻ നമ്പൂരിയുടെ കാലിൽ ഒരു പഴുപ്പു വന്നുകൂടുകയും, പല ഭാഷാകവികളുടെയും പദ്യമയമായ പ്രാർത്ഥനകൾകൊണ്ടു ഭേദപ്പെടുകയും ചെയ്ത കഥ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

“തെരുതെരെ നെടുവീപ്പിട്ടാവുവമ്മെ വ-
ലഞ്ഞെ-
ന്നരുളിയവശനായിക്കാൽപിടിച്ചു തിയുതി
പുരുരുജസമിയാഞ്ഞിട്ടെന്നെ നോക്കുന്നി-
തച്ഛൻ-
തിരുവടി; ഇരുവായുമമ്പുമെൻ തമ്പു-
രാനെ”

എന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകളോടുകൂടി കഴിച്ചുകൂട്ടിയ അഞ്ചാറുമാസക്കാലത്തിനിടയിലും ദേവസ്വഭരണം യാതൊരു വീഴ്ചയും കൂടാതെ

നടത്തിവന്നു. 86-ാമാണ്ടു് അവിടേക്കു് ഒരു ഗ്രഹപ്പിഴകാലമായിരുന്നു. അന്നാണ് അഹത്തിനു വസൂരിയും, തദനന്തരം പുറത്തേക്കു കടവും പിടിപെട്ടതു്. “ഭീനാകൃന്ദനസ്തവം “സ്തവമഞ്ജരി” എന്നീ കൃതികൾ ഇക്കാലത്തു രചിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇങ്ങനെ മകനെ ബാധിച്ച സുഖക്കേടിനെപ്പറ്റിയാണ് മഹാകാവ്യങ്ങളുടേതോ

“ഇരുവാം ദിജനാത്തശയ്യവിട്ടി-
ട്ടൊരുവഷം തികയുന്നതിന്നു മുഖെ
കരുപെട്ടു മഹൻ കിടപ്പിലായാ-
നരുതെന്നൊ നടുവത്തു നല്ലകാലം!”

എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇക്കാലത്തും; ദനന്തരം 96-ൽ അവിടേയ്ക്കു് അക്രീതരോഗബാധിച്ചപ്പൊഴും ആയുർവേദപാരമ്പാരപാരഗതനായ വൈദ്യരത്നം ഇ. ടി. നാരായണൻ സ്സാണ് അവിടത്തെ ചികിത്സിച്ചിരുന്നതു് 88-ൽ പുണ്യശ്ലോകനായ അച്ഛൻനമ്പൂരി ദവംഗതനായി. കൈരളിയുടെ ഒരു കണ്ണൊങ്കാരം കാലപ്രവാഹത്തിലടിഞ്ഞു. സംവത്സഭീക്ഷണിടയിലും കൈവശംവെച്ചിരുന്ന ഭേദസ്വഭരണം അവസാനമായി വിട്ടൊഴിഞ്ഞതു് 97-ൽ ആണ്. അനന്തരകാലത്തു സന്തനഗോപാലം, ആശ്രമപ്രവേശം; ഭക്തിലഹരം എന്നീ ചെറുകാവ്യങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ഘോഷയാത്ര, നാടകം എഴുതിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു.

മഹൻനമ്പൂരി വിവാഹംചെയ്തിരുന്നതു് ഒല്ലത്തുനിന്നും അധികം ദൂരമില്ലാത്ത പെരിങ്ങേരിവീട്ടിൽനിന്നാണ്. ഹൈക്കോർട്ടുവക്കീരശ്രീമാൻ രാമൻമേനവൻ അവർകളുടെ നമോദരി നാനിക്കുട്ടിയമ്മയാണ് അവിടത്തെ കളത്രം. ഈ മഹതിയിൽ അവിടേയ്ക്കു നാലഞ്ചുക്കുളം, നാലു പെണ്മക്കളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു് പെണ്മക്കൾ നാലുപേരും വിവാഹിതരായി ആഞ്ചനക്കുളിൽ മൂന്നുപേർ സക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായും ഭവിച്ചു. അവിടത്തെ ഭക്തിസംവൽക്കങ്ങളായ ചില കൃതികൾ ശ്രീമതിനാനിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ ആവശ്യവും പ്രേരണയും അനുസരിച്ച് നിർമ്മിച്ചവയാകുന്നു. ഇവ വായുരപ്പൻ, പിഷാരിക്കലമ്മ, ശിവസ്തവം മുതലായവ അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തു കൊച്ചി വലിയ തമ്പുരാൻ

തമനസ്സുകൊണ്ട് അവിടത്തെ കവിതയെ
ഭിന്നഭിന്നങ്ങളായും സമ്മാനങ്ങൾ നൽകുകയും
ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തിരുമനസ്സിലേക്കു സമർപ്പിച്ച
അഭിനന്ദനങ്ങൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയതിനാലും

ഭൂതജാലങ്ങൾ കഴി-
യോടെല്ലാത്ത രക്ഷാനിപുണന, നി-
ലനില്ല, നസർപ്പജ്ഞാനം
അപ്പോൾ കൊണ്ടുപോയതി, കളർമ-
വർത്തനകുന്നിന്മേൽ വാസം
അഭാവം പാർത്തിട്ടുവോൾ നിധിപതിസ്സ-
വദൻ തമ്പുരാൻ ശംഭുതന്നെ."

മുതലായ ശ്ലോകങ്ങൾ തിരുമനസ്സിലെ പ്ര-
സക്ത പ്രത്യേകം പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അ-
ദ്വൈതത്തിലുള്ള മറ്റൊരു ശ്ലോകമാണ് താഴെ
വരികുന്നത്.

നരായ് നിന്നാശ്രയിക്കുന്നവർകളിലെ-
വുണ്ടെത്രയും നല്ലയോഗ്യ-
രായാലുമില്ലാകരുണനിജമതദേ-
ഷിയാണെന്നവനാൽ
അകെപ്പാടി വാഴ്ത്തുന്ന ഗണമിവിടെ
ദൃഷ്ടി സംസാരമേതും
പരാതാക്കുന്ന മാടക്കിതിപതിവിമ-
ലൻ ഹന്ത! പൂണ്ണത്രയീശൻ.

കവികലകൂടസ്ഥനായിരുന്ന കേരളവർമ്മ
ചിന്ത കോയിത്തമ്പുരാൻ നടുവത്തല്ല നോട്ടം
നായിരുന്ന സ്തോത്രരങ്ങൾ മഹനിലും വൈ-
ദ്യേന സംക്രമിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ
കൃതികളിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു.

"തദാതദാകണ്ടമനോരമായ-
മുദാരയുഷ്മൽക്കവിതാവിലാസം
ഹൃദാസുഹൃന്നന്തന്നെത്തോത്തു
മുദാതിവേലം തരളോഹമാസം.
നന്തീതിയതിലാലുക്കെശലം
നന്തകാട്ടിയിതു സംസ്കൃതേപ്രലാ-
നന്തീതിഭവദീയപത്രമെ-
ന്തരന്തരഹിതംകരുഹലം.

ദോഷജ്ഞാതാവോഭവതാദിരക്തം
കൊച്ചുണ്ണിഭൂപേനഭിഷജ്ഞതാതം
ലഘുക്രമവ്യാധിമമേത്യതാതം
യുഷ്മാകമേതിപ്രമദംപ്രഭൃതം."

ഇത്തരം സ്തോത്രമണ്ഡലങ്ങളായ കൃതികൾ
കൊണ്ട് കണ്ടെത്താൻ തമ്പുരാൻ, കൊച്ചുണ്ണി

ത്തമ്പുരാൻ, കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി, ഒറവക്ക-
ര, ഉള്ളൂർ, വള്ളത്തോൾ, ഒടുവ്, കണ്ടൂർ,
കാത്തുളളി മുതലായ പ്രിയമിത്രങ്ങൾ ഓരോ
അവസരങ്ങളിൽ അവിടത്തെ സൽക്കരിക്കുക
യും അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അപ്പൻ
തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അവിടത്തെ
സഹോദരനിർദ്ദിശേഷം കരുതിപ്പോന്നിരുന്നു.
ഒരിക്കൽ തിരുമനസ്സിലെക്കൂടെ താമസിക്കു-
മ്പോൾ മഹൻ തിരുമേനി മാരാർ ജഡ്ഡിയുടെ
ജ്ഞം അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം പുതുതായി
പണികഴിപ്പിച്ച "പല്ലേൽക്കുന്ന്" ബംഗ്ലാവു
കാണാൻ പോയിരുന്നു. അവിടെ വെച്ച്

"കുന്നിന്മേൽപ്പള്ളിമാടംകയറിയതളിടം
പാർവതീപ്രാണനാഥൻ
വന്നിടുന്നിന്റെ വൻപൊക്കയുമൊരു കറി
കണ്ടെങ്കിലുണ്ടാമനത്ത്
നിന്ദിക്കുംതാനിരിന്നൊരുചെറിയകുളി
കുണ്ഡപുല്ലെണ്ണപുല്ലേൽ-
ക്കുന്നിന്മേൽ വന്നുകൂടാനിടവരുമിടപാടാക-
മെന്നെന്റെ പക്ഷം."

എന്നൊരു ശ്ലോകം ചെട്ടെന്തണ്ടാക്കിപ്പൊ-
ല്ലി.

മഹൻ വാല്മീകികാലത്തിലും ഭിന്നചർച്ചയിൽ
അത്യന്തം നിഷ്ഠയുള്ളവനായിരുന്നു. കാലത്തു്
അഞ്ചുമണിക്കുള്ളി, ഗണപതിഹോമം, ആദി-
ത്യനമസ്കാരം, പൂജാഞ്ജലി, ദേവീ മാഹാ-
ത്മ്യ പാരായണം ഇത്രയും അമ്പലത്തിലും
ഭാഗവതവും, ഗീതയും പാരായണം ഇല്ലത്തു്
നാലുകെട്ടിലും വെച്ച് നിത്യവും നടത്തിപ്പോന്നു.
തദനന്തരം കാപ്പിയും ഏകദേശം പത്തുമണി-
യോടുകൂടി ഉഷണം കഴിക്കുക പതിവായിരു-
ന്നു. രണ്ടുമണിക്കുള്ള കാപ്പി കഴിഞ്ഞതിനു
ശേഷമാണ് വർത്തമാനക്കടലാസ്സു വായനയും
സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങളും. വൈകുന്നേരം സ-
ന്ധ്യാവന്ദനം കഴിഞ്ഞു പാലും പഴവും ഭക്ഷി-
ച്ചിട്ട് ഒൻപതുമണിയോടുകൂടി ഉറങ്ങുകയും
ചെയ്തിരുന്നു.

ഇല്ലത്തു് വേറെയും ചെറുപ്പക്കാരുണ്ടായിരു-
ന്നെങ്കിലും ശങ്കരൻ നമ്പൂരിയ്ക്കു മാത്രമാണ്
അവിടത്തെ ശിഷ്യസ്ഥാനം വഹിക്കാൻ ഭാഗ്യ-
മുണ്ടായത്. കുടുംബഭരണം വലിയപ്പന്റെ പ-
ത്രണം ഗൃഹസ്ഥനായ പരമേശ്വരൻ നമ്പൂരി-
നിർവഹിച്ചുപോന്നു.

“അവ്യാധിഗാത്രമനുകൂലതരംകളത്രം
 വേഷപ്രശസ്തവിഭവംവിശദായവിദ്വാ
 ധ്യാപ്തംകലം.....” എന്നിങ്ങനെയുള്ള
 സകല ഭാഗ്യങ്ങളാലും അനുഗ്രഹിതനായിരുന്ന
 നടുവത്തു മഹൻ.

ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ അന്യകാലത്തു്
 അല്പം വിരക്തി വന്നതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തി
 ന ഭഗവതഭക്തി വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

“പ്രായംകൂടുകയാലടുത്തവരുമിട്ടേറെ-
 കഴിക്കുന്നുവാ!

കായംപ്രാകൃതമായിവേണ്ടവർതുണ-
 ക്കിന്നാരുമില്ലാതെയായ്
 ദായത്തിനവകാശികൾക്കധൃതിയായ്
 ശ്രീകൃഷ്ണ! ജീവമരവ-
 പ്രായംജീവിതമെന്തെന്തായിദുരിതവും
 പ്രാരബ്ധവും തീർക്കേണ.”

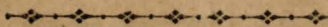
എന്നാണ് ഭക്തിലഹരിയിൽ അദ്ദേഹം പ്രാ
 ത്തിച്ചിരിക്കുന്നത്. തന്റെ മരണം ഹൃദയ
 സ്തംഭനം മൂലമായിരിക്കണമെന്നും അതു് ഒരു
 രാത്രിയിലെ സ്വപ്നമായി അവസാനിക്കണ
 മെന്നും അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയും പറയുക
 യും ചെയ്യാറുണ്ട്. അങ്ങനെയൊന്നു സംഭവിക്ക
 കയും ചെയ്തു. കഴിഞ്ഞ മേടമാസം 26-ാം
 തീയതി ഉഷ്ണകഴിഞ്ഞു് വിശ്രമിക്കുന്ന സമ
 യത്താണ് ഹൃദയത്തിൽ വേദന തുടങ്ങിയതു്.
 രാത്രിയിൽ ഡാക്ടർവന്ന് ഇൻജക്ടറു ചെയ്യു
 കയും അതോടുകൂടി ഉറങ്ങുകയും ചെയ്തു. പി
 നീട്ടു് അവിടുന്ന് ഉണരുക ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

പുത്രമിതുകളത്രാദികളെല്ലാം തത്സമയം സമീ
 പത്തുണ്ടായിരുന്നു. 27-ാംതീയതി രാവിലെ
 പത്തുമണിയോടുകൂടി അവിടുന്ന് ബ്രഹ്മസായു
 ജ്യം പ്രാപിച്ചു.

നടുവം മഹനെ ഞാൻ ആദ്യമായി സന്ദർശി
 ക്കുന്നത് 86-ൽ വൈക്കത്തുവെച്ച് കൂടിയ ഭാ
 ഷാപോഷിണിയേഗേത്തിൽ വെച്ചാണ്. അടു
 ത്തകാലത്തു് ഇല്ലത്തു് പലപ്പോഴും പോകുന്ന
 തിന്നും, അവിടുത്തെ ദ്രവ്യമെന്തി സമ്പാദിക്ക
 ന്നതിന്നും എനിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.
 കഴിഞ്ഞ മേടം 3-ാംതീയതിയാണ് ഞാൻ അ
 വിടുത്തെ അവസാനമായിക്കണ്ടതു്. അന്ന്
 സായാഹ്നത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ഇല്ലത്തു
 നിന്നും ഭാര്യാഗൃഹംവരെ പോകുകയുണ്ടായി.
 വഴിക്കു്

“സാഹിത്യത്തിലൊരുങ്ങിസല്ലൂവികളെ-
 ദ്വമാലമുടിച്ച്; ഭേ-
 സ്സാമത്വത്തോടടുത്തദൃഷ്ടിവികളേ
 മർദ്ദിച്ചുതൻതുവലാൽ
 സാധുശ്രീതിരളുംപ്രസംഗസുധയാൽ
 സർവത്രസന്തോഷവും
 സാരജ്ഞക്കുറിയുംകൊടുത്തുസതതം
 വത്തിക്കവർദ്ധിച്ചുമേൽ.”

എന്നൊരു ശ്ലോകം ചൊല്ലി എന്നെ അനു
 ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടുത്തെ ചരമം
 കൊണ്ട് വെണ്മണിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അവ
 സാനസ്തംഭം വീണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു! സർവ
 ശക്തനായ ജഗദീശ്വരൻ അവിടേക്കു നിത്യ
 ശാന്തിയരുളട്ടേ!!!

ഓറിയൻറസെൻട്രൽബാങ്ക്ലിമിററഡ് കോട്ടയം.

ആകർഷണീയമായ പലിശനിരക്കിനു ഡെപ്പോസിറ്റുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതും എല്ലാവിധ
 ബാങ്ക് ഇടപാടുകളും സൗകര്യപ്രദമായ രീതിയിൽ നടത്തുന്നതുമാകുന്നു.

കെ. പി. മാത്യു എം.എ. എൽ.എൽ. ബി.
 മാനേജിങ്ങ് ഡയറക്ടർ.

ഹൃദയ ഗീതം

(ഡി. സെബാസ്റ്റ്യൻ തങ്കടിയേൽ, എം. എ.)

(രചനകൾ)

മറഞ്ഞുപോകയാൽ മരിക്കുകയും മത് ജീവം
മുഖംതന്നിൽ ചെളിയണ ചൂകുരിയ്ക്കും!
മറഞ്ഞുപോകയാൽ തമസ്സിനെ വാഴ്ത്താൻ
വിരട്ടുകയെക്കൊണ്ടോരുമുകുസഞ്ചയം!
മനജ്ചൈതന്യം തകർത്തു ചെറുനടനും
നടനും ചൈതന്യം തമസ്സേ, യെങ്കിലും
മധുരമായൊരീ പ്രഭാതദീപ്തിയിൽ
സൂരിപ്പതില്ലാത്ത വനാമംപോലും!

ഇതാ, പ്രശാന്തമാം കരങ്ങൾ നിമിത്തം
ക്ഷിതിയെ ഭാനമാനന ഗ്രഹിക്കുന്നു;
പതംഗവൃന്ദങ്ങൾ മനോജ്ഞഗാനത്താൽ
പുതുപുലരിയെപ്പകർത്തി നില്ക്കുവേ,
കുളിർത്തെന്നലുത്താൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടിളം-
കലികകളാടി രസിച്ചു നില്ക്കുവേ,
ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുമുയരും ഗീതങ്ങൾ-
ഉിവനോറുപാടാൻ പരംകൊതിക്കുന്നു.

ടാഗോർ.

ആഷ്ടസംസ്കാരസമ്പന്നമായ കൈലാസശൈലം ആരുടെ സാക്ഷിമാനം ഉയർത്തി
പ്പിടിച്ച ശിരസ്സായി പരിലസിക്കുന്നുവോ; ആ പ്രാതഃസ്മരണീയമായ ഭാരതഭൂമിയുടെ
അതി വിശിഷ്ടസന്താനത്തിന്റെ—ലോകോത്തര കവീന്ദ്രനായ രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോറി
ന്റെ—പാവനസ്മരണയെ മുൻനിർത്തി ഉൽകൃഷ്ടമായ നിലയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഈ
മാസിക കേരളസാഹിത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ നിലക്കണ്ണാടിയെന്നോണം നിലകൊ
ള്ളുന്നു. ഭാഷാഭിമാനിയും ഭേദാഭിമാനിയുമായ ഏതൊരു കേരളീയന്റെ വലംകൈ
യ്ക്കുണിതലങ്കാരമാവാത്തത്? മഹാകവിയുടെ സ്മാരകമായി ഒരു മണിമേടതന്നെ,
അനേകായിരം നാഴികയകലെ, കടലുകൾക്കപ്പുറം, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉയർന്നുയർന്നുവരുന്ന
ഒരു മോഹനമുഹൂർത്തത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭേദശികളായ നാം മാത്രം അനങ്ങാ
തിരിക്കുക! —ലജ്ജാവഹം!—സുഹൃത്തുക്കളേ? നമ്മുടെ കർത്തവ്യം ചെസ്താൻ ഇനി
യെന്നാണവസരം? നിങ്ങൾ ഒന്നണന്ന് പ്രവർത്തിക്കുമോ?

വരിസംഖ്യ (ആണ്ടടക്കം) 5 ക.

തപാലിൽ 6 ക. 8 ണ.

ഏജൻറന്മാരില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ ഏജൻസി കൊടുക്കാൻ തയ്യാർ.

മാനേജർ, ടാഗോർ,

കൊല്ലം.

OUR LATEST RELEASE.

1. ഏകലോകം (വെൻഡൽ വില്യമിന്റെ 'One World' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സ്വതന്ത്രതർജ്ജമ. പരിഭാഷകൻ-വി. ടി. ഇന്ദുചൂഡമേനോൻ.

വില 3 0 0

2. കാമശാസ്ത്രം (വാത്സ്യായനപ്രോക്തം) ഒന്നാംവാല്യം. 3 8 0

3. രണ്ടാംവാല്യം 2 8 0

4. ഭാവതൃപ്തമം—

(മിസ്സസ് ഫെലൻതോമസ്സ്)

രതിശാസ്ത്രമർമ്മങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയമായി സംഗ്രഹിച്ച സരസമാവണ്ണം പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരുത്തമ ഗ്രന്ഥം.

വില 1 8 0

5. നിഴലാട്ടം (പദ്യഗദ്യസമാഹാരം) [കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ, മാതൃഭൂമി] 1 4 0

6. നിഴലുകൾ—1118-ൽ പറവൂർ സാഹിത്യപരിഷത്തുസമ്മേളനത്തിൽ രംഗപ്രയോഗംചെയ്ത ഒരു ഗദ്യനാടകം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ-കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള ബി.

ഏ എൽ.എൽ.ബി. 1 4 0

7. ജ്ഞമതി(എം.പി.ഭട്ടതിരിപ്പാട്) 1 8 0

8. കപടകേളി (വള്ളത്തോൾ) 1 0 0

ചെറുകഥകൾ—

9. ചങ്ങാതികൾ (തകഴി) 2 0 0

10. അന്നത്തെ നാടകം (കേശവദേവ്) 2 0 0

11. പൊന്നംകടം (കെ. സരസ്വതിഅമ്മ) 1 4 0

12. സമ്മാനം(ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി) 1 4 0

13. കടംകുടി 1 0 0

14. അനർഘനിമിഷം (വൈക്കം മുഹമ്മദബ്ബാഷിർ) 1 4 0

15. കഥാഞ്ചിതം ടി 1 8 0

ചങ്ങമ്പുഴ കൃതികൾ—

Latest:-

16. സ്പന്ദിക്കുന്ന അസ്ഥിമാടം 2 0 0

17. അപരാധികൾ 1 0 0

18. ഹേമന്തചന്ദ്രിക 1 8 0

(50 പ്രേമഗാനങ്ങൾ)

19. കളിത്തൊഴി(നോവൽ) 2 0 0

മറ്റു ഗദ്യപുസ്തകങ്ങൾ—

20. സോവിയറ്റ്നാട്

(ചേലാട് അച്യുതമേനോൻ) 4 0 0

21. പാണിനീയപ്രജ്ഞാതം

(ഐ. സി. ചാക്കോ) 6 0 0

22. മാറൊറാലി (ജെ.മുണ്ടശ്ശേരി) 1 0 0

23. അന്തരീക്ഷം ടി 1 4 0

24. കാവ്യപീഠിക ടി 1 8 0

25. ദൂരദർശിനിയിൽകൂടി

(കെ. രാമൻനമ്പ്യാർ) 1 0 0

26. ആവൽക്കരമായ യാത്ര

(സർദാർ കെ.എം.പണിക്കർ) 1 4 0

27. പ്രാചീനമുക്കരം (വിദ്വാൻ

വി. കൃഷ്ണൻനമ്പൂതിരി) 0 12 0

ചെറുകഥകൾ—

28. മദ്യലബ്ധി (പൊൻകുന്നം

ദാമോദരൻ) 0 8 0

29. കരകഥാല (സാവിത്രി

അന്തർജ്ജനം) 0 8 0

30. മോഘസന്ദേശം

(ടി.ആർ. നായർ) 1 0 0

31. സരസശ്ലോകങ്ങൾ

(പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പ്) 2 0 0

32. ഭഗവദ്ഗീത (നടുവം)

(പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പ്) 1 4 0

For copies please apply to:-

Manager,

Mangalodayam Limited,

TRICHUR.

ശക്തിയും ജ്ഞാനവും

(എം. പി. പോൾ എം. എ.)

“സാഹിത്യം രണ്ടുവിധത്തിലുണ്ട്; ജ്ഞാന നിഷ്ഠമായ സാഹിത്യവും ശക്തിനിഷ്ഠമായ സാഹിത്യവും. ഒന്നിന്റെ ധർമ്മം ഉപദേശവും രണ്ടാമത്തേതിന്റെ ധർമ്മം പ്രചോദനവുമാകുന്നു. ഒന്നു ചുക്കാനാണെങ്കിൽ മററതു പായോ തണ്ടോ ആണെന്നു പറയാം”—ഡി കപിൻസി.

ചുക്കാൻ:-ഞാൻ തിരിച്ചു വിടുന്ന വഴിയേക്കു നിങ്ങൾ പോകാവൂ.

കപ്പൽപായ:-അതെന്തിന്? ഞാൻ സ്വതന്ത്രയല്ലേ? മാരുതനാണ് എന്റെ പ്രാണനാഥൻ. അദ്ദേഹം ചിലപ്പോൾ കിഴക്കുനിന്നുവരും; ചിലപ്പോൾ പടിഞ്ഞാറുനിന്നും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിരംഭണത്താൽ ഞാൻ മദാലസയാ യി പൂർണ്ണാദരയായി സ്വപ്നം പാറിക്കളിക്കും. അതാണ് എന്റെ സ്വഭാവം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമാഗമത്തിൽ എനിക്കുള്ള ആനന്ദം സ്വർഗ്ഗതുല്യമാണ്. എനിയ്ക്ക് വേറെ നാഥനില്ല നിങ്ങളാൽ?

ചുക്കാൻ:-ഞാനിവിടെ അടുത്തുതന്നെ ഒരുങ്ങിക്കഴിയുന്ന ഒരാളാണ്. നിങ്ങളെന്നെ അറിയുകയില്ലെങ്കിലും ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയും. ഹേ വിലാസിനി! നിങ്ങളുടേതെ പാറിപ്പറന്നു കളിച്ചാൽ മതിയോ? നിങ്ങളെ വഹിക്കുന്ന കപ്പലിന്റെ കാര്യം ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കിലും ഓക്കേണ്ടേ? നിങ്ങൾ എടുത്തുപാടിയ എത്ര അപകടത്തിൽനിന്നാണ് ഞാൻ അതിനെ രക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുള്ളത്!

പായ:-എനിയ്ക്കു തൊന്നും ആലോചിയ്ക്കേണ്ട. പായ പായയ്ക്കു വേണ്ടി.

ചുക്കാൻ:-കപ്പലിനു വേണ്ടിയല്ലേ?

പായ:-അല്ല; പായയ്ക്കു വേണ്ടി.

ചുക്കാൻ:-അപ്പോൾ ഞാനോ? ഞാൻ ആർക്കുവേണ്ടിയാണ്?

പായ:-അതെന്തിനായിത്തന്നെ. നിങ്ങളുടെ കാര്യം നിങ്ങൾക്ക്.

ചുക്കാൻ:-അപ്പോൾ നമ്മെ വഹിക്കുന്ന കപ്പലിന്റെ കാര്യം പരങ്ങലിലാകുമല്ലോ.

പായ:-അതൊക്കെ ഞാൻ എന്തിന് ആലോചിക്കണം? എന്റെ ഹിതമാണ് എനിയ്ക്കു പ്രമാണം. ആരാണ് എന്നു തടയാൻ വരുന്നതെന്നു കാണട്ടെ ഞാൻ സൗന്ദര്യമുന്തിയാണ്. ഞാൻ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി അങ്ങനെ നടക്കും. എന്നെ കാണുന്നവരെക്കൊക്കെ ആഹ്ലാദിക്കും; എന്നെ തന്നെ നോക്കിനിൽക്കും. അവർക്കു മറ്റൊന്നിലും ശ്രദ്ധയുണ്ടാകയില്ല.

ചുക്കാൻ:-കപ്പൽക്കാരെല്ലാം നിങ്ങളെത്തന്നെ നോക്കിനിന്നാൽ കപ്പൽ വല്ല പാറമേലും മുട്ടി തകർന്നുപോകുമല്ലോ.

പായ:-തകർന്നുപോകട്ടെ. എനിക്കെന്തു ചേതം?

ചുക്കാൻ:-കപ്പൽ തകർന്നാൽ നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥയെന്തു? നിങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽവീണു നന്മത്തു കിതിന്. ഒന്നിനും കൊള്ളാതെയാകുമല്ലോ. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പ്രാണനാഥൻ അന്വേഷിച്ചു വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ വെള്ളത്തിനടിയിലായിരിക്കും അയാൾ അയാളുടെ വഴിക്കു പോകയും ചെയ്യും.

പായ:-നിങ്ങളെന്തു പറയുന്നു? എന്റെ രൂപം ഒരിക്കലും മാഞ്ഞുപോകയില്ല. ഞാൻ ശാശ്വതകയാണ്.

ചുക്കാൻ:-എവിടെ? വെള്ളത്തിനടിയിലോ?

പായ:-എവിടെയെങ്കിലുമാകട്ടെ. നിങ്ങൾ വിച്ചു പറയുകയാണ്. നിങ്ങളോട് ഇത്രയും നേരം സംസാരിച്ചുതന്നെ എനിക്കു കുറച്ചിലാണ്. ഹ! ഇതാ വരുന്നു എന്റെ കാമുകൻ. “യുനാം വിലോകന നവീനമഹോത്സവേന ശൃംഗാരബാലതപല്ലവതല്ലഭേന.....”

ചുക്കാൻ:-നീല്ക്കണേ! നിങ്ങളുടെ ആലാപം വളരെ മനോഹരമായിരിയ്ക്കാം. എന്നാലും എനിക്കല്ല തിടക്കമുണ്ട്. ഒന്നുകൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. നമുക്കു രണ്ടുപേർക്കും ഈ കപ്പലിനെ ആശ്രയിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടാൻ നിർവാഹമില്ല. കപ്പലിന്റെ കൊടിമരത്തോടു ബന്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രാ

ന്നാഥൻ എത്രപ്രാവശ്യം വന്നു തലോടിയാലും നിങ്ങൾ ഒരു മൂലയിൽ ചുരുങ്ങി കിടക്കുകയേ ഉള്ളൂ. കപ്പലിന്റെ രക്ഷയാണു നിങ്ങളുടെ രക്ഷ. എനിക്കു മറ്റൊരു ചിന്തയില്ല. നമ്മൾ സഹപ്രവർത്തകരാണ്. നിങ്ങൾക്കെന്താണ് എന്നോട് അപേക്ഷ? എനിക്കു ചിലതെല്ലാം സാധിക്കുമെന്നോർമ്മ വേണം. ഞാനൊന്നു കണ്ണടയ്ക്കട്ടെ—അപ്പോൾ കാണാം നിങ്ങളുടെ പ്രഭാവം എത്രനാൾ നിലനില്ക്കുമെന്ന്. പണ്ടൊക്കെ ആളുകൾ പറഞ്ഞിരുന്നു, പായ പായയും ചുക്കാൻ ചുക്കാനുമാണെന്ന്, ഒന്നിന്റെ രംഗം സ്വപ്നമായ ആകാശവും മറ്റൊന്നിന്റെ രംഗം ഇരുട്ടുതെങ്ങ സമുദ്രാഭയാലുമാണെന്ന്. നമ്മൾ അന്യോന്യം കണ്ടിട്ടില്ല, അറിഞ്ഞിട്ടില്ല, സന്തോഷിച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴെങ്കിലും മനസ്സിലായോ, നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എത്ര ദൃഢമാണെന്ന്? ഇനി

യെങ്കിലും നമുക്ക് ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാം. നമ്മെ അകറ്റിനിർത്താൻ പണിപ്പെടുന്ന അൽപ്പബുദ്ധികളെ തെല്ലം വകവെക്കരുത്. കപ്പലപ്പോൾ എത്രവലിയ അപകടത്തിലാണ്, നട്ടംതിരിയുന്നതെന്ന് അറിയുന്നുണ്ടോ? അതിനു ഞാനാണുത്തരവാദിയെന്നു ചിലർ പറയും. നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവരുടെ കഥയില്ലായ്മയാണെന്ന് എനിക്കു പറയാൻ അതൊരു തീരാവാദമാണ്. നമ്മൾ രണ്ടുവേദങ്ങളും സഹായം കപ്പലിനാവശ്യമുണ്ട്. ഞാൻ തിരിച്ചുവിട്ടു വന്നിട്ടുണ്ടു നിങ്ങൾ കപ്പലിനെ ചരിപ്പിക്കാറു. എന്തു പറയുന്നു നിങ്ങൾ

* * * *

ഇതിനു കപ്പൽപായയുടെ മറുപടി അയക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും “പായ പായയ്ക്കു വേണ്ടി” എന്നൊരു മർമ്മരം വായുവിൽ ലയിക്കുന്നതായി തോന്നി.

ചിത്രോദയം

മലയാളത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്

രാഷ്ട്രീയലേഖനങ്ങൾ, ഹാസ്യലേഖനങ്ങൾ, നിശിത വിമർശനങ്ങൾ, തൂലികാചിത്രങ്ങൾ, ചെറുകഥകൾ, കവിതകൾ!

ഏകാന്തനാഷ്ട്ര കാലമായ കമ്മീഷൻ.

പരസ്യത്തിനു പറ്റിയ പ്രസിദ്ധീകരണം.

മാനേജർ, ചിത്രോദയം, കോട്ടയം—തിരുവിതാംകൂർ.

എസ്. വെങ്കിടാചലമാചാരി

ഗോൾഡ് മെർച്ചന്റ്; പി. പി. റോഡ്, A.O. പൊൻകുന്നം.

തങ്കം, സ്വർണം, വെള്ളി, കല്പമുതലായവ മൊത്തമായും, ചില്ലറയായും വാല്യപ്പെടും. കച്ചവടക്കാർക്കു പ്രത്യേക നിരക്ക്.

N.B. ആർഡർ അനുസരിച്ച് ആഭരണങ്ങൾ ഭംഗിയായും മിതമായ ചാർജ്ജിലും കൃത്യസമയത്തു ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

കേരള ഗാനം

(മഹാകവി പള്ളത്തുരാമൻ)

[ശ്രീനാരായണ ഫിംസ് വകയായി അടുത്തുതന്നെ തയ്യാറാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന “ശ്രീനാരായണ മഠം” എന്ന ചലച്ചിത്രത്തിനുവേണ്ടി എഴുതിയത്. പകർപ്പവകാശം ലേഖകൻ]

ജയജയകേരളപുണ്യസവിത്രി!
ജയജയമാമകപുഷ്പധരിതി!
ജയജയജയജയഭാഗ്ഗവപതി!
ജയജയസന്യശ്യാമളഗാതി!
ജയജയജയജയപാവനജയനീ!
ജയജയജയജയജയജയജനനി!
പച്ചത്ത് തുക്കടമുടിക്കൊണ്ടും;
സ്വപ്നസുധാരസമേന്തിക്കൊണ്ടും
കല്പകതന്ത്രിയേതൊരുരാജ്ഞി-
തൃപ്തസേവകരതമത്ഭൂമി.
മാധുരിചോരംമലർനിരതിങ്ങി;
സ്വാഭാമലാവലിയെങ്ങോളങ്ങി
മാന്തളിർതിനുപുളച്ചൊരുപൂങ്കയിൽ
മാദകഗീതംപാടുന്നോടേ!
സുരഭിലചമ്പകവിചുകസുമനിര
വീരിയുമശോകപ്പൂങ്കലസുലഭം;
ഉലകിൽനില്പിമ്പലക്കാവല്ലോ
മലയാളക്കരമാമകരാജ്യം
(ജയജയ...)

ലത്തപറങ്കികളേതൊരുനാടാം
ചെന്താമരയിലെമ്പലധൂനകരാൻ
അലകടലാശ്രുകടനിറവന്നു
ഫലഭരഭാസുരമലനാടേജയ!
കരിമുകിചാനകംമദജലമെഴുകലു-
മരിയോരിടിയാംചിന്നംവിളിയും;
എരിയുമിന്നൽപ്പൊൻചങ്ങലയും:
പരമോത്സവമീമലയാളത്തിൽ.
ആബലശാലിഹരിപ്ലവാഭി-
മാബലിമലനാടരചപ്പെരുമാരം
വാണൊരുനാട്ടിൻപ്രതികൃതിപോലി-
ങ്ങോണപ്പടവയുടുത്തും,പേരും
ഞാണൊലിചേർത്തും,കാറകളിച്ചും
വീണാവണികൾചോടുകൾവെച്ചും
തൂക്കക്കരവാണരളുംഭേവന
തൂക്കലിണയിൽനിവേദ്യംവെച്ചും

“പൂവേ,പൂവേ”യെന്നുവിളിച്ചും
പൂണ്ണസുഖോത്സവമെന്മലനാട്ടിൽ
(ജയജയ...)
ചേരതുപാലകമഴലികളേതൊരു
ചേവടിതന്നിൽവഴങ്ങിപ്പോന്നു
പൂതപുരാതനചരിതേ,കേരള
മാതേ,മഹതി,സുജാതേ,ജയജയ.
പേരുംപെരുമയുമുടയൊരുവീര-
പ്പെരുമാക്കുമാർവാണൊരുനാടേ
നായന്മാരുടെചോകോന്മാരുടെ
നാനാവിരുതുകൾകണ്ടൊരുനാടേ
മുളകിൻകൊടിമേൽമരതകമണികല
മളവില്ലാതേവിളയുന്നോടേ
ഏലക്കായിൻപരിമളപൂരിത
ശൈലതടങ്ങളെഴുംമമനാടേ
ചന്ദനചർച്ചിതമാരുതപോതം
മന്ദമടിക്കുംമലയാചലവും
തിരനരചിന്നിച്ചിതറിച്ചിരിട്ട-
മറബിക്കടലുമരഞ്ഞാണുപോലെ
കേരളഗംഗാനിളയുംപുളകിത
നീരമനോഹരപൂണ്ണാനദിയും
മലയലയാഴിയുമാരമിണങ്ങളും
മലയാളംമമമഞ്ജുളരാജ്യം
(ജയജയ...)

ഹുങ്കാരത്തൊട്ട് “കലകല”നാദം
തങ്കംതങ്കരവാളമിളക്കി
അങ്കക്കലികൊണ്ടടർനിലമാളം
കെങ്കേമനാർചേകോന്മാരും,
കോമനൊതേനന്മാർച്ചയുമാരുടെ
കോമളമാറണിയമുതുന്നകൻ
ആമലനാടെൻതായാർ;സന്യ
ശ്യാമളകേരളമെന്നുടെരാജ്യം
ലാവണ്യപ്പൊന്നലകൾകണക്കെ
പ്പുവണിവേണികൾപൊങ്ങുശിവപുരി
ഏതൊരുനാടിനവെന്നിക്കൊടിയ

പുതംകേരളമെന്നുണ്ടേറേ
മാനാഞ്ചിറതൻമൈതാനത്തിൽ
മങ്ങാട്ടുപുൽപക്ഷിയെന്നിത്തി
കന്നലനാടാത്തൊടുകറിയേതിന
മന്നണിനാകാമാമകരാജ്യം

(ജയജയ...)

ഹിന്ദുമതത്തിൽസാന്തപനമരുളി
സ്സന്തതമൈത്രിയെന്നടുവളർന്നി
ക്ഷേത്രകവാടംചിത്രവേദാന്തമ-
നതൂരണൊരുധർമ്മക്ഷേത്രം
ഏതൊരുഭൂവിനഭൂഷണമാണോ-
ശ്രീതീർത്ഥംനാടൊന്നൊടൊത്തും
ദ്രാവിഡസംസ്കൃതസംസ്കാരങ്ങളെ-
യാവുവിധമായൊട്ടിച്ചുപരി
പൂവുകായംവിലസിക്കാണൊരു
കാവാരമധുമലയാളത്തിൽ,
കൈനിലയൊന്നിൽക്കലഹന്തീഷി
ക്രൈസ്തവഹിന്ദുമതമുദയർ
സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻകൊടിയാടക്കീ-
ഴാതകുവിട്ടരുളുന്നാട്ടിൽ,
പാരംപ്താവുകൾഫലനികരത്തിൻ-
ഭാരംകൊണ്ടുനമിക്കുന്നാട്ടിൽ,
നേരിയപരിമളമുതിരുന്നതരളിത-
ചായകമുങ്ങിൻകലയിൽതട്ടി
തൈമണിവാതംസമ്പൂശ്ശാമ-
ഗ്രാമശ്രീയെത്തഴുകുന്നാട്ടിൽ,
മാമകജനനം;മാമകഭവനം;
മാമകശയനം;മാമകശരണം.
ശങ്കരനുമവിൻ“കാലടി”യുടെ
പുഷ്പമകനോരദൈവതധൂനി
പാഞ്ഞൊഴുകിടിനസംസ്കാരാരണി
പാവനിയെന്നുണ്ടേറേയരണി.

(ജയജയ...)

ജാതിമതൈക്യംജനമെടുപ്പാൻ,
ഭൂതിവളർത്താൻ,ഭൂതദയാലു
നവയുഗകർത്താനായണമുരു-
വവതാരംചെയ്യിടിനനാടേ
ഭാരതമന്നിടമടുമലർവാടി-
ഭാസുരകുസുമമാമകരാജ്യം
പുണ്യസുധാകരനിരവിനടുപ്പാൻ
പുതുക്കിൽനെയുംമലയാളത്തിൽ
കൈതപ്പവിൻപുതുമണമണിമുദ
വാതമടിക്കുംമലയാളത്തിൽ,
പ്രകൃതിപ്രസുപൊന്നണിയുംകൊന്ന

കുസുമവിഷ്ണുക്കണ്ണിവില്പസുന്നാട്ടിൽ
മലയിൽകരിമുകിൽനിരകൾകണക്കെ
ക്ഷയനകരനടമാടുന്നാട്ടിൽ,
ചീറിവിമാനസമുദായവാതിൽ
പ്രാറിനടുപ്പുപറവകൾപോലെ
പൂൽക്കാരത്തൊടുതുറമുഖമേറി-
ത്തീക്കുപ്പലുകൾകിടപ്പുനീളെ.
പശ്ചിമസാഗരരാണികണക്കെ-
ക്കൊച്ചിയുമെങ്ങോ,മലയാളത്തിൽ!
മഞ്ജരിമധുവാലിഗാഥകളാലെ-
ങ്ങഞ്ചിതകൈരളിപ്പൂക്കുപൂണ്ടു?
തുഞ്ചൻപൈങ്കിളികല്പകതരുവിൽ
തുഞ്ചത്തേറിപ്പാടിയകാകളി
കേട്ടരസിപ്പൊരുതകൈരളിയെന്നുടെ
പാട്ടുതിരുണൊരുതായ് മൊഴിയല്ലോ.
കോട്ടയമണ്ണായ് കൊട്ടാരക്കര
തൊട്ടാക്കുവിവരർസമാനിച്ചു
ആട്ടക്കുമയകൈരളിതൻകളിർ
നോട്ടംപോലതുമെന്നുണ്ടൊട്ടിൽ
മാസമനോഹരസാഹിതിതൻപതു
സാസനകൊണ്ടേൻകൈരളിയാളെ
ഭാസുരയാക്കിയകഞ്ചൻനമ്പ്യാർ
വാസചെയ്തവസുന്ധരയിങ്കൽ
ആശാചമധുരമഹാകവീകോകില
മാശാൻപാടിയമലയാളത്തിൽ
മാമകജനനം;മാമകഭവനം
മാമകശയനം;മാമകശരണം.

(ജയജയ...)

കൈരളി

സാഹിത്യപ്രധാനമായ മലയാളത്തിലെ
ഒന്നാമതരം മാസിക.

പത്രാധിപർ—

നടുവിൽ മരം ശങ്കരനാരായണൻ

സഹായനാഷ്ടം ഗുണമാലയങ്ങൾക്കുംവിദ്യാ
ശാലകൾക്കും “കൈരളി”യെ കൂടാതെ കഴി
യില്ല.

വാർഷികവരിസംഖ്യ 3 രൂ.

മാനേജർ, കൈരളി, തൃശൂർ.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ

ഞാൻ കണ്ട ഈ. വി.

ഗ്രന്ഥകർത്താ—ഈ. എം. കോവൂർ.
 തുറന്നുണ്ടാക്കിയതിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട
 രേഖാപത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ഈ. വി. അതേ
 വും അടുത്തുനിന്നു സുസ്ഥിരമായതോടും തി
 കഞ്ഞ ഫലിതബുദ്ധിയോടും സഹതാപപൂർണ്ണ
 മയോടും ദർശിച്ചുപിടിച്ച ഒരു ഭേദമാണു മി.
 കോവൂർ. ഈ. വി. യുക്തപോലുള്ള വേറൊ
 രു തുലികയിൽക്കൂടി യഥാർത്ഥ ഈ.വി-യെക്ക
 ണ്ട്, അധികമായും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അദ്ദേ
 ഹത്തിന്റെ നിരവധി ജീവിതമഹാസങ്കീർണ്ണ
 ണ്ടും കഥകളും വായിച്ചു ചിരിച്ചും ചിന്തി
 ച്ചും കഴിയേണ്ട സഹൃദയൻ ഈ ഗ്രന്ഥം വാ
 യിക്കട്ടെ. സുപ്രസിദ്ധമാസ്യചിത്രകാരനായ
 'ശങ്കറി'ന്റെ "ഈ. വി. യുടെ വിശ്വരൂപം"
 എന്ന ചിത്രം സഹിതം.
 പ്രസാധകൻ—ജോസഫ്, വടക്കേമുറി.
 വില 1—8—0. മീനച്ചിൽ—പാലാ

ഈ. വി. സ്മരണകൾ

(By സി. ഐ. രാമൻനായർ)
 ഇന്നു തെളിഞ്ഞുനടക്കുന്ന പല വമ്പനാരെ
 യും അടുത്തറിയാമെങ്കിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം വാ
 യിക്കണം.
 200 വശങ്ങൾ—2 ക. മാത്രം.
 മാനേജർ, വനിതാരാമം, കോട്ടയം.

ത്യാഗാലാപം.

സുന്ദരങ്ങളും ഹൃദയഹാരികളുമായ ക്രൈസ്തവ
 വകീർത്തങ്ങളുടെ മോഹന സമാഹാരം.
 ഗ്രന്ഥകർത്താ—ഗായകകവി ഈ. എം. സഖ
 റിയാസ് ഭാഗവതർ.
 അവതാരിക—റവ. ഡാക്ടർ ഏബ്രഹാം വട
 ക്കൽ B.A., Ph D. D. D.
 കൈരളികലാസദനം ബുക്ക്സ്റ്റാൾ,
 എലിക്കുളം, പൂവരണി A.O.

ഹൃദയഗീതം

കലാസൗന്ദര്യം—തുളുമ്പുന്ന 14 കവിതകൾ.
 ഗ്രന്ഥകർത്താ—ഡി. സെബാസ്റ്റ്യൻ,
 തകടിയേൽ എം. ഏ.
 എസ്. ബി. കോളജ്, ചങ്ങനാശ്ശേരി.
 വില 8 ണ.

ഗായിക

ശ്രീ പൊൻകുന്നം സെയ്തുമമ്മദിന്റെ ജീ
 വിതസ്സർഗ്ഗങ്ങളും ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവയു
 മായ പതിനേഴ് വണ്ഡകവിതകളുടെ സമാ
 ഹാരം. അവതാരികയിൽ മഹാകവി ഉള്ളൂർ
 പറയുന്നു—"ഗായികയിലെ പല ഭാഗങ്ങളും എ
 ന്ന കോരമയിർ കൊള്ളിച്ചു."
 കട്ടിബയണ്ടു, വെള്ള മേനിക്കടലാസ്
 വില 1 ക. 4 ണ.
 മറുപുതികൾ—മണിവീണ 1 ക.
 ജയക്കൊടി 1 ക.
 ജെ. പൂന്തോട്ടം, പൊൻകുന്നം

“പാലാ”കൃതികൾ

- ഉടൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നവ—
1. ജീവതകാഹളം. 1 ക.
 പട്ടിണി, പ്രതിഭാപനി, തുടങ്ങിയ പുരോ
 ഗമനോന്മുഖമായ കവിതകളുടെ സമാ
 ഹാരം.
 2. കൈരളിമുരളി. 1 ക.
 ടാഗോർ, മഹാത്മാതുടങ്ങിയ 20 കവിത
 കൾ.
 3. പ്രണയപ്രതിഭാപനി. 1 ക.
 പ്രണയനാടകത്തിൽക്കൂടി, ദേവാംഗന
 തുടങ്ങിയ മോഹനകവിതകൾ.
 അറിയിപ്പ്—ശ്രീ പാലാ നാരായണൻനായ
 രുടെ പ്രസിദ്ധീകൃതങ്ങളും അല്ലാത്തവയു
 മായ എല്ലാ കൃതികളും പുസ്തകരൂപ
 ത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ എന്നെ
 അധികാരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.
 ഒ. എൻ. ഭാസ്കർ, പൂത്താർ A.O.

മഹമ്മദാലി ജിന്നാ

ഒരു തൂലികാചിത്രം.

(സി. ഐ. രാമൻ നായർ)

സ്വതന്ത്രമായ ഐക്യഭാരതത്തിന്റെ സംസ്കൃതി, മൂന്നു ദശകങ്ങളുടെ സംഘടനയിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒന്നു കോൺഗ്രസ്സ്; രണ്ടു, നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ; മൂന്നാമത്തെ ഘടകം മുസ്ലീംലീഗ് അഥവാ ജിന്നാ സാഹേബ്.

ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടും അടുത്തിട്ടില്ല. അകന്നതന്നെ നീൽക്കുന്നു; മൂന്നാമത്തെ ഘടകം ഒരു വൃത്തത്തിനകത്തെ ചിത്ര പ്രശ്നം പോലെ ലോകത്തെ അമ്പരപ്പിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ രണ്ടു ഘടകങ്ങളുടെയും താൽപര്യങ്ങൾ വിപുലവും പ്രത്യേകങ്ങളുമാണ്. മൂന്നാമത്തെ ഘടകത്തിന്റെ താൽപര്യം ഏക വ്യക്തിയുടെ കല്പനയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതെന്നാൽ ആ വ്യക്തിയുടെവാദം ഇൻഡ്യയിലെ ഭൂരിപക്ഷം മുസ്ലീങ്ങളുടേയും വാദമായി അവലംബിക്കപ്പെടുന്നു. ജിന്നാ ശബ്ദിക്കുന്നു; മുസ്ലീം ലീഗിൽ മാറ്റംവരികൊള്ളുന്നു. ജിന്നാ മുളുന്നു; മുസ്ലീംലീഗ് ഏറുമുളുന്നു.

അന്യാദേശമായ ഈ വ്യക്തിമഹത്വത്തിൽ ഒരുപക്ഷേ ജിന്നായ്ക്ക് സ്വതസ്സിദ്ധമായിട്ടുള്ളതും ഒരു പക്ഷേ ചുരുപാടുകളുടെ കെട്ടുപാടിൽനിന്നും ഇദ്ദേഹം കവന്നെടുത്തിട്ടുള്ളതും അത്രെ.

സൂക്ഷ്മ ഗ്രാഹിയായ കശാഗ്രബുദ്ധി; പരിവർത്തനപരമമായ താക്കീക വിക്രമൻ; കായ്കമാത്രപ്രസക്തമായ അഭിഭാഷകകേസരി; മതഭ്രാന്തില്ലാത്ത മതാനുയായി; ആർഭാടമില്ലാത്ത അജയ്യവാഗ്മി; പ്രതിഭാശാലിയായ പ്രഭാഷണനിപുണൻ ഈ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളെല്ലാം ജിന്നാസാഹേബിനു സ്വയമേവഗതങ്ങളാണ്.

ഭരണമേധാവികളുടെ ഭിന്നിപ്പിച്ച ഭരിക്കുന്ന ഭരണസമ്പ്രദായം, കോൺഗ്രസ്സ് നയത്തിന്റെ അപ്രമേയഗതി, മൊത്തത്തിൽ മുസ്ലീം സമുദായത്തിന്റെ പിന്നാക്കനില തുടങ്ങിയ ചുരുപാടുകൾ ഇന്നത്തെ കപയിദാ അസാമ്യ

മഹമ്മദാലി ജിന്നായെ, മുസ്ലീം സമുദായത്തിലെ അപൂർവ്വഭാഗ്യമായി വിരാജിക്കാൻ ഇടവരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിചിത്രവസ്തുതകളാകുന്നു.

മുസ്ലീംലീഗിന്റെ അഭിമാനപാത്രവും ഐക്യഭാരതത്തിന്റെ വിഘടിതഘടകവും ഭരണമേധാവികളുടെ രക്ഷാസൂത്രവും ആയ മഹമ്മദാലി ജിന്നാ അറുപത്തി ഒമ്പതുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഒരു ഞായറാഴ്ച ക്രിസ്തുമസ്സ് ദിനത്തിൽ കറാച്ചിയിലെ ഒരു കോളാ കട്ടാബത്തിൽ സമ്പന്നനായ ഒരു കച്ചവടക്കാരന്റെ പ്രഥമപുത്രസന്താനമായി ഭൂജാതംചെയ്തു. അന്നു ഗാന്ധിജിയ്ക്കും ഫൈദരിക്കും ഏഴുവയസ്സായിരുന്നു. ഒരു പന്തീരാണ്ടു കഴിഞ്ഞേ ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രപതി ആസാദ് ജനിച്ചുള്ള ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആഗാഖാനും തലേക്കൊല്ലം തെജ്ബഹദൂരും ജനിച്ചു. മൂന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞു ഇക്ബാലും പതിമൂന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞു ജവഹരിയും പഠന്നു. മന്ദവും കഞ്ഞിത്തൊമ്മനും ജിന്നായുടെ ജനനത്തിനു അടുത്തു പിടിച്ചെങ്കെത്തന്നെയാണ് ഉടലെടുത്തതെന്നു തോന്നുന്നു. ഇങ്ങനെ പോകുന്ന ജിന്നായുടെ ജനനത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കാലചക്രം ചംക്രമണം.

വണിക്ശ്രേഷ്ഠനും പണക്കാരനുമായ പിതാവ് പുത്രനെ വ്യാപാരകാര്യങ്ങൾക്കല്ലാ, വക്കീൽപണിക്കാണ് പഠിപ്പിച്ചത്. പതിനാറാമത്തെ പിഞ്ചുപ്രായത്തിൽ ഉപരിപഠനത്തിനു പാശ്ചാത്യതീരം പ്രാപിച്ച ഈ അപ്രതിമാനൻ, നാലുവർഷം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിച്ചു. ബാരിസ്റ്റർ പരീക്ഷയിൽ വിജയംവരിച്ചു. ഇരുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ തിരിച്ചെത്തി ഇരുപത്തിഒന്നിൽ ബോംബേയിൽ പ്രാക്ടീസ് ആരംഭിച്ചു നിസ്സിമമായ പ്രശസ്തി സമാർജ്ജിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ താമസം, ജിന്നായുടെ രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിലെ പ്രഥമഘട്ടത്തെ ഉൽഘാ

നം ചെയ്യാൻ ഇടവരുത്തിയ ഒരുപ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചാണ് സ്മരണയ്ക്കുന്നത്. ആജീവനാന്തം കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നെടുത്തുണായി വിശ്വാസിയായി ദാദാബായി നവറോജിയുടെ—അദ്ദേഹത്തിലെ “ഇൻഡ്യൻ സൊസൈറ്റി പ്രസിഡണ്ടായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ആദ്യത്തെ അഭിവൃദ്ധി ഭാരതീയന്റെ ഉപദേശവും അനുസരിച്ചും ലഭിക്കുവാനുള്ള അസുഖഭയം മൂലം ജിന്നായുടെ ഈ വിദേശവാസം കൈവന്നു. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ താല്പര്യം ഭേദീയവീക്ഷണത്തിൽ അഭിവാജനമെന്നുമുതൽ യുവാവായ ജിന്നായിൽ അങ്കുരിച്ചുതുടങ്ങി.

എന്നാൽ മറ്റൊരു ചിന്തിക്കുക. ബോംബെയിൽ ജിന്നായുടെ വക്കീൽപണി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടത് ഒരു ഭാരതീയന്റെ ഒരുദാമ്യത്താലായിരുന്നു എന്നുള്ളത് ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. അന്നത്തെ അഡ്വക്കേറ്റു ജനറലും പാശ്ചാത്യരായ മാക്സ്ഫേഴ്സന്റെ അനേകവാസിത്വവും സഹായകമാണ് ഈ വിഷയത്തിന് ജിന്നായുടെ ഒരു താങ്ങും തണലുമായിരുന്നത്. ഒരു ഇൻഡ്യാക്കാരനായ അഭിഭാഷകന് പാശ്ചാത്യനായ ഒരു അഭിഭാഷകോദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഓർട്ടോഫത്തിൽ പ്രവേശനസൗകര്യം ലഭിക്കുക എന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുസംഭോഗം ജിന്നാ സാഹസികന്റെ കാര്യത്തിലായിരുന്നു പ്രഥമതഃപലവത്തായത്. ദാദാബായിയുടെ ഭേദീയതയെ വശം; പാഴ്സിക്ലജാതയായ ഒരുതരണി അണിയോടുള്ള പ്രണയപ്പൊലിമ വേറൊരു വശം; ഇങ്ങനെ ഭിന്നവിചിത്രബന്ധങ്ങളുടെ ഉത്ഭവത്താൽക്കളിയിൽ ഇദ്ദേഹം ജീവിതയാത്ര സാരംഭിച്ചു.

അന്നത്തെ ഇൻഡ്യാ, കോൺഗ്രസ്സിന്റെ കാര്യപരിപാടികളിൽ കൂടി രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യമാകുന്ന സുന്ദരസോപാനത്തിന്റെ ചവിട്ടുപടികൾ ഒന്നൊന്നായി കയറുകയായിരുന്നു. പരിഷ്കൃതശയനം ചരിത്ര വിജ്ഞാനിയുമായ ജിന്നാ താമസംവിനാ ആ സോപാനത്തിന്റെ കാനൽശക്തിയാൽ ആകൃഷ്ടനായി അഭികാമ്യമായ രാജ്യസേവനത്തെ കൂടുതൽ അഭിമാനത്തോടെ പുണരവാൻ തുടങ്ങി. ഭേദീയബോധം ഏറ്റെടുക്കലത്തേക്കു വിജയിച്ചു. ദാദാബായിയുടെ പ്രതീക്ഷ പൂർത്തിയായി, ഫലിച്ചു.

വട്ടമേശസമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു നൂറുപക്ഷ

പ്രശ്നവും കത്തിപ്പൊക്കി കരുപാതകാലം വരെ കഴിച്ചുകൂട്ടാമെന്ന ബ്രിട്ടനെ കററപ്പെടുത്തിയ സ്വരാജ്യസ്നേഹി, “ഇൻഡ്യൻറാജി” ന്നു വേണ്ടി രാവും പകലും അത്യുദ്ധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള മാന്യദേഹം, “ഡൊമിനിയൻ സ്റ്റാറസ്” എന്ന പദം ബ്രിട്ടനേക്കൊണ്ടു് അന്നു പറയിപ്പിക്കുവാൻ ഹേതുഭൂതനായ ദേഹം ഇന്ന് ഈ നില സ്വീകരിക്കുന്നതെന്തു് എന്നു ചലരും അമ്പരക്കുന്നു! 1906-ൽ ആണെന്നു തോന്നുന്നു, അന്നത്തെ നിയമം അതിരുകടന്നതെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടാവുന്ന “ഉത്തരവാദഭരണ” കാഹളം കോൺഗ്രസ്സ് കല്പത്തായിൽവെച്ചു മുഴക്കിയ കാലങ്ങളിൽ സ്വരാജ്യചന്ദ്രകന്താവായ ദാദാബായി നവറോജിയുടെസ്വകാര്യകാര്യഭരിയായിരുന്ന ധീമാൻ നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ജിന്നാതന്നെയായിരുന്നു. അന്ന് ബർമിംഗ്ഹാമിലെ ജിന്നായുടെ ഉദ്യമസ്വപഥത്തിൽ ജിന്നാ ആവേശഭരിതനായി; മേത്തായുടെ മത്തേഭവികൃതത്തിൽ ജിന്നാ പുകുകൊണ്ടു്, ഇദ്ദേഹം കോൺഗ്രസ്സ് ശൃംഖലയിലെ അലാലവായ ഒരു കണ്ണിയായി, ഹിന്ദു മുസ്ലീം ഐക്യത്തിന്റെ അവകുമായ ഒരു നീർച്ചാലായി ഭാരതീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ ആശാകിരണങ്ങൾ പരത്തി. തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വർഷം ഇദ്ദേഹം ഈ ഐക്യത്തിന്റെ ആണിക്കല്ലായിരുന്നു. ഈ പ്രയത്നങ്ങളുടെ പരിണതഫലമായി 1915 ഡിസംബറിലെ ഭേദീയവാദത്തിൽ, കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനസ്ഥലമായ ബോംബെയിൽവെച്ചുതന്നെ അതേ നാളുകളിൽ മുസ്ലീം ലീഗ് സമ്മേളനവും കൊണ്ടുടവാൻ മഹാരഥന്മാരായ കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരെ ഏകയോഗമായി മുസ്ലീംലീഗ് സമ്മേളനത്തിലേക്കു സഹർഷം സ്വാഗതംചെയ്യാനും ഉള്ള ഭാഗ്യധേയം ജിന്നായുടെ ചരടുപിടത്തത്തിൽകൂടി ലീഗിനു കൈവന്നിട്ടുണ്ടു്. എത്ര പ്രശസ്തമായ സേവനമാത്രകയായിരുന്നു ഇതു്. ഏതാണ്ടു് 1921 വരെ ഈ മൈത്രിബന്ധം ഒന്നിനൊന്നു ദൃഢതരമായിട്ടാണു തീർന്നിരുന്നതു്.

തുടർന്നു കുറച്ചുകാലത്തേക്കു നമ്മുടെ നേതാവു രാഷ്ട്രീയരംഗത്തുനിന്നും മാറിമറയുകയും വിരമവും വിദേശവാസവും വക്കീൽവൃത്തിയുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുകയുംചെയ്തു. ഭാരതം ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഗുരുതരമായ സംഭവവികാസങ്ങളാൽ അടിമുടി ഉലയുകയായിരുന്നു. വീ

ണ്ടും 1927-ൽ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച ജിന്നാ, ഭാരതീയരാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ നവ്യമായ തേജോഗോളങ്ങളുടെ ഭവ്യമായ ഉദയവും ബ്രഹ്മത്തായ ത്യാഗജീവിതത്തിന്റെ മഹത്തായ ഭീഷ്മയും സമീക്ഷിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സ് സംഘടന സാമ്രാജ്യപ്രഭുത്വത്തെ കർക്കശമായ ഭാഷയിൽ കാര്യമായ വിധത്തിൽ വെല്ലുവിളിച്ചുതുടങ്ങി. നിയമലംഘനഭീഷണികളും നികുതിനിഷേധപ്രസ്ഥാനങ്ങളും ദൈനന്ദിന സംഭവങ്ങളായി രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചു. “സ്വരാജ്യം എന്റെ ജനാവകാശമാണ്” എന്ന തീലകസൂക്തത്തിന്റെ മാറ്റൊലി ചെററുക്കുടിലുകൾവരെ അലതല്ലി. മഹാത്മജിയുടെ മാസ്റ്റരികൾക്കു തീയ്യൂ വഴങ്ങി ഒന്നരണ്ടു മഹത്തായ സത്യഗ്രഹപരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി മുകമായ ബഹുലക്ഷത്തിന് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ വിജ്ഞാനവും വിശ്വാസവും ലഭിച്ചു. പുതിയപുതിയ ആശയഗതികളും ആദർശസംഹിതികളും നാട്ടാരുടെ ഇടയിൽ തെളിഞ്ഞും മറഞ്ഞും പ്രചരിച്ചു.

ജിന്നാ വസ്തുസ്ഥിതികൾ നേരിട്ടു പഠിച്ചു. ഏതൊരു സംഘടനയിലും പ്രാമാണികനാകാനുള്ള പ്രാപ്തി അദ്ദേഹത്തിനു സ്വതസ്സിദ്ധമായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രവൃദ്ധോൽബുദ്ധമായ ചൈതന്യപ്രവാഹവും ക്രിസ്തു ഭഗവാന്റെ ത്യാഗപ്രൊലിമയും ബുദ്ധഭവാനന്ദ അഹിംസാകരുണയും സംയോജനം ചെയ്തു ചക്കയും കറക്കി ബ്രിട്ടീഷ് സിംഹത്തെ വലയിൽ കടുക്കുവാൻ കൊടുംപിരിയൊള്ളുന്ന കോൺഗ്രസ്സ് സംഘടനയിൽ പ്രായം കുറെ ചെന്ന തന്റെ സ്ഥാനമെന്ത് എന്നദ്ദേഹം സ്വാഭാവികമായി ചിന്തിച്ചിരിക്കണം. ഏതെങ്കിലും ജിന്നാ കോൺഗ്രസ്സുമായി വിരോധിച്ചു; നിപുണനായ അമരക്കാരനില്ലാതെ ഒഴുക്കിൽപെട്ട കരകാണാതെ ക്ലേശിച്ചിരുന്ന ലീഗിനെ അദ്ദേഹം സർവ്വതോപദേശവും ആ സംഘടനയെ പൂർവ്വപ്രദർശ്യപ്പെടുത്തുന്നതിന് അതി സാഹസങ്ങൾ ചെയ്തുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ ജിന്നാ നേടുന്ന വിജയവും, ഈ വിജയം നേടുന്നതിൽ ഇദ്ദേഹം കാണിക്കുന്ന പ്രാപ്തിയും ഈ പ്രാപ്തിയെ പുലർത്തി തടിച്ചിരിക്കുന്ന ചുരുവടകളും ഇന്നത്തെ ചരിത്രംമാത്രമാണല്ലോ.

ഇപ്രകാരമുള്ള ജിന്നാ വളരെ ചടച്ച ഒരു മനുഷ്യനാണ്. “ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതിലേക്കും

ചടച്ച മനുഷ്യൻ” എന്നത്രേ “ജോൺ ഗുന്തർ” ഇദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. പാവം ഗുന്തർ! ഇതെഴുതുന്നയാളെ കണ്ടിട്ടില്ല; അതു പോകട്ടെ. ജിന്നാ ഒന്നാന്തരം ഒരു പാർലമെന്ററിയനും ഒരു തത്വത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളേയും ഉററുനോക്കുന്ന ഒരു നിയമജ്ഞനാണ്. ഇദ്ദേഹം വികാരങ്ങളാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നവനല്ല; എന്നാൽ ആവശ്യാനുസരണം വികാരങ്ങളെ ഇളക്കിവിടുവാൻ പോരുന്നവനാണ്. എതിരഭിപ്രായങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധതയേക്കാൾ, സ്വാഭിപ്രായങ്ങൾ പരത്തുന്നതിനുള്ള വൈഭവമാണ് ഇദ്ദേഹം പ്രകടമാക്കുന്നത്. പദങ്ങൾകൊണ്ടു പ്രഹരിക്കുവാൻ ജിന്നായ്ക്കുള്ള വൈഭവം അത്യാദൃശമത്രെ. ഒരു ബർക്കിംഗ് ഹാർഡിന്റെ വാക്ക് പരുഷത്തോടെ ഇദ്ദേഹം പ്രത്യുത്തരം നൽകും; സമർത്ഥമായ പദപ്രയോഗത്താൽ എതിർസഭസ്സുകളിൽ ആദരത്തെ സമാജിച്ചിട്ടുള്ളവനാണ് ജിന്നാ. ഒരിക്കൽ ഇദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ബാറളവും കൂവലുംകൊണ്ടു പൊറുതി മുട്ടിയപ്പോൾ ജിന്നാ അക്ഷോഭ്യനായി ഈവിധം പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾക്കിഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് വോട്ടു തരേണ്ട, നിങ്ങൾക്കിഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് പോകേണ്ട; പക്ഷേ, ഞാൻ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക! പിന്നീട് സഭസ്സ് നിശ്ശബ്ദമായും ഇദ്ദേഹം കാര്യം നേടുകയും ചെയ്തു. പണ്ടൊരിക്കൽ വൈസ്രോയി മന്ദിരത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ ഗാന്ധിജി സ്വന്തം കഠിനലേക്ക് ജിന്നായെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ, “താൻ തന്റെ സ്വന്തം കഠിനം ചെന്നു കൊള്ളാ” മെന്ന ജിന്നാ മറുപടി നൽകി. ഹിന്ദു മുസ്ലീം മൈത്രിയേണ്ടി എന്തു വിട്ടുവീഴ്ചകളും ത്യാഗവും സഹിക്കാൻ സർവ്വദാ സന്നദ്ധനായ ഗാന്ധിജി യാതൊരു കൂസലും കൂടാതെ ജിന്നായുടെ കഠിനം സ്വയമായി കേറി സ്വയം തൃപ്തനായി. നെഹ്രു ജിന്നാ സംഭാഷണങ്ങൾ പകരത്തിനുപകരം പറയാനുള്ള ജിന്നായുടെ വൈഭവത്തിന് മകടോദാഹാരങ്ങളാണ്. ഒരു സംഭാഷണത്തിന്റെ പശ്ചാത്താപത്തിൽ പണ്ഡിതജവഹർലാൽ നെഹ്രുവിനെപ്പറ്റി മുഹമ്മദാലി ജിന്നാ പത്രപ്രതിനിധികളോടു പറഞ്ഞത് “നെഹ്രു വളരെ കൈതുകും ജനപ്രീതിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനാണ്” എന്നത്രേ! ഗാന്ധിജി ഒരിക്കൽ ജിന്നായെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത്

“താൻകപയിദിആസാം ജിന്നായെപ്പാറി പ
റയുമ്പോൾപോലും ലാഘവത്തോടുകൂടിപ്പറയു
കയില്ല” എന്നതേ! എത്ര അത്ഥംഗഭീരങ്ങളും
രസകരങ്ങളുമായിരിക്കുന്നു ഇത്തരം പ്രസ്താവ
ങ്ങൾ!

ലീനഭരണചക്രത്തിന്റെ ദന്തങ്ങൾ ഇന്ന്
ആടിയും ഉലഞ്ഞുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലക്ഷണ
ങ്ങളാണ് കാണുന്നത്. വിദേശഭരണയന്ത്ര
ത്തിന്റെ തിരിപ്പും “ഇൻഡ്യൻ വിഭജന”

ത്തിന് വിരുദ്ധമായിത്തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു.
അത്യാസന്നഭാവത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സ് ലീഗ്
ഐക്യം സംസ്ഥാപിതമാക്കാനുള്ള കവാട
ങ്ങൾ വീണ്ടും ഉൽഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കാം.
അങ്ങനെ എങ്കിൽ അവിഭക്തഭാരതസംസ്ഥാ
പ്പി ജിന്നായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇനിയും
സാമ്രാജ്യമാകുമെന്നു നമുക്കു സമാശ്വസിപ്പിക്കാം!
ഏതിനും പോരുന്ന ഒരു വിക്രമിയാണ് കപ
യിദിആസാം!!

ചിത്രവേദി

മകോട്ടയിലെ മഹർഷിയെന്നു പ്രഖ്യാതനായ ഇ. ജെ. ജോൺ വക്കീൽ, കൊച്ചി
പോലീസ് സൂപ്രണ്ടും പട്ടാളം കമാൻഡന്റുമായിരുന്ന എം. ഏ. ചാക്കോ, മേഘ
നിർമ്മോഷവാശിയായിരുന്ന റാവുസാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാൻ, ആലുവാകോളജ്
പ്രിൻസിപ്പാളായിരുന്ന എ. എം. വക്കീ. റിട്ട: മൈക്കോടതി ജഡ്ജി കെ. കെ. ലൂ
ക്കോസ് എന്നീ മഹാരഥന്മാരുടെ ജീവചരിത്രപ്രധാനങ്ങളായ

തുലികാചിത്രങ്ങൾ

ഈ അഞ്ചുവേദയുടെയും കഥനീയങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ ഫോട്ടോബ്രൂൺ നിറത്തിൽ
ചിത്രവേദി കവറിൽ അച്ചടിച്ചു മനോഹരമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താ: മി. പി. സി. കോരുത്ത്

വില രൂ. രൂ. ൧൦ മാത്രം.

വി. പി. അയയ്ക്കാൻ എഴുതുക.

കേരള പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി,
പുളിക്കീഴ്—തിരുവല്ല.

പരമേശ്വരനി ആഫീസ്,
കോട്ടയം.

ജാതകം — പ്രശ്നം

ജനനവർഷമാസാദികളെ അറിയിക്കാതെ ഒന്നരവർഷത്തെ ഫലങ്ങളെ അറിയുന്നതിന്, ആ
വശ്യക്കാരന്റെ കൈപ്പട്ടയിൽ എഴുതുകയും എഴുതാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴുള്ള കൃത്യസമയം കാണി
ച്ചിരിക്കുകയും വേണം.

ജ്യോത്സ്യൻ ഇ. കെ. രാമകൃഷ്ണക്കുണിയാർ,
ഷൺമുഖപ്രകാശ് ജ്യോതിഷനിലയം, കോട്ടയം.

അ പ ര

(ജോജ് പള്ളിപ്പറമ്പൻ)

ആമ്പൽ:—

ആമ്പൽപോലിച്ചും, ബുജപ്പെണ്ണേ,
നിൻ സ്വർണ്ണക്കവിൾ-
കൂമ്പി, ലയ്യയോ കഷ്ടം, പകലിൻ
വെളിച്ചത്തിൽ,
കാമുകൻ ചുംബിക്കുമ്പോൾ, നാണമില്ലാ,
തിങ്ങനെ
തുമനഹാസംതുകി നില്ക്കുന്നോ നീ?—
സൈപരിണി!

അംബുജം:—

സന്മാഗ്ദ്യായംപൂശി, തിരുട്ടിൽനിന്നെ,
തുവൻ—

സന്മാഗ്ദ്യാഭാസത്തിനും ചങ്കിടിപ്പില്ലാത്തതും
നീയാണു-രാത്രിഞ്ചര ഭാരങ്ങളായ് നില്ക്കു, മി
നീയാണു, സാക്ഷാൽ വെറും കത്സരിത,
വത്സേ, സത്യം

കവി:—

വിവരക്കേടിൻ വെറും പശ്ചാത്താപവും,-
ജനാഭിപ്രായ, മതനിഷേധം ഗൗനിക്കുന്നെങ്കിൽ
രാത്രിയിൽ വേണമെന്നതും-അല്ല ദൈവാ
ഭിപ്രായം
മാത്രംമാനിക്കുന്നെങ്കിൽ, താമരേ,
നീതാൻ സത്യം

“ശ്വാസാനന്ദസ്യം,”

ശ്വാസത്തടസ്സം, വലിവു്, ചങ്കുവേദന, വാരിപ്പറങ്ങളിലുള്ള വേദന, അരുചി, വയറു
മ്പിക്കൽ ജപരം മുതലായ ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയ എല്ലാവിയ ശ്വാസരോഗങ്ങൾക്കും പ്രായശ്ച
മെന്ത്യ അനുഭവസിദ്ധമായ ഉത്തമവേഷധം. എത്ര പഴക്കമേറിയ രോഗത്തിനും 8 ഔൺസ്
ത്യക്ഷമായ അനുഭവം കാണിക്കുന്നു.

വില 8 ഔൺസ്. (16 നേരം) കപ്പി 1-നു 3 രൂ. 8 ഞ.

എ. ഇ. നാരായണൻവൈദ്യൻ (അറയ്ക്കൽ)

A. S. A. വൈദ്യശാല, കമ്മണ്ണൂർ-കിടങ്ങൂർ A.O. & P.O.

പൊൻകുന്നം കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് അർബൻബാങ്ക് (ക്ലിപ്തം)
NO. 527.

അധികൃതമൂലധനം ഓഹരി 1-ക്ക് 25 രൂപാവിതം 1000 ഓഹരികൾക്കുള്ള 100,000 രൂപ
ഡിപ്പോസിറ്റുകൾ ആകർഷണീയങ്ങളായ വ്യവസ്ഥകളിൽ സ്വീകരിക്കുന്നു. എല്ല
വിയ ബാങ്കിങ്ങുജോലികളും നടത്തുന്നു.

അംഗങ്ങൾക്കു മിതമായ പലിശയ്ക്കു പണം കടം കൊടുക്കുന്നു.
റേഷൻ ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളും എല്ലാവിയ ജവളിത്തരങ്ങളും ബാങ്കിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ന
ത്തുന്ന കടകളിൽ വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

ഏതാനും ഓഹരികൾ വില്പനയ്ക്കുണ്ട്.

സെക്രട്ടറി.

ഗ്രന്ഥാലയവിഹാരം

Dr. എബ്രഹാം വടക്കേൽ ബി.എ. പി.എച്ച്.ഡി., ഡി. ഡി.)

മനുഷ്യനെ കിരാതപത്തിൽനിന്നു നാശകരയിലേക്കുനയിച്ചത് അപർണ്ഠ വിജ്ഞാനവ്യവസ്ഥയുണ്ടാണെന്നു സമ്മതിച്ചേറ്റു. വിദ്യ ലോകാരംഭം മുതൽതന്നെ ആരംഭിച്ചു. അതിന്റെ പുരോഗമനവൈവിധ്യം ഞ്ഞാതിരമെന്നുതന്നെ പറയാം. ഓരോ കാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള വിജ്ഞാനാജ്ഞപരിശുദ്ധങ്ങളുടെ പരിണതഫലങ്ങൾ അനന്തരപരപരകൾക്കുവേണ്ടി ഗ്രന്ഥരൂപത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കാൻ മനുഷ്യൻ എന്നും ഭത്താവധാനായിരുന്നു. താദൃശഗ്രന്ഥങ്ങൾ മനുഷ്യജാതിയുടെ സാംസ്കാരികയത്നങ്ങളിൽ എത്രമേൽ മുമ്പുമായ ഒരനുഗ്രഹമെന്നു പരിഭ്രമിക്കാം സുകരമല്ല. ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടായതുകൊണ്ടായില്ല; അവ എല്ലാവർക്കും ഉപയോഗയോഗ്യമായേ മതിയാവൂ. വിജ്ഞാനകോശങ്ങളായ നവനേക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വിഹാരരംഗങ്ങളത്രേ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ.

ഇന്ന്, പരിഷ്കൃതമായ ഏതൊരു നഗരത്തിലും ജനപദത്തിലും ഗ്രാമത്തിലും ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങളിലും വ്യയസായശാലകളിലും ആതുരശാലകളിലും കാരാഗാരങ്ങളിലും ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ ഇന്ന് അനുപേക്ഷണീയ ഘടകങ്ങളാണ്.

ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളുടെ അപരിത്യാജ്യ ലോകത്തിനനുഭൂതമായത് ഇന്നുമിന്നലെയുമല്ല. ബി.സി. 4000(?) -മാണ്ടു ബാബിലോണിയാ, മൗജിപ്പ്, ക്രിറ്റ് എന്നിവിടങ്ങളിലെ ഭരണകൂടങ്ങളുടേയും ഭരണവിധാനങ്ങളുടേയും രേഖകൾ സംഭരിച്ചിരുന്നത് അധുനാതനമായ പുരാനവസ്തുഗവേഷകന്മാർക്ക് അനർത്ഥമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അഷൂർബാനിപ്പാർ (B.C. 668-628) എന്ന പ്രസിദ്ധനായ അസീരിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു വലിയ ഗ്രന്ഥാലയം നിനിവേ (Nineve) നഗരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ബാബിലോണിയാ മുതലായ പരിഷ്കൃതനഗരങ്ങളിൽ ലിപികാരന്മാരെ—പകർപ്പുകാരെ—അയച്ച് അവിടത്തെ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിൽനിന്നു പുസ്തകങ്ങൾ

പകർത്തിച്ചിരുന്നതായും, അക്കാലത്തെ മതിമാന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്ന എല്ലാ വിഷയങ്ങളേയും പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതായും ഗവേഷകന്മാർ സാക്ഷിക്കുന്നു. ഇന്നു ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഇരുപതിനായിരത്തിലധികം കളിമൺ തളിരങ്ങൾ പ്രസ്തുത ലൈബ്രറിയുടെ നഷ്ടാവശിഷ്ടങ്ങളത്രെ. ആ ഗ്രന്ഥാലയത്തിലെ പ്രധാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം അവ അഷൂർബാനിപ്പാളിന്റെ വകയാണെന്നും, അവയെ അപഹരിച്ച സ്വായത്തമാക്കുന്നവരുടെമേലും അവരുടെ സന്തതികളുടെമേലും ദേവശാപമുണ്ടാകുമെന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പ്രസ്താവമാകുന്നു.

പ്രാകൃതപ്രസിദ്ധമായ അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ ടോളമിസോട്ടർ (Ptolomy Soter) സ്ഥാപിച്ചതായിരുന്നു ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയതും വിശിഷ്ടമായ ഗ്രന്ഥാലയം. ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യമുണ്ടായ അഗ്നിബാധയും കൊള്ളയുമുലം ക്ഷയോന്മുഖമായിത്തീർന്നിരുന്ന ആ ഗ്രന്ഥാലയം 642-ൽ കാലിഫ് ഓമറിന്റെ സേനകൾ നാശാവശേഷമാക്കിയെന്നു പറയാം.

യഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ സുസംഘടിതമായ ലൈബ്രറികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നില്ലെങ്കിലും, ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിച്ചുനോക്കാവുന്ന ചില സ്ഥാനങ്ങളെപ്പറ്റി “രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ ചില സൂചനകളുണ്ട്. “മക്കബേയക്കാ”രുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ, നെഹമേമിയാസ് ഒരു ഗ്രന്ഥാലയം സ്ഥാപിച്ച് അതിൽ പ്രവാചകന്മാരുടേയും ദാവീദിന്റേയും മറ്റും പുസ്തകങ്ങൾ സംഭരിച്ചതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും സ്മരണീയം തന്നെ.

ആദ്യത്തെ റോമൻ ലൈബ്രറി ബി. സി. 168-ൽ എമീലിയസ് പാവുലൂസ് (Aemilius Poulus) മാസിഡോണിയായിൽനിന്ന് അപഹൃതയനമായി സമാനയിച്ച ഒരു യവനഗ്രന്ഥം

ലയമാണെന്നു കാണുന്നു. അഗസ്റ്റസ് മുതൽ കോൺസ്റ്റന്റൈൻ വരെയുള്ള സമ്രാട്ടുകൾ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ സവിശേഷം പുലർത്തിയിട്ടുള്ളവരാണ്. കോൺസ്റ്റന്റൈൻ പുതിയ റോമൻ രാജധാനിയായ ബൈസാന്ത്യ (Byzantium)ത്തിൽ ഒരു ക്രൈസ്തവഗ്രന്ഥാലയം ഏർപ്പെടുത്തിയതായി ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു.

മദ്ധ്യയുഗങ്ങളിൽ യൂറോപ്പിലെ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ക്രിസ്തു സത്യാസാന്തരങ്ങളുടെ അധീനതയിലായിരുന്നു. ഗ്രന്ഥസംഭരണവിഷയത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനമർഹിക്കുന്നത് ബനദിക്ടൻ സത്യാസസമൂഹമത്രേ. ജർമ്മനിയിലെ സെൻറഗോർഡ് (St. Gall) ഇറാലി

യിലെ മൊന്തെക്കസ്സിനോ (Monte Cassin) ഫ്രാൻസിലെ ഫ്ലൂറി (Fleury) എന്നിവയാണ് ആത്യന്താത്മികമായ പാശ്ചാത്യ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിൽ പ്രമുഖങ്ങൾ.

ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ “വിജ്ഞാനപുനർജീവനകാലം” (Renaissance) ഞ്ഞാനപുനർജീവനകാലം റോപ്പിൽ ഗ്രന്ഥാലയപ്രസ്ഥാനം പ്രബലമായി. ഇറാലി ഇക്കാലത്തിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ച, 1436-ൽ നിക്കോളോ നിക്കോളി (Niccolo Nicoli) തന്റെ സ്വന്തം ഗ്രന്ഥാലയം പൊതുജനങ്ങൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ഇങ്ങനെ ദേശീയമായ ഒരു ഗ്രന്ഥശാല സമാപ്തമാവുകയും ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം സ

മംഗളോദയം

പത്രാധിപസമിതി—

ആറന്മുള
ചങ്ങമ്പുഴ
കെ.കെ. രാജാ
ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്
ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി
വി. എം. കുട്ടികൃഷ്ണമേനോൻ

കുറേ ലക്കത്തിലെ ഉള്ളടക്കം.

1. ചെറുകഥ—ജെ.എം.
2. സാഹിത്യസല്ലാപം— കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ
3. ശ്രീ ഭഗവൽഗീത—
പി. എസ്. അനന്തനാരായണശാസ്ത്രി
4. സാഹിത്യവും മനസ്സാക്ഷിയും—
എ. പി. രാമൻനായർ
5. സംശയമൂലം—ചെറുകാട്
6. ചണ്ഡികാസിന്റെ ആദർശപ്രേമം—
എം. പി.
7. ഇസ്ലിഷ്യാനങ്ങൾ—ഐ.സി.ചാക്കോ
8. ധന്യവാദം മുഴക്കുക—വിജയൻ
9. ഇതിഹാസസാഹിത്യം—
സി. പ്രഭാകരൻ ബി.എ.
വരിസംഖ്യ—ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക് 5 ക.
ററപ്രതി 8 ണ.
10. ശാസ്ത്രത്തിലേക്കൊരു നോട്ടം—
സി.കെ.മുസ്സത് ബി.എസ്സിസി
11. മാതൃസ്തർണ്ണ—സി.എ.ജോസഫ്
12. ഒരു ജയിൽപ്പള്ളിയുടെ ചിത്രം—
വൈക്കം മുഹമ്മദബാഷിർ
13. ഭാഷാശാല—തന്ത്രി
14. എഴുത്തുപെട്ടി
15. എന്റെ വിദ്യാലയം—ഒളപ്പമണ്ണ
16. പർക്കിയപംക്തി
17. വിമർശവിമി
18. സമാജകുറിപ്പുകൾ

മംഗളോദയം ലിമിറ്റഡ്, തൃശൂർ.

ധാനത്തിലേ വന്നെത്തിയുള്ള. പ്രാദേശികങ്ങളായ പല ലൈബ്രറികളും 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സ്ഥാപിതങ്ങളായെങ്കിലും, ദേശീയമായ ഒരു സ്ഥാപനം ആവിർഭവിക്കുവാൻ കാത്തുനിന്നതും കഴിയേണ്ടിവന്നു. "ഡംഫ്രി" (Dumphry) പ്രതിനിധിയായ വില്യം ഇവാർട്ട് (W. Ewart) 1850-ൽ പാർലമെൻറിലവതരിപ്പിച്ച പ്രമേയത്തിന്റെ ഫലമായി, കൂടുതൽ ലൈബ്രറികൾ സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി അനേകപക്ഷങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ഒരു കമ്മറ്റി ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയം എന്ന പേരിൽ അന്നു സ്ഥാപിതമായ ഗ്രന്ഥാലയം ഇന്നു ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ പബ്ലിക് ലൈബ്രറിയായിത്തീർന്ന് ഈ ദൂരമായ ദേശീയ പ്രബുദ്ധതയുടേയും സംഘടിതസംരംഭങ്ങളുടേയും പരിണതഫലമായിട്ടത്രേ സർഹാൻസ് സ്ലോൺ (Sir Hans Slone) 1735-ൽ തന്റെ മഹാമായ ഗ്രന്ഥശേഖരവും, പ്രകൃതി വിജ്ഞാനീയപരവും കലാപരവുമായ ലിഖിതങ്ങളും റററനേകം വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളും ഇരുപതിനായിരം പവൻ വിലയ്ക്കു (യഥാസ്ഥവിലയുടെ അഞ്ചിൽ രണ്ടുഭാഗം മാത്രമാണിത്) രാജ്യത്തിനു വിറ്റു. അവ പ്രത്യേകമായി ഒരു മ്യൂസിയത്തിൽ വയ്ക്കണമെന്നും വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കിരുന്നു. ഈ കരാറിന്മേൽ പാർലമെൻറ് പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥശേഖരഭികൾ സ്വീകരിക്കയും

ബ്ലൂംസ്ബറി മൊൺടേഗു ഹൗസ് (Bloomsbury Montague house) 10250 പവൻ വിലയ്ക്കു ടൂത്ത് 1759-ൽ ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയം എന്ന പേരിൽ ഇവ അതിൽ നിക്ഷേപിക്കയും ചെയ്തു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ പലപ്പോഴായി രാജകീയ ഗ്രന്ഥശേഖരങ്ങളും, അലക്സാണ്ടർ യായിൽനിന്നും മറ്റും ലഭിച്ച പുരാണവസ്തുക്കളും ഇതിനെ സവിശേഷം പോഷിപ്പിച്ചു. ആൻറണിപനീസ്സി എന്ന ഭേദമാണ് ഇതിന്റെ വിസ്തൃതാവഹമായ വികാസത്തിനു ഹേതുഭൂതത്. അദ്ദേഹം ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു പതിനായിരം പവൻ ഇതിനു വാർഷിക വേതനം വാങ്ങുകയും, മോഹനമായ അവിടുത്തെ വായനശാലയ്ക്കു പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു.

പാരിസിലെ ദേശീയ ഗ്രന്ഥാലയമാണ് അടുത്തു നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നത്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രഥമപാദത്തിൽ യൂറോപ്പിലെ ദേശീയഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിൽ പാരിമാണികമായി ഇതിനു പ്രഥമസ്ഥാനവും, ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയത്തിന് ഭിതീയസ്ഥാനവുമായിരുന്നു.

ജർമൻ ലൈബ്രറികളിൽ പ്രമുഖസ്ഥാനം മ്യൂണിക്കിലെ റോയൽ ലൈബ്രറിക്കും ജർമൻ റോയൽ നാഷനൽ ലൈബ്രറിക്കുമാത്രം. 1440-ൽ ഫ്രഡറിക്ക് മൂന്നാമൻ സ്ഥാപിച്ചു വിയന്നായിലെ നാഷനൽ ലൈബ്രറിയും വിശപവിദ്യാ

വി. സി. ശിവൻചെട്ടിയാർ സപ്തസ്തവ്യാപാരം, പൊൻകുന്നം.

തങ്കം, സ്വർണം, വെള്ളി, കല്പകം, ആഭരണങ്ങൾ മുതലായവ വാങ്ങുകയും വില്പനയും ഉരുപ്പടികൾ ആർഡർ അനുസരിച്ച് ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി മിതമായ വാങ്ങിൽ കൃത്യസമയത്തു ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തങ്കം മുതലായി പ്രാധാന്യത്തെ അർഹിക്കുന്ന ലോഹങ്ങൾ സിദ്ധമകരധപജം-- കൊണ്ടു തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടത്. അനുപാതവ്യത്യാസംകൊണ്ട് ഏതു രോഗത്തെയും പരിപൂർണ്ണമായി ഭേദപ്പെടുത്തുന്നു.

ഒരു മാസത്തേക്കു 25 രൂ. അരമാസത്തേക്കു 15 രൂ.

നിസിപ്പൽ ഗ്രാൻറ്

മാന്താറിൽ ആയുർവ്വേദാശുപതി, കോട്ടയം.

തന്നെ. പുരാതന പുസ്തകാഗാരങ്ങൾക്കു പ്രസിദ്ധിനേടിയിരുന്ന രാജ്യമാണ് ഇറാഖി. ഫേർഹാൻസ്, മിലാൻ, വെനീസ്, പാർമാ, എന്നിവിടങ്ങളിലും, ബൊളോഞ്ഞാ, ജനോവാ, നേപ്പിൾസ്, പീസാ, ടൂറിൻ എന്നീ സമൃദ്ധകലാശാലകളിലുമുള്ള ഗ്രന്ഥസമുദായങ്ങൾ വിശ്വവിശ്രുതങ്ങളത്രെ. സർവ്വപ്രധാനവും യൂറോപ്പിലേയ്ക്കു പുരാതനതമവും, അന്യാദേശബഹുമാനമായ ഒന്നാണു “വത്തിക്കാൻ” ഗ്രന്ഥസംഗ്രഹം. 1925-ൽ അഞ്ചുലക്ഷം അച്ചടിച്ച പുസ്തകങ്ങളും, അമ്പതിനായിരം കൈയെഴുത്തു പ്രതികളുമായിരുന്നു ഇതിലുണ്ടായിരുന്നത്. ഹസ്തലിഖിതങ്ങളിൽ പലതും യഥാർത്ഥത്തിൽ അമൂല്യങ്ങളാണ്—“കോദെക്സ് വത്തിക്കാൻസ്” (Codex Vaticanus) എന്നറിയപ്പെടുന്ന ബൈബിൾ ലിഖിതവും, വേർജിൽ, ടെറൻസ് പ്രഭൃതികളുടെ വിശ്രുത ലിഖിതങ്ങളും ഇവയിലുൾപ്പെടുന്നു. ഈ പുസ്തകശേഖരം മാപ്പാപ്പായുടെ സ്വകാര്യസ്വത്തും, ചില പ്രത്യേക നിയന്ത്രണങ്ങളോടുകൂടി പൊതുജനങ്ങൾക്കുപയോഗിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.

വലിപ്പത്താലും അഭിനവതയാലും റോമിൽ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ സമാകർഷിക്കുന്ന ഒന്നാണ് 1875-ൽ സ്ഥാപിതമായ നാഷ്യനൽ സെൻട്രൽ വിക്ടർ എമ്മാനുവേൽ (Nationale Centrale Vittorio Emanuele) എന്ന അഭിധാനത്തിൽ അവിടെയുള്ള ബ്രഹ്മാഗ്രന്ഥാലയം. യൂറോപ്പിലെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനങ്ങളിലും നല്ലനല്ലഭേദീയഗ്രന്ഥാലയങ്ങളുണ്ട്. ലോകമൊഴുത്തുതന്നെ “റോം” തലസ്ഥാനമായ സെൻറപിറോഴ്സ്ബർഗിൽ ഇരുപതുലക്ഷത്തിയധികം പുസ്തകങ്ങളും മച്ചത്തുനാലായിരം ലിഖിതങ്ങളുമുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥാലയം നിലവിലിരുന്നു. 1859-ൽ സീനായ് മലയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന ബൈബിളിന്റെ “സീനായിററിക്കോഡ്” (Codex

Senaiticus) പ്രസ്തുത ലിഖിതങ്ങളിലുൾപ്പെടുന്നതാണ്. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ വളരെ താമസിച്ച് മാത്രമേ പബ്ളിക് ലൈബ്രറികൾ തുടങ്ങിയുള്ളവെങ്കിലും വാഷിംഗ്ടണിലെ കോൺഗ്രസ് ലൈബ്രറി ലോകമഹാഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിൽ പ്രമുഖമായ ഒന്നായി വിലസുന്നു. 1925-ൽ, വലിപ്പത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ലോകത്തിൽ മൂന്നാം സ്ഥാനമായിരുന്നു ഇതിന്.

ഭാരതഭൂമിയിലും ഇന്നു നിരവധി ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നു. സമൃദ്ധകലാശാലകളോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ഗ്രന്ഥശേഖരങ്ങൾക്കു പുറമെ, മദ്രാസ് കണ്ണിമാറം, പബ്ളിക് ലൈബ്രറിപോലുള്ള ഭേദീയ ഗ്രന്ഥാഗാരങ്ങളും ധാരാളമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. രാജകൊട്ടാരങ്ങളോടും പ്രഭുക്കുടുംബങ്ങളോടും, അനുബന്ധിച്ച ഭാരതത്തിൽ ഗ്രന്ഥസംഗ്രഹങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതും അവയിൽ പലതിലും ഇനിയും അമൂല്യസാഹിത്യനിധികൾ ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതും ഈ അവസരത്തിൽ അനുസ്മരണീയമാണ്.

ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തെയും പ്രണയനത്തേയുപററിയുള്ള ചില സംഗതികളാണ് അടുത്തു പ്രസ്താവിക്കുവാനുള്ളത്. ഒരു ഗ്രന്ഥാലയത്തിന്റെ വലിപ്പം കണക്കാക്കേണ്ടത് അതിലെ പുസ്തകങ്ങളുടെ എണ്ണമോ വണ്ണമോ നോക്കിയല്ല, ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം അനുസരിച്ചാകുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ ഈട്ടിപ്പെടുമ്പോൾ ഗ്രന്ഥാലാധിപതിർ പ്രായേണ ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ കഴിയുന്നത്ര പുസ്തകങ്ങൾ സംഭരിച്ചു വയ്ക്കുന്നതിലെന്നതിനെക്കാൾ അവയെ വായനക്കാർക്ക് ആവുന്നത്ര പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനും ക്രമീകരിക്കുന്നതിലാണ് ഒരു വായനശാലയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ ദത്താദധാനനായിരിക്കേണ്ടത്. പുസ്തകങ്ങൾ അവയുടെ പരമമായ ഉപയോഗത്തിനു വേണ്ടി മാത്രമാണ്. (Books are their maximum use) എന്നുള്ള തത്വം ഒരു ഗ്രന്ഥാലയത്തിന്റെ,—വിശേഷിച്ചും ആധുനിക ഗ്രന്ഥാലയത്തിന്റെ, ആദർശമായിരിക്കേണ്ടതത്രെ. പുസ്തകം ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുന്നതിനാണെന്നുള്ള ഒരു മിഥ്യാബോധം പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥാലയഭാരവാഹികളെ ബാധിച്ചിരുന്നു. അച്ചടിയും കടലാസ്സുതന്നെയും അജ്ഞാതമായിരുന്നതാണ്.

വിവാഹകാര്യാലയം, പാലാ-

അവിവാഹിതർ യോഗ്യതാനുസരണം വിവാഹം വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്ന കേരളക്കരയിലെ ഏകസ്ഥാപനം.

സ്റ്റാമ്പുസഹിതാ എഴുതുക.
മാനേജർ.

ന്ന പ്രാചീനകാലത്ത് ആരെങ്കിലും ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അത് ഏറെക്കുറെ ക്ഷണവുമാണ്.

“പുസ്തകംവനിതാവിത്തം
പരമസ്തഗതംഗതം,
അഥവാപുനരാഗച്ഛേൽ
ഭിന്നം,ഭ്രാഷ്ടാതഥാവ്യയം”

എന്ന ആപ്തവാക്യം തീരെ അതർത്ഥസ്യമോ അനാദരണീയമോ അല്ല. പക്ഷേ, കേവലം വ്യക്തികളുടെ വക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സൗഹൃദമാകുന്ന ഇഷ്ടരജിസ്റ്ററിൽ മാത്രം കരിച്ച് പരമാർക്ക പാരായണത്തിന് കൊടുത്താലുണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്താണിവിടെ സൂചിതമെന്ന് നാം ഓർക്കണം. പരസ്പരസംരക്ഷണാലസന്ദായ പഠിതാക്കളെ മയ്യാദപഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള നിയമാവലികൾ ഓരോ ഗ്രന്ഥാലയത്തിനും അവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള നിയമങ്ങൾ അത്ര വളരെ ഉജ്ജ്വലത്തിൽ വരാതിരുന്ന പുരാതന കാലങ്ങളിൽ, വിശേഷിച്ചും അസ്സീരിയാ, ബാബിലോണിയാ ഈജിപ്റ്റ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കളിമൺ തളിരുകളിൽ എഴുതി അവ അഗ്നിസംസ്കാരബലിഷ്ഠമാക്കിയിരുന്ന പുരാണകാലങ്ങളിൽ, പുസ്തകങ്ങളുടെ പ്രതികൾ സുലഭങ്ങളായിരുന്നില്ല. ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം അന്ന് കേവലം കാദാചിച്ഛവും കരിണി പ്രസവംപോലെ തുലോം വിരളവുമായിരുന്നു. പുസ്തകങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കുതീ അവയെ ശുംഖലകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ (Chained Libraries)ഒരുകാലത്തു നിലവിലിരുന്നു. 18-ാം

ആനാണ്ടിന്റെ മധ്യവരേ ഇങ്ങനെയുള്ള മനഃസ്ഥിതി പാശ്ചാത്യലോകത്തിൽനിലനിന്നിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. ലണ്ടനിലെ സെൻറ് പോൾസ് മെത്രാസന ദേവാലയത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഏതാദൃശമായ ഒരു സാരസ്വതകാരാലയം സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതു ഞാൻ തന്നെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചൈനാക്കാരുടെ ഭാഷയിൽ ഗ്രന്ഥാലയത്തെ കുറിക്കുന്നശബ്ദത്തിന് പുസ്തകം ഒളിച്ചുവയ്ക്കുന്നസ്ഥലം (A place for hiding books)എന്നാണ്ർത്ഥം. ഏതായാലും അക്കാലമെല്ലാം ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഇങ്ങിനിവാരതവണ്ണംകാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ തിരോധാനം ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തെ ആദർശങ്ങൾ ഭിന്നങ്ങളാണ്. ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ സർവ്വമാ ആകർഷകമായ സംവരണങ്ങളിൽ, ജനനിബിഡമായ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ, സ്ഥാപിക്കുകയും, പുസ്തകങ്ങൾപ്രായേണ പൂട്ടികെട്ടിവയ്ക്കാതെ, രക്ഷാപായ സമ്പൂർണ്ണങ്ങളായ വിശാലശാലകളിൽ പഠിതാക്കൾക്കു സുഖോപസർപ്പമായ രീതിയിൽ നിരത്തിയടുക്കിവയ്ക്കുകയും ആരെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെടുന്ന പുസ്തകം ഉടൻടി നൽകത്തക്കവണ്ണം ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഗ്രന്ഥവിഭാഗങ്ങളും അല്ലിഷ്ടമാത്രമായ യത്തത്താൽ കണ്ടുപിടിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ—വിവിധവിവരണപത്രികകൾ, അഥവാ അനുക്രമണികകൾ (പട്ടികകൾ) സനിഷ്ഠമായി സജ്ജീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതത്രേ.

ഈദൃശപരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തേണമെങ്കിൽ ഗ്രന്ഥാലയ പാലകർ സർവ്വമാ വിജ്ഞരായിരിക്കണം. എന്നാൽ നമ്മുടെയിടയിൽ ‘ലൈബ്രറിയൻ’ എന്നപദത്താൽ അ

FOR

WEDDING SAREES

VISIT

CHAKOLA'S SILK HOUSE, TRICHUR.

നസ്സും അനസ്സുമാകും കറഞ്ഞവൻ എന്നാണൊരു വസ്തു. കഷ്ടിച്ച് എഴുത്തും വായനയും അറിഞ്ഞിരിക്കണം; എങ്കിലല്ലേ ഗ്രന്ഥരജിസ്റ്ററുകൾ സൂക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കൂ! വെറും മുകനാരെയും ബധിരന്മാരെയും ഗ്രന്ഥാലയ പാലകന്മാരാക്കിയിരുന്ന. "തമിരാവൃത യുഗങ്ങളു"മുണ്ടായിരുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കാൻ കഷ്ടിച്ച് അവർ മതിയായിരുന്നുതാനും. പലടത്തും ഗ്രന്ഥാലയ പാലകന്മാരെ മറ്റനേകം ജോലികളും ഏല്പിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ ഏറ്റവും ഉപയോഗത്തിന് പാത്രമാകണം എന്ന ആതനതത്വം സമാദൃതമായതിനോടേയാണ് ഗ്രന്ഥശാലാസംരക്ഷകന്മാരുടെ യോഗ്യതകളെപ്പറ്റിയുള്ള നിഷ്കർഷമുണ്ടായത്. ക്യാരറ്റ് ലോഗുണ്ടാക്കുകയും പുസ്തകങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും തിരികെ വാങ്ങുകയും ചെയ്യുക എന്നതല്ല ഒരു ലൈബ്രറിയന്റെ പ്രധാന ജോലി. പുസ്തകങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തെയും ഗുണഭോ

ഷങ്ങളെയും പറ്റി യഥാർത്ഥമായ ഉപദേശം ത്കാൻ ശേഷിയും ശേഷിയും തികഞ്ഞതാണെന്നായിരിക്കണം തൽസ്ഥാനത്തു നിയുക്തരവുക. അമേരിക്കൻ കോൺഗ്രസ്സ് ലൈബ്രറിയലും മറ്റും ഡോക്ടർ ബിരുദം കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടുള്ള മറ്റാ മനീഷികളെയാണു ഈ സ്ഥാനത്തു നിയമിക്കാറുള്ളതു്. മറ്റൊന്നായ പിയറ പതിനൊന്നാമൻ മിലാന്നിലെ അംബ്രോസിയൻ ലൈബ്രറിയിലും വത്തിക്കാൻ ലൈബ്രറിയിലും അനേകസംവത്സരങ്ങൾ ലൈബ്രറിയനായിരുന്ന വസ്തുത ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്. പാണ്ഡിത്യവും സമുദനസ്ഥിതികഞ്ഞവനായിരിക്കണം ലൈബ്രറിയൻ പുസ്തകം ഉപയോഗത്തിനാണ് (Books for use) എന്നുള്ള തത്വം ഗ്രഹിച്ച്, അലമരിയിൽ അനങ്ങാതെ അലസമായിരിക്കുന്നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ തേടിപ്പിടിച്ചു തിട്ടപ്പെടുത്തു അവ ഉപയോഗിക്കത്തക്ക ആളുകളെ കണ്ടെത്തിക്കണം. വളരെ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്ന

ചക്രവാളം

ഒരു പുതിയ പ്രതിവാരപത്രം

കേരളത്തിൽ പ്രസിദ്ധി നേടീട്ടുള്ള ഒരു പത്രാധിപസമിതിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ, സമർത്ഥമായ മാനേജ്മെന്റിൽ, എല്ലാ പരിഷ്കാരസംവിധാനങ്ങളോടുകൂടി പ്രസിദ്ധീകരണം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

വരിസംഖ്യ	മുൻമാസത്തേക്ക്	മുന്നരൂപാ
	ആറുമാസത്തേക്ക്	ആറരൂപാ
	ഒരുകൊല്ലത്തേക്ക്	പന്ത്രണ്ടരൂപാ
	ഒറ്റപ്രതിക്ക്	നാലണ്

മുൻമാസത്തിൽ കുറഞ്ഞ കാലത്തേക്കു വരിക്കാരെ ചേർക്കുന്നതല്ല.

പരസ്യത്തിന് ഏറ്റവും പറ്റിയ പ്രസിദ്ധീകരണം.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് ആവശ്യപ്പെടുക:—

മാനേജർ,

ചക്രവാളം, കോട്ടയം. (തിരുവിതാംകൂർ)

SHOP WITH

THE ORIENTAL STORES

(Proprietor: V. K. MENON)

THE COMPLETE STORE

BRANCHES:

TRICHUR - CHITTOOR - IRINJALAKUDA.

രാഷ്ട്ര വിപ്രതിപത്തിയല്ല സുപ്രതിപത്തി തന്നെ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും വേണം. എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും വായനക്കാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള ഉപായങ്ങൾ, സമർത്ഥനായ ഒരു കച്ചവടക്കാരനെപ്പോലെ അയാൾ കൈവരിച്ചേ മറിയാവൂ.

വിവിധതരക്കാരായ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ആവശ്യമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾക്കൊട്ടക്കക എന്നുള്ളതും ഒരു ലൈബ്രറിയുടെ ധർമ്മങ്ങളിലൊന്നത്രെ. ഒരു ഗ്രന്ഥാലയത്തിന് വൈപുല്യവും സർവ്വക്ഷതയും വരുത്തി അതിനെ സാർവ്വജനീനമാക്കുന്ന ഈ ധർമ്മത്തിന്റെ പ്രായോഗികതയ്ക്ക് പലിയ ഗുണവുമാണ് വേണ്ടിവന്നേക്കാം. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഏതാനും പേർക്കുമതി വിദ്യാഭ്യാസമെന്നായിരുന്നു അരിസ്റ്റോട്ടൽ പ്രഭൃതികളായ പുരാതനന്മാരുടെ മതം. അക്കാലങ്ങളിൽ അടിമകൾ സ്വതന്ത്രരേക്കാൾ ധാരാളമായിരുന്നുതുകൊണ്ട് ഈ തത്വം സ്വീകാര്യമായിരുന്നെങ്കിലും ഇന്ന് വിദ്യാഭ്യാസം സാർവ്വജനീനമായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് എല്ലാത്തരം ജനങ്ങൾക്കും വിജ്ഞാനവിവർത്തകങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങൾ കൂടിയേ തീരൂ എന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. വായനയ്ക്കൊണ്ട് ഏതൊരു തൊഴിലിനും അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കാമെന്നതത്വം നാം വിസ്മരിക്കരുത്. ഉപരിപാവുവുപ്രകാരം ഈ ആശയം പുത്തരിയായിത്തോന്നിയേക്കാം. എല്ലാ വിഷയങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ച്, വിശിഷ്ട, സാമാന്യജനങ്ങൾക്കുപയോഗമുള്ള വിഷയങ്ങളെ അധികരിച്ച്, വിജ്ഞാനവിതരണം ചെയ്യാനുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒരു കാലത്തു സുലഭമായി

രന്നില്ല. ഈ ന്യൂനത പരിഹരിക്കുവാൻ “പെനിസ് വിദ്യാസാഗരം” (Penny's Encyclopedia) പോലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ആവിർഭവിച്ചു. ചിത്രരൂപത്തിലും മറ്റും പാഠ്യമുള്ള വിധം ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടാക്കി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത് പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം മാത്രം സിദ്ധിച്ച സാധാരണക്കാർക്ക് പ്രയോജനപ്രദമാണ്. 1917-ലെ വിപ്ലവത്തിനുശേഷം റഷ്യയിൽ ഈ സമ്പ്രദായത്തിനുസാർവ്വത്രികമായ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു.

സ്രീകർക്ക ഗ്രന്ഥാലയം കൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടാവുക എന്നുള്ളതും അവശ്യാവശ്യകമായ ഒരു സംഗതിയത്രെ. ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും, സാമുദായികമായി സ്രീലോകവും പുസ്തകലോകവുമായി ഒരു അകൽച്ച നിലവിലിരുന്നു. നമ്മുടെ ഭാരതഭൂമിയിലും ഈ അവസ്ഥ അത്ര അജ്ഞാതമായിരുന്നില്ല. ഇന്നും സാമുദായികമായല്ലെങ്കിലും പ്രായോഗികമായി ഈ അകൽച്ച നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നു പറയാം. ഉന്നതമോ പ്രാഥമികമോ ആയ വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടു ഗാർഹികവൃത്തികളിലേർപ്പെടുന്ന വനിതാരത്നങ്ങൾക്ക് പുസ്തകപാരായണം ഒരു പരിശുക്തവൃത്തിയായിക്കലാശിച്ചിരിക്കുമാണ്. നാഗരികന്മാർക്കെന്നവണ്ണം ജാതപദന്മാർക്കും, മതാഭിമാനംകൊണ്ടുവെച്ച ജയിൽപ്പള്ളികൾക്കും, ആരോഗ്യവാന്മാർക്കെന്നവിധം രോഗാതുരർക്കും — ആബാലവുൾക്കും, ഗ്രന്ഥശാലകൊണ്ടു പ്രയോജനം ലഭിക്കേണ്ടതത്രെ.

കുടന്മാർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളും ലോകത്തിലുണ്ട്. ലണ്ടനിലെ “അന്ധന്മാരുടെ ദേശീയ ഗ്രന്ഥാലയം” ഇക്കാര്യത്തിൽ കിടയററ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ആണിയക്ഷര സമ്പ്രദായത്തിൽ (Braille types) പുസ്തകങ്ങൾ പകർത്തി നിർമ്മിക്കുകതന്നെ വളരെ പ്രയാസമുള്ള ഒരു കാര്യമാണല്ലോ. ഈ ലൈബ്രറിയുടെ ഭാരവാഹികൾ ഇതരദേശീയർക്കും ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഈദൃശങ്ങളായ സേവനങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതു വിജ്ഞാനസന്ദായകമായ ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിനു സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന സാർവജനീനതതന്നെ.

എല്ലാവർക്കും പുസ്തകം ലഭിക്കുക എന്ന തത്വം ആദരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, വായനക്കാരും ഗ്രന്ഥാലയാധിപതരോടു സഹകരിച്ചു തങ്ങൾ എടുക്കുന്ന പുസ്തകം എത്രയും വേഗം വായിച്ചു തിരിയെ കൊടുക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. പുസ്തകമെടുത്തു വളരെ നാൾ ഉദാസീനമായി സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുവാൻ ചിലരുടെ പതിവ്. ഇതു മറുക്കുവരോടും തന്നോടുതന്നെയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദ്രോഹമായിരിക്കും. സർവശാസ്ത്രനിഷ്പന്നങ്ങളുൾപ്പെടെയുള്ള സംശോധകഗ്രന്ഥങ്ങളും, ദുർലഭങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങളും ഗ്രന്ഥാലയത്തിനകത്തുവെച്ചല്ലാതെ പുറത്തുകൊണ്ടുപോയി ഉപയോഗിക്കാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാ.

ഈ ലേഖനം ഉപസംഹരിക്കുന്നതിനുമുമ്പു നമ്മുടെ സമ്പന്നന്മാരോടും ദേവാലയാധിപതന്മാരോടും ഒരുഭൃതന്മയുണ്ട്. മേൽപറഞ്ഞ രീതിയിലുള്ള വലിയ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ നാടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഉണ്ടാവുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. ഓരോ വീടിനും, വിശിഷ്ടാധനപരമായ കഴിവുകൾ ധാരാളമുള്ള ഓരോ കുടുംബത്തിനും, ഒരു നല്ല ഗ്രന്ഥാലയം ആകാംക്ഷിതവും ആവശ്യകവുമാകുന്നു. ഇതു പോലെതന്നെ ഓരോ കരയിലും അവിടെ വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ സംശോധകഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിശിഷ്ടപുസ്തകങ്ങൾ സഞ്ചയിക്കയും, അവ മശകമക്ഷികമുഷികാദികളുടെ വിഹാരരംഗങ്ങളിലല്ലാതെ ആകർഷകസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു തത്വമാകുന്നു. ഒരു ലൈബ്രറിയനു തന്റെ സംരക്ഷണത്തിലുള്ള വിപുലഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിലെ എല്ലാപുസ്തകങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെടുവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. എന്നാൽ ചെറിയ പുസ്തകാലയത്തിന് ഈ വൈഷമ്യമില്ല. തന്നിമിത്തം പരിമിതമാത്രമായ അതിന്റെ വായനക്കാർക്ക് ആവശ്യമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിഷ്പ്രയാസം നൽകുന്നതിന് അതു കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാകും. ഒരു വലിയ ഗ്രന്ഥാലയത്തെ വലിയ കളുപ്പരയോടും ചെറുതിനെ ഭോജനശാലയോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ വിശ്വ

ഏറ്റവും ഉത്തമം!

നിങ്ങളുടേയും നിങ്ങളുടെ ശിശുക്കളുടേയും ആരോഗ്യത്തിന്

“**ഷാർലിവറോൾ**”

കലർപ്പില്ലാത്ത ഏക ഷാർക്കലിവർ ഓയിൽ ഇതു മാത്രമാകുന്നു.

Manufactured by the Dept. of
MARINE BIOLOGY & FISHERIES

University of Travancore.

SOLE DISTRIBUTORS:

EAGLE INDUSTRIES LIMITED,
ERNAKULAM.

മഹാകവി ഓഗോറിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചതും ഇതു തന്നെ. ദേവാലയങ്ങളോടും ഗൃഹങ്ങളോടും അനുബന്ധിച്ചുള്ള ചെറുഗൃഹാലയങ്ങളിൽ, എല്ലാവിഷയങ്ങളെ അധികരിച്ചും യഥാകാലം ആവിർഭവിക്കുന്ന വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കഴിവുപോലെ തിരഞ്ഞെടുത്തു സംഭരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പള്ളികളിൽ വരുന്നവർക്കു ദിവ്യകർമ്മങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു് ഈ മാതിരി വിജ്ഞാനഭോജനശാലകളിൽ കരണേരും കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നതും, കബേരഗൃഹങ്ങളിലെ അംഗങ്ങളും അദ്വൈതനാമം ഈ സൽക്കാരശാലയുടെ അനവദ്യ ഹൃദ്യമായ സ്വാദുത ആസ്വദിക്കുന്നതും എത്ര പ്രായോഗികവും പ്രായോജനികവുമായിരിക്കും! വിശേഷാത്തരമഹാമനീഷിയായ അരിസ്റ്റോട്ടൽ അതിവിശിഷ്ടമായ ഒരു ഗ്രന്ഥസമുച്ചയം സ്വഗൃഹത്തിൽ സർവതോ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. സ്വകാര്യഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പരാതനമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ഇതാ

ണെന്നു തോന്നുന്നു. ഒരു വ്യക്തിക്കും സ്ഥാപനത്തിനും ഏതെങ്കിലും ശാശ്വതമായി സൂക്ഷിക്കാവുന്ന രേഖാലിഖിതങ്ങളെപ്പോലും പ്രയോജനപ്രദമായ ഒരു ഗ്രന്ഥാലയം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഇക്കാലത്തു ബാലികാബാലന്മാരുടെ ജ്ഞാനസംവർദ്ധനത്തിനും ഏതാദേശ ഗൃഹഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ അനിതരം സഹായകമായിരിക്കും.

എല്ലാവിധ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും
സ്റ്റോർട്ടിംഗ് സാമഗ്രികൾക്കും
വിദ്യാർത്ഥിമിത്രം
ബുക്കഡിപ്പോ, കോട്ടയം.

The Travancore Forward Bank, Limited.

(Incorporated in Travancore with Limited Liability)

Head Office:— Kottayam.

35 BRANCHES & SUB OFFICES throughout SOUTH INDIA.

Authorised Capital:

Rs. 25,00,000

Issued, Subscribed & Paid-up Capital Rs. 5,00,000

Total Working Funds

Rs. 86,54,000

Banking business of every description transacted

C. M. Cherian, M. A.

(Secretary)

THE ORIENTAL PRINTING WORKS KANJIRAPALLY

HIGH CLASS PRINTING, RULING & BINDING.

A TRIAL ORDER EARNESTLY SOLICITED

നാർവഴി, പേരേട്ടകൾ, ചെറുചിട്ട ബുക്കുകൾ, ചെക്കറോൾസ്, ക്രോപ്പ് അക്കൗണ്ടുബുക്ക്, എക്സർസൈസ് ബുക്കുകൾ, സ്കൂൾ റിക്കാർഡുകൾ മുതലായവ വില്പനയ്ക്ക് എപ്പോഴും തയ്യാറാണ്.

The Travancore Wood & Metal Works Ltd.

(Incorporated in Travancore)

WOOD NAGAR MUNDAKAYAM P. O.

Telegrams:- "WOOD"

Telephone:- MUNDAKAYAM 8.

MANAGING AGENTS:-

THOMAS & JOSEPH LTD.,

Largest Tool Handle Manufacturers in the South.
Shovel Helves, Hammer Handles etc., a speciality.

Household furniture of all description in exclusive design and exquisite workmanship, Manufacturers of Textile and Jute Mill requirements, such as Bobbins, Pen-tree rollers etc. Attractive Skylight Monogram Sign-boards in Wooden Letters, Picture Frames, Cycle Grips etc., Wooden Toys of Million varieties.

Tools, Implements, Wood Screws Iron and Brass,
Hinges, Bolts and Nuts.

LARGE STOCK ALWAYS AVAILABLE.

Hall mark of perfect workmanship: T. W. & M. W. Ltd.

THEY ARE SELLING FOR THEIR OWN MERIT.

അവർ എഴുതാവുന്നത്

ആദിബാലകൃഷ്ണപിള്ള

(എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള)

മഹാകാളിയുഗത്തിലെ പതിനാലാമത്തെ ബ്രഹ്മാവ് പുന്തിൽ ഒരു ബംഗ്ലാവു പണികഴിപ്പിച്ചതായി അന്നത്തെ ഒരു കാവ്യകാരനായിരുന്ന സുപ്രാഭു എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ആ ബ്രഹ്മാവിന്റെ സമകാലീനനും, പുന്തിലെ ചരിത്രപണ്ഡിതനുമായിരുന്നു ആദിബാലകൃഷ്ണപിള്ള. സുമേരിയൻഭാഷയിൽ ബാല-ബാൽ-എന്ന വാക്കിന് ദ്രാവിഡത്തിൽ വാൽ എന്നും മലയാളത്തിൽ മുടി എന്നും ആണല്ലോ അർത്ഥം. അദ്ദേഹത്തിന് താടിമീശ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ബാല എന്ന പേരിന്റെ ആദ്യക്ഷരങ്ങൾ കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കാമെന്നു ഈ ലേഖകൻ തന്നെ "ആദിപരവൂർ" എന്ന ഉപയാസത്തിൽ സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൃഷ്ണ ശബ്ദത്തിന് ആഹ്ലിക്കയിലെ ബാൻറ ഭാഷയിൽ കൃശം എന്നും, ആന്ദ്രപ്രദേശിലെ ബുഷ് മെൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയിൽ നീളം കൂടിയ എന്നും അർത്ഥമുള്ളതായി സുപ്രസിദ്ധ സ്കാൻഡിനേവിയൻചരിത്രകാരനായ വോൺതുൽഗൂഫ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നീളംകൂടി മെലിഞ്ഞു താടിമീശയോടുകൂടിയ ഈ പണ്ഡിതൻ പിള്ള എന്നുകൂടി ബിരുദം സിദ്ധിച്ചതിന് ഒരു കാരണം ചുക്കോഫ്നീസ് എന്ന യവന ചരിത്രകാരൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പരേതനാക്ക് പെരരാജ്യത്തെ ആദിമനിവാസികൾ 'പില്ല' എന്നും, ആസ്സെക്ക് വർഗ്ഗക്കാർ 'പള്ള' എന്നും, ഇങ്കാസ് എന്ന ജാതിക്കാർ "പല്ലി" എന്നും പറയാറുള്ളതു് ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരണയുമാണ്. മുൻപറഞ്ഞ പണ്ഡിതൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പരേതനായി

വെററല

ടി. കെ. ജോസഫ് B. I. എ. ല്, ടി.

വെററല മുറുക്ക്—പിരിമുറുക്ക് പോലെ യല്ല—മലയാളത്തുകാക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാൻവയ്ക്കാത്ത ഒരു ദുശ്ശീലമാണല്ലോ. എന്നാൽ അതിന്റെ ആദ്യത്തെ ഉപകരണമായ വെററല-വെററല-വെററ+ഇല, (വെററ=നനഞ്ഞതു്, ഇല=leaf) മലയാളത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ എഴുതാൻ വിഷമമാണ്. കട്ട്, പട്ട്, വിട്ട്, ഇവയെപ്പോലെ വെററല എന്നു എഴുതാമെങ്കിലും, അതുകൊണ്ട് നാട്ടുവ്യാക്കാരൻ പറയുന്ന "വെററല" എഴുതാൻ കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. 'വെ'യ്ക്കും, 'ല'യ്ക്കും മദ്ധ്യേയുള്ള ആ ഉച്ചാരണം ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിന് "ററ" എന്ന ചിഹ്നം ഉപയോഗിക്കാമെങ്കിൽ പരം. രണ്ടു 'റ'യുടെ മദ്ധ്യേ ഒരു അലംചന്ദ്രം പ്രയോഗിച്ചാൽ രണ്ടു കണ്ണിനും മദ്ധ്യേ ഭൂമിയ്ക്കു തുല്യമായി ഒരു "ഗോപി" തൊട്ടതുപോലെ കാണാൻ ഭംഗിയും ഉണ്ട്. വെററല, കട്, പട്, വിട്, എന്ന് ഈ മാതിരി ഗുലുമുലു പിടിച്ചു വാക്കുകൾ എല്ലാം മലയാളത്തിൽ എഴുതാൻ സാധിക്കയും ചെയ്യും.

എന്ന് ഒരു "ധനി" 'പയർ'ന്മാരുടെയിടയിൽ ഉണ്ടായതുകൊണ്ടായിരിക്കണം പിള്ള എന്ന ബിരുദംകൂടി അദ്ദേഹത്തിന് സിദ്ധിച്ചതു് എന്ന് ചുക്കോഫ്നീസ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ കട്ടോവ് ബസ്കി എതിർത്തു അബദ്ധമാണെന്നു ഗ്രീൻലണ്ടിലെ പുരാണവസ്തുഗവേഷകനായ പുല്ലുഫ് മിക്കോവ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു അർത്ഥവത്താണെന്നു കാണാം.

മെ: എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, ടി. കെ. ജോസഫ് എന്ന് സാഹിത്യകാരന്മാർ അടുത്തകാലത്തു് എഴുതിവരുന്ന ലേഖനങ്ങളുടെ സക്ഷമാപണാനുകരണം. "ഗോപി"

തിരുവനന്തപുരം

റെഡ്യാർപ്രസ്സ് & ബുക്കഡിപ്പോവക

ചില പുതിയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ.

സരോജിനി

(ഒരു ചരിത്രാഖ്യായിക)

ഗ്രന്ഥകർത്താ: സാഹിത്യസരസ്വതീ വേലുപ്പിള്ള
കുറുപ്പൻ എട്ടിൽ 400 പേജുകൾ വീതമുള്ള രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ. കണ്ണഞ്ചിക്കുന്ന, കരളലിയിക്കുന്ന, ഹൃദയം കവരുന്ന മുഖചിത്രം ഇതിനൊരലങ്കാരമാണെന്നു.

ഓരോന്നിന്നും വില 1 ക. 8 ണ.

പത്മസുന്ദരൻ

ഡിറക്ടീവ് നോവൽ.

ഗ്രന്ഥകർത്രി: വി. എം. കോതനായകി അമ്മാൾ
പരിഭാഷകൻ-സി. മാധവൻപിള്ള ബി. എ. ഡബ്ല്യു. എട്ടിൽ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളും പേജുകൾ വീതമുള്ള രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ, ഓരോന്നിന്നും വില 2 ക.

സുധ

(ഒരു നവീന മാതൃകാനോവൽ)

ഗ്രന്ഥകർത്താ—
ടി. എൻ. ഗോപിനാഥൻ നായർ ബി. എ. “സുധ. എന്ന കൃതികൊണ്ടു സാഹിത്യനഭസ്സിൽ സുധാകരനാകാൻ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു കഴിഞ്ഞു. വളരുന്നതാകുന്നു.

വില 1 ക. മാത്രം.

പ്രണയബോംബ്

[ഫലിതരസപ്രധാനമായ ഒരു ഒന്നാന്തരം ഗദ്യനാടകം]

ഗ്രന്ഥകർത്താ-സി. മാധവൻപിള്ള ബി. എ. വില അണ 12.

ആനന്ദസാഗരം

ഗ്രന്ഥകർത്താ-സി. മാധവൻപിള്ള ബി. എ. ഇന്നത്തെ യുവലോകം അവശ്യം വായിച്ചിരിക്കേണ്ട പരമരസികൻ നോവൽ. ജീവിതം ആനന്ദിക്കുവാനുള്ളതാണ്. എങ്ങിനെ!!!

വില 2 ക. മാത്രം.

പ്രണയതൃഷ്ണ

ഗദ്യനാടകം.

വംഗസാഹിത്യസാമ്രാട്ടായ- ഭീഷ്മഭട്ടാർ രായിയെ ഉപജീവിച്ചു പണ്ഡിറ്റു മേനോക്കൈമൾ വാസുദേവൻ ഉണ്ണിത്താൻ എഴുതിയതു്.

വില 1 ക. മാത്രം.

യുവഹൃദയം

ഒരു ഒന്നാന്തരം നോവൽ.

ഗ്രന്ഥകർത്താ—പാലാ ഗോപാലൻ നായർ വില അണ 12.

കൂടാതെ മറ്റൊല്ലാവിധ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ ചിഹ്നം സ്റ്റോക്കുണ്ട്. പുസ്തകവിവരപ്പട്ടികയ്ക്ക് എഴുതുക.

റെഡ്യാർ പ്രസ്സ് & ബുക്കഡിപ്പോ, തിരുവനന്തപുരം.

THE KOTTAYAM BANK LIMITED.

(Incorporated in Travancore)

Head Office:—**KOTTAYAM.**
BRANCHES.

**Athirampuzha, Kanjirapally, Kottayam, Mundakayam,
Peermade, Ranni, Vaikom & Vandiperiyar.**

Advances are made against approved Commodities, Government Securities, Insurance Policies Gold and Approved Stock & shares, at all offices of the Bank. All other kinds of Banking business transacted.

Deposit will be received at the following rates (until notified otherwise) at all offices of the Bank:-

Current accounts	1%	per annum
Notice deposits (two weeks' notice)	2 $\frac{3}{4}$ %	"
Savings Bank accounts	3%	"
Fixed Deposits for 6 months	3 $\frac{1}{2}$ %	"
" " 12 "	4%	"
" " 24 "	4 $\frac{2}{4}$ %	"

Please enquire at any office of the bank for the terms of our special Savings Bank Account, which has met with the approval of all our constituents-

A. I. ITTYIPE,
Managing Director.

അഖിലഭാരത വൈദ്യവിശാരദൻ

ഡോക്ടർ കൊളത്തേരി ശങ്കരമേനോൻ

M. A. L. T., Ph D., M. R. A. S.,

(റിട്ടയർഡ് തിരുവിതാംകൂർ ആയുർവ്വേദധ്യാപകൻ)

1945 ഏപ്രിൽ 7-ാംന-മുതൽ കേരള ആയുർവ്വേദിക്കു കോർപറേഷനുവേണ്ടി മുഴുവൻ സമയവും ചെലവുചെയ്യുന്നതിനുള്ള സൗകര്യത്തിനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമസം സ്ഥിരമായി എറണാകുളത്തേക്കു മാറ്റിയിരിക്കുന്നു.

ഏപ്രിൽ 7-ാംന-മുതൽ അദ്ദേഹം എല്ലാദിവസവും രാവിലെ 8-30 മുതൽ എറണാകുളം ബ്രോഡ്‌വേയിലുള്ള കോർപ്പറേഷൻ കെട്ടിടത്തിൽവെച്ചു രോഗികളെ പരിശോധിച്ചു ചികിത്സ നിശ്ചയിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

വസ്തി, ധാര, പിഴിച്ചിൽ, ശിരോവസ്തികിഴി മുതലായ എല്ലാവിധ ആയുർവ്വേദ ചികിത്സകളും ഇവിടെവെച്ചു നടത്തുന്നതിന് എല്ലാവിധ സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

വിദൂരസ്ഥരായ രോഗികൾ ഭീനവിവരം വിശദമായി എഴുതി അറിയിച്ചാൽ ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ചു മരുന്നുകൾ അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

എല്ലാ കത്തുകളും രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതാണ്. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് എഴുതുക.

ഡോക്ടർ വി. ജെ. ബയിസിൽ, മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ,
കേരള ആയുർവ്വേദിക് കോർപറേഷൻ ലിമിറ്റഡ്, എറണാകുളം.

N. B. എല്ലാവിധ ആയുർവ്വേദ മരുന്നുകളും ഇവിടെ വിൽപനയ്ക്കു തയ്യാറുണ്ട്.

പുരോഗമനസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം

(എം. എസ്. ദേവദാസ്, എം.എ.)

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം പുരോഗമനസാഹിത്യസമ്മേളനം ഈ മെയ് മാസത്തിൽ കോട്ടയത്തുവെച്ചുകൂടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം (1944) ജനുവരിയിലാണ് ഇതിന്റെ ഒന്നാം സമ്മേളനം ചെൻ്റെണിൽവെച്ചു കൂടിയതെന്ന് വായനക്കാർ ഓർക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും.

എന്നാൽ, ഇതുവരെയായി ഈ പ്രസ്ഥാനം എത്ര ദൂരം പിന്നിട്ടു? എന്തല്ലാമാണതിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ, പോരായ്മകൾ? അവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇനിയത് ഏതെല്ലാം വഴികളിലൂടെ ചരിക്കണം? ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കു പുരോഗമനേച്ഛക്കുറുപ്പ് ഒന്നു കണ്ണുവെക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട കാലമായിരിക്കുന്നു.

ജീവസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം:
നാട്ടുകാരുടെ നിലവിളി

സാഹിത്യം ജനഹിതത്തിനും ജനകീയ താല്പര്യങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമാവണമെന്നു പറയാനോ, അത്തരം സാഹിത്യമെഴുതാനോ ഇന്ന് അസാമാന്യമായ നട്ടെല്ലൊന്നും ആവശ്യമില്ല; പുരോഗമനസാഹിത്യം ഇന്നൊരു 'ഫാഷനായിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ, 10 കൊല്ലംമുമ്പ്, 'ജീവൽസാഹിത്യ'മെന്ന പേരിൽ ഈ പ്രസ്ഥാനം കേരളത്തിലൊന്നാമതായി ഉയർന്നപ്പോൾ, സാഹിത്യലോകത്തിൽ അതിനെ എതിർക്കാനേ ആളുകളുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. സാഹിത്യശിരോമണി കട്ടികുണ്ണുമാരാർ തന്റെ എല്ലാ നവങ്ങളും അതിന്നെതിരായി നീട്ടി; പ്രതിഭാശാലിയായ സഞ്ജയൻ ആഴ്ചതോറും തന്റെ തൂലിക അതിന്നെതിരായെടുത്തു പെരുമാറി: മഹാകവി വള്ളത്തോൾ ചുറ്റുംകൊടി കണ്ടിട്ട് "മുറക്കിത്തുപ്പിയതുപോലെയിരിക്കുന്നു"വെന്നു ശ്രീ: രാജഗോപാലാചാരിയോടു ഫലിതം പറഞ്ഞു പോലും—പക്ഷെ, എന്തായാലെയും? പ്രസ്ഥാനം വളരുകതന്നെ ചെയ്തു. വള്ളത്തോൾ കവിതയെഴുത്തു നിർത്തി കലാമണ്ഡലം പ്രസിദ്ധമാക്കുകയും, "കണ്ണുനീർത്തുള്ളി"യെഴുതിയും.

കവി "ചക്രവാളം" കൂടി എഴുതി പ്രസിദ്ധമാക്കുകയും, ശങ്കരക്കുറുപ്പു കൂടുതൽ കൂടുതൽ മിസ്സിസിസി അതിലേക്കു നീങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ, സഞ്ജയന്റെ പരിഹാസച്ചിരിയും ചങ്ങമ്പുഴയുടെ കരച്ചിത്തക്കവിതയും മലേപ്പു, മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ എന്തെങ്കിലുമൊന്നു വളർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ജീവസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനമാണ്. ജീവൽസാഹിത്യത്തെ—അഥവാ, അതിന്റെ ചില പ്രത്യേക പ്രകടനങ്ങളെ—മക്കാറാക്കി വിട്ട സഞ്ജയൻതന്നെ പലപ്പോഴും ജാലപ്രമാണമായ ഒരു ജീവസാഹിത്യകാരനായിരുന്നു.

Recouperating

After physical exhaustion or illness of any kind, take BLOOD - IN - DRAKSA for recouperating your health. It is a boon to expectant and nursing mothers.

BLOOD in DRAKSHA

ENRICHES BLOOD and RESTORES ENERGY

SOLE DISTRIBUTORS THOMSON & CO KOTTAYAM, TRAVANCORE

കല്യാണകാലം

കല്യാണകാലം സമീപിക്കുമ്പോൾ, വധുവിന് ആഭരണങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മാതാപിതാക്കന്മാർ വളരെയധികം ബദ്ധപ്പെടാറുണ്ട്.

ഏറ്റവും പുതിയ രീതിയിലുള്ള ആഭരണങ്ങൾ എവിടെ കിട്ടും?

അവ വിശ്വസനീയമായിരിക്കുമോ?

പവൻ, തങ്കം, സ്വർണം, കല്ലുകൾ ഇവ ധാരാളമായും, വിദേശമാക്കറുകൾക്ക് അനുസൃതമായും എവിടെനിന്നു ലഭിക്കും?

നിങ്ങളുടെ സംശയങ്ങൾക്കു തൃപ്തികരമായ സമാധാനം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ സ്വർണ്ണഭരണശാല സന്ദർശിക്കുക.

പി. റി. ഏബ്രഹാം,

കളരിക്കൽ ബസാർ, കോട്ടയം.

എന്താണീ വളർച്ചക്കു കാരണം? മറെറാ
നമല്ല: മറെറല്ലാ "സാഹിത്യ"ങ്ങളും "പ്ര
സ്ഥാന"ങ്ങളും (ഉദ: മിസ്സിക് പ്രസ്ഥാനം, വി
ഷാദാത്മകപ്രസ്ഥാനം) നാട്ടുകാരിൽനിന്ന് ഒ
ളിച്ചോടിപ്പോകലായിരുന്നു; ജീവത്സാഹിത്യ
മാകട്ടെ, മറെറത്തു ദൃഷ്ടമുണ്ടായാലും, നാട്ടുകാ
രോടൊട്ടിനിന്നു—നാട്ടുകാരുടെതന്നെ അപശ
ബ്ദങ്ങൾ നിറഞ്ഞ നിലവിലായിരുന്നു അത്.

അപ്പോൾ, "ജീവത്സാഹിത്യത്തിന് മുമ്പും
സാഹിത്യം പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ലേ?" എന്ന ഭൂ
ശ്യാലും ചോദിക്കുന്നവരോടു എനിക്കു പ
റയാനുള്ള ഉത്തരമിതാണ്: "മുമ്പു സാഹിത്യം
പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞു? പക്ഷെ,
എന്നുമുതൽ ജീവത്സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം നാട്ടു
കാരുടെ പ്രസ്ഥാനമെന്നോണം രംഗപ്രവേശം
ചെയ്തപ്പോൾ അന്നുമുതൽ അതിലൂടെയായി മല
യാളുസാഹിത്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും പുരോഗമ
നപരമായ അടിയൊഴുക്കുകൾ; അന്നുമുതൽ
അതിനുവേണ്ടി അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്തവ
രുടെ കയ്യിലായി ഭാവിയുടെ വെന്നിക്കൊടി."

പുതിയ പാട്ടുകൾ, കവിതകൾ,

നാടകം, ചെറുകഥ

ആദ്യം ഈ പ്രസ്ഥാനം വെറും വിമർശന
പരമായിരുന്നു. നേട്ടങ്ങളും കണ്ടുതുടങ്ങി. എ
ന്നാൽ, ക്രമേണ സൃഷ്ടിപരമായ 1930—32-
ലെ സാമ്പത്തികക്ഷയത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രീയ
സമരങ്ങളുടേയും സാംസ്കാരികമായ കൊയ്ത്തു
കാലം 1934 മുതൽ സമാരംഭിച്ചു. എവിടെ
യെവിടെ ജനാധിപത്യപരമായ തൊഴിലാളി
—കർഷകപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ അലതല്ലിയോ, അ
വിടങ്ങളിലെല്ലാം പുതിയ ചില പാട്ടുകൾ,
കവിതകൾ, നാടകങ്ങൾ ഉയർന്നു. കേരളീയൻ,
കെ. പി. ആർ. തുടങ്ങിയവരുടെ "കർഷകരു
ണൻ നാം" മുതലായ ഗാനങ്ങൾ; കെ. പി.
ജി., സുബ്രഹ്മണ്യൻതിരുമുന്യ മുതലായവരുടെ
സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധകവിതകൾ, കെ. ദാമോ
ദരന്റെ "പാട്ടുബാക്കി," "രക്തപാനം" മുത
ലായ നാടകങ്ങൾ; ഇ. എം. എസ്., ദാമോദ
രൻ മുതലായവരുടെ വെറും ലേഖനങ്ങൾ—
ഇവയെല്ലാം നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയചരിത്രത്തിൽ
മാതൃമല്ല, സാംസ്കാരികചരിത്രത്തിലും എത്ര
യോ പുത്തനായ അദ്ധ്യായങ്ങൾ തുറന്നുവെന്നു

അന്നു സമ്മതിക്കാത്ത പലരുംതന്നെ ഇന്നു
തലകലുക്കി സമ്മതിക്കും.

ബഹുജനമദ്ധ്യത്തിൽനിന്ന് ഉറവെടുത്ത ബ
ഹുജനമദ്ധ്യത്തിലേക്കുതന്നെ ഒഴുകിച്ചെന്ന പാ
ട്ടുകളും കവിതകളും നാടകങ്ങളുമായിരുന്നു മേ
ല്ലറഞ്ഞവ; മട്ടിതടകരളത്തിന്റെ ഹൃദയമടി
പ്പ് അവയിൽ മാറൊരാലിക്കൊണ്ടു.

കഴിഞ്ഞില്ല: മേല്ലറഞ്ഞതരം തൊഴിലാളി
—കർഷകസാഹിത്യം മലബാറിലാണു കൂടു
തൽ മുററിത്തഴച്ചതെങ്കിൽ, വേറെയും ചില
സാഹിത്യക്കൊമ്പുകൾ കേരളത്തിൽ സർവത്ര
പുത്തു, തളിത്തു, കായ്ച്ചു. കേശവദേവ്,
ബഷീർ, പൊററക്കാട് മുതലായവരുടെ ചെറു
കഥകൾ കിട്ടാൻ മാസികകളുടേയും വിശേഷാൽ
പ്രതികളുടേയും പത്രാധിപന്മാർ ത
മ്മിൽ മത്സരം തുടങ്ങി. ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാ
നം വളർന്നു; എന്നാൽ, ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ
തന്നെ രണ്ടുതരം എഴുത്തുകാരുണ്ടായി. ചി
ലർ നാട്ടുകാരോടൊപ്പംനിന്നു പൊരുതി! എഴു
തി (ബഷീർ); മറ്റു ചിലർ തങ്ങളുടെ തല
ച്ചോറിന്റെ ചൊരിച്ചിൽതീക്കാൻ വേണ്ടിമാ
ത്രം മാപ്പസാങ്ങിനെയും മറ്റും അനുകരിച്ചു,
ലൈംഗികച്ചുളിപ്പിലായിത്തീർന്നു (തകഴി)

ശ്രീ. വി. ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാടിന്റെ "അടുക്കള
യിൽനിന്നുരങ്ങേത്തക്ക", എം. ആർ. ബിയുടെ
"മാക്കുക്കുളളിലെ മഹാനരകം", മുത്തിരി
ങ്ങോടിന്റെ "അപ്ഫന്റെ മകൾ"—ഇങ്ങി
നെ വേറെയും ശാഖകൾ ഇക്കാലത്തു ജീവത്സാ
ഹിത്യത്തിനുണ്ടായി.

യുദ്ധം വന്നു,

വിളക്കുകളുണയുന്നു

അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് പെട്ടെന്നു യു
ദ്ധം വന്നത് (1939). രാഷ്ട്രീയ ജീവിത
ത്തിന്റെയെന്നപോലെ സാംസ്കാരിക ജീവിത
ത്തിന്റെയും വിളക്കുകൾ അണക്കപ്പെട്ടു. സി
വിൽ സപാതന്ത്ര്യങ്ങൾ ഒരോമുമാത്രമായി.
വള്ളത്തോൾ മാത്രമല്ല ശങ്കരക്കുറുപ്പും കവിത
യെഴുതാതായി; മിസ്സ് കവിതകൂടി നിലച്ചു.
കെ. പി. ആർ. മുതൽ ബഷീർവരെയുള്ള വി
പ്ലവകാരികളായ എഴുത്തുകാരെല്ലാം ഒന്നുകിൽ
ജയിലിലായി; അല്ലെങ്കിൽ സി. ഐ. ഡി. യു
ടെ നിഴലിലായി.

ഉദര
വ്യാധികൾക്ക്

സ്റ്റോമക്ക് ഡ്റാപ്സ്

വയറിൽ വേദന, നെഞ്ചെരിച്ചൽ, പുളിച്ചതികട്ടൽ, ഉദരവ്രണം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, അതിസാരം, വായുക്കുടാഭം, ഛർദ്ദി തുടങ്ങിയ ദഹനസംബന്ധമായ എല്ലാ രോഗങ്ങളെയും പാടെ നശിപ്പിച്ച് പൂർണ്ണരോഗ്യം നൽകുന്നു. ആദ്യ ഡോസ് മുതൽ ദിവ്യഫലം കൈവരുന്നത്.

40 ഡോസ് കപ്പിക്ക് 3 രൂ. 80 ഡോസ് കപ്പിക്ക് 5 രൂ.

പത്മാ ബ്രദേഷ്സ്, ചങ്ങനാശ്ശേരി.

ആയുർവൈദ്യശാല & ഫാർമസി

ചിറക്കടവ്.പൊൻകുന്നം.

ശാസ്ത്രജ്ഞാനവും ചികിത്സാ നൈപുണ്യവുമുള്ള വൈദ്യന്മാർ രോഗികളെ പരിശോധിച്ചു ചികിത്സ നിശ്ചയിക്കുന്നതും വിദഗ്ദ്ധോപദേശമനുസരിച്ച് പ്രത്യേക മേൽനോട്ടത്തിൽ തയ്യാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ ആര്യവേദരക്ഷയങ്ങളും മിതമായ വിലയ്ക്ക് കൊടുക്കുന്നതുമാണ്. നേരിട്ടോ കത്തുമൂലമോ ആവശ്യപ്പെടുക.

N. B. ശരിയായ അങ്ങാടിമരുന്നുകൾ, പച്ചമരുന്നുകൾ മുതലായവ മൊത്തമായും ചില്ലറയായും വിൽക്കുന്നതിന് സ്റ്റോക്കു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

മാനേജർ, ആയുർവൈദ്യശാല, പൊൻകുന്നം. A. O.

ഒന്നാംതരം റബ്ബർ ആസിഡ്

ഒന്നാംതരം റബ്ബർ ആസിഡ് പുതുതായി ധാരാളം വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നു. കച്ചവടക്കാർക്കും, മൊത്തമായി വാങ്ങുന്ന എല്ലാവർക്കും കമ്മീഷൻ കൊടുക്കുന്നതാണ്. കൂടാതെ, പെട്രോമാസ്ക്വിളിക്ക് കത്തിക്കുന്നതിനും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുന്ന “സ്പിരിറ്റം, എല്ലാവിധ ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നുകളും” വിൽസ്, പ്ലയേഴ്സ്, മുതലായ സിഗററ്റുകളും, എല്ലാത്തരം സ്റ്റേഷനറി സാമഗ്രികളും മൊത്തമായി വരുത്തി വിറ്റുവരുന്നു.

പാലാ അങ്ങാടിയിൽ കച്ചവടം, കെ.എ.ഇട്ടിയവിരാ & സൺസ്
(കുട്ടിയുടെ) പീടികയിൽ.

നിങ്ങൾ പാലായിൽ വരുമ്പോൾ

വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ പാലകരാൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട രുചികരമായ ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങൾക്കും, താമസ സൗകര്യത്തിനും, ഇപ്പോൾ മീനച്ചിലാറിന്റെ കരയിൽ പണി തീർത്തിരിക്കുന്ന—

വില്ലിംഗ്ടൺ ഹോട്ടൽ & റെസ്റ്റോറൻറ്

സന്ദർശിക്കുക

മാനേജർ, കണ്ടത്തിൽ ഒരത.

പഴയ ജീവത്സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു പോരായ്മ, പഴയ കവികൾ, സാഹിത്യകാരന്മാർ മുതലായവർ അതിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞുനിന്നുവെന്നതാണ്; പക്ഷെ, ഇത് അതിന്റെ ഭാഗമല്ല, അവരുടേയും കൊള്ളരുതായ്മയായിരുന്നു. യുദ്ധം തുടങ്ങി അന്ധകാരം മുഴുത്തപ്പോൾ അവരിൽ ചിലർ അതിനെ “അനുഭാവപൂർവ്വം” വീക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. പൊൻകുന്നം വക്കിയുടെ ഒരു ചെറുകഥാസമാഹാരത്തിനുള്ള അവതാരികയിൽ, ആ കഥകൾ കേന്ദ്രം “ജീവത്സാഹിത്യമെന്ന പറ്റത്തു തള്ളേണ്ടവയല്ലെ”ന്ന ശിപാർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു, പ്രൊഫസർ ശങ്കരൻനമ്പ്യാർ അവയിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള ജീവത്സാഹിത്യത്തെത്തന്നെയാണ് വാഴ്ത്തിയത് (“വികാരസഭനം” ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ അവതാരിക); പതിവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളുടെ കൈ ഒരു പ്രൊഫസർ പിടിച്ചുകയ്ക്കി.

ശങ്കരക്കുറുപ്പിൽ മുന്പുതന്നെ ചില മാറ്റങ്ങളുണ്ടാവുന്നുണ്ടായിരുന്നു. “ഇരുട്ടിനുമുമ്പ്” എന്ന ഏകാങ്കനാടകവും “നാളെ” എന്ന കവിതയും 1936-ൽത്തന്നെ പുറത്തുവന്നു. ദേശീയ ചൈതന്യത്തിലെ സമരസാഹിത്യത്തെപ്പറ്റി “മാതൃഭൂമി” ആദ്യ ചുരുക്കത്തിൽ അദ്ദേഹമെഴുതിയ ലേഖനവും, യുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടശേഷം—വിളക്കുകൾ അണഞ്ഞു തുടങ്ങിയശേഷം—പാലക്കാട്ടു സാഹിത്യപരിഷത്തിൽവെച്ച “ജീവത്സാഹിത്യ”ത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രസംഗവും, കട്ടപ്പിടിച്ച ക്രമീകൃതിനിട്ടയിൽ, പിന്നീടുണ്ടായ ഏകീകൃതപരോഗമനസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനത്തിനു വഴി തെളിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രാചീനമായ ആർഷസംസ്കാരത്തിന്റെ ഏറ്റവും ആരോഗ്യദായകവും ചിന്തയുണർത്തുന്നതുമായ നിരവകാശം അങ്ങേയറ്റം നവീനമായ സംസ്കാരപ്രവാഹങ്ങളുമായിടകലർന്നാൽ “അയിത്ത”മില്ലെന്നുവന്നു; മാത്രമല്ല, രണ്ടും “തമ്മിൽ സമ്മേളിച്ചു മുന്നോട്ടൊഴുകുന്നപക്ഷം, എത്രയോ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പേ, എത്രയോ പുതിയ വായുക്കളിൽ ധാന്യം മുളപ്പിക്കാം, എന്നു ദിക്കായി.

ഈ വാശാനത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനവും, കേന്ദ്രകേന്ദ്രം ആ നിരവേറിത്തുടങ്ങലാണ്.

പഴയ ജീവത്സാഹിത്യത്തിന്റെ തുടർച്ചയാൽ പുതിയ പുരോഗമനസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം.

പുതിയ ഉറവുകളും പുതിയ ഫലപ്രാപ്തിയും

സോവിയറ്റ് യൂനിയനെ നാസികൾ ആക്രമിച്ചതോടുകൂടി യുദ്ധം ജനകീയമായതായി റിങ്ങുകൂടാ; പക്ഷെ, അതിനുശേഷമാണ് യുദ്ധം തുടങ്ങിയതിൽപ്പിന്നീട്ടു വീണ്ടും കേരളത്തിൽ ഒരു സംസ്കാരികനവോത്ഥാനം പ്രത്യക്ഷമായത്. 1942 മെയ് മാസത്തിൽ ഒന്നാം കേരള സോവിയറ്റ് സഹൃദയ സമ്മേളനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപദത്തിലിരുന്നു കൊണ്ടു മഹാകവി വള്ളത്തോൾ ഇതുതുടങ്ങിയത് (ഇന്നദ്ദേഹം അഖിലേന്ത്യാസോവിയറ്റ് സഹൃദയസംഘത്തിന്റെ വൈസ് പ്രസിഡണ്ടു മാരിലൊരാളാണ്.)

ഹോഷിസ്റ്റ് മൃഗങ്ങൾ യൂറോപ്പിൽനിന്നും ഏഷ്യയിൽനിന്നും ഇന്ത്യയുടെ നേക്ക് ആഞ്ഞടിച്ചു; കേരളത്തിൽ ജാപ്പ് സൈന്യങ്ങൾ കട്ടിലിറങ്ങുമെന്നുകൂടി കരുതപ്പെട്ടു. ഈയവസരത്തിലാണ്, ചൈനയിൽ ജപ്പാൻകാർ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന തെമ്മാടിത്തം വിഷയമാക്കിക്കൊണ്ടു വള്ളത്തോൾ “അധഃപതന”മെന്ന കവിതയെഴുതിയത്; അതുപോലെ നാസികൾ റഷ്യയിലും, നമ്മുടെ അധികൃതന്മാർ നമ്മുടെ നാട്ടിലും കാട്ടുന്ന അഴിമതികളെ അദ്ദേഹം ചെർത്തിയിട്ടുണ്ട്. കസ്തൂർബായുടെ നിര്യാണവേളയിൽ അദ്ദേഹമെഴുതിയ “ആരറിഞ്ഞു?” എന്ന കവിതയിലെ ചില വരികൾ “മാതൃഭൂമി”ക്കാർ രാജ്യരക്ഷാനിയമത്തെ ഭേദം വെട്ടിക്കളഞ്ഞിട്ടാണ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. മുരുകത്തിൽ, വള്ളത്തോളിന്റെ ചെറു വീണ്ടും കേട്ടുതുടങ്ങി.

ശങ്കരക്കുറുപ്പും പുതിയ പുരോഗമനസാഹിത്യത്തിനു നേരിട്ടതെന്ന നിർഭയമായ നേതൃത്വംതന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ “ഗദ്യോപഹാരം”, “ചെങ്കുതിരകൾ” മുതലായ പുതിയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ മാത്രമല്ല, കേരളത്തിലെതന്നെ ദിക്കുകളിൽ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള ഉജ്ജ്വല പ്രസംഗങ്ങളും ഇതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

ശരീരമാദ്യം ചെലു യമ്സായനം.

അത്യായാസം, അമിതഭോഗം, ദീർഘഭോഗം, നാഡിക്കുയം, സ്വപ്നസ്വയം
 ചതവ്, പ്രസവം, ശ്വാസരൂപ്കോശങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനവൈകല്യം, ആരോഗ്യസന്ധാ
 രണ ധാരാളങ്ങളുടെ കുയം മുതലായ കാരണങ്ങളാൽ ആരോഗ്യം കുറയിച്ച്, ശരീരം
 ക്ഷീണിച്ച്, കാസശ്വാസം, ചർമ്മരോഗം, രക്തക്കുറവ്, നിമ്നോഷ്ഠ, രതിശക്തിക്കുയം
 ഇവയാൽ ക്ലേശിക്കുന്നവർക്ക് നവജീവനം, യുവചൈതന്യവും ശരീരപുഷ്ടിയും, ഓജസ്സും
 നല്കുന്ന ഒരു അമൂല്യജീവകല്പം—പാലാ, പനക്കൽ ആശുപത്രിശാലക്കാരാൽ ലോക
 ത്തിന് പ്രദാനംചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കോഡ്-ലിപർ-പാശ്

മിൻനെയും, അജമാംസരസവും, അനേകം ദിവ്യമൂലികാരസങ്ങളും ചേർത്തു പ്രത്യേ
 കം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈദിവ്യമൃതം, യാതൊരു പശ്യാനാശനവും കൂടാതെ ആ
 ഷം, ഏതുസമയത്തും, ഉപയോഗയോഗ്യമായ—ഈ ജീവപ്രസാദം ഇന്നുമുതൽ ഒരു
 രൂപാന്തരം വീരും, കാലത്തും കിടക്കാൻ നേരത്തും ഉപയോഗിക്കുക.

റാ:—1-ന് രൂ 5 മാത്രം. (വി. പി. ചിലവ് പുറമേ.)

Manager, Panakel Arya Hospital, Travancore.

TRY AND BE CONVINCED

Durable Foot wear in Fancy Designs very cheap at
STANDARD LEATHER MART,
KALARIKAL BAZAR,
Kottayam

While at Kottayam Stay at

HOTEL PHILIP'S

(NEAR ZILLA COURT)

Best Boarding & Lodging House
 with all modern fittings
 Both European & Indian Dishes Served
 Very comfortable well furnished
 airy rooms to let at moderate charge.

FOR YOUR PHOTOS & ENLARGEMENTS

N. M. ABRAHAM'S DAY & NIGHT STUDIO

KOTTAYAM

മദ്യം മുറുകിവന്നെങ്കിലും, അതിനെച്ചൊരിയുകൊണ്ടുതന്നെ, കേരളത്തിലെ തൊഴിലാളി—കർഷകപ്രസ്ഥാനങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനവും വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. തങ്ങളുടെ എഴുത്തുകാരിൽപ്പലരേയും നാട്ടുകാർ ജയിലിൽ നിന്നും ജീവിതനിന്നും പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. പോലീസ്സുമദ്യം, സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ അധികാരനിഷേധം, ഫാഷിസ്റ്റാക്രമണം, ഭക്ഷണക്കൊള്ള മുതലായ ശത്രുസംരംഭങ്ങളെ ചെറുക്കാൻ നാട്ടുകാരെ അണിനിരത്തുന്ന ഗാനങ്ങൾ തുരുതുരെപ്പൊന്തി; നാട്ടിലെങ്ങും അവ പാട്ടായി. ഈ അവസരത്തിൽ തിരുമമ്പലം, കെ. പി. ജി. മുതലായ പഴയ ജീവസാഹിത്യകവികൾക്കുപുറമെ, ചെറുകാട്, എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരീയർ, എം. പി. ഭട്ടതിരിപ്പാട്, പി. ഭാസ്കരൻ മുതലായ പുതിയ ചില പേരുകൾ കൂടി ഞാൻ സ്മരിക്കുന്നു.

ചെറുകഥകളും എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും വലിച്ചു; മുണ്ടശ്ശേരിയുടെ “സമ്മാനം” “കടാക്ഷം” എന്നീ രണ്ടു ചെറുകഥാസമാഹാരങ്ങൾ, ബഷീറിന്റെ “ബാല്യകാലസഖി”, തകഴിയുടെ “അടിയൊഴുക്കുകൾ”, പൊൻകുന്നം വക്കിയുടെ “ആരാമം” “അണിയറ”, ദേവിന്റെ “ജീവിതചക്രം”, പൊറുക്കാടിന്റെ “നാടൻ പ്രേമം”—ഇതെല്ലാം ഇന്ത്യയിലെങ്ങായിട്ടുള്ള പുതിയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളാണ്. പുത്തേഴത്തിന്റെ ശക്തൻതമ്പുരാൻ; എം. പി. പോളിന്റെ “നോവൽസാഹിത്യം”—ഇങ്ങിനെ വേറെയും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ഗദ്യസാഹിത്യത്തിന്റെ മറ്റു രംഗങ്ങളിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; പുറമെ, ഒട്ടനവധി നാടകങ്ങളും—ഇതെല്ലാം

അത്യാദൃശമായ നേട്ടങ്ങളാണെന്നു സമ്മതിച്ചു തീരൂ.

നേട്ടങ്ങൾ തുടരാൻ

ഐക്യം തുടരുക

എന്താണ് ഈ നേട്ടങ്ങളുടെയെല്ലാം പിന്നിലുള്ള ഒരു വാസ്തവം? ഇന്ന് സാഹിത്യത്തിന്റെ അണികളിൽ പണ്ടത്തെപോലെതന്നെ അടികലശലുകൾ നടക്കുന്നില്ല; മിക്ക ‘പ്രസ്ഥാന’ങ്ങളും ഗ്രൂപ്പുകളും ഒരേയൊരു പുരോഗമന സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനത്തിൽ അണിനിരന്നിട്ടുണ്ട്; നമ്മുടെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന കവികളും സാഹിത്യകാരന്മാരും ഈ ഐക്യത്തിനും പുരോഗതിക്കും നേതൃത്വം നൽകിയിട്ടുണ്ട്—അതാണ് നേറ്റവും വലിയ നേട്ടം.

ഈ ഐക്യത്തിനും പുരോഗതിക്കും വേണ്ട വിപുലമായ ഒരു വിക്ഷണകോണമാണ്, ഒരു പ്ലാറ്റ്ഫോമമാണ്, കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ ഷൊർണൂർ സമ്മേളനവും, അതിൽ അണിനിരന്ന സാഹിത്യകാരന്മാർ ഏകകണ്ഠമായൊഗീകരിച്ച സാഹിത്യവിജ്ഞാപനവും കേരളത്തിലെ പുരോഗമനേച്ഛക്കുളായ എഴുത്തുകാർക്കു നൽകിയത്. ആ ഐക്യമത്വവും സഹോദരബദ്ധിയും, നാടിനോടും നാട്ടുകാരോടുമുള്ള കൂറും, അക്രമങ്ങളെ ചെറുക്കാനുള്ള തന്റേടവും കോട്ടയത്തുവച്ചുകൂട്ടുന്ന രണ്ടാം അഖിലകേരള പുസ്തക സമ്മേളനത്തിലും തുടർന്നുകൊണ്ടു് അവിടെകൂട്ടുന്ന സാഹിത്യനായകന്മാർ പ്രത്യേകം യത്നിക്കുമെന്നു ഞാനാശിക്കുന്നു.

Announcement.

We beg to announce the opening of a
Restaurant at the Y. M. C. A.
shortly under our management, where both European
and Indian Dishes will be served.

The Date of opening will be published later.
The patronage and co-operation of all are earnestly solicited.

Proprietors:- **HOTEL PHILIP'S**
KOTTAYAM.

ചന്ദ്രിക ഔഷധ സോപ്പ്.

(Regd.)

ചൊറി, ചുണങ്ങ്, മൊരിച്ചുണങ്ങ്, കാർചുണങ്ങ് മുഖക്കുരു, വരട്ടുചൊറി, പഴുക്കടി, നിറഭേദങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കു കൈകളുടെ സിദ്ധൗഷധം. സോപ്പ് കട്ട 1-ന് 12 ണ. 3 കട്ടയിൽ കുറഞ്ഞു "വി. പി. അയയ്ക്കുന്നതല്ല.

വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പറയുന്നു:—

"I have tried the CHANDRIKA SOAP of Mr. C. R. Kesavan Vaidyar for some of my patients suffering from Scabies, Tinea Versicolor etc. and have found them to be responding well."

Dr. P. RAMAN MENON, M. B. B. S.
Medical Officer, Govt Hospital;
Cranganore.

സിദ്ധ വൈദ്യാശ്രമം, ഇരിങ്ങാലക്കുട.

റബ്ബർ ആസിഡ്

ഒന്നാംതരം റാപ്പർ ബ്രാണ്ടു് റബ്ബർ ആസിഡ് വാങ്ങി ഉപയോഗിപ്പിൻ

കച്ചവടക്കാർക്കു് കമ്മീഷൻ കൊടുക്കപ്പെടും

മുഴയിൽ തോമസ് Proprietor. ടി ജനറൽ സപ്ലൈസ്

ശീമമുണ്ടൂർ, സ്പിരിറ്റ്, റബ്ബർ ആസിഡ് മുതലായവ വ്യാപാരം പാലം.

ഗർഭരക്ഷാ സുധ

ബാലരക്ഷാ സുധ

ഗർഭകാലജന്യങ്ങളായ സകല അസുഖങ്ങ
ൾക്കും വളരെ ഫലപ്രദമായ ശമനൗഷധമെ
ന്നും, ഗർഭകാലോപദ്രവങ്ങളില്ലാത്ത സ്ത്രീക
ൾക്കും കഷ്ടപ്രസവത്തെയും, തന്മൂലമുള്ള ദ
രന്തദിഗതിങ്ങളെയും തടഞ്ഞു്, ഭ്രൂശരണി
തമായ പ്രസവത്തിന് സഹായകമായ നി
വാരണൗഷധമെന്നും മാതാവിനും ശിശുവി
നും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരനുഗ്രഹമെന്നും മ
റ്റും അനുഭവസാക്ഷ്യങ്ങൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടി
രിക്കുന്ന ഈ സുഖപ്രസവസുദ്ധൗഷധം ഒ
രിക്കൽ പരീക്ഷിപ്പിൻ. ഇഹാഭംഗത്തിനി
ട വരുന്നതല്ല.

ഔഷ മാസത്തേക്കുള്ള 60 ഗുളികയ്ക്കു് 2 രൂപാ

ശോധന ഒട്ടുമില്ലാതിരിക്കയൊ തൃപ്തിക
രമല്ലാതിരിക്കയൊ ചെയ്യുന്നതിന്റെ പി
റെറ ടിവസം രാവിലെ ഒരു വട്ടം മാത്രം,
പ്രായാനസാരമുള്ള ഗുളിക സേവിച്ചാൽ
കുട്ടികൾക്കു ജനനം മുതൽ 12 വയസ്സുവരെ
ഉണ്ടാകാവുന്ന സകല തരം കരപ്പൻ, പനി,
മുട്ടൽ, കഫക്കെട്ടു്, പച്ചനിറത്തിൽ വയറി
ളകുക, വയറു കമ്പനം മുതലായ അസുഖങ്ങ
ളെ അകറ്റി ആരോഗ്യം കൈവരുത്തുന്ന
ഏക സിദ്ധൗഷധം.

60 ഗുളിക അടങ്ങിയ കുപ്പി 1-ന് 1 രൂപാ.

വൈദ്യൻ കെ. ഐ. തമ്പുൻ (Govt. Diplomaed)

സെൻറ് ആൻറണിസ് ഫാർമസി, ചങ്ങനാശേരി. A. O. & P. O.

ആത്മ ഗീതങ്ങൾ

(ടി. കെ. നാരായണക്കുറുപ്പ്,
പത്രാധിപർ "ടാഗോർ")

ഒരു നിർമ്മിച്ചു പൊട്ടുന്ന ശബ്ദം, അല
ച്ചുപുച്ചു, പ്രപഞ്ചതടാകത്തിന്റെ കരകളെ
തഴുകിത്തലോടുമ്പോൾ, ഞാനെന്റെ ചെ
റിയ കൊതുമ്പു തോണിയിലിരുന്ന് അങ്ങയ
ടെ മധുരസംഗീതത്തിനൊപ്പിച്ച് ഹൃദയേസ്സ
ദനത്താൽ താളമിടുന്നവനാകണമേ!

മിമിപ്പിക്കുന്ന അന്യശ്വാസത്തിൽ പ
ഞ്ചിരിയിടുന്ന പൂവും, പൂവിന്റെ ഹൃദയ
ത്തിൽ ഒതുങ്ങിയിരുന്നുകൊണ്ട് ശാശ്വതത്വ
ത്തിനുവേണ്ടി തവസ്സു ചെയ്യുന്ന ചെടിയും
ആരാമത്തിൽ എനിക്കു മാർഗ്ഗദർശികളത്രേ!

മനോഹരമായ പനിനീർപൂ ലോകത്തിനു
സമ്മാനിക്കുവാൻ, ഒരു മുറുച്ചെടി!

വിലാസിനിയുടെ വാർത്തകളിലിരുന്ന്
വിഷാദം കൊള്ളുന്ന പനിനീർപ്പൂവിന്, ആ
മുള്ളുകളുടെ നടുവിൽ എത്ര പരമാനന്ദമായി
രുന്നു!

ആയിരമായിരമനികൾക്കുടയോട മൂക്കാ
നുള്ള ചെമ്പായുധത്രയും, ഈ ചെമ്പരുത്തി
ച്ചെടി കൈക്കലാക്കി വളിയിടുന്നു!

റുന്ദമാരുത്തിൽ ആനന്ദഗുണം മെല്ലാ
നും മർമ്മരൂപത്തിൽ ആകാശത്തോടു നമ്മ
സല്ലാപം ചെയ്യാനുമേ മരങ്ങൾക്കു സമന്വ
മുള്ള; മണ്ണിനടിയിൽ കിടന്നു വേല ചെയ്യുവാൻ
വേരുകളുണ്ടല്ലോ!

വിവിധത്തിന്റെ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന
ചൈതൽ, അതു മറന്നിട്ട്, മനഃശ്യാന്റെ ഭാഷ
സംസാരിക്കുമ്പോൾ വിവേകിയാകുന്നു!

ഇരുപുറവും ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന രാപ്പ
കലകൾക്കു കൊടുക്കാതെ അന്തി അവളുടെ
പുരുഷയിലെ പൂ മുഴുവൻ ഹാരി വിണ്ണിലേ
യ്ക്കേറിത്തപ്പോൾ അന്ധകാരം അരചാള
വാൻ തുടങ്ങി!

നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു സ്വാഗതമരുളുവാനുള്ള
ബലപ്പാടിൽ അന്തി സൂര്യനു കൃതജ്ഞത പറ
യുവാൻ മറന്നുകളഞ്ഞു!

ഇരുളാകുന്ന കരിമ്പടത്തുണ്ടിനാൽ എ
ന്റെ കണ്ണു മുടങ്ങേ, സുന്ദരങ്ങളായ താരക
ളെയൊന്നു കാണുവാൻ!

വെളിച്ചത്തെക്കാൾ വലിയ ഇരുളും,
യെയ്യുത്തെക്കാൾ വലിയ ഭീരുത്വവും ഞാൻ
രരിടത്തും കാണുന്നില്ല!

ഭൂമിയുടെ പിടിക്കുള്ളിൽ കിടന്ന് പിട
യുന്ന ആശയത്തിന്, അരികിൽ വിടന്ന് നി
ൽക്കുന്ന പനിനീർപ്പൂവിനെ തൊടുവാൻ കഴി
യുന്നില്ല!

പനിനീർപ്പൂവിന്റെ ഇതളെണ്ണവാൻ സ്വ
ഹൃദയെന്നു സമയമില്ല; അതു വേണമെങ്കിൽ
നിരൂപകൻ ചെയ്യുകൊള്ളട്ടെ!

മഴവില്ലു നിർമ്മിക്കുവാനുള്ള അഴക് മുഴ
വൻ സംഭരിച്ചിരിക്കുന്ന "കലവറയിലേക്ക്",
അല്ലയോ കലാകാരാ, അങ്ങെന്നെക്കൂടി കൊ
ണ്ടുപോകുമോ?

സംഗീതത്തിന്റെ രാജ പൊടികളാക
ുന്ന ചീവിക്കൊള്ളുകളെ ഇരുളാകുന്ന മെഴുക്ിൽ

പതിപ്പ് മുങ്ങുകയുടെ മുമ്പാൽ ഉലയുതി ഉരു
 ഹി ഹാതാ കനകശലാകകളാണ്, പ്രഭാത
 ന്നിൽ നമുക്കു കിട്ടുന്ന വൈകല്യമുണ്ടാകുകയും
 കിട്ട, നമുക്കു കിട്ടാത്തതും കിട്ടാനിടയില്ലാ
 ന്നതും അർദ്ധരാത്രിയുടെ നിഗ്രഹത്തിൽവെച്ചു
 പിടിച്ചു വീണുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതായത്
 ഉത്തരിന്റെ താഴികക്കടലായാണ്. അപാ
 രതയുടെ അരമനയിൽ പൂർണ്ണമായതുമായ
 ആദിപ്രസംഗീതത്തിന്റെ മാറ്റവും എന്താ
 യിരിക്കും?

ത്വതയിൽ നിന്ന് അന ത്വതയിലേ
 ക്കു നന്നെത്തിനോക്കിയിട്ട്, നീക്കമില്ല, തല
 വെച്ചു കളഞ്ഞു!

ജീവിതമാണ് മനുഷ്യരിൽ മറവിയെ
 നട്ടു വെത്തിയ നല്ല നല്ല പരയുക; അതി
 ന്റെ തണലിൽ നമുക്കു വിശ്രമിക്കാം.

MILLION & Co.,
HIGH CLASS ROLLED GOLD
JEWELLERS
KOTTAYAM.

ഗുഹ്യ
രോഗങ്ങൾ
 ഉദരരോഗവിദഗ്ദ്ധന്റെ
 ഉദാരസംഭാവനം
അസ്ഥിശ്യാവത്തന്നാ
 ഗുഹ്യരോഗങ്ങൾക്കും 6 നേരത്തെ മ
 യന്നാകാത്ത മറക്കാത്ത അനുഭവം.
 മാപ്പട്ടിക്ക സ്താമ്പ്യസമിതം അ
 പേക്ഷിക്കുക.
 അറബിക് മെഡിക്കൽ ഹാൾ,
 വടക്കനാശേരി.

കേരള ഗ്രന്ഥാലയ സംഘം.

(ജനറൽ സെക്രട്ടറി)
 ഏപ്രിൽ 7-ാം-നു ചേർന്ന 'കേരള ഗ്രന്ഥാലയ
 സംഘത്തിന്റെ പൊതു യോഗത്തിൽ വെച്ച്'
 1945-ലെ ഭരണസമിതിയിലേക്കു താഴെപ്പറയു
 ന്ന മാനുഷാര അംഗങ്ങളായി തിരഞ്ഞെടുത്തി
 ിരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യക്ഷൻ—ഇ. രാമൻമനോൻ
 ഉപാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ—എൻ. ബാലാമണി അമ്മ,
 ഡോക്ടർ കെ. ഗോദവർമ്മ
 പി. കെ. കോര
 മാക്സ്വുഡ് അറമ്മത്ത്
 ജോസഫ് മുണ്ടശേരി
 എ. കെ. ടി. ടി. എം. ഗുപ്തൻ
 നമ്പൂതിരിപ്പാട്
 ആർ. കവിറാമൻ

ഖജാൻജി—കെ. പി. വാഴ്
 പ്രവർണകായുടർ:രിമാർ—പനമ്പിള്ളി
 ഗോവിന്ദമേനോൻ

എസ്. ഗുപ്തനാഥർ
 വി. രാമപ്പിള്ളി
 പ്രസിഡിക്ടറണമുച്ചോഴ്സ് ഡിമാർ—
 സി. ഉണ്ണിരാജാ
 വറുഗി. കളത്തിൽ
 പുലക്കാട്ട് ശങ്കരവാരീയർ
 മററംഗങ്ങൾ—കെ. സി. സക്കറിയ
 എം. പി. ഹൈദ്രോസ്
 പി. കെ. ശിവശങ്കരപ്പിള്ള
 കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള
 കെ. ജെ. തോമ്മസ്
 എൻ. കൃഷ്ണൻനാഥർ
 ഇ. കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ നാഥർ
 ടി. പി മാപ്പു
 തെരുവത്തു രാമൻ

ജനറൽ സെക്രട്ടറി—മധുരവനം സി. കൃഷ്ണ
 കുറുപ്പ്

ഈ സംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം ദക്ഷിണ
 കേരളത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മനോഹര ഉദ്ദേ
 ശിയിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാ വായനക്കാർക്കും പ്രവർത്ത
 കമാർക്കും ഉള്ളടക്കം സഹകരണം അഭ്യ
 ത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

ഇന്നത്തെ ഗാന്ധി ജയം - ഭാവിപരമാർത്ഥം

മാതാപിതാക്കളെ! നിങ്ങളുടെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഭാവിപരമാർത്ഥമായി ലോകംഗത്തു വിധനിലകളിൽ ശോഭിക്കണമെങ്കിൽ അവരമ ഇന്നുമുതലെ അരോഗദൃഢഗാന്ധിജയമായി വളർത്തുക. കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന സകലവിധ രോഗങ്ങളെയും ഹനിച്ചു ആരോഗ്യവും ഉന്മേഷവും തേജസ്സും നൽകുന്ന

പി. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ പോലീസ്

ഗുണമതികളെത്തമെറൊരു ടോണിങ്ങ് ഇന്നുവരെ പുറത്തുവന്നിട്ടില്ലെന്ന അനുഭവസ്ഥന്മാർ പറയുന്നു.

N. B. ഞങ്ങളുടെ ഫാർമസിയിൽ റിട്ടൺഡ് വാച്ച് നാണയരേഖകളിൽ ഏറ്റവും കൃത്യനിഷ്ഠയോടെ തയ്യാർ ചെയ്യുന്ന സകലവിധ ഓയർ പേജ് ഔഷധങ്ങളും മിതമായ വിലയ്ക്കു ലഭിക്കുന്നതാണ്.

വൈദ്യ പി. കെ. എൻ കേശവപിള്ള & സൺ
ആനന്ദവല്ലാഭം വൈദ്യശാല, പൊൻകുന്നം

പുസ്തകങ്ങൾ

1. പരമാർത്ഥങ്ങൾ 1-8-0
ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ശ്രീ തങ്കഴി ഈ നോവലിൽ കൂടി ഉറപ്പാക്കുക.
2. നിശാഗന്ധി 1-8-0
ശ്രീ. എസ്. കെ. പൊറൊക്കാട്ടിന്റെ മെമ്പർ കഥകളുടെ സമാഹാരം
3. പ്രവാഹം 1-0-0
(കേശവദേവിന്റെ ചെറുകഥകൾ)
4. അടയൊഴിക്കുക 1-0-0
(തങ്കഴിയുടെ ചെറുകഥകൾ)
5. അണിയറ 1-0-0
(പൊൻകുന്നം വർക്ക്)
6. തൂലികാവിതരങ്ങൾ 1-0-0
(വക്കം അബ്ദുൽഖാദർ)

മലയാളത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിലുമുള്ള ഏതുതരം പുസ്തകങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളോടാവശ്യപ്പെടുക. പീപ്പിൾസ് ബുക്കസ്റ്റാൾ - ആലപ്പുഴ.

കാരണമെന്തു്?

സ്വർണ്ണവ്യാപാരം, പൊൻകുന്നം പി. സി. വറഗീസ് & സൺസിൽ പരിഭവം, ഓർഡറും കൂടുതൽ ഉള്ളത് അവിടെ സ്വർണ്ണം, പവൻ വെള്ളി, കല്ലുകൾ ഇവകൊണ്ടുള്ള ഉപപ്രദിക്കൽ വ്യായമായ റിലിയം എടുക്കുകയാ പരിപൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു നിമിത്തമാണ്.

പി. സി. വറഗീസ് & സൺസ്
സ്വർണ്ണവ്യാപാരം, പൊൻകുന്നം.

ചെറുകഥ

കോളേജ് ഡേ

(പി. കേശവദേവ്)

കോളേജ് ഡേ!—മീറിങ്ങ്, ഫാൻസിഡ്രസ്സ് കാമ്പററീഷൻ, എലക്ട്രിക്സ് കാമ്പററീഷൻ, എസ്റ്റേസ് കാമ്പററീഷൻ, ഡ്രാമ, എനിങ്ങിനെ വിപുലമായ ഒരു കാര്യപരിപാടിയാണ്. ഫോസ്റ്റലുകളിലെ ആഫ്റ്റാലും എന്താണൊരു ഉന്നാദപരിധിയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സെക്രട്ടറിയുടെ മുറിയിൽ നാടകത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആലോചനകളാണ്. നാടകത്തിലെ സംഭാഷണത്തിനിടയിൽ അവസരം കിട്ടുമ്പോൾ പരസ്പരം “ഡോസ്” കൊടുക്കുന്നതാണ് വിടത്തെ ചിന്താവിഷയം. ക്രിസ്റ്റമസ് വേഷേഷൻ എല്ലാവരും വീട്ടിലേക്കു പോകുമ്പോൾ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ വെച്ചു കറുപ്പുതരുമയുടെ പെട്ടി ചുമന്ന കാര്യം സുവിപ്ലിക്കുമെന്നു ബാലൻ കറുപ്പിനെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. അക്കാര്യം വല്ലതും മിണ്ടിപ്പോയാൽ, ഓറഞ്ചുകളിനോടു ബാലൻ പ്രത്യേക പ്രതിപത്തിയുണ്ടാകാൻ കാരണമെന്നെന്നു പരസ്യമായി ചോദിക്കുമെന്നു കറുപ്പു ബാലനെയും ഭയപ്പെടുത്തി. കാർബൺ പേപ്പർ വെച്ച പ്രേമലേഖനം എഴുതിയ കാര്യം മിണ്ടാതിരിക്കാമെങ്കിൽ, റോസാപ്പൂവിനെപ്പറ്റി ഒരു സൂചനയും കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു ജോർജും ശങ്കരനും തമ്മിൽ ഒരു കരാറുണ്ടാക്കി. ഏതായാലും, മാതൃവിന്റെ ഈവനിങ്ങ് വാക്ക്, പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ കളിക്കാൻ പോക്ക്, മാത്തമാറിക്സ് പ്രൊഫസറുടെ കോപം, രാജ്മയുടെ പകച്ചുനോട്ടം, എലിക്കട്ടിയുടെ നാണം, വിചാസിനിയുടെ ധിക്കാരം, എന്നീ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി സ്റ്റേജിൽ സന്ദർഭാനുസരണം സൂചനകൾ നൽകാമെന്ന് ഐക്യ ഗ്ലേപ്പന തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

പിന്നെ കാര്യപരിപാടിയായി. പന്ത്രണ്ട് വാസലെയിൻ, പിൻ മുതലായവ വാങ്ങാൻ രണ്ടുപേർ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. സ്ത്രീപാർട്ടി കാക്ക് ടോപ്പുകൊണ്ടുവരാൻ ഒരാൾപോയി,

സെക്രട്ടറിയുടെ കട്ടിപ്പിൻറെ അററത്തു, അതുവരെ ഒന്നും മിണ്ടാതിരുന്ന ഗോപാലൻ നായർ ചോദിച്ചു—“സാരിവേണ്ടേ, സാർ?”

എല്ലാവരുംകൂടി ഒരു പൊട്ടിച്ചിരി. ഗോപാലൻ നായർ ഒന്നു വിളി—“എന്താ ഇതുയധികം ചിരിക്കാനുള്ളത്? സാരിയില്ലാത്തങ്ങിനെയോ, സ്ത്രീപാർട്ടിക്കുണ്ടാകുന്നത്?”

സെക്രട്ടറി അധികാരപരത്ത് പറഞ്ഞു—“അക്കാര്യം ഞാൻ നിർവഹിച്ചുകൊള്ളാം. ആവശ്യമുള്ള സാരിയും ജമ്പറും ഞാൻ കൊണ്ടുവരാം.”

വീണ്ടും പൊട്ടിച്ചിരിയും ആത്മവിളിയും തുടങ്ങി.

തോമസ് എഴുന്നേറ്റു നിന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു—“ഓർഡർ! ഓർഡർ!! എനിക്ക് ഒരു പ്രമേയമുണ്ട്; സാരികളും ജമ്പറുകളും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ പരിചയം, ലേഡിസ് പഡസ്സ് സുമായി അപ്പുചമുള്ളവരെയെന്നു ആജോഷിക്കു നിയോഗിക്കേണ്ടതു്.”

പുരുഷോത്തമൻപിള്ള പ്രമേയത്തെ ചിൻതാങ്ങി. പരിചയമില്ലാത്തവർ ലേഡിസ് ഫോസ്റ്റലിൽ ചെന്നാൽ, അവർ സാരിയും ജമ്പറും തരികയില്ലെന്നും മറ്റും ശക്തിയായി സംസാരിച്ചു. അയാൾ തുടന്ന് ഇടുകാരം പറഞ്ഞു—“കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം തോസ്സാ ഞാനും കൂടെയാണു സാരികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പോയതു്. ഇക്കൊല്ലവും.....”

ഫോസ്സ് വിറയ്ക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള കൂടെവിളിതുടങ്ങി.

റഫീം എഴുന്നേറ്റു—“ഓർഡർ! ഓർഡർ!!കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം സാരി കൊണ്ടുവരാൻ പോയവരെ ലേഡിസ് പഡസ്സ് കളിയാക്കി വിട്ടതു് നമുക്കല്ലാം അറിവുള്ളതാണ്ല്ലോ. ആ സംഭവം നമുക്കു പൊതുവായ അപമാനകരവുമാണ്.”

“ഷെയും! ഷെയും!!” എന്ന വിളി ഉച്ചത്തിൽ മുഴങ്ങി.

തോമസ് വാൾയോടുകൂടി പറഞ്ഞു— “ആ പ്രസ്താവനയെ ഞാൻ പ്രതിഷേധിക്കുന്നു.”

വീണ്ടും ഷെയും വിളി മുഴങ്ങി.

റഫിം തുടൻ പറഞ്ഞു— “ഇക്കൊല്ലവും അതേ അമ്പലംതന്നെ പററാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ കടമയാണ് ഡിഗ് നിററി വിടാതെ സംസാരിക്കാൻ അറിയാവുന്നവരെ മാത്രമേ ലേഡീസ് ഫോസ്ഫിലിലേക്കു വിടാൻ പാടുള്ളൂ. നിങ്ങളുടെല്ലാം സമ്മതമാണെങ്കിൽ, ബാലനും ഞാനും നമുക്കു... ..”

ആകാശം പിളർന്ന കൂക്കുവിളിയും ഹസ്തതാഡനവും.

ശോപാലൻനായർ പറഞ്ഞു— “സൂപ്പാർട്ട് എടുക്കുന്നവർ തന്നെയാണ് സാരികളും ജമ്പറുകളും തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. ഞാൻ നായികയുടെ പാർട്ടാണെടുക്കുന്നത്. എനിക്കു യോജിക്കുന്നതെല്ലാം ഞാൻതന്നെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നുകൊള്ളാം”

തോമസ് എത്രത്തു— “യോജിക്കുന്നതുവേണമെന്നും പറഞ്ഞങ്ങോട്ടു ചെല്ലുമ്പോൾ, തന്നായക്കാൻ അവർക്കു മനസ്സിലല്ലെങ്കിലോ?”

ശോപാലൻനായരും വീറോടുകൂടി എത്രത്തു— “മറുത്തുവർ കൊണ്ടുവരുന്ന സാരി ഉടുക്കാൻ എനിക്കു മനസ്സിലല്ലെങ്കിലോ?”

“മനസ്സില്ലാത്തവർ പാർട്ടെടുക്കണ്ടാ”

വാദപ്രതിവാദത്തിന് മൂട വർദ്ധിച്ചു. ബഹളം അനിയന്ത്രിതമായി.

ഓർഡർ! ഓർഡർ!!—വാതുക്കൽനിന്ന് കെ. എം. അവറാത്ത് ഉച്ചത്തിൽ ആജ്ഞാപിച്ചു. എല്ലാവരും തിരിഞ്ഞു നോക്കി. അവറാത്ത് സമഗ്രരവം പറഞ്ഞു— “മാന്യരേ, ലേഡീസ് ഫോസ്ഫിലിൽനിന്ന് എനിക്ക് ഇപ്പോൾ കിട്ടിയ സന്ദേശം നിങ്ങളെ അറിയിക്കുവാനാണ് ഞാനിങ്ങോട്ടു വന്നത്”

എല്ലാവരും പ്ലോ—ഫിയർ! ഫിയർ!!

അവറാത്ത് തുടർന്നു... “നമ്മുടെ നാടകത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കായി ഒരു കഷണം തൂണിപോലും കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന ലേഡീസ് ഫോസ്ഫിലിലെ നമ്മുടെ സഹോദരികൾ യോഗംകൂടി പ്രമേയം പാസാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ആ വിവരം നിങ്ങളുടെയെല്ലാം പ്രതിനിധിയായ എന്നെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

“ഷെയും! ഷെയും!!”

അവറാത്ത് പൂർവ്വാധികം ഗൗരവഭാവത്തിൽ തുടന്നു... “മാന്യരേ, ഈ ഷെയും വിളികൾ നമ്മുതന്നെയാണ് ബാധിക്കുന്നത്. എത്രതെക്കൊണ്ടെന്നാൽ, കഴിഞ്ഞകൊല്ലം സാരി നിങ്ങളാൽ പോയ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ നമ്മുടെ സഹോദരികളോടു ഷെയും ഞ്ഞാതെ ഒരു അറിയാതെ പ്രത്യാഘാതമാണ് ഇപ്പോൾ പ്രമേയം.”

തോമസും പുരുഷോത്തമൻപിള്ളയും ഒപ്പം പറഞ്ഞു... “പ്രൊട്ടസ്റ്റ്”

ബാലൻ അവറാത്തിനോടു വോദിച്ചു. “നമ്മുടെ സഹോദരികൾക്കു ലജ്ജ അധികമായതുകൊണ്ടാണ്, നാം ചിലപ്പോൾ ലജ്ജയെല്ലാതെ പെരുമാറേണ്ടിവരുന്നതെന്നു താങ്കൾക്കറിയാമോ?”

ഹസ്തതാഡനവും ചിയേഴ്സും.

അവറാത്ത് പറഞ്ഞു... “എന്റെ അറിവുകളെപ്പറ്റി മെമ്പറിന് അറിയേണ്ടതാവശ്യമില്ല... .. മാന്യരേ, കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ലേഡീസ് ഫോസ്ഫിലിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവന്ന സാരികൾ ജമ്പറുകൾ മുതലായവ രൊഴ്സി കയ്യിൽത്തന്നെ തിരിച്ചുകൊടുത്തതെന്ന് അവർ നമ്മുടെ മേൽകൊണ്ടുവരുന്ന ആരോപണത്തെക്കുറിച്ചാണ് എത്രക്കാൻ കഴിയുക?”

ആ ചോദ്യത്തിന് ബാലൻ ഉത്തരം കൊടുത്തു— “ആ ആരോപണത്തെ ഞാൻ ശക്തമായി തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ പോയതു ഞാനാണെന്ന് മെമ്പറിനറിയാമോ?”

“അക്കാര്യത്തിൽ താങ്കൾക്ക് നിബ്ബന്ധമില്ലാത്തതല്ലെന്ന് എനിയ്ക്കറിയാം”

ആത്മവിളിയും ചിർച്ചയും.

“സാരിയും ജമ്പറും മറ്റും തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ അത്രയധികം ധൃതിയൊന്നുമില്ലെന്നു അവർ തന്നെ എന്നോട്നേരിട്ട് പറഞ്ഞ ചിന്തതാങ്കൾ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?”

“അവരെക്കൊണ്ടങ്ങിനെ പറയിക്കുവാൻ താങ്കൾക്കു വിരുതുണ്ടെന്നു എനിയ്ക്കറിയാം”

തുടർച്ചയായ ചിരി.

അവറാത്ത് ചിരിയെ അമർത്തിക്കൊണ്ടു

റത്തു.—“മാന്യരെ, ഏതായാലും ഇക്കാര്യത്തിൽ നമുക്ക് ആശയില്ലാതില്ല. കഴിഞ്ഞ മൂന്നു വർഷം കോളത്തിലെ നാടകാവശ്യത്തിലേക്കു സാരിവാങ്ങാൻ ലേഡീസ് ഫോസ്ഫേറ്റിൽ പോയിട്ടുള്ളവരല്ലാതെ മറ്റാരെങ്കിലും ചെല്ലുന്നപക്ഷം ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ സഹോദരികൾ ഒരു പുനരാലോചന നടത്തുവാൻ തയ്യാറാണെന്ന് അധികൃതകേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.”

സെക്രട്ടറി മനം ഭഞ്ചിച്ചു.—“പുതിയ ആളുകളുമായി സംസാരിക്കുവാനും പരിചയപ്പെടുവാനും ലേഡീസിനുള്ള അവകാശത്തെ നാം വകവെച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകയാൽ സാരി വാങ്ങാൻ മുമ്പു പോയിട്ടില്ലാത്തവർ പോകേണ്ടതാണെന്ന് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.”

സെക്രട്ടറിയുടെ അഭിപ്രായം തീവ്രമായ വാദപ്രതിവാദത്തിനുശേഷം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. സാരിവാങ്ങാൻ പോകുമ്പോൾ അവിടെ നടക്കുന്ന സംഭാഷണവും ഭാവപ്രകടനങ്ങളും മറ്റും വിശ്വസ്തതയോടുകൂടി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയോടെ സെക്രട്ടറിയേയും കെ. എം. അവറാത്തിനേയും ലേഡീസ് ഫോസ്ഫേറ്റിലേയ്ക്ക് അയച്ചു.

ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനു ശേഷം ലേഡീസ് ഫോസ്ഫേറ്റ് സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള റിപ്പോർട്ട് കേൾക്കുവാനായി എല്ലാവരും സെക്രട്ടറിയുടെ മുറിയിൽ കൂടി. മേശപ്പുറത്തു പത്രത്തിൽ പൊതിഞ്ഞു വച്ചിരിക്കുന്ന സാരികളെ ഓരോരുത്തർ മറിച്ചും തിരിച്ചും നോക്കിത്തുടങ്ങി. അവരോട് പഗതരവും എഴുന്നേറ്റുപറഞ്ഞു.—“മാന്യരെ, സാരികളുടേയും ജമ്പറുകളുടേയും ഉടമസ്ഥകൾ ആരെല്ലാമെന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്ക് സൂചനപോലും തരികയില്ലെന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞയോടുകൂടിയാണ് ഞങ്ങൾ ഇതെല്ലാം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

ബാലൻപോളിച്ചു.—“നിങ്ങളുടെ സൂചനകളൊന്നും ആവശ്യപ്പെടാത്തവിധം ഈ സാരികളും ജമ്പറുകളും ഞങ്ങൾക്ക് സ്വപരിചിതങ്ങളാണെന്ന് നാം കരുതിയോരോ?”

“ഓരോരുത്തരും നാറിഞ്ഞതായി ഭാവിക്കത്തക്കതായ മാത്രമേ ഞാൻ പറയാതെതിനർത്ഥമുള്ളൂ.”

“റിപ്പോർട്ട്! റിപ്പോർട്ട്!!” എന്ന് എല്ലാവരും ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

അവരോട് പോക്കറിൽ നിന്ന് ഒരു കടലാസ് എടുത്ത് ധാരണയുടങ്ങി.—“മാന്യരെ, ഇന്നുരാവിലെ ലേഡീസ് ഫോസ്ഫേറ്റ് സന്ദർശത്തിനനിങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളായി സെക്രട്ടറിയേയും എന്നേയും തിരഞ്ഞെടുത്തതിന് ആദ്യമായി ഞങ്ങളുടെ കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. (റസ്സതാഡനം) ഞങ്ങൾ കൃത്യം 10.35ന് ലേഡീസ് ഫോസ്ഫേറ്റിന്റെ വിശാലമായ മുററത്ത് പ്രവേശിച്ചു. റോസാ പുഷ്പങ്ങളിൽ പറന്നു കളിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന വണ്ടികൾ പ്രോഗ്രീതം പാടി ഞങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്തു ഹെൽത്ത് റായിൽ, കട്ടിക്കറാപതഡർമുതലായവയിൽ തട്ടിവരുന്ന സുഗന്ധവാഹിനിയായ മന്ദമാരുതൻ ഞങ്ങളെ തഴുകി യാത്രാക്രമം അകറ്റി. ഞങ്ങൾ കരയുന്ന ചെരിപ്പുകൾ ധരിച്ചിരുന്നതു കൊണ്ട് വരാന്തയിൽ കയറിയപ്പോൾ തന്നെ എല്ലാമുറികളിലും ചലനമുണ്ടായി. ജനാലകളിൽ കൂടിയും വാതിലുകളുടെ ഇടയിൽ കൂടിയും പല കണ്ണുകൾ ഞങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു. ആ നോട്ടങ്ങളിൽ വിവിധ ഭാവങ്ങളാണു ദൃശ്യമായതെന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. ചില കണ്ണുകളിൽ ലജ്ജ നിഴലിച്ചിരുന്നു. മറ്റു ചില കണ്ണുകളിൽ അലക്സാണ്ട്രാവും പ്രദർശിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമം പരാജയമടയുന്നതായിട്ടാണ് ഞങ്ങൾ കണ്ടതെന്നിയതു്. ചില കണ്ണുകളിൽ വിവരണസാദ്ധ്യമല്ലാത്ത എന്തോ ഒരു ഇതു്. ഞങ്ങൾ വരാന്തയിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ഉലാത്തി. നമ്മുടെ സഹോദരികൾ പരസ്പരം മന്ത്രിക്കുന്നതല്ലാതെ, ഞങ്ങളോടൊന്നും തന്നെ മിണ്ടിയില്ല. ഒടുവിൽ സെക്രട്ടറി പൊതു മുറിയിലേക്കു കയറിയെന്നു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഭരണ പീന്തിരിയാൻ ഭാവിക്കുന്നതുകണ്ട് സഹായത്തിനായി ഞാനും അങ്ങോട്ടു കയറി. അഹോ! എന്തൊരു കാഴ്ചയായിരുന്നു അത്!! ശ്രീമതി ആതങ്കൻ ഗ്രാമത്തിന്റെ കരത്തു തടിച്ചു ചൂണ്ടുകൾക്കിടയിൽ കൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട വെളുത്ത പാറക്കഷണങ്ങൾ കണ്ട് ഞാനും ഒരു ഞെടായിരുന്നു. “വരണം. ഇരിക്കണം” എന്നു കല്പനയെത്തുടരിച്ച് ഞങ്ങൾ ധൈര്യപൂർവ്വം ബഞ്ചിൽ ഇരു

ന്നു. ഞങ്ങളുടെ ആഗമനോദ്ദേശത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ മുൻപായി വാചകങ്ങളിൽ ഒരു പ്രസ്താവനചെയ്തു. “എല്ലാവരോടും പറയാം. എന്റെ കൈവശമുള്ളതുകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യാം” എന്ന് ലജ്ജാസമനപിതം പാടിയിട്ട് ആ കോകിലം അവിടെനിന്നു പറഞ്ഞുപോയി. പിന്നീടുള്ള രണ്ടുമൂന്നു മിനിട്ട് അവിടെ ഇരുന്നതെങ്ങിനെയെന്നു വ്വരികൾക്കു പ്രയാസമാണ്. ഞാൻ ധരിക്കുന്ന ഷർട്ടിന്റെ ഇടതുഭാഗത്തു് സാമാന്യം വലിപ്പമുള്ള ഒരു കീലുണ്ടായിരുന്നത് നിർഭാഗ്യവശാൽ അപ്പോഴാണ് കണ്ടത്. അതൊരു “കെയർലസ്സ് നസ്” ആയി ബുദ്ധിമതികൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊള്ളുമെന്നു ഞാൻ സമാധാനപ്പെട്ടു. സെക്രട്ടറിയുടെ നിലയാണ് അപകടത്തിലായത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തുടിച്ചുകൾ എനിക്കു കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു. നാവിൽ ഒരിരറു വെള്ളമില്ലാതായി. മുഖം വിളറി. അത്തരം ഉൽക്കണ്ഠാകലമായ അവസരങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാൻ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. അകത്തേക്കുള്ള വാതിലിന്നു സമീപം ഒരു കാൽപ്പുരുമാറ്റം കേട്ട് ഞങ്ങളിലുവരും തിരിഞ്ഞുനോക്കി. സ്ത്രീപ്രഭുവായ ഒരു മുഖം അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. പെട്ടെന്ന് ആ മനുഷ്യനും മാഞ്ഞുപോയി. ഒരു ഇതു്. സെക്രട്ടറി മുഖം കനിച്ചു. - - - -

ബാപൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു-“പേരു പറയണം.”

അവരാത്തു പറഞ്ഞു-“അതിന്നു സെക്രട്ടറിയുടെ അനുവാദം വേണം.”

“റിപ്പോർട്ടിൽ ഇതെല്ലാം പറയാൻ സെക്രട്ടറി അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടോ?”

അവരാത്തു ശാസനാസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു-“നിങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഈ അക്ഷമയെ ഞാൻ പ്രതിഷേധിക്കുന്നു. അവിടെ നടന്ന സംഭവങ്ങളെ വിശ്വസ്തതയോടുകൂടി റിപ്പോർട്ടുചെയ്യേണ്ടതാണ് എന്റെ ജോലി. പേരുകൾ പറയുമായി പറയുന്നത് വ്യക്തികൾക്കു ദോഷകരമായേക്കാവുന്നതുകൊണ്ട്, അക്കാര്യത്തിൽ നിങ്ങളോടും എന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.”

“റിപ്പോർട്ട്. റിപ്പോർട്ട്!!”- എല്ലാവരും കൂടിവിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

അവരാത്തു പറഞ്ഞു-“എന്തു പറയേണ്ട. എന്തു ചെയ്യേണ്ട! എന്നറിയാതെ ഞാൻ വിഷമിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ആ സഹോദരിയുടെ കയ്യിലിരുന്ന സാരി എന്റെ മുൻപിൽ വന്നുവീണു. അപ്പോഴേക്കു മറുവില സഹോദരികൾ സാരികളും ജമ്പുകൾക്കും താങ്ങിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു. സെക്രട്ടറി അവരിലാരോടും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. തല ഉയർത്തിയതുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ ഭാവവും ഇരിപ്പും അവിടെ കൂടിയ ലേഡീസിൽ അർത്ഥസൂചകമായ ചിരിയെ ഉളവാക്കിയെന്നും, പരസ്പരം ചില പിച്ചുകളും കയ്യടക്കലുകളും നടന്നുവെന്നും കൂടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഞാൻ എനിക്കു നല്ലതെന്നു തോന്നിയ സാരികളും ജമ്പുകൾക്കും തെരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ മാത്രമാണു സെക്രട്ടറി തലയുയർത്തിയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ വാതുകുളള രണ്ടു കണ്ണുകളുമായി ഇടയുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. ഗേറ്റിലെത്തിയപ്പോൾ, സെക്രട്ടറി തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയും ദീർഘശ്വാസം വിടുകയും ചെയ്തു.”

വായിച്ചുതീർന്ന കടലാസ് മേശപ്പുറത്തേക്കു എറിഞ്ഞിട്ട്, അവരാത്തു കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു.

സെക്രട്ടറി എഴുന്നേറ്റു-“മാത്രമേ, എന്നോടാലോചിക്കാതെ മിസ്റ്റർ അവരാത്തു തന്നെയാണ് ഈ റിപ്പോർട്ട് എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. എന്നെപറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതൊന്നും നിഷേധിക്കേണ്ട ആവശ്യം എനിക്കില്ല. പക്ഷെ സത്യപ്രതിപാദനത്തിൽ നിർബന്ധമുണ്ടെന്നു ഭാവിക്കുന്ന അവരാത്തു് അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു സത്യം മറച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളത് അന്യായമാകുന്നു.”

എല്ലാവരും ഒപ്പം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു-“അതൊന്നാണെന്നു പറയണം.”

സെക്രട്ടറി പറഞ്ഞു-“ഒരു സാരി എടുത്തു ഭംഗിനോക്കിക്കൊണ്ട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അവരാത്തിന്റെ വായിൽനിന്നു കറുത്തപ്പൽ അതിൽവീണു. ആ സാരിയുടെ ഉടമസ്ഥയും കൂടുകാര്യംകൂടി അവരാത്തിനെ പരിഹസിക്കുകയുണ്ടായി.

ആത്തുവിളിയും, കൂവലും, കയ്യടിയും, നില

തു വവിട്ടുകൊണ്ട് ഫോസ്ഫൽ വിറകൊണ്ടു.
അവർത്തു എഴുന്നേറ്റു—“മാന്യരെ, ആ
പരമാർത്ഥത്തെ ഞാൻ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. അ
താടുകൂടിയെന്നെ മറ്റൊരു സത്യം നിങ്ങളെ
നായിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ എടുത്ത
കൊണ്ടുവന്ന സാരികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ഓ
ഞ്ചു്കളെർ സാരികളുടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതി
പ്പാറം കാണണീല്ല. സെക്രട്ടറിയുടെ പെട്ടി
പരിശോധിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായ
പ്പെടുന്നു

എല്ലാവരും കൂടെ—“പരിശോധിക്കണം.
പരിശോധിക്കണം.”

കട്ടിലിന്റെ കീഴിലിരുന്ന പെട്ടി മേശപ്പുറ
ത്തായി. അതിൽ നിന്ന് തൊണ്ടി എടുക്കപ്പെ
ട്ടു. സെക്രട്ടറി ആവേശത്തോടെ സാരിയിൽ
പിടികൂടി.—“ഈ സാരി മറ്റൊരു ധരിക്കാ
ൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല.”

കൂട്ടച്ചിരിയും ബഹളവും വർദ്ധിച്ചു. എല്ലാ
വരും സാരിയിൽ പിടികൂടി. അങ്ങോട്ടു മി
ങ്ങോട്ടും വലിയായി. ഒടുവിൽ ഓരോരുത്തരും
സാരിയുടെ ഓരോ കമ്പണവും കൊണ്ട് മുറി
യിൽ നിന്നു ഓടിപ്പോയി.

Dr. എബ്രഹാം കൈപ്പറയിടം

ദന്തവൈദ്യൻ—കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി

ദന്തസംബന്ധമായ സകല സുഖക്കേടുകൾക്കും നല്ലിനരീതിയിൽ

ചികിത്സ നടത്തുന്നതാണ്.

വേദന കൂടാതെ പല്ല് എടുക്കുക, പോട്ടുള്ള പല്ലുകൾ സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, പോ
ഴ്സുലൈൻ ഇവകൾകൊണ്ട് അടയ്ക്കുക, പുതിയ പല്ലുകൾ ഇളക്കുവാനും ഇളക്കാൻ
പാടില്ലാത്തതുമായ വിധത്തിൽ വയ്ക്കുക, ഇളക്കുമുള്ള പല്ലുകൾക്കു മരുന്നു കുത്തിവെച്ച്
ഉറപ്പിക്കുക, പല്ലു കീഴ്ത്തി ചെറിയ കയ്യോടെ, മോണപഴുപ്പ് എന്ന ഭയങ്കരരോഗത്തിന്നു തുച്ഛി
കരമായി ചികിത്സിക്കുക മുതലായ സകലവിധ ജോലികളും ഭംഗിയായി കൃത്യസമയ
ത്തു ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും.

Brilliant Furniture Works,

(Manufacturers of HIGH CLASS Furniture)

Darragh Street, KOTTAYAM.

“It is not NAMES that give confidence
in THINGS But THINGS which give CONFIDENCE in NAMES”
Highest possible finish, good workmanship, and prompt
execution will reflect credit on your sound Judgement

കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയായി ഉപാന്തരപ്പെട്ടത് എ
വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഒരുകാലത്തു ഇവിടം ഹിന്ദുക്കളുടെ ഒരു സഭാ
മായിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്നതിനു പലേ
ക്ഷുപങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഹിന്ദുക്കളുടെ സം
ഗ്രഹത്തിന്റെ ഇവിടെ തുലോം തുറന്നിരിക്കുന്നു. സമീപത്തു
മറ്റൊരു കെട്ടിടത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യമെന്നോണം
ഇവിടെ ഹിന്ദുക്കളുടേയും മുസ്ലീംകളുടേയും
മുസ്ലീംകളുടേയും ദേവാലയങ്ങൾ ഏറ്റവും
മുൻപുതന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അതിൽ ഹിന്ദു
ദേവാലയത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഏറ്റവും മുന്നിലാ
ണ്. ശ്രീകോവിലിൽ, നാലമ്പലം, മടപ്പള്ളി എ
ന്നിങ്ങനെ ഒരു ദേവാലയത്തിന്റെ സകല ഭാഗ
ങ്ങളും വെണ്മടനിമിത്തമായ മറ്റു ക്ഷേത്രങ്ങൾ,

തിരുവിതാംകൂറിൽ വേറെ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയ
മാണ്. വെണ്മടനിമിത്തമായി-കരികളിൽ
വിവിധവിചിത്രവേലകളോടുകൂടിയ രണ്ടു ഗുഹി
രക്ഷേത്രങ്ങൾ അടുത്തടുത്തുതന്നെ ഇടിഞ്ഞുപൊ
ളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന കാഴ്ച മനോഹരമായോ, കലാ
ബോധമോ ഉള്ള ആർക്കും, മമ്മദോഷമാണ്.

ലക്ഷ്മിയും സരസ്വതിയും പരസ്പരം അ
സുയാലുക്കളാണെന്നും അവർ ഒരുമിച്ചു കഴിഞ്ഞു
കൂടുക സാധാരണമല്ലെന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ,
കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു
ശരിയല്ല. ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കുപോലെയെന്നു വിചാ
ര്യമാം, വിദ്യാലയങ്ങളും ഇവിടെ സുലഭമാണ്. വി
ദ്യാലയങ്ങളിൽപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ ഇവിടെ ഏറ്റു
വും സൗഹൃദമായിത്തന്നെ 'കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു.

അ സ ാ ല്യ മ ല്യ

യാതൊരു നിവണ്ഡുവില്ല. "അസാല്യം" എന്ന വാക്കിനു സ്ഥാനം കൊടുക്കരുതെന്ന്
ലോകമുഴുവൻ കിടുകിട വിറപ്പിച്ച ഹിന്ദുചക്രവർത്തി നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞത് എത്രയും
പരമാത്മമാണ്!

"അസാല്യം" എന്ന മുദ്രയെടുത്ത് തളപ്പെട്ട; കൈയൊഴിച്ച അനേകം ക്ഷയരോഗികൾ
തങ്ങളുടെ "കരിംകരങ്ങളേവേ" ഡേവിച്ച് രോഗശാന്തി വരുത്തി ജീവസുഖം അനുഭവിക്കുന്നു.
തീർപ്പുപിടിക്കും; കാസം വാതം മുതലായ രോഗങ്ങൾക്കുപ്രസ വരക്കുക്കും അത്യുത്തമമായ
ഈ ദിവ്യവൃത്തിയെ നിങ്ങളും ഉടൻതന്നെ സ്വീകരിച്ച് ആരോഗ്യം നിലനിർത്തുക.

റാത്തൽ 1-ഷ് 5 ക. (പാക്കിഷ് & പോസ്റ്റേജ് വേറെ)

ഭാരത വൈദ്യ ശാല (REGD)

ചാലക്കുടി

കൊച്ചിൻസ്റ്റേറ്റ്

ശസ്ത്രക്രിയകൂടാതെ എത്ര പഴകി
യ വയറു വേദനയും, പൂച്ചിട്ടതിക
ടലും, മൂർച്ഛിയും, ഉരുണ്ടുകയറവും,
നട്ടവും വാരിയെല്ലും കഴുപ്പും, ആത്മ
വദോഷം തുടങ്ങിയ മറ്റു അസുഖ
സ്ഥിതികളും ചുരുങ്ങിയ ദിവസത്തെ
ചികിത്സകൊണ്ട് പൂർണ്ണമായി സുഖ
പ്പെടുത്താം. അനുഭവസ്ഥരുടെ സാ
ക്ഷിപത്രങ്ങൾ അനവധി. സ്വാസ്ഥ്യ
സഹിതം അപേക്ഷിക്കുക.

അറബിക് മെഡിക്കൽ ഹാൾ,
ചങ്ങനാശേരി.

കൈരളീ കലാസഭനം

എറിക്കുളം A.O. പുവരണി

സാഗീതസാഹിത്യാദിസുകുമാരകലക.
ളുടെ വിവിധവിഭാഗങ്ങളിലും ശാസ്ത്രീ
യമായ അഭ്യസനം നൽകപ്പെടുന്നു.

സംഗീതസ്ത്രര

1: 2.3.4,- ക്ലാസുകൾ

1-ാംക്ലാസ്: സപ്തസ്വരവരികൾ മുതൽ
സ്വരജികൾവരെ. 2-ാംക്ലാസ്: വർണ്ണ
3-ാം ക്ലാസ് കീർത്തനങ്ങൾ 4-ാം ക്ലാസ്
രാഗങ്ങൾ, രാഗമാലകൾ:പല്ലവികൾ
വിശദവിവരങ്ങൾക്ക് അപേക്ഷിക
മാനേജർ, ഗവേഷകവി
ഇ. എം. സഖറിയാസ് കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി

കൺട്രോൾവിലയ്ക്കു വിറ്റുവരുന്നു

പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള മധുര തുപ്പട്ടാവുകൾ, വിരിച്ചാവുകൾ, സേലം കവണികൾ സേലം പട്ടുതരങ്ങൾ, മണവാള കവണികൾ, മുതലായ കല്പാണത്തവസ്ത്രത്തിലേക്കുള്ള ഏല്പാത്തരം ജവളികളും, കേമ്പിരിമൽത്തരങ്ങൾ, ഷർട്ടിംഗുകൾ, ഇംഗ്ളീഷ് റുൽത്തരങ്ങൾ, കുട്ടികൾക്കാവശ്യമുള്ള ചീട്ടിത്തരങ്ങൾ മുതലായവയും സ്റ്റാൻഡേർഡ് ജവളിത്തരങ്ങളും

കൺട്രോൾനരക്കിൽ വിറ്റുവരുന്നു

കോട്ടാറൻതുപ്പട്ടികൾ 40, 60, 80, 100 നമ്പർ ഇഴത്തരം ഡബിൾ വേഷ്ടികൾ, ദോത്തികൾ മുതലായ നാടൻ ചരക്കുകളും, ആകർഷണീയമായ ഹാഷ്ട്രനിലുള്ള സാരിത്തരങ്ങളും തുടങ്ങിയവയെല്ലാം വിൽപന നടത്തിവരുന്നു.

കൂടാതെ പള്ളികൾക്കാവശ്യമുള്ള

കാപ്പ, കുർബാനകപ്പായം ദർമെന്തി മുതലായ എല്ലാ ഇനം സാ

ധനങ്ങളും, നതി ഫ്റാൻസ് കുരിയ്ക്ക് പട്ടിലും, സാററിൻസിൽക്കിലും ഇഷ്ടാനുസരണം ഓർഡർ അനുസരിച്ച ക്ലിപ്തസമയത്ത് ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും വിൽപന നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. നവീനരീതിയിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള നക്ഷത്രസാമാനങ്ങൾ മിതമായനിരക്കിൽ വാടകയ്ക്കുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

Vattakkunnel Brothers.

Pice goods & Religious Vestments Dealers
Brilliant and Attractive Drama Scenes For hire
Palai P. O. Travancore

കേരള ഗ്രന്ഥാവലി

പ്രതിമാസം 2 ഗ്രന്ഥങ്ങൾവിതരണം
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു

1. കാത്രർ കഥകൾ 1-4-0
—കാതർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള
2. കാവ്യകലിക 0-12-0
—തിരുവല്ല എൻ കേരളപിള്ള
3. കസ്തുർബാഗാസി 1-8-0
—കെ പി അനന്ത എം എ ബി റ്റി
- കീതിയമ്മ (എം കെ ഗാസി) 0 8-0
- നവയുഗം (പാലാനാരായണൻനായർ) 0 8-0
- വൃക്കൾ 0-12-0
- നിർവാണമേഖല 0-8-0
- അംബികാഞ്ചലി (ലളിതാംബിക അനന്തജനനം) കഥകൾ 1-8-0
- ശരണമഞ്ജരി " 0-3-0
- ലളിതാഞ്ചലി " 0-8-0

എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും എജൻറന്മാരെ ആവശ്യമുണ്ട്.

നാഷണൽ ബുക്കു ഡിപ്പോ കോട്ടയം

Collyer's

BEST TONIC FOR CHILDREN

[A 'Blood-in-Draksha Laboratories' Product]
Distributors: THOMSON & Co., KOTTAYAM.

ടെക്സ്റ്റൈൽസ് കളി

സ്റ്റേഷനറി സാമാനങ്ങളും

വാങ്ങുന്നതിനും

മാസ്റ്റേഴ്സ് ഷോപ്പ്

കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.

Cash Certificates

: :

We Issue certificates under denominations of 100, 500, 1,000 and 5,000 at the issue prices of Rs. 82/8/-, Rs. 412/8/-, Rs. 825 and Rs 4,125/- respectively, maturing in five years from the date of issue. These can be cashed at any time before maturity together with the relevant interest. The Palai Central Bank is known and held in high esteem all over India. The record of its expansion in the recent years, coupled with the genuine service it offers to its clients is the best assurance to intending depositors.

Subscribed Capital	...	Rs. 10,00,000
Working Capital	...	Rs. 90,00,000

THE

PALAI CENTRAL BANK LTD.

(INCORPORATED IN TRAVANCORE WITH A LIMITED LIABILITY)

PALAI, TRAVANCORE.

MONEY IN
THE BANK IS
A GIFT THAT
GROWS.

Branches:-

ALLEPPEY, ALWAYE, BANGALORE, CHANGANACHERRY,
COCHIN, DELHI, FAIRFIELD, MADRAS, MANGALORE,
MUVATTUPUZHA, NAGARCOIL, NEW DELHI, PALAI,
PEERMADE, POKUNKUNAM, THODUPUZHA,
TRIVANDRUM, VAIKOM.

കരിംകരങ്ങു രസായനം.

കരിംകരങ്ങിന്റെ മംസത്തിലെ ഉപയുക്തഭാഗങ്ങൾ മാത്രം ഗ്രഹിച്ച് സത്തെടുത്ത്, നിട്ടി ഷുരോഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഫലപ്രദങ്ങളും, യൗവനസ്ഥാപനങ്ങളും, ഓജസ്സുരങ്ങളുമായ ഔഷധ യോഗങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് യുക്തിയിലും, അനുഭവത്തിലും സിദ്ധമായവിധത്തിൽ തയ്യാർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ് ഞങ്ങളുടെ “കരിംകരങ്ങു രസായനം.” പല പരീക്ഷണങ്ങൾക്കുശേഷം തീർച്ചയ്ക്ക്, ഫലപ്രദമെന്നു ബോദ്ധ്യമാവുകയും അനുഭവസ്ഥരായ പലരും അടിക്കടി ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ സിലെഔഷധം പ്രസിദ്ധീകൃതമായിട്ടുള്ളത്. അനദിനം ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഭവമനുഭവങ്ങളും, അനുഭവസ്ഥരുടെ തുടർച്ചയായിട്ടുള്ള ആഡരുകളും ഈ ഔഷധത്തിന്റെ ഫലസിദ്ധിക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

യൗവനസ്ഥാപനം.

കരിംകരങ്ങിന്റെ ഗ്രീവയിലുള്ള ഗ്രന്ഥിയെ Glands ശസ്ത്രക്രിയചെയ്തു മനുഷ്യന്റെ തൽസ്ഥാനത്തുള്ള ഗ്രന്ഥിയുമായി കൂട്ടി ഒട്ടിച്ചാൽ ജീവിത സൗഭാഗ്യം മൊട്ടിട്ടു നിൽക്കുന്ന യൗവനദശയെ വിപുലമാക്കാമെന്നും യുവത്വം പുനഃസ്ഥാപിക്കാമെന്നും ഡാക്ടർ വെറനോഫ് കണ്ടുപിടിച്ചു. ഒട്ടുമാവിൻ തൈകളുടെ സൃഷ്ടിസമ്പ്രദായമാണ് ഈ ശസ്ത്രക്രിയയിലും അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഡാക്ടർ വെറനോഫിനെ ഈ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തുവാനായി ഇൻഡോർ മഹാരാജാവ് ഇൻഡ്യയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അന്നത്തെ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കായി കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ഒരു കരിംകരങ്ങിനു മുമ്പായിരം പവൻ വില കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. മുമ്പായിരത്തിൽപരം ഡാക്ടർമാർ ശസ്ത്രക്രിയ കാണുവാനായി അന്നു വിവിധ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിരുന്നു. മഹാരാജാവിനു ശസ്ത്രക്രിയ നിമിത്തം അതുളതമമായ ബലവും അനുഭവപ്പെട്ടു.

ഇത്രയും ധനവ്യയവും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കൂടാതെ ഇതേഫലംതന്നെ അനുഭവപ്പെടുത്തുവാനുള്ള സ്വതന്ത്രവിചിന്തനത്തിന്റെ സന്താനമാണ് ഇന്നു സർവ്വദേശീയമായി പ്രസിദ്ധീകൃതമായിരിക്കുന്ന കരിംകരങ്ങു രസായനമെന്ന് അഭിമാനപൂർവ്വം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

യൗവനത്തെ നിലനിർത്തുവാൻ കരിംകരങ്ങു രസായനത്തിനുള്ള ശക്തി അതുല്യവും അനുഭവപ്രസിദ്ധവുമാണ്.

രോഗഹരത്വം.

ശരീരവായുവങ്ങൾക്കു ഹാനി സംഭവിച്ചുപോയിട്ടില്ലാത്ത എല്ലാ ക്ഷയരോഗങ്ങളിലും ഈ രസായനം ശമനം നൽകുമെന്നതു നിശ്ചയമാണ്. പീനസം, ഏജൽ, (വലിവു) ചുമ എന്നീ ഉപദ്രവങ്ങളെ നിശ്ശേഷം ശമിപ്പിക്കുന്നു. രക്ഷ കിട്ടുവാൻ അല്ലമെങ്കിലും അവകാശമുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷയരോഗിയെ ഈ രസായനം രക്ഷിക്കും. ക്ഷയത്തോടനുബന്ധമില്ലാത്ത ശ്വാസം (വലിവു) കാസം (ചുമ) എന്നിവയ്ക്കു് ഈ ലോഹം ഉപയോഗിച്ചാൽ ആജീവനാന്തം വരാത്തവണ്ണം ആശ്വാസം ഉളവാക്കുന്നു. എല്ലാത്തരം വാതരോഗങ്ങളും, സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ ഇരളെന്നവണ്ണം ഈ രസായനം സേവയിൽ തേഞ്ഞുമാഞ്ഞു പോകുന്നു. തൊണ്ടയിലുള്ള കഫക്കെട്ട്, ശരീരം അടച്ചുള്ള വേദന, ബലഹാനി, കാശ്ശ്വം, ദർപ്പത്തികളാലുണ്ടായിട്ടുള്ള പുരുഷതപഹാനി എന്നിവയ്ക്കു് ദൈവാനുഗ്രഹംപോലെ ഈ രസായനം സുഖം അരുളുന്നു. ശരീരത്തെ തടിപ്പിക്കും. ബലത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കും. ഓജസ്സിനെ പ്രദാനം ചെയ്യും. ആയസ്സിനെ ദീർഘിപ്പിക്കും ശരീരത്തെ ആരോഗ്യദേവതയുടെ റൂത്തരംഗമാക്കിത്തീർക്കും. പ്രസവരക്ഷയ്ക്കു് വിശേഷം.

ഓരോ തോലവീതം കാലത്തു ഭക്ഷണത്തിനുമുമ്പും, രാത്രി അത്താഴത്തിനു ശേഷവും സേവിക്കണം. എരിവും, പുളിയും ചുരുക്കണം. മത്സ്യം ഉപയോഗിക്കരുത്. പച്ചവെള്ളം കുടിക്കരുത്. സംയോഗം നിഷിദ്ധമാണ്. വേറെ പരമ്യമൊന്നും ആവശ്യമില്ല. 40 നേരത്തേക്കുള്ള ഒരു ദാത്തലിനു 5 ക. മാത്രം.

— സ്വതന്ത്ര ഫാർമസി, —

ചാലക്കുടി, കൊച്ചിൻ സ്റ്റേയിറം.

ബ്രാഞ്ചുകൾ:—ആലപ്പുഴ, കൊടകര & എറണാകുളം.

സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക്

നിങ്ങൾ വ്യക്തമായി ചിലവാക്കുന്ന തുകകൾ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ പേരിൽ ഞങ്ങളുടെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്കിൽ ഇപ്പോൾ മുതൽ നിക്ഷേപിക്കുക. കാലക്രമത്തിൽ അതൊരു വലിയ തുകയായി അവരുടെ ഭാവി ആവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായി തീരുന്നതു നിങ്ങൾക്കു കാണാൻ കഴിയും.

ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ “അഞ്ചു” രൂപാകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളുടെ ബാങ്കിലെ ഒരു നിക്ഷേപകനായി തീരാൻ സാധിക്കും. മൂന്നുശതമാനം പലിശയ്ക്കും പുറമേ, കാലാന്തരത്തിൽ സുരക്ഷിതമായ ഒരു നിക്ഷേപസ്ഥലം കണ്ടെത്തിയെന്ന് അഭിമാനിക്കാൻ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കു കഴിയും.

THE CATHOLIC BANK OF INDIA LIMITED,
H. O. CHANGANACHERRY,
Travancore.

കുമിത്രമായ
ഒരു
പരിവാടിയുണ്ടെങ്കിൽ
“ഡിപ്പോസിറ്റ്”
വെറും നിസ്സാരം.

The Catholic Bank has been carrying on bussiness for the last SIX years on higher banking principles and have earned the good will of all who come in contact with it.

FIXED DEPOSITS received on attractive rates.

BUY A THREE YEARS CASH CERTIFICATE and earn for your family.

Consult our Head Office or Branches about the details of our various SERVICES.

Branches:- Calicut - Changanacherry - Edathuva - Kottayam - Manimala - Kanjirapally.